

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

YAĞIZ AKSAKALOĞLU

GIRDAP ASKERİ OKULLARDA KATLIAM

YAĞIZ AKSAKALOĞLU

GIRDAP

ASKERİ OKULLARDA
KATLIAM

PANKUS
YAYINLARI

PANKUS
YAYINLARI

G İ R D A P

ASKERİ OKULLARDA KATLİAM

YAĞIZ AKSAKALOĞLU

Yayın Yönetmeni

Erdem ATAY

Sorumlu Müdür

Barış YURTERİ

Editör

Özsevi ERÖZ

Son Okuma

Yılma Başar KORKMAZ

Kapak Tasarımı

Sinan Acioğlu

Grafik Tasarım

ademşenel.com

1. Baskı: Ekim 2021

ISBN

978-605-70462-7-7

Yayıncı Sertifika No: 47646

www.pankusyayinlari.com

www.veryansintv.com

PANKUŞ YAYINLARI

İLKAN MEDYA REKLAM TİCARET ANONİM

ŞİRKETİ KURULUŞUDUR

Yukarı Bahçelievler Mah. 65. Sokak No: 10/4

Çankaya/ Ankara

Tel: 0312 222 98 87

BASKI:

Kaplan Ofset

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad.

Güven Sanayi Çarşısı C 83 / 3 No: 280

Zeytinburnu Topkapı / İstanbul

Tel: 0212 576 31 27

Sertifika No:44367

© Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tamamı ya da bir kısmı 5846 ve 2937 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasası Hükümleri gereğince kitabı yayımlayan PANKUŞ YAYINLARI'na aittir. Yayınevinin izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve depolanamaz.

GİRDAP

ASKERİ OKULLARDA KATLİAM

YAĞIZ AKSAKALOĞLU

Yağız AKSAKALOĞLU

1992 yılında Karabük'te doğdu. 2006 yılında Kuleli Askeri Lisesini kazandı. 2010 yılında askeri liseden dereceyle mezun olarak Kara Harp Okuluna geçti. Burada subay kılığına bürünmüş FETÖ'nün hizmetçileri tarafından ağır fiziksel ve psikolojik işkencelere maruz kaldı. Akabinde Harp Okulundan ayrılarak üniversite sınavlarına hazırlandı. 2011 yılında Hacettepe Üniversitesi – Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi bölümünü kazandı. Buradaki öğrenimini 2014 yılında başarıyla tamamladı. Lisans eğitiminin hemen ardından Öğretim Üyesi Yetiştirme Programını (ÖYP) kazanarak Gazi Üniversitesi – Yönetim Bilimleri alanında yüksek lisansına başladı. 2017 yılında “Kamu Hizmeti Kapsamında Vatandaşlık Anlayışının Değişimi” yüksek lisans teziyle öğrenimini tamamlayarak aynı üniversitede Kamu Yönetimi alanında doktora öğrenimine başladı. Kamu yönetimi, kamu güvenliği, örgüt bilimi, eğitim ve edebiyat ilgi alanlarına girmektedir. 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü ve Veryansın TV’de yazmaktadır.

*“Almanlardan Fetullahçılara, Türkiye Cumhuriyeti’nin üniter ve laik yapısına göz diken tüm unsurlara karşı bunca zahmete ve mihnete değer mi?’ diyorsanız; Atatürk’ün manevi mirasçısı olarak ‘Evet, değer’ diyorum.
Çünkü Türküm ve başka Türkiye yok!”*

Necip Hablemitoğlu

*FETÖ'nün zulmüne uğramış
tüm vatansever insanlara...*

KISALTMALAR

AKADEMİK PERSONEL VE LİSANSÜSTÜ EĞİTİM GİRİŞ
SINAVI (ALES)

ALAY DİSİPLİN KURULU (ADK)

ASKERİ LİSE GİRİŞ SINAVI (ALS)

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ (DGM)

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI (DİB)

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ (EGM)

GÜLHANE ASKERİ TIP AKADEMİSİ (GATA)

KAMU PERSONELİ SEÇME SINAVI (KPSS)

MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI (MİT)

ORTA ÖĞRETİM KURUMLARI SINAVI (OKS)

ÖLÇME, SEÇME VE YERLEŞTİRME MERKEZİ (ÖSYM)

SİVİL TOPLUM KURULUŞU (STK)

TELEKOMÜNİKASYON İLETİŞİM BAŞKANLIĞI (TİB)

TÜRK SİLAHLI KUVVETLERİ (TSK)

TÜRKİYE BİLİMSEL VE TEKNOLOJİK ARAŞTIRMA
KURUMU (TUBİTAK)

YABANCI DİL BİLGİSİ SEVİYE TESPİT SINAVI (YDS)

YÜKSEK DİSİPLİN KURULU (YDK)

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR.....	8
------------------	---

1. BÖLÜM: F TİPİ GİRDAP

GİRİŞ	13
1. FETÖ KİMİN MESELESİ?	15
1.1. Siyasi Parti Meselesi Olarak FETÖ	15
1.2. Devlet Meselesi Olarak FETÖ	15
1.3. Şahsi Mesele Olarak FETÖ	16
2. FETÖ'NÜN İDEOLOJİSİ	17
3. BİR TERÖR ÖRGÜTÜ OLARAK FETÖ.....	22
4. BİR ULUSLARARASI AJAN ŞEBEKESİ OLARAK FETÖ	24
5. BİR KÜLT ÖRGÜTÜ OLARAK FETÖ.....	30
5.1. Kült Kavramının Kullanımı	30
5.2. Kült Örgütlerin Düşündükleri.....	34
5.3. FETÖ'nün Örgütsel Çekiciliği.....	37
5.4. Kült Örgütler Kapsamında 'FETÖ ile Mücadele'.....	39
5.5. Kült Örgütler ve FETÖ	40
5.6. Halkın Tapınağı (People's Temple) Örneği ve FETÖ	41
5.7. "Patatesli Yumurta" Romanının Kült Örgütler Kapsamında Değerlendirilmesi.....	45
5.8. Fetullahçı Kurguları Anlamak: "The Following" Dizisi Örneği	53
6. TARİKATLARIN GİZLİ PSİKO-POLİTİK YÜZÜ	56
7. FETÖ VE BENZERİ ÖRGÜTLERİN ZİHİN KONTROL YÖNTEMLERİ	65
7.1. Zihin Kontrolü.....	67
7.2. Moon Tarikatı ve FETÖ	69
7.3. Nasıl Korunabiliriz?	70
8. FETULLAHCİ ANNELER VE YAŞAYAN ŞEHİTLER	72
8.1. Algı Yönetimi	73
8.2. Fetullahçı Anneler	74
8.3. Yaşayan Şehitler	77
9. TÜRKİYE'DE FETULLAHCİ BİR DÖNÜŞÜM GERÇEKLEŞEBİLİR Mİ?	78
SONUÇ YERİNE.....	85
A- Mücadeledeki Temel Hatalar	86
B-FETÖ ile "Zihni Mücadele"	88
C- Ya cinler musallat olursa?	91

2. BÖLÜM: ASKERİ OKULLARDA KATLİAM

GİRİŞ	94
BİRİNCİ KISIM: ASKERİ OKULLARDA FETÖ YAPILANMASI	98
1. YAZARIN DENEYİMİ.....	98
1.1. Kuleli Askerî Lisesi (2006-2010)	98
1.2. Kara Harp Okulu İntibak Kampı (2010 Ağustos).....	102
1.3. Sivil Hayat.....	107
2. NECİP HABLEMİTOĞLU'NUN HATASI.....	110
3. ASKERİ OKULLARIN FETÖ AÇISINDAN ÖNEMİ	114
4. GÜÇSÜZ ORDU – GÜÇSÜZ TÜRKİYE	117
4.1. Askerî Okullar	120
4.2. Askerî Öğrenciler Nasıl Olmalıdır?	123
5. FETÖ, MALTEPE ASKERİ LİSESİNDE YAKALANDI	125
6. FETÖ'YE KARŞI GELDİ, AYRILMAK ZORUNDA KALDI.....	128
7. BİR MEKTUP: "ATATÜRKÇÜ HARBİYELİLERİN FETÖ'YE İSYANI"	150
8. FETÖ ESKİ MENSUBUNDAN BİR İTİRAF	158
9. KARA HARP OKULUNDAN ATILAN BİR ASKERİ ÖĞRENCİNİN İFADELERİ	164
10. FETÖ'NÜN ASKERİ OKULLARA SIZMAK İÇİN KULLANDIĞI TAKTİKLER	166
11. ASKERİ OKULLARDA SANCILI YILLAR.....	172
12. ASKERİ OKULLARDA İŞKENCE VE AYRIMCILIK.....	179
13. ASKERİ ÖĞRENCİLERE UYGULANAN İŞKENCE VE AYRIMCILIK ÖRNEKLERİ	185
14. ASKERİ OKULLARDA YAŞANAN FETÖ İŞKENCELERİNİ ANLATABİLMENİN ZORLUĞU	193
15. ASKERİ OKULLARDA KÜLTÜR DEĞİŞİMİ.....	195
İKİNCİ KISIM: FETÖ MAĞDURU ASKERİ ÖĞRENCİLER.....	198
1. FETÖ'NÜN HEDEFİNDEKİ ASKERİ ÖĞRENCİLERİN GENEL PROFİLİ.....	198
2. HEDEF ASKERİ ÖĞRENCİLERİN ZAYIFLIĞI	200
3. HEDEF ASKERİ ÖĞRENCİLERİN TASFİYE EDİLMESİNDEKİ ACELENİN NEDENLERİ	202
4. FETÖ MAĞDURU ASKERİ ÖĞRENCİLERİN HAK MÜCADELESİ	204
4.1. Eleştiriler	205
4.2. Kazanımlar	206
5. FETÖ MAĞDURU ASKERİ ÖĞRENCİLERİN HAK MÜCADELESİNDEKİ HUKUKİ ENGELLER VE 15 TEMMUZ SONRASI GELİŞMELER.....	207
5.1. Kör Oldum Komutanım, Göremiyorum! - Fetö, İlk Kez İşkence Suçundan Yargılanıyor	209
5.2. Örgüt İmamı FETÖ İşkencelerini Anlattı	216

5.3. FETÖ ile Mücadelede Paramparçayız:	
Eski Askeri Öğrenciler Ne Düşünüyor?	220
5.4. FETÖ İşkence Davasında Karara Doğru	223
5.5. FETÖ İşkence Davasında “Son Gelişmeler”	226
5.6. FETÖ İşkence Davasında Karar	227
5.7. Vefa Operasyonu	230
5.8. Fezlekeden Gördüklerim	231
6. SORU HIRSIZLARI	234
7. FETÖ MAĞDURU AİLELERİN	
TASFİYELERE VERDİĞİ TEPKİLER.....	237
8. ASKERİ OKULLARDAN AYRILMANIN/ATILMANIN TOPLUMSAL ALGISI..	239
9. FETÖ MAĞDURU ASKERİ ÖĞRENCİLER NEDEN BİRLİK OLAMADI?	240
 ÜÇÜNCÜ KISIM: 15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİ ARDINDAN	
ALINAN TEDBİRLER VE ATILAN ASKERİ ÖĞRENCİLER.....	244
1. ASKERİ OKULLARIN KAPATILMASI	244
2. ASKERİ LİSELERİN OLMADIĞI YENİ	
BİR ASKERİ OKULLAR SİSTEMİNİN İNŞASI	246
2.1. Askerî Liselerin Temelli Kapatılması	246
2.2. Yeni Askerî Okullar Sisteminin İnşası	249
3. KHK İLE ATILAN ASKERİ ÖĞRENCİLER	250
4. KHK İLE ATILAN FETÖ ŞÜPHELİSİ	
ASKERİ ÖĞRENCİLERİN “FETÖ MAĞDURİYETİ”	253
5. FİLLER TEPIŞİR, ÇİMENLER EZİLİR:	
MAĞDURİYET PSİKOLOJİSİNE DİKKAT!	255
 SONUÇ YERİNE.....	260
SON NOTLAR	265
KAYNAKÇA	279

1. BÖLÜM: F TİPİ GİRDAP

“Fetullahçı Terör Örgütü/ Paralel Devlet Yapılanması”

GİRİŞ

FETÖ’nün karanlık yüzünü anlatan ilk kitap olan ‘Fetullah’ın Copları’ 1999 yılında yayımlandı. Devamında birçok yazar ve gazeteci konunun üzerine gitti, çeşitli soruşturmalar yapıldı, raporlar hazırlandı, Devlet Güvenlik Mahkemesinde (DGM) dava açıldı fakat tüm bu çabalar örgüt tarafından bertaraf edildi ve yetkilileri uyaran kişiler FETÖ tarafından ağır zararlara uğratıldı.

Necip Hablemitoğlu’na göre; “...devlet güvenliğinin zaafa uğraması pahasına, basit çıkar hesaplarına ya da makamından olma-düşman kazanma korkusuna dayalı ilgisizlik, sorumsuzluk, vurdumduymazlık, fırsatçılık, yandaşlık ve işbirlikçilik gibi tüm olumsuzlukların oluşturduğu bataklık zemin, devletin stratejik kurum ve kuruluşları içindeki Fetullahçı fidanların (!) âdeta ormana dönüşmesine...”¹ yol açmıştı. Bu durumun en büyük nedeni ise uyarıları dikkate almayan, sorumluluklarını yerine getirmeyen ve şahsi menfaatleri doğrultusunda sadece koltuklarının derdine düşen ‘adli, idari, siyasi ve askerî karar vericilerin’ gerekli önlemleri almamasıydı.

Başlangıçta FETÖ, ‘teröre bulaşmama-kaba güç kullanmama, tedbir ve temkin ilkesi’ne sahipti. Bu sayede kendilerini gizleyebilmişler ve olumlu bir imaj yaratabilmişlerdi.

“15 Temmuz Darbe Girişimi” bu bilgiler ışığında değerlendirildiğinde; FETÖ’nün, sahip olduğu güç ve kudrete güvenerek eskisi kadar kendini saklama gereği duymadığı anlaşıyor. Nitekim askerî okullardaki sancılı yıllar döneminde, özellikle 2008 sonrası, FETÖ bu okullardaki faaliyetlerini açıktan yerine getirmeye başlamıştı. Örneğin Kuleli Askerî Lisesindeki öğretmen bir

subay, ders esnasında ışık evlerini kastederek, “Hafta sonu gideceğiniz yerleri aksatmayın” şeklinde bir uyarıda bulunabilmişti. Yine de FETÖ’nün yapısının, kuruluşundan itibaren gizliliğe ve tedbire oldukça önem verilmesi nedeniyle tam olarak çözülebilmesi hayli çaba gerektiren tehlikeli bir iştir.

“Birkaç körden bir fili tanımlamaları istenmiş. Bunun için bir fil getirilmiş. Körler sırayla file dokunmuş ama kimi hortumuna, kimi kulağına, kimi bacağına, kimi gövdesine dokunabilmiş. Sonuçta hepsi fili ayrı bir biçimde, dokunduğu organının büyüklüğüne ve biçimine göre tanımlamış. Fetullah Gülen örgütlenmesinin tanımlanması da böyledir.”²

Ne yazık ki örgütün hem yapılanması hem de faaliyetleri çok karışık bir görüntü içermektedir. Bu nedenle “*F Tipi Girdap - Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması*” başlıklı ilk bölümdeki açıklamalar ile bu durumu olabildiğince netleştirmeye çalışmaktayım.

Kitabın “*FETÖ Kıskaçında Askerî Okullar*” başlıklı ilk bas-kısı 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü ve Veryansın TV’de yayımlanan yazılarımla genişletilmiştir. Böylece bu bölümde FETÖ, “Terör ve casusluk örgütü” ile birlikte bir “Kült örgüt” olarak da değerlendirilmektedir.

Kitapta FETÖ ve benzeri tarikatların ‘gizli psiko-politik yüzleri’ afişe edilmekte, bu tehlikeli yapıların ‘zihin kontrol yöntemleri’ açıklanmakta, ‘Fetullahçı Anneler’ ve ‘Yaşayan Şehitler’ gibi FETÖ’nün kurguladığı algı yönetimi çalışmaları deşifre edilmekte ve son olarak Türkiye’de ‘Fetullahçı bir dönüşümün’ gerçekleşme ihtimali sorgulanmaktadır. Ayrıca FETÖ’yü daha iyi anlayabilmemiz için “*The Following*” dizisi örneğini dikkatlerinize sunmaktayım.

Bu bölüm çerçevesinde yaptığım araştırmalar ve değerlendirmeler ile FETÖ’nün en azından belli bir oranda anlaşılmasını ve daha rahat kavranabilmesini amaçlamaktayım. Kitabın devamında “*Askerî Okullarda Katliam*” başlıklı ikinci bölümde ise FETÖ’nün askerî okullar boyutunu tüm yönleriyle ortaya çıkarmaya çabalamaktayım. Geçmişten günümüze değin karşılaştığımız en tehlikeli iç düşman olan FETÖ’ye karşı umarım gereken dersleri çıkarabiliriz.

1. FETÖ KİMİN MESELESİ?

1.1. Siyasi Parti Meselesi Olarak FETÖ

Siyasi partiler, FETÖ meselesinde ciddi bir sınav vermektedir. Açıkça belirtmeli ki böylesine önemli bir konuda dürüst davranmayan siyasi partiler ve kişiler gereken cezalarını çekeceklerdir.

FETÖ meselesinde bir siyasi partinin veya siyasetçinin takılabileceği olası tavırlar şu şekilde olabilir:

1- Meseleye ‘siyasi çıkar’ olarak yaklaşmak. Özellikle ihraçlar karşısında hiç olmadıkları kadar hümanist bir tavır takınarak örgüt mensuplarına kucak açmak ve oy beklentisiyle türlü aymazlıklar içerisinde bulunmak.

2- FETÖ’nün örtük ve çarpık bir ideolojiye sahip olduğunu unutarak örgüt mensuplarının hedef siyasi partiye sızma ve partiyi yönlendirme faaliyetleri karşısında hazırlıksız yakalanmak ve sırf ‘iktidar olma ya da iktidarda kalma hırsı’ içerisinde örgütün ağına takılmak.

3- Olumlu karşılık bulacağı şekilde meselenin bir siyasi parti meselesi değil, ‘devlet ve millet meselesi’ olduğunun farkına varıp farklı ideolojik oluşumlarla ve kişilerle işbirliğine giderek ve kendi çıkarlarını değil, devlet ve toplum çıkarını ön planda tutarak mücadeleye destek olmak.

1.2. Devlet Meselesi Olarak FETÖ

15 Temmuz kanlı darbe girişimi açıkça gösterdi ki, FETÖ bir devlet meselesidir, devletin ve milletin var olma mücadelesidir. Türkiye Cumhuriyeti’nin bekası için bu sorunun devlet meselesi olarak algılanması gerekmektedir. Böylece farklı ideolojik yaklaşımlarda olan kişi ve gruplar, FETÖ ve benzeri yapılanmalara karşı ‘vatan ve hürriyet’ ortak paydasında buluşabilirler.

FETÖ bir devlet meselesi olarak algılandığında takınılacak tavırlar şu şekilde olabilir:

1- Örgütün algı yönetimine ve kara propagandalarına karşı uyanık olmak,

2- Kriz anlarında sakın kalarak örgütün tavrını ve bu krizdeki rolünü anlamak,

- 3- Güvenlik güçlerine yardımcı olmak,
- 4- Korkusuzca örgütün bu zamana kadar yaptıklarını paylaşmak ve anlatmak,
- 5- Çok küçük veya önemsiz görülen bir bilgi kırıntısının çok değerli olabileceğini anlamak,
- 6- FETÖ meselesinde mücadele veren kamu kurumlarını, görevlilerini ve siyasetçileri yakından takip ederek yanlış yönlendirmelere ve art niyetli oluşumlara karşı uyarmak ve harekete geçirmek,
- 7- Meselenin unutulmaması için sağlıklı ve doğru yöntemlerle bu konuyu sürekli gündemde tutarak genç kuşaklara iletmek,
- 8- ‘FETÖ mağduru’ şahıslara hangi siyasi görüşte olursa olsun sahip çıkmak, mağdurların acılarını sarmak, haklarını gözetmek,
- 9- Sırf iktidara yakın olmak amacıyla, rüzgâr nereden eserse oraya yönelen şahıslara karşı dikkatli olmak.

1.3. Şahsi Mesele Olarak FETÖ

Örgütün karanlık yüzü ortaya çıktıkça şahsi olarak da birçok kişinin mağduriyeti görünür olmaya başlamıştır. Örneğin; Kamu Personeli Seçme Sınavı (KPSS), Akademik Personel ve Lisansüstü Eğitim Giriş Sınavı (ALES), Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavı (YDS) gibi vatandaşlarımızın geleceğini ilgilendiren sınavlarda soruların çalınması, yenen kul hakları, kumpaslar, CD’lerin içine kopyalanan çocuk pornoları, telefon dinlemeler, şantajlar,³ tasfiyeler...

Bu durum birçoğumuz için meselenin ‘şahsi boyutunu’ vurgulamaktadır.

Nitekim ben de 2010 yılında, Kara Harp Okulu Sakarya Taburu’nda, FETÖ mensubu ve 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde aktif rol almış sözde subayların işkencelerine ve ayrımcılıklarına uğrayarak subay olma hayalimden ve çok sevdiğim üniformamdan vazgeçmek zorunda kaldım.

FETÖ, şahsi bir mesele olarak algılandığında takınılacak tavırlar şu şekilde olabilir:

1- Hiç kimseden ve hiçbir şeyden çekinmeden yaşanan mağduriyetler anlatılmalıdır. Bu mağduriyetleri hatırlamak her ne kadar acı verici olsa da kendimize olan saygımızı yüksek tutmak için bu cesareti göstermemiz gerekir.

2- Örgüt, hedef aldığı şahısları bir daha unutmamak üzere kayıt altına almaya devam etmektedir. Yani, bugün rahata kavuşmuş olabilirsiniz ama bu örgüt tam manasıyla çökertilmediği müddetçe şahsi olarak hep tehlike altında olacaksınız demektir. Her zaman bunun bilincinde olunmalıdır.

3- Kamuoyunu aydınlatmak adına kitaplar yazılmalı, araştırmalar yapılmalı, paneller ve konferanslar düzenlenmelidir.

4- Geleceğimiz için gaflete düşmeden sürekli mücadele edilmelidir.

Bu mesele hepimizin.

“FETÖ’nün Türkiye’de olumsuz manada değmediği, doğrudan veya dolaylı olarak zarar vermediği hiçbir kesim yoktur. Maliye kurumlarındaki güçleri marifetiyle baskı kurup para sızdırdıkları iş dünyasından, soruları çalmak suretiyle haklarına girdikleri milyonlarca öğrenciye; kumpaslarla hedef aldıkları İslami cemaatlerden, yargıdaki militanlarının eliyle hapse attıkları askerlere; şantajla sindirmeye çalıştıkları siyasilerden, bağışlarını terör faaliyetleri için kullandıkları sade vatandaşlara kadar herkes FETÖ’nün mağduru olmuştur.”⁴

Bu bilinçle *“Her fert, devletin alacağı önlemleri beklemeden bunlara karşı uyanık olmak zorundadır.”⁵*

2. FETÖ’NÜN İDEOLOJİSİ

FETÖ’nün sabit bir ideolojisi bulunmamaktadır.

Bu nedenle akla gelebilecek her kalıba (çok çeşitli dini cemaat ve tarikatlara, siyasi partilere, derneklere ve diğer gruplara) rahatlıkla bürünerek saklanabilmektedirler. Dolayısıyla örgütün herhangi bir mensubu, örneğin, ‘Atatürkçü, ulusalcı, solcu, sağcı, dindar, devrimci ya da ateist’ bir şahıs olarak karşımıza çıkabilir.

“Görevlendirilen FETÖ mensupları her renge ve kılığa girebiliyor. Sol çevrelerde solcu oluyor. Milliyetçi çevrelerde en kes-

kin milliyetçi olarak görünüyor. Liberallerle olduğunda ağzından liberal tezleri düşürmüyor. Tüm siyasi partilere sızabiliyor. Ama FETÖ'nün tek gerçeği var: Kendisi. FETÖ'nün dini, ideolojisi ve ahlakı; her ne pahasına ve her ne yolla olursa olsun kendi varlığını geliştirmek ve her alanda tekелci güce sahip olmak."⁶

Bu noktada örgüt mensuplarının birer ajan gibi yetiştirilmesinin ve gizliliğe, tedbire sürekli önem verilmesinin neticesinde her ideolojiye uyum sağlayabildikleri anlaşılmaktadır.

Örgüt, giriştiği her işte tedbire çok büyük önem vermekte, hatta örgüt dilinde 'tedbir'; 'FETÖ'nün menfaati doğrultusunda işlenen her günahın-kusurun-ayıbın ve her suçun meşrulaştırılmasında kullanılan bir yöntem' anlamına gelmektedir.

*"Gülen'e göre örgüte zarar gelmemesi için yalan söylemek, iftira etmek, hırsızlık yapmak, suç işlemek, dinen haram sayılan içki içmek, kumar oynamak, fuhuş yapmak gibi günahları işlemek mubahtır. Onun verdiği emre göre gerekirse Allah'ı bile inkâr etmek mümkündür. Namaz kılmamak, oruç tutmamak, top sakal bırakmak, küpe takmak, tesettür giyinmemek, dini bir gruptan olduğu imajını verecek her türlü hareket ve davranıştan uzak durmak, kendini milliyetçi, sosyal demokrat gibi göstermek, eğer sıkışılmışsa diğer dindar kişileri Fetullahçı diyerek ihbar edip ceza almalarını sağlamak ve hem Fetullahçı olduğunu gizlemek ve hem de itimat sağlamak hep tedbir adıyla meşrulaştırılmıştır. Örgüt, ne olduğu gibi görünmüş ne de görüldüğü gibi olmuştur."*⁷

Emniyet Genel Müdürlüğünün (EGM) Ankara Başsavcılığına gönderdiği 'FETÖ'nün İdeolojisi' raporundan medyaya yansıyan bir haberde, örgüt liderinin hayalindeki ideal düzene üç aşamalı bir stratejiyle ulaşmak istediği görülmektedir. Bunlar; "Tabandan tavana sızmak", "Takiye-tedbir-gizlenme veya görünmezlik" ve "Güçlü olmak-güçlü kalmak" şeklinde açıklanıyor.⁸

Örgüte göre; "*Bir ehli hizmetin kâmil insan olması için beyin yıkama ve mankurtlaştırılma süreçlerini tamamlaması ve her görevi harfiyen yerine getirmesi*" gerekmektedir.⁹

Örgütün gizliliğe verdiği önem öyle bir boyuta ulaşıyor ki, örgüt mensupları dahi birbirlerini anlamakta zorluk çekiyorlar. Hem örgüt içinde hem de örgüt dışında farklı bir dil kullanılması

ve kadroların birbiriyle iletişimde üstü kapalı bir iletişimin tercih edilmesiyle bu zorluk ortaya çıkmaktadır. Bu durum, örgütün ‘gizli ve saklı’ bir amaç taşıdığını gösteriyor.

“Klasik terör örgütlerinde gizlilik çok önemlidir fakat neyi savundukları, niyetleri, hedefleri açıktır. FETÖ örneğinde ise niyetler ve hedefler özellikle çok gizli tutuluyor. Bu durum, örgütü diğer klasik terör örgütlerinden ayırıyor; gizliliği kullanışlı bir araç olmaktan çıkarıp örgüt ideolojisinin ayrılmaz bir parçası hâline getiriyor.”¹⁰

“FETÖ mensuplarının kendi isimleri dışında başka bir isimle (Kod isim veya takma isim) adlandırılmaları, hem istihbarati bir önlem olarak hem de örgüt mensuplarının üzerinde sürekli bir tehdidin var olduğunu vurgulamak amacıyla kullanılıyor. Bu sayede örgüt, ideolojisi hâline gelen gizliliği mensuplarının gözünde meşrulaştırabiliyor.”¹¹

Ayrıca ‘kült örgütlerde’¹² görülen bir taktik olarak kişiye kod isim verilmesi, kişinin geçmişe ilişkin izlerini silmeye ve kişinin yeni bir kimlik kazanmasına neden olmaktadır. Bu sayede kişi geçmişinden tamamen kopartılarak örgütün uygun gördüğü karaktere tam manasıyla bürünebilmektedir.

Emniyet’in konuyla ilgili diğer bazı tespitleri şu şekildedir:¹³

- Gülen, ilk etapta devlete karşı savaş vererek hedeflere ulaşmanın yıpratıcı olacağını tespit etmiş, bu nedenle mevcut sistemi yıkmak yerine devletin tüm kurumlarını ele geçirmeyi hedeflemiştir.

Bu örgütlenme; gizlilik, hiyerarşik yapılanma, pelür kâğıtları ile haberleşme, özgeçmiş raporu verme ve kod adı kullanma gibi özellikleriyle yasadışı terörist örgütlenmelerin taktiklerini kullanmaktadır.

- Mülki idareye, emniyete, TSK’ya ve yargı kurumlarına sı-zacak öğrenciler özellikle dört kişilik gruplar halinde hazırlanmakta ve öğrencilerin diğerleriyle iletişimi mümkün olduğunca sınırlandırmakta, ‘hücre tipi yapılanma’ modeli uygulanmaktadır. Bu öğrencilere sınav soruları önceden verilmekte (Bu işleme ‘fetih okutmak’ denilmekte) ve sorular sınavdan önce ezberlenmektedir.

FETÖ'nün örtük ya da çarpık amacı ise şu şekilde belirtilebilir:

*“Türkiye Cumhuriyeti devletinin bütün anayasal kurumlarını (Yasama, yürütme, yargı erkleri) ele geçirmek ve ardından devleti, toplumu ve fertleri örgütün ideolojisi doğrultusunda yeniden tasarlayarak oligarşik ve aristokratik özellikler taşıyan elit bir kesim tarafından ekonomik, toplumsal ve siyasal gücü yönetmek.”*¹⁴

Bu doğrultuda FETÖ'nün hedefindeki şahısların veya grupların tek bir ideolojiye sahip olması beklenemez. Kendisine tehdit gördüğü kişiler ve gruplar çeşitli ideolojilere bağlı bulunabilirler. Yine, hedefine doğru yol alırken diğer çeşitli ideolojik grup ve din mensuplarından faydalanabilirler.

Örgütün bu ‘örtük ve çarpık ideolojik haritasını’ bilmek, iki nokta açısından büyük önem arz ediyor:

1- Örgüte karşı mücadele verilirken farklı ideolojik kalıplar içerisindeki insanların birbirlerini anlaması ve mücadeleyi birlikte daha kuvvetli sürdürmeleri gerekmektedir.

2- Örgüt, ihraçlar karşısında birçok strateji geliştirmektedir. Bunlardan en önemlisi, ihraç olan örgüt mensuplarının ‘FETÖ ile alakaları yokmuş, mağdur olan kendileriymiş’ şeklindeki algıyı yaratmak. Bu algı yönetimine karşı uyanık olmak gerekiyor. Çünkü bu algı olayında başarılı olmaları sayesinde örgütü tanımayan ve stratejilerine uzak olan şahıslardan şu şekilde yorumlar duyuluyor: *“Ama o çok sessiz, sakın, iyi bir çocuktu”, “Ama o barda çalışıyordu”, “Ama onun dövmeleleri var”, “Onun FETÖ'cü olduğuna asla inanmam”, “O ateistti”, “O solcuydu”, “O Atatürkçüydü”, “O küpe takardı”* vs...

FETÖ'ye karşı verilen mücadelede ilk olarak; birçok farklı ideolojiden, ‘renkten’ insanın bir olması, birlikte durması gerekiyor. Tahmin edersiniz ki bu çok zor bir iş. Hâlihazırda örgüt mensupları, kendilerine karşı mücadele veren kişilerin ve grupların aralarını açmak için çeşitli faaliyetler yürütmektedir. Bu faaliyetlerden bir tanesi “Fısıltı hareketi”dir. Fısıltı hareketiyle FETÖ'ye karşı mücadelede birlik olan kişilerin ve grupların ara-

larının açılması ve bu sayede örgüte karşı verilen mücadelenin etkisiz hâle getirilmesi amaçlanmaktadır.

Örneğin bu mücadelede, size yakın ‘dindar’ bir şahsa, çok yakınlarından biri sizin hakkınızda ‘dinsiz-din düşmanı’ şeklinde, tüm iyi niyetiyle bir duyum ulaştırıyor. Aynı zamanda size, yakın olduğunuz ‘dindar şahıs’ hakkında yine sizin bir yakınınız, tüm iyi niyetiyle “O adamın FETÖ ile bağı var!” şeklinde bir duyum ulaştırıyor.

Şimdi lütfen ‘iyi niyet’ kısmına dikkat ediniz. Çünkü gerçekten iyi niyetlidirler...

Onlara bu fısıltıyı (yalan haberi) ulaştıran merkez şahıslar, en iyi ihtimalle on basamak daha arkadadır.

Bu sebeple kara propagandanın merkezine ulaşabilmeniz oldukça zor. Zincir uzadıkça hakkınızdaki yalanlar ve karalamalar daha gerçekçi bir hâl almaya başlıyor. Örgütün her ideolojiye uyum sağlayan ajanlarından ve bu fısıltı hareketinden haberiniz yoksa örgüt büyük bir başarı kazanıyor, mensubu da ‘cennete’ bir adım daha yaklaştığı için mutlu oluyor!

İhraçlara karşı ise şöyle bir eleştiri getirilebilir:

“Ya suçsuzsa, ben ondan böyle bir şey beklemiyorum, suçu neymiş ki?”

İşte bu eleştiriye karşı verilebilecek en güzel cevap, “Eğer suçsuz olduğunu düşünüyor ve buna inancın tam ise neden emniyetin, istihbaratın, yargının yolunu tutmuyor, arkadaşını savunmuyorsun? En azından buna sosyal medyada sesini çıkart.” Tahmin edersiniz ki iyi niyetli vatandaşlarımız böyle bir argümana sahip olduğunda olayın peşinden gidiyor, ortada bir yanlışlık varsa bununla da mücadele ediyor. Yoksa oturduğu yerden “Ben bunlara inanmıyorum” deyip kafa karıştıran şahısların ve grupların iyi niyet taşıdığı söylenemez. Bu şahıslar ve gruplar düpedüz art niyet taşımaktadır. Belki cahillik denilebilir ama böylesine önemli bir konuda kanımca cahillik de ihanetle eşdeğerdir.

Mücadelede birlik olmak ve mücadele esnasında bunu balatalamak isteyenlere karşı örgütün örtük ve çarpık ideolojisini ‘haykırmak’, ‘anlatmak’ ve ‘unuttuklarında yine hatırlatmak’ önemli bir görev olarak karşımıza çıkıyor.

Çalışmanın ilerleyen bölümlerinde daha ayrıntılı görüleceği üzere, örgüt mensubu sözde subayların saldırdığı öğrencilerin ailelerine bakıldığında Atatürkçü, ülkücü, muhafazakâr, Alevi, Sünni, şehirli, köylü gibi çok çeşitli bir yapı görülmektedir. FETÖ mağduru öğrencilerin daha sonrasında neden birlik olamadığının ya da nasıl yanlış yönlendirildiğinin sorusunun cevabı, örgütün ideolojisi anlaşıldığında daha net ortaya çıkabilmektedir.¹⁵

3. BİR TERÖR ÖRGÜTÜ OLARAK FETÖ

3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. maddesinde “Terör” şu şekilde tanımlanmaktadır:¹⁶

“Terör; cebir ve şiddet kullanarak baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle, Anayasa’da belirtilen Cumhuriyet’in niteliklerini, siyasî, hukukî, sosyal, laik, ekonomik düzeni değiştirmek, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak, Türk devletinin ve Cumhuriyet’in varlığını tehlikeye düşürmek, devlet otoritesini zaafa uğratmak veya yıkmak veya ele geçirmek, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, devletin iç ve dış güvenliğini, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü suç teşkil eden eylemlerdir.”

Bundan bahisle bir terör örgütünün varlığı hususunda “Örgüte bağlılık”, “Üyeler arasında görev bölüşümü”, “Kod isimlerin kullanımı”, “Hiyerarşi” ve “Örgütün ideolojisini savunan şahısların” olması gerekmektedir.¹⁷

FETÖ bu bilgiler çerçevesinde değerlendirildiğinde; örgüt mensuplarının hücresel şekilde birbirleriyle bağlantı kurdukları; kendi aralarında rapor, talimat verip aldıkları; örgüte yeni mensupların kazandırılması için faaliyet yürüttükleri; çocuk ve gençleri örgüte alıp eğiterek kadrolarına kazandırdıkları; eğitim malzemelerine, kitaplara, bildirilere, örgüt ideolojisini anlatan belgelere, evraklara, dokümanlara sahip oldukları ve tüm bunlarla birlikte “TSK ve Emniyet içerisinde örgütlü bir silahlı güç bulundurdıkları”¹⁸ dikkat çekiyor.

Tüm bu sayılanlar, FETÖ’nün bir “Terör Örgütü” olduğunu gösteriyor.

Ankara eski Emniyet Müdürü Cevdet Saral'ın Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) C. Başsavcılığına gönderdiği 46 sayfalık "Fetullah Gülen ve Işık Tarikatı (Fetullah Gülen Örgütlenmesi)" başlıklı raporda¹⁹ en dikkat çeken noktalar; örgütün "TERÖR" suçunu işlediğinin tespit edilmiş olması ve gerekli önlemler alınmadığı takdirde karşılaşılabilecek büyük sorunlardır:

"Işık Tarikatı'nın 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu'nun 1. maddesinde tarifi yapılan 'TERÖR' suçunun muhtevasında ki korkutma, yıldırma ve sindirme yoluyla toplumu nasıl 'tehdit' ettiği Fetullah Gülen'in kendi söylemleri ile netleşmiş durumdadır... Belki silahlı bir cemiyetten söz etmek şimdilik mümkün değildir. Ancak ele geçirmeyi hedeflediği devlet kurumlarından bazıları dikkate alındığında, hedefi topyekûn ele geçirme şeklinde ve bu kurumların yöneticilerinin ışık evlerinde yetişen mensupları tarafından işgal edilmesiyle mümkün olacağı gerçeği, kendi deyimleri ile itiraf edilmiş bir suç olarak karşımızdadır... Önlem alınmakta gecikildiği takdirde, tarih sayfaları arasında kalan Babailer İsyanı'ndan Şeyh Bedrettin ve Şeyh Said'e kadar uzanan din görünümlü isyanların belki de en ciddi, en sinsi, en kapsamlı ve en tehlikelisi olabileceğine işaret etmek yanıltıcı bir tahmin olmayacaktır."

Yukarıdaki örnekte görüldüğü üzere, FETÖ, milli güvenliğe karşı bir terör örgütü olarak Kırmızı Kitap'a²⁰ işlenmeden çok önce, bazı vatansever insanlar tarafından "Bu örgütün son derece tehlikeli bir terörist grup olduğu" şeklinde tespitler yapılmış, fakat her seferinde bu gerçeklerin üstü örtülmüştür. Türk milleti ise ilk kez 2013 yılında medya kanallarından, bu örgütün "Silahsız bir terör örgütü" olduğunu duymaya başladı. Bu durum bile, tek başına, örgütten bihaber olduğunu göstermektedir. Örgütü yakından tanıyan kişiler, bu örgütün tam manasıyla "Eli silahlı bir terör örgütü" olduğunu en başından beri bilmektedir. Bu nedenle "Silahsız Terör Örgütü" nitelemesi, TSK ve Emniyet içerisindeki örgüt yapılanmasını küçümseyen düşüncelerin bir yansıması olarak ortaya çıkmıştır, denilebilir. Nitekim 15 Temmuz Darbe Girişimi, çok net bir şekilde FETÖ'nün uzun yıllardan beri 'silahlı' olduğunu göstermiştir.

Burada vurgulanması gereken nokta; sadece TSK ve Emniyet içerisindeki örgüt mensuplarının 'silahlı' olduğu, diğer men-

suplarının ise ‘silahsız olduğu’ şeklindeki yanıltıcı yargılardır. Örgüt bütünüyle düşünölmeli, en alt örgüt mensubundan en üst örgüt mensubuna kadar bu örgütün son derece tehlikeli ve eli kanlı bir örgüt olduğu unutulmamalıdır. Çünkü örgüt, belirlediğı ‘hizmet’ amacına ulaşmakta bütün mensuplarının gücünden yararlanmaktadır.

“Artık, eskiden yaptığımız gibi, Cemaatin masum üyeleri ile FETÖ operasyonlarında bilfiil yer alanlar arasında ayırım yapmak imkânı kalmadı. Çünkü FETÖ bir bütün olarak hareket ediyor. Gücü sadece tepedekilere değil, tabandan tavana tüm FETÖ üyelerine dayanıyor.”²¹

Silahsız Terör Örgütü’nden ‘Terör Örgütü’ nitelemesine geçiş çok doğru bir adım oldu, fakat bu sefer de örgütün ‘uluslararası bir ajan şebekesi’ olduğu gerçeğı arka planda kaldı. Oysaki FETÖ’nün bu derecede güçlenmesini sağlayan ana etkenler, örgütün istihbarat teşkilatlarıyla olan yakın ilişkisinden kaynaklanmaktadır. FETÖ, istihbarat sayesinde topladığı özel bilgilerle şantaj suçunu son derece etkili kullandı ve böylece giderek daha güçlü bir yapıya kavuştu. Özellikle kamu görevlilerine karşı gerçekleştirdiğı şantaj suçlarıyla devlet içerisinde son derece güçlü bir pozisyona ulaştı. Örgüt mensupları aracılığıyla toplanan bilgiler, yine mensupları tarafından hasımlarına karşı çok profesyonel bir şekilde kullanıldı.

Tüm bunlar, FETÖ’nün diğeri bilindik terör örgütlerinden farkını gözler önüne sermektedir.

4. BİR ULUSLARARASI AJAN ŞEBEKESİ OLARAK FETÖ

FETÖ konusunda sürekli vurgulanan ‘terör’ ve ‘terörizm’ kavramları, örgütün uluslararası bir ajan şebekesi olduğu gerçeğini arka plana atmaktadır.

“FETÖ ağ ve kurumları dünyada 170’den fazla ülkeye yayılmıştır. Bu örgütlenmenin esas odaklandığı alan eğitim sektörü olmasına rağmen faaliyetleri bununla sınırlı değildir. Eğitim alanı FETÖ için, kurumsallaşmak isteyen üçüncü dünya ülkelere en uygun ve meşru giriş yöntemi olarak ön plana çıkmıştır. Böylelikle faaliyetlerini sivil toplum üzerinde yoğunlaştırarak önce yurt dışındaki Türk diasporasına sonrasında da yerel halka

erişmektedir. Faaliyetlerine kültürel ve ekonomik alanlarda da devam ederek, organize oldukları ülkelerde mali açıdan sürdürülebilir kurumları oluşturmaya çalışmaktadır.”²²

Terör kadar, bu örgütün istihbarat alanımızda açtığı derin izlerin tartışılması ve değerlendirilmesi gerekmektedir. Sadece terör vurgusu neticesinde, örgüt mensuplarının birer ajan olarak yetiştirildiği ve kullanıldığı dikkatlerden kaçmaktadır.

“FETÖ çok yüzlü bir örgüt. Terörist yüzünü öne çıkarmamız 15 Temmuz terörüne vurgu yapmak ve örgütün şiddet -hem de sınırsız şiddet- kullanma potansiyeline dikkat çekmek açısından gerekli ve yararlı. Ancak, işi sadece teröre indirgersek FETÖ probleminin gerçek boyutlarını kavramada başarısız kalabilir ve onunla olması gerektiği gibi mücadele etmede hatalara düşebiliriz. FETÖ, yakın zamana kadar bir cemaat olarak görülmekteydi ama aynı zamanda bir istihbarat örgütü olarak işlemekteydi. Fetullah Gülen, anlaşılan, istihbarat zihniyeti ve faaliyetleri için(d) e yetişmiş. Çok da haksız olmayacak şekilde modern devletin istihbarat merkezli olduğunu ve zamanımızda güç toplamanın en iyi yolunun istihbarat toplamaktan geçtiğini anlamış. MİT, Emniyet İstihbarat ve Jandarma İstihbarat gibi formel istihbarat kurumlarını neredeyse tümüyle ele geçirmenin yanında, cemaat mensuplarını da birer istihbarat elemanı gibi kullanmış.”²³

Örgütün, Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) dâhil olmak üzere diğer tüm istihbarat örgütleri tarafından kullanıldığı ve örgütün kendisinin de bu istihbarat örgütlerini kullandığı biliniyor.²⁴

Yaşar Büyükanıt'ın Kuleli Askerî Lisesi Komutanlığı yaptığı dönemde FETÖ'ye karşı gerçekleştirdiği operasyonun intikamının alınmasıyla ilgili yapılan değerlendirmeler dikkat çekici:

“1983-1986 yılları arasında yapılanlarla ilgili kayıt tutmak, bunları saklamak ve de zamanı geldiğinde (2006) bu kayıtlar doğrultusunda operasyon yapmak basit bir dini örgütlenmenin işi olamaz. Tıpkı bir istihbarat örgütü gibi olayları kaydetmek, arşivlemek, karşı operasyonu planlamak, amaca uygun ekipler oluşturmak, yöntemler geliştirmek, hedef kişiyi ‘yaşarken öldürmek’ yöntemi, bugüne kadar bildiğimiz hiçbir totaliter dönemde görülmemiştir.”²⁵

“1984-1986 arası Kuleli Askerî Lisesi Komutanlığı yapan Büyükanıt’ın başı, gelen istihbarat bilgileri sebebiyle sayıları toplamda 30’u geçmeyen öğrencinin ilişik kesme emrine imza koyduğu için ağrıyacaktı. Büyükanıt, Kara Harp Okulu Komutanlığı yaptığı sırada ‘Şakirt’lere mülakat sınavında öncelik tanımadığı için de cezalandırılacaktı.”²⁶

FETÖ elebaşının keşfi konusunda yapılan açıklamalar, FETÖ ile istihbarat teşkilatları arasındaki kuvvetli ilişiyi gözler önüne seriyor.

“İddialara göre; FETÖ elebaşı henüz sekiz yaşında seçilmiş, ajanlar tarafından izlenmiş, değerlendirilmiş ve ‘Delige süpürülmesi yerine kullanılabilir’ olduğu anlaşılarak kadroya alınmıştır. Neticede 1966 yılında İzmir’de resmi olarak devşirilerek örgütsel faaliyetlere başlatılmış ve devşirilme sürecinde CIA bağlantısının daha az görünür kılınması amacıyla Özel Harp Dairesine mensup kişiler ve MİT içindeki ajanlar kullanılmıştır. Bunlarla birlikte FETÖ elebaşı, istihbarat teşkilatlarından iyi bir yalancılık, sahtecilik dersi alarak bu konularda kendisini geliştirmiştir.”²⁷

Bu konuda Hablemitoğlu’nun 2002 yılındaki şu ifadeleri çok çarpıcı:²⁸

“Şeyhleri ABD’de yaşayan, ancak kendi ülkesinde Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargılanan; CIA, MI6 ve BND gibi yabancı ülke istihbarat örgütlerine taşeronluk yapan bir cemaate mensup müritlerin, asli görevi kendileri ile mücadele etmek olan istihbarat birimlerinde kadrolaşabileceğini, devletin gücünü, devleti savunanlara karşı kullanabilecek düzeye gelebileceklerini kim tahmin edebilir ki? ‘Köstebek’ bu ihanet öyküsünün adıdır...

Ankara eski Emniyet Müdürü Cevdet Saral’ın Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi C. Başsavcılığı’na yazdığı 21 Nisan 1999 tarihli yazısında,²⁹ Gülen’in genel profili ve örgütün yöntemi şu şekilde açıklanıyor:

“Fetullah Gülen, alışılmış ‘din adamı’ profilinden uzak, din adına farklı söylemleri bulunan, kimi zaman ‘Sfenks’ kadar sessiz, kimi zaman Atatürk’ü övmeye gerek duyan, kimi zaman 8 yıllık eğitime destek verecek kadar reformcu, rejim yandaşı ve aydın

bir düşünür, kimi zaman da farklı dinlerin temsilcilerine dünya barışı adına çağrılar yapacak, hatta Papa ile fikir teatisinde bulunabilecek kadar da enternasyonal yanı güçlü biri olarak görünümler vermektedir. Tarikat mensupları da baş imam Fetullah Gülen'den aldıkları fetvalar doğrultusundaki davranışları ile kendi düşüncelerinin zıttı olanlara karşı, 'hile mubahtır' yöntemi ile tedbirler geliştirmektedirler."

Örgütün en önem verdiği alanların başında istihbarat ve eğitim gelmektedir:

*"Fetullahçılar, Türkiye'de Mevleviler, Bektaşiler, Cerrahiler gibi salt dinsel inancını yaşamaya çalışan bir cemaat değildir. Uluslararası alanda at koşturan, son derecede tehlikeli bağlantılarıyla, ekonomik kaynakları ve eğitim kurumlarıyla, Türkiye'nin yüz yüze olduğu en tehlikeli tehdit odağıdır. Örgütlenme modeli itibarıyla Türkiye'de bir eşi yoktur; örgütlenme modeli olarak, tamamı CIA denetimindeki Moon, Falun-Gong, Scientology gibi tarikatlarla benzeşmektedir. Fetullahçılar, mevcut ekonomik kaynaklarını, yapılabilecek en akılcı ve en değerli alana, eğitim yatırımına tahsis ettiklerinden, diğer şeriatçı yapılanmalara kıyasla ülkemizin sadece bugününü değil, daha çok geleceğini tehdit etmektedirler."*³⁰

Örgüt, CIA bağlantılı bir kuruluş olarak biliniyor... FETÖ'nün "...daha 1996 yılında CIA'nın Türkiye'deki örgütü olduğu iddiaları vardı ve bu iddialar MİT kayıtlarına girip, inceleme yapılması önerisi ile Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığına gönderiliyordu. Bugün geline nokta, bu incelemenin yapılmadığını gösteriyor."³¹ "FETÖ'nün Türkiye'yi kontrol etmek amacıyla Amerika Birleşik Devletleri (ABD) tarafından kurulduğu düşünülüyor."³²

FETÖ'nün yapılanmasında kullanılan "Kod isimler, özel haberleşme kanalları, kaynağı bilinmeyen paralar, hücreler, ağa-beylik-imamlık sistemi gibi tüm unsurlar gizli bir yapının varlığını gösteriyor."³³ Bu durum, örgütün bir istihbarat ağı kurduğunu işaret ediyor. "Örgüt mensuplarının son derece büyük bir giz içerisinde yetiştirilmesi ve 'istihbarata karşı koyma' gibi teknikler konusunda bilinçli olmaları, bu düşünceyi daha da kuvvetlendiriyor. Örgütün yapısı ve gizliliğe verdiği önem göz önüne alın-

dığında örgütün bir 'Ajan Şebekesi (Agent Net)' olduğuna dair şüpheler kuvvetleniyor.”³⁴

Örneğin askerî okula sızan örgüt mensubu bir öğrenci, deşifre olmamak için 'gözle namaz kılmak ve alkol almak' gibi iki zıt eylemi birlikte gerçekleştirebiliyor. Ayrıca en yakın olduğu silah arkadaşlarını rahatlıkla ispiyonlayabiliyor, onlar hakkında topladığı bilgileri örgüt ağabeylerine iletebiliyor.

Fetullahçı istihbaratçıların kullandıkları yöntemler ise şu şekilde belirtiliyor:

“Telefon dinleme, tehdit, sahte belge üretimi ve montaj, çarpıtılmış bilgiye yönelik kampanyalar, hırsızlık, kundakçılık, şantaj amaçlı kadın pazarlama ve görüntü kaydı, her türlü illegal kayıt kullanımı (Böcek, gizli kamera vb), rüşvet, gasp, darp, bilgisayar sahtekârlıkları”³⁵ “Ev ve işyeri kurşunlama, emniyeti suistimal, ‘hâkim kiralama’ ve diğerleri...”³⁶

Örgütün birçok devletle olan ilişkisi düşünüldüğünde topladığı bu bilgileri nasıl ve nerede kullanacağı aşîkârdır. Merkezi ABD olan FETÖ'nün bu bilgileri kimlerle hangi yollardan paylaştığı ortadadır.

Mustafa Önsel'in konuyla ilgili kitabında³⁷ paylaşılan şu iki konuşmaya dikkat edilmeli:

“...kanlı kalkışmanın hemen ertesinde, ABD Merkez Kuvvetler Komutanı General Joseph Votel, kalkışma sonrası tutuklananlar için ne diyor: ‘ABD ordusu, TSK içindeki yakın mütefiklerini kaybetti. Gelecekteki ilişkilerimiz adına endişeliyim.’”

ABD Ulusal İstihbarat Direktörü James Clapper ise, *“Türkiye’deki girişim sonucunda muhataplarımızın çoğu tutuklandı. Türkiye’deki Ulusal Güvenlik Ağı bütünüyle etkilendi. Bu durum ABD’nin Orta Doğu stratejisini daha da zorlaştıracaktır.”* şeklinde açıklama yapıyor.

FETÖ liderinin ABD’de ikamet ettiğini ve ABD’nin bu örgütü hâlâ terör örgütü olarak nitelendirmediğini hatırlayalım. Nitekim Rusya’daki ve bazı eski Doğu Bloğu ülkelerindeki okulları “CIA ajanı yetiştiriyor” suçlamasıyla kapatıldı.

“FETÖ’nün ilk kez yurtdışına açıldığı coğrafya Orta Asya oldu. Daha önce Akşam’a konuşan eski FBI danışmanı Profe-

sör Paul Williams da, 'CIA'nın emriyle Orta Asya'ya açılan FETÖ'nün okullarında çok sayıda öğretmen maskesi adı altında ajan olduğunu ve amaçlarının bu bölgedeki dev doğalgaz ve petrol kaynaklarını kontrol etmek olduğunu' açıklamıştı. Rusya, ülkede sayıları 50'yi bulan FETÖ okullarını 2000'den itibaren izlemeye aldı, 8 yıl dallanıp budaklanan soruşturma dosyaları 2008'de tek davada toplanarak FETÖ'nün Rusya'daki tüm okulları kapatıldı. ”³⁸

Rusya, İran, Azerbaycan ve ardından Türkmenistan, FETÖ okullarını ABD için casus toplamaya çalıştığı gerekçesiyle peş peşe kapatma kararı aldı. Ülkemizde ise siyasi çevrelerce desteklenen Amerikan politikaları neticesinde FETÖ desteklendi ve örgüt mensupları en yüksek kademelere çıkarılarak ülkemiz üzerinde söz, geleceğimiz üzerinde hain bir güç oluşturdular. 1999 yılından itibaren yoğun bir şekilde FETÖ tehdidi ortaya çıkmaya başladı, fakat bu tehdidi yazılarına taşıyarak duyurmaya çalışan aydınlarımıza gerekli önem verilmedi; tersine, FETÖ desteklenirken örgütün karanlık yüzünü göstermeye çalışanlar cezalandırıldı.

Ülkemizde “Kozmik oda” ve bu odadaki son derece gizli bilgilerin FETÖ mensuplarının eline geçmesi, istihbaratı anlamda önemli bir açık yarattı.

“İddianamelerde davaların; şüphelilerin yine ‘Kozmik Oda’ soruşturmasına ilişkin ‘Devlet sırrı niteliğindeki bilgi ve belgelerin hukuka aykırı yollarla ele geçirilip askerî ve siyasal casusluk amacıyla temin edilip açıklanması’ suçundan yargılandıkları Yargıtay 16. Ceza Dairesindeki dava dosyasıyla birleştirilmesi talep edildi. ”³⁹

“Bilgili, kamuoyunda ‘Kozmik Oda’ olarak anılan, Aralık 2009’da dönemin Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç’a ‘suikast düzenleneceği’ iddiası üzerine açılan soruşturmayı yürütmüştü. Savcılık, Genelkurmay Başkanlığı Ankara Seferberlik Bölge Başkanlığına ait ‘devlet sırrı’ niteliğindeki belgelerin bulunduğu 11 ve 16 no’lu odalarda (kozmetik oda) arama yapmak istemiş; Genelkurmay Seferberlik Tetkik Dairesi Başkanlığı görevlileri ise çift kilitli çelik kapılarla muhafaza edilen odalardaki bilgi, belge ve arşiv kayıtlarının devlet sırrı niteliğinde, devletin güvenliğiyle

ilgili doğrudan bilgiler içerdiğini belirterek Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 125. maddesi gereği Cumhuriyet Savcılığına bu odalara giriş izni verilemeyeceğini ifade etmişti. Bunun üzerine savcılığın talebiyle o dönemde Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi üyesi olan ve FETÖ suçlamasıyla hâlen aranan Hâkim Kadir Kayan, bu odalarda 20 gün boyunca arama yapmış; CD, dosya ve hard disklerden oluşan 'gizli belgeler' dışarı çıkarılarak FETÖ ile bağlantılı oldukları tespit edilen TUBİTAK uzmanı bilirkişilere çözümlenmişti."⁴⁰

FETÖ'nün sadece bir terör örgütü olarak ifade edilmesi çok yanlıştır. FETÖ, aynı zamanda uluslararası bir ajan şebekesidir ve yetiştirdiği mensupları bilinçli veya bilinçsiz olarak uluslararası ajan şebekesi borsasında satılığa çıkarılan ajanlardır. Yani FETÖ'ye karşı verilen mücadele hem 'bir terör örgütüne karşı' hem 'paralel bir devlete karşı' hem de 'uluslararası bağları çok güçlü olan bir istihbarat teşkilatına karşı' yürütülmektedir.

Bu üç sacayağının bilincinde olmak, örgüte karşı verilen mücadelenin temeli olmalı. Bu noktada toplumsal desteğin ne kadar önemli olduğu asla unutulmamalı.

5. BİR KÜLT ÖRGÜT OLARAK FETÖ

FETÖ ve benzeri kült örgütler ülkemizde faaliyetlerini sürdürmektedir. Onları sadece delilikle suçlayabilir miyiz? Yoksa bu durumun altında yatan mesajları mı incelemeliyiz?

5.1. Kült Kavramının Kullanımı

*"On Using the Term Cult"*⁴¹ (Kült Kavramının Kullanımı) başlıklı makale, ilk olarak 1990'ların sonunda internete konulmuş ve daha sonrasında üzerinde bazı değişiklikler yapılarak *ICSA Today* dergisinde 2015 yılında yayımlanmıştır. Bu makale, Herbert L. Rosedale ve Michael D. Langone tarafından yazılmıştır.

Rosedale, 1970'lerin sonundan 2003 yılında vefat edene kadar kültler konusunda Amerika'nın önde gelen isimlerinden birisi olmuştur. 1988'den 2003 yılına kadar Amerikan Aile Vakfı (American Family Foundation-AFF)⁴² başkanlığı görevinde bulunmuştur. Langone ise 1981'den beri Uluslararası Kült Araştır-

malar Derneği'nin (ICSA) yöneticisidir. Kültlerle ilgili birçok çalışması bulunmaktadır ve derneğin *ICSA Today* başlıklı dergisinin genel yayın yönetmenidir.

Yazarlar bu makaleye -her ne kadar yirmi yıldan fazla bir süredir kültür hakkında hem çalışmış hem de eğitimler vermiş olsalar da- kültür kavramı hakkında tamamen rahat olmadıklarını belirterek başlıyorlar. Makalede, bu kavram hakkında soruları olanlara yardımcı olmak amacıyla kültür kavramının tanımlanması ve kullanımı hakkındaki düşüncelerini paylaşıyorlar.

Makalede ilk olarak mevcut tanımları tarihsel olarak gözden geçiriyorlar. Oxford İngilizce Sözlüğü'nün kompakt baskısına (1971) göre kültür kavramı başlangıçta; tapınmak, ilahi varlığa saygı, dini ibadet biçimi, belirli bir kişiye veya şeye adanmışlık veya biat anlamı taşıyor. 1994 tarihli başka bir sözlükte ise kavramın buna ek çağırışlar kazandığı görülüyor. Buna göre kavram şu anlamları işaret ediyor:

Ortodoks (Katı kuralcı) olmayan veya sahte olarak kabul edilen bir din,

Dogmayı sunan tarafından illetlerin çaresi olarak gösterilen inanç temelli bir sistem,

Bir kişiye, fikre, nesneye, harekete ya da işe aşırı adanmışlık,

Bu adanmışlıkla karakterize edilen genellikle küçük bir grup.

1988 tarihli sosyolojik bir çalışmada ise kültürleri tanımlamak için dört perspektif sunuluyor:

1. Tehlikeli, baskıcı gruplar olarak kültürler,
2. Kültürel olarak yenilikçi ya da kültürlerüstü (Transcultural) gruplar,
3. Gevşek yapılandırılmış din benzeri (Protereligions) gruplar,
4. Üyelerin sadece bilgi almak amacıyla olduğu seyirci kültürleri, üyelerinin fayda sağlamak amacıyla olduğu müşteri kültürleri ve üyelerden yüksek seviyede bağlılık beklendiği örgütler olarak kültür hareketler.

Profesör Benjamin Zablocki (1997) ise kültü, “*Çekici (Etkileyici) ilişkiler sayesinde bir araya getirilen ve sınırsız bağlılık talep edilen ideolojik bir örgüt*” olarak tanımlıyor. En genel tanımlarından biri ise şu şekilde paylaşıyor:

“Üyelerin, onların ailelerinin ya da toplumun hâlihazırda ya da ihtimal dâhilinde olan zararına ve grup liderlerinin amaçlarını gerçekleştirmek amacıyla oluşturulmuş bir kişi, fikir ve şeye; büyük veya aşırı bir adanmışlık sergileyen ve etik olmayan manipülatif ikna ve kontrol teknikleri kullanan (Örneğin; arkadaşlardan ve aileden tecrit, güçten düşürme, telkinlere açıklığı ve boyun eğmeyi arttırmak için özel yöntemlerin kullanımı, güçlü grup baskısı, enformasyon yönetimi, bireyselliğin ya da eleştirel düşüncenin askıya alınması, gruba olan sınırsız bağımlılığın desteklenmesi ve grubu terk etme korkusunun yaratılması) bir grup veya hareket.”

ICSA tarafından geliştirilen tanımlamalarda kültleri, kült olmayanlardan ayıracak geniş bir gri alanda kavramın bir süreklilik içerdiğine dikkat çekiliyor ve “Yıkıcı, zararlı, tahrip edici” gibi nitelikler kavrama ekleniyor.

Makalenin son kısmı olan ikinci bölümde, kavramın kullanımında göz önünde bulundurulması gereken bazı kaygılar dile getiriliyor. Öncelikle bir grubun gerçekten bir kült olup olmadığını anlayabilmemizi sağlayacak hâlihazırda kesin bilimsel kıstasların bulunmadığı belirtiliyor. Bu nedenle ICSA, yanlış anlaşılmalara karşı resmi bir kült örgütler listesi yayımlamıyor. İnsanlar “Böyle bir kült var mı?” şeklinde sorular yönelttiklerinde, onlara psikolojik manipülasyonlar ve kült gruplar hakkında yaptıkları bilgilendirmeler üzerine çalışmaları tavsiye ediliyor.

Birtakım analizler sonucunda, kimi insanlara zarar veren bazı grupların mutlaka kült olmadığı sonucuna varılabildiği ve kişiler arasında birtakım bireysel zarar örneklerinin de görülebileceği belirtiliyor. Fakat özellikle bu noktada, kült örgütlerde görünüşlerin aldatıcı olduğuna dikkat çekiliyor. Bu nedenle bu tür vakaların daha fazla araştırılması talep ediliyor. Bu sayede kült dinamiklerin varlığının ortaya çıkabileceği düşünülüyor. Burada önemli olan nokta ise kült konusunda sınıflandırmaların mevcut en iyi kanıtlara dayandırılması ve her zaman yeniden değeren-

dirmeye açık olunması gerektiğidir. Sonuç olarak yazarlar, kült kavramının, sınırlılıkları ne olursa olsun bizlere anlamlı bir çerçeve sunduğu sonucuna varmaktadır.

Bu makale, kültür konusunda uzunca bir deneyime sahip iki araştırmacının kült kavramının anlamı ve kullanımı üzerine yazdıkları önemli bir çalışma olarak ortaya çıkmaktadır. Kavramın 1970'lerden itibaren tarihsel sürecini izleyerek kültürlerin toplumsal hayatımızdaki varlığını vurgulamaktadır. Günümüzde kült ve kült olmayan örgütlerin ayrımında kullanılabilecek kesin bilimsel kıstasların olmaması nedeniyle kült kavramına eklenen “Yıkıcı, zararlı, tahrip edici” gibi nitelikler önem kazanmaktadır.

Bunlarla birlikte ilgili çalışmadaki en önemli hususlar şunlardır:

1- Bir kült örgütün görünüşünün aldatıcı olduğu: Örneğin örgüt; ülkemizdeki FETÖ yapılanması gibi, dışarıya karşı çok ılımlı, barışçıl, dürüst, yardımsever bir görünüşü paravan olarak kullanabilir.

2- Kült örgüt sınıflandırmasında değerlendirilen grupla ilgili kanıtların sağlam, güvenilir ve açık olması: Örneğin ülkemizde FETÖ'nün bir kült örgüt olarak incelenmesi henüz yeni bir araştırma konusudur. FETÖ'nün kült örgüt olduğuna ilişkin elimizde birçok kanıt bulunsa da bunların profesyonel olarak tasnif edil(e) memesi, araştırıl(a)maması ve ulusal-uluslararası mecralarda anlatıl(a)maması büyük bir eksikliktir. Ayrıca konunun siyasi bir mesele, kavga, savaş olarak anlamlandırılması mevcut kanıtların güvenilirliğine zarar vermektedir.

3- Kült örgüt sınıflandırmasında yeni değerlendirmelere her zaman açık olunması gerektiği: Örneğin ülkemizde FETÖ benzeri birçok grubun bulunduğu ilişkin haklı şüpheler, uyarılar dile getirilmekte; fakat bu uyarılara, geçmişte FETÖ meselesinde deneyimlediğimiz üzere gereken önem gösterilmemektedir. Oysaki bu tür vakalar ideolojik girişimlerden ziyade kamu güvenliği kapsamında değerlendirilmeli ve en küçük bir istismar, zarar, tahrip vakası araştırılarak konunun üzerine gidilmelidir. Tehlikeli bir demagog hakkındaki uyarıları görmezden gelmenin ölümcül sonuçlar doğurabileceği⁴³ aklımızdan hiç çıkmadan, bu tür araş-

tırmalarda bağımsız, nesnel ve yeni değerlendirmelere her zaman açık olunmalıdır.

Ülkemizin geleceği açısından FETÖ meselesinden çıkarılabilecek dersler hayati önem taşıyor. Bu nedenle hâlihazırda FETÖ ile mücadelede gördüğümüz yanlışlıklara odaklanıp karamsarlığa düşmek yerine, kült örgütler konusuna eğilmek gerekmektedir. Kült örgütler kapsamında FETÖ değerlendirmelerinin açıkça gösterdiği üzere, bu konuda FETÖ'yü de aşan çeşitli araştırmaların yapılması ileride muhtemel FETÖ benzeri yapılanmalara karşı sağlam bir temel olacaktır.

Bu maksatla kitabın devamında ilk olarak Dr. Philip Zimbardo⁴⁴ tarafından 1997'de yazılan "*What Messages are Behind Today's Cults?*"⁴⁵ (*Bugünün Kültleri Arkasındaki Mesajlar Nedir?*) başlıklı makale incelenmekte ve ardından makalede sunulan teorik çerçevede FETÖ değerlendirilmektedir.

5.2. Kült Örgütlerin Düşündürdükleri

Philip Zimbardo, uluslararası alanda bilim insanı, eğitimci, araştırmacı ve medyatik biri olarak tanınmaktadır ve bu alanlarda birçok ödül kazanmıştır. 1968 yılından beri Stanford Üniversitesinde profesör olarak çalışmaktadır. Amerikan Psikologlar Birliği'nin (American Psychological Association) başkanlığı görevinde bulunmuştur. "*The Lucifer Effect: Understanding How Good People Turn Evil*"⁴⁶ (2007) başlıklı kitabı, New York Times'ın en çok satanları arasında yer almıştır. Bu kitap, "*Şeytan Etkisi: Kötülüğün Psikolojisi*"⁴⁷ (2015) başlığı altında dilimize çevrilmiştir.

İncelediğimiz makalesinde Zimbardo, toplumsal nüfuz ve etki süreçleriyle kültürler arasındaki ilişkiyi çözümlemek istiyor. Örneğin ona göre; "*Herhangi bir zamanda, herhangi bir kültür örgüt mensubu tarafından sen ve ben örgüt mensubu olabiliriz veya baştan çıkarılabiliriz. İnsan doğası üzerinde güç uygulamak amacıyla mevcut koşullar manipüle edildiğinde, 'normal, ortalama, zeki' bireylerin çoğu, değerlerine veya kişiliklerine aykırı olarak ahlaksız, yasadışı, irrasyonel, saldırgan ve kendi kendini yıkıcı eylemlerde bulunmaya yönlendirilebilir.*"

Makalede öncelikle kültler konusundaki klişelerden, basma-kalıp düşüncelerden uzak durmamız gerektiği vurgulanmaktadır. Bu kapsamda, ahlaki yargılar yerine araştırmaya şu iki soruyla başlanması gerektiği belirtilmektedir:

1- Örgütte birçok insanı grubun mensubu yaparak ya da baştan çıkararak örgüte gönüllü bağlılığı sağlayan ‘çekicilik’ nereden kaynaklanmaktadır?

2- ‘Geleneksel toplum’ tarafından karşılanmayan fakat bu örgüt tarafından yerine getirilen ihtiyaçlar nelerdir?

Bu sorular sayesinde oluşturulan alternatif analitik bir çerçeve neticesinde; ilgili aktörleri ayıplamak, kurbanları düşüncesizce suçlamak ve onları bizlerden farklı olarak tanımlamak yerine bütün insanların davranışlarını şekillendiren güçleri araştırmakta ortak bir zemin sağlanacağı öne sürülüyor. Bu noktada şu bulgular çok önemli:

- Hiç kimse kült bir örgüte katılmaz. İnsanlar, önemli ihtiyaçlarını karşılama vaadinde bulunan ‘ilgi çekici gruplara’ katılırlar. Gruplar aldatıcı, kusurlu, tehlikeli ya da toplumun temel değerlerine karşı gelmeye başladıklarında kült olurlar.

- Kült örgütler eksik işlevleri yerine getirerek her toplumun varsayılan değerlerini temsil ederler. Aslında kült örgüt salgını, ilgili toplumun vatandaşlarını nerede ve nasıl kaybettiğini açıkça göstermektedir.

- Bir şeye dayanmazsan yıkılırsın. Hızla değişen ve dönüşen kültürümüzde temel insani değerlerimiz zorlanıyor, çarpıtılıyor ve kayboluyor. Tıpkı senetlere kanıp kredi kontrolü yapmadığımız gibi illüzyonlara aldanıyoruz ve “Gerçek mi?” diye sorgulamıyoruz.

- Herhangi bir zamanda, herhangi bir kült örgüt mensubu tarafından sen ya da ben örgüt mensubu olabiliriz veya baştan çıkarılabiliriz.

- Mensuplarını kazanma, endoktrine etme ve etkileme olarak kült örgütlerin yöntemleri alışılmadık/egzotik bir zihin kontrol biçimi değildir.

Makalede ikinci olarak ‘çekicilik’ konusu ele alınıyor. Kültürleri bu kadar çekici yapanın ne olduğu sorgulanıyor ve    yle bir durumu hayal etmemiz isteniyor:

“  yle bir grubun parçası olduğunuzu d           ki; bu grup size sıkı bir dostluk, şefkatli bir aile, katkılarınıza saygı, kimlik, selamet, güvenlik, basitlik ve planlanmış günlük bir program sunsun. Bununla birlikte yeni beceriler   ğrenin, saygın bir konuma ula ın, şahsi bir sezgi kazanın, ki iliğinizi ve zek nızı geli tirin. Suç veya şiddet yok. Sağlıklı yaşam  ekliniz herhangi bir rahatsızlık olmadığı anlamına geliyor. Hatta lideriniz hastalıkları iyileştirme ve gelecekte haber verme vaatlerinin yanı sıra, ‘gerçek bir inanan’ olursanız size   l ms zl ğ  vereceğini vaat ediyor.”

B  yle bir çekiciliğe kimler kapılabilir?

Yazara göre; eğer bu vaatler tanıdığımız, bildiğimiz bir ortamda   zellikle yerine getirilmemiş, kar ılanmamı  ihtiyaçlarımız varsa- güvendiğimiz biri tarafından kar ılanıyorsa bu sorunun cevabı ‘ oğumuz’ dur. Kültür örgütlere mensup kazandırma işlemi çoğunlukla aileler, arkadaşlar, komşular, i  arkadaşları, öğretmenler ve eğitilmiş profesyonel şahıslar tarafından yapılmaktadır. Örgüte mensup kazandırma işlemi sokak ya da havaalanı gibi açık yerler yerine; okulda, evde, kahvehanelerde, i  yerinde, sporda, konferanslarda, ibadet yerlerinde, ak am yemeklerinde ve ücretsiz kişisel gelişim atölyelerinde gerçekleşmektedir. ‘Cennetin Kapısı (The Heaven’s Gate)’ adlı kültür örgüt, bu konuda internetin de aktif olarak kullanıldığını göstermektedir.

Çalışmada         olarak ‘değişen toplum’ konusu ele alınıyor.

Günümüzdeki hızlı değişim ortamında, bir kültür örgüt lideri neyin d          , hissedilmesi ve nasıl davranılması konusunda basit talimatlarla sağlam bir duruş gösteriyor ve    yle diyor: “Beni takip et; ruh sağlığına, güvenliğe ve kurtuluşa giden yolu biliyorum.” Değişimin bilinmezliklerinden ve sancılarından kaçmak isteyenler için bu sözler gayet çekici bir vaat oluşturuyor.

Yazar, makalenin son bölümünde ise kültür örgütler hakkındaki çözümün ne olabileceğine ilişkin fikirlerini sunmaktadır. Zimbardo’ya göre çözüm gayet basit:

“Bütün yapmamız gereken ‘mükemmel bir kült’ oluşturmak.” Aldatma, çarpıtma ve tahrip etme potansiyeli olmadan, bu kült örgütlerin vaat ettiklerinin çoğunu toplumumuzun yerine getirmesi gerekiyor. Bu sayede kült örgütler mensuplarını kaybederken toplumlar vatandaşlarını geri kazanacaktır.

5.3. FETÖ’nn örgütsel ekiciliği

İnsanlarımız neden FETÖ’y tercih etti? Ya da FETÖ, insanları nasıl baştan çıkardı?

Bu soruya verilecek cevaplar FETÖ’nn örgütsel çekiciliğini ortaya koyacaktır. Fakat örgütün çekiciliği; iş bulmadan eş edin-dirmeye, manevi ihtiyaçların karşılanmasından maddi yardımlara kadar çok geniş bir alanı kapsıyor. Bu ereve de kimi mensupları rgt sadece bir bilgi kaynağı (rneğin ev sohbetlerindeki dini bilgiler) olarak görüyor; kimi mensupları örgüte sadece çıkar amacıyla yaklaşıyor (rneğin memur olabilmek, yüksek makamlara erişebilmek) ve kimi mensupları da örgüte yüksek seviyede karşılıksız bağlanıyor, her koşulda örgütün ve liderin emri altında bulunuyor. Örgütün ekiciliği konusunda karşımıza çıkan bu geniş alanda en az üç tür örgüt mensubu (Seyirci, müşteri, kült) ile karşılaşıyoruz. Bu durum, örgütün çekiciliği konusunda derinlemesine araştırmalara olan ihtiyaı vurguluyor. Bu noktada, örgütsel çekicilik konusunu örneklendirmek amacıyla, askerî liselere sızdırılan ğrencilerin FETÖ tarafından nasıl baştan çıkarıldığına kısaca bakılabilir.

Askerî liselere sızacak öğrenciler henüz on iki, on üç yaş civarında, kendilerine gösterilen güler yüz, aşırı ilgi, sevecenlik, değer verme ve koruyucu-kollayıcı bir tutum içerisinde örgüte kazandırılmaya başlanıyor. Özellikle maddi durumu zayıf ailelerin zeki, istikbali parlak çocukları keşfediliyor. Bu ocuklara sürekli “Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) dinsizlerin elinde” argümanı sunuluyor. Bu sayede “Dinsiz orduyla savaş ve onu kurtar” misyonu bu çocuklara yükleniyor. Eğitilmiş profesyonel şahışlar olarak örgütün görevlendirdiği kişiler, henüz gelişim çağında olan bu çocukları örgüte kazandırmak için yoğun bir ilgi gösteriyorlar. Aralarında kurulan ağabey/abla ilişkisi, bu süreçte neredeyse anne/baba ilişkisinin yerini alıyor. Onları anlayan, ko-

ruyan, onların iyiliği için her şeyi yapan, geleceklerini planlayan, korkularını azaltan, sevinçlerini paylaşan bu hoş sohbet profesyonel şahıslar bu çocuklara oldukça çekici geliyor. Bununla birlikte gelişen dini hassasiyetler kullanılarak bu çocuklar askerî liselere büyük bir motivasyonla gönderiliyor. Gizli olarak nasıl abdest alacakları, ima ile nasıl namaz kılacakları öğretiliyor. İslam'ın fatihleri konumunda olduklarına inandırılıyorlar. Aileler açısından ise ücretsiz ders çalıştırma, ücretsiz kamplar, dini eğitimler gibi durumlar çekici geliyor.

Sunduğumuz örnekte örgütün çekiciliği; maddi olanaklar, gelişme çağının çalkantılı dönemlerindeki manevi destekler, dini misyonlar, saygınlık ve güzel gelecek vaadi olarak özetlenebilir.

Kısaca belirtilen bu noktaların anlaşılması, FETÖ ve benzeri diğer yapılanmaların bu tür çekici hususları tekrar kullanarak örgütlenmelerinin önüne geçmekte çok önemli. Örneğin "TSK dinsizdir" argümanına karşı argümanlar topluma dikkatlice anlatılmaz ise yarın başka bir örgüt, yine aynı argümanı kullanarak askerî okullara öğrenci sızdırmaya devam edecek; aynı misyonla hareket eden bu öğrenciler geleceğin generalleri olacak ve ülkenin güvenliğine yine büyük bir tehdit arz edeceklerdir. Hiç kuşkusuz, eğitimde fırsat eşitliği sağlanmazsa fakir ailelerin zeki çocukları bu tür yapılanmalar için iştah kaynağı olmaya; aileler kült örgütlere katılmama konusunda bilinçlendirilmezse gelişim çağındaki birçok çocuğumuz bu örgütlerin cazibesine kapılmaya; dini konularda gerçekler yerine hurafelerin yerleşip yayılmasına göz yumulursa diğer kült örgütler bunu kendi menfaatleri için kullanmaya devam edecektir.

Makalesini incelediğimiz Zimbardo, kült örgütlerin sunduğu maddi-manevi çekici hususların toplum tarafından karşılanılmasıyla sorunun büyük oranda azalacağını öne sürmektedir. Ona göre çözüm; aldatmalara, çarpıtmalara, tahriplere mahal vermeden "Mükemmel tek bir toplumsal kült" oluşturmak! Fakat kendi toplumumuz bu tür çekici konuların ne kadarını karşılayabilir? Bu konudaki toplumsal bilinç düzeyi nasıl artırılabilir? Örneğin toplum olarak ülkemizdeki üniversite öğrencilerinin barınma ihtiyaçları sorununu çözebilir miyiz? Şehir değiştiren, ailesinden ilk kez uzakta kalan gençlerimizi FETÖ ve benzeri kült örgütlerin üsleri sayılan evlerden, yurtlardan koruyabilir miyiz? Bi-

zim açımızdan bu hususta devletin yönlendirici olması gerektiği açıktır.

5.4. Kült Örgütler Kapsamında ‘FETÖ ile Mücadele’

Tehlikeli bir demagog hakkındaki uyarıları görmezden gelmek ölümcül sonuçlar doğurabilir.

Günlük siyasi söz dalaşları arasında, FETÖ’nün bütün korkunç yanlarını ve yakın gelecekte ortaya çıkması muhtemel tehditlerini gözden kaçırmaktayız. Bu karmaşada, FETÖ meselesini sadece bir iktidar savaşı olarak anlamlandırmak, meselenin Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve Türk milleti açısından bir ‘var olma mücadelesi’ olduğu gerçeğini göz ardı etmektedir. Birtakım siyasi emeller doğrultusunda, hasım kişilerin ve grupların doğrudan terörist veya casus olarak suçlanması bu gerçeğin anlaşılmasını engellemektedir. Bu nedenle FETÖ’yü, en genel kapsamda ‘terör örgütüne dönüşen bir kült örgüt’ olarak tanımlamak gerekiyor. Böyle bir yaklaşım;

- Bir kült örgütün barındırabileceği tehditleri gözler önüne serecek,
- Meseleyi siyaset üstü bir platforma taşımayı kolaylaştıracak,
- Örgütün terör ve casusluk boyutlarını daha nesnel düşünebilmemizi sağlayacak,
- Uluslararası alanda bu meseleye olan dikkati daha fazla artıracak,
- Bu doğrultuda FETÖ ile mücadelenin daha sağlam temellerde yürütülmesine yardımcı olacaktır.

Bazı terör örgütlerinin kült örgütler içerisinde çıkabileceği bilinmektedir. Terörist ve kült örgütler arasındaki temel fark ise kült örgütlerin örgüt dışına saldırmamalarından kaynaklanıyor. Terör örgütleri örgüt dışına karşı şiddet kullanıyor. Kült örgütlerde ise şiddet sadece örgüt içi kullanılıyor. Uygulanan şiddet çoğunlukla psikolojik oluyor. Terör örgütlerinde ise şiddet hem psikolojik hem de fiziksel gerçekleşiyor.⁴⁸

5.5. Kült Örgütler ve FETÖ

Kült kavramı; tutku, ilahlaştırma derecesinde saygı, tapınma anlamlarını taşımaktadır. ABD’de 1979 yılından itibaren faaliyet gösteren “Uluslararası Kült Araştırmalar Derneği” (International Cultic Studies Association – ICSA), bu tür örgütlerde yaşanan psikolojik manipölasyonlar ve tacizlerle ilgili eski üyelere yardımcı olma, bunların ailelerine rehberlik etme, halkı bilinçlendirme, konuyla ilgili araştırmaları destekleme ve bu konuyla ilgili uzmanlara yardımcı olma misyonu taşımaktadır.⁴⁹

Bu derneğe göre; “*Kült; karizmatik ilişkilerle bir arada tutulan, yüksek seviyede adanmışlık talep edilen ideolojik bir örgüttür. Kültler, üyelerini aşırı derecede manipüle ve suistimal eden bir yapıya dönüşme riski taşırlar.*”⁵⁰

1987 yılında İngiltere’de kurulan “Kült Bilgilendirme Merkezi” (Cult Information Centre – CIC) şu beş özelliğe sahip grupları kült olarak sınıflandırmaktadır:⁵¹

- Üyelerini psikolojik baskı ile devşirir, beyinlerini yıkar ve gruba bağlar.

- Seçkin totaliter bir yapıya sahiptir.

Kurucu lider; kendi kendini atamış, dogmatik, mesihlik veya mehdilik iddiasında, sorgulanamaz ve karizmatik bir kişidir.

- Para ve üye toplamada amaca giden her yolun mubah olduğuna inanılır.

- Toplanan servet, üyelere fayda sağlamaz.

Bu bilgiler ışığında FETÖ ve liderinin kült özellikler taşıdığı söylenebilir.

FETÖ için tüm yayınlar örgüt lideri Fetullah Gülen tarafından yazılmıştır, örgüt içinde yalnızca onun kitapları okunur, vazaları dinlenir ve örgüt, halk arasında “Fetullahçılar” olarak bilinir. Şiddete varan ideolojik radikalleşmede örgüt liderine körü körüne bağlılık ve onu mümkün merteye en üst seviyeye yüceltme önemli bir rol oynar. Meşruiyet ve güvenilirlik kazanmak için dini kitaplardan ve inançlardan yararlanır. FETÖ lideri, kitlesini yönlendirebilmek için paranormal olaylara (geleceğe ilişkin işaret taşıyan rüyalar, kehanetler; Hz. Peygamber, Cebrail, hatta Allah ile görüşme iddiaları gibi) başvurur. FETÖ lideri sadece

kendisini değil, kurduğu örgütü de kutsar ve tanrısal bir iradeyle bağlar. Üyelerini, sonu mutlak mutlulukla bitecek kutsal bir yolun yolcusu ve çilekeşleri olarak motive eder.⁵²

5.6. Halkın Tapınağı (People's Temple) Örneği ve FETÖ

Bir kült örgüt olan Halkın Tapınağı (People's Temple) ile FETÖ'nün karşılaştırılması konunun ciddiyetini göstermek açısından burada yeterli olacaktır.

18 Kasım 1978 tarihinde, Halkın Tapınağı örgütünün lideri Jim Jones'un emri doğrultusunda 300'den fazlasının çocuk olduğu 918 örgüt üyesi siyanür ile intihar etmiş/öldürülmüştür. Bu akıl almaz olayı gerçekleştiren Halkın Tapınağı örgütü ile FETÖ arasında birçok benzerlik bulunmaktadır. Bu benzerliklerin açığa çıkarılması ile FETÖ'nün de aslında çok tehlikeli bir kült örgüt olduğu anlaşıyor. Fakat FETÖ, Halkın Tapınağı gibi sadece bir kült örgüt olarak değerlendirildiği takdirde konu tam manasıyla anlaşılamayacaktır. Çünkü FETÖ, çok tehlikeli bir kült örgüt olmasının yanı sıra hem terör hem de casusluk örgütüdür.

Halkın Tapınağı mensuplarının başına gelen felaketten kaçabilen bir avuç insan, bir gün örgüt elebaşı Jim Jones'un yönlendirmesiyle böyle bir toplu intihar-cinayet yaşanabileceği konusunda bilinçsizdi.

18 Kasım 1978 tarihinde toplamda 918 örgüt mensubu Guyana'da bir ormanlık alanda öldü. Bu olay, tarihte en büyük toplu cinayet/intihar ritüeli olarak yerini aldı. Olayın yaşanacağı sabah sadece 11 örgüt mensubu gerçeklerin farkına vararak ölümden kaçabilmiştir. İntihar esnasında her ne kadar başka örgüt mensupları da gerçeklerin farkına varıp 'siyanür içerek kendilerini öldürmekten' vazgeçseler de onların da hepsi Jim Jones'un direktifleriyle öldürüldü. Zehri içmek istemeyenlere siyanür enjekte ediliyordu. Silahlı muhafızlar çevreyi kuşatmıştı. Çocuklar çığlık çığlığa koşuştururken ellerinde şırıngalarıyla sağlık görevlileri onları zehirleyerek öldürmeye çalışıyorlardı. Bu felaketten yaklaşık bir yıl öncesine kadar medyada bu örgüt hakkında suistimal, şantaj ve zorbalık haberleri çıkmıştı ve akabinde Jim Jones, Kaliforniya'dan Guyana'daki ormanlık bölgeye kaçarak binlerce takipçisini bu ormanlık alana çağırmıştı.⁵³

Tehlikeli bir demagog hakkındaki uyarıları görmezden gelmek, ölümcül sonuçlar doğurabilir. “İşte liderlik budur,” diyen, 2017 yılında çıkan “Jonestown’a Giden Yol” kitabının yazarı ve “Sundance TV Belgeselleri: Ormanda Terör”ün yapımcısı Jeff Guinn, Hitler gibi despotların Jim Jones gibiler için doğrudan ilham kaynağı olduğunu ve diğerlerinin bu manipülatif kontrol stratejilerini izlediklerini belirtiyor.

Demagoglar, onları takip eden bir avuç insan bulduktan sonra takipçilerinin nefret etmesi için düşmanlar tanımlıyorlar ve onlardan savaşmalarını istiyorlar. Mesaj açıktır: “Bizimle aynı fikirde olmayanlar sadece hata yapmıyorlar, onlar aynı zamanda bizi yok etmeye çalışan şeytanlardır.”

Bu kapsamda Jim Jones gibi demagoglar, takipçilerini dış dünyadan soyutlamak zorundadırlar. Bu, ilk etapta medya örneği üzerinden görülür. Onlara karşı gelen herhangi bir yazı, örgüt mensuplarını yanlış kişiyi takip ettikleri hususunda bilinçlendirebilir. İşte bu nedenle demagog, takipçilerini basında çıkan farklı seslere inanmamaları için ikna etmek zorundadır. Bugün yine aynı şekilde bir lider çıkıp insanları toplu intihara sürükleyebilir. Değişen bir şey yok çünkü insan doğası inanmak istiyor. Bu nedenle herhangi bir demagog çıkıp bütün doğruyu kendisinin söylediğine ilişkin bizleri ikna edebilir, bizim buna bütün kalbimizle inanmamız ihtimal dâhilindedir.⁵⁴ Felaketten sonra Halkın Tapınağı örgütü lideri ve takipçileri hakkında ortaya atılan delilik ve beyin yıkama gibi yargılar gerçeği yansıtmıyor. Belki örgüt lideri çılgın olabilir fakat kesinlikle takipçileri çılgın değildi. Bu noktada ürkütücü olan, takipçilerinin gayet normal insanlar olmalarıdır.⁵⁵

Jonestown bir hapisane değildi. Bir okulu vardı, çalışma grupları oluşturuluyordu, üyeler bulundukları yeri güzelleştirmek için çiçekler ekiyordu. Fakat buradan ayrılmak çok zordu. İzin verilmeden kimse dışarıyla bağlantı kuramazdı ve dışarıdan ziyaretçiler de hiç hoş karşılanmazdı.⁵⁶ Konuyla ilgili bazı raporlara göre felaketten önceki birkaç yılda örgüt mensuplarından zehir olduğu söylenen sıvıları içmeleri istenmeye başlanmış ve bu durum bir ‘ritüel’ hâline getirilmişti. Bu nedenle örgüt lideri, böyle temel basit ritüellerin çoğunlukla inançtan daha önemli olduğunu ve davranışın inancı belirlediğini anlamış görünüyor.⁵⁷

Halkın Tapınağı örgütünün lideri ve mensuplarının siyasetle de yakından ilişkili olduğu biliniyor. Gerçekten de örgüt elebaşı Jim Jones'un siyasetçilerle kayda değer bir ilişkisi vardı.⁵⁸

Halkın Tapınağı örgütüne benzer şekilde FETÖ mensuplarının da önemli bir kısmı, bir gün (15 Temmuz 2016) asker kıtlığına bürünmüş Fetullahçıların, kendi vatandaşlarına ve silah arkadaşlarına ölüm kusabileceği konusunda bilinçsizdi. Her ne kadar örgüt hakkında çok tehlikeli olduğu, terör suçunu işlediği, casusluk yaptığı, Emniyet Teşkilatı, Türk Silahlı Kuvvetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı gibi stratejik kurumlara sızdığı, mevcut stratejik kurumlardaki vatansever insanların örgütün kumpasları neticesinde görevlerinden uzaklaştırıldığı, örgütün hasımlarına karşı şantaj ve tehdide başvurduğu şeklindeki haberler, araştırmalar yapılmış ve raporlar, kitaplar yazılmış olsa da bu tehlikeye karşı gelin(e)medi.

FETÖ elebaşı, takipçilerini olabildiğince dış dünyadan soyutlamaya çalıştı ve onları uyarabilecek, örgüt hakkında karşı söylemlerde bulunan kişileri ve grupları dinlememeye ikna etti. Hatta örgüt aleyhinde konuşanları şeytanlaştırarak örgüt mensuplarına dış çevreyi korkunç, örgüt içini ise oldukça korunaklı bir yer olarak sundu.

Bu noktada Ömer Çaha'dan şu alıntı çok çarpıcıdır.⁵⁹

“Örgütün yazıp çizen akademisyenleri bile, gazeteyi bayiden aldıktan sonra Gülen mülakatının olduğu sayfayı koparıp geriye kalanları okumadan çöpe attılar. Örgüt, üyelerini başka bilgi kaynaklarına kapatarak onları daha kolay endoktrine ettiği gibi, aynı zamanda dış dünyayı kendi üyeleri için tehlikeli ve korkulacak bir dünya hâline de getirmektedir.”

Başdemir'e göre ise *“Gülenizm, bir rüya hareketidir. Örgütün bütün bilgi kaynağı, Fetullah Gülen'in gördüğü rüyalaradır. Fetullah Gülen sürekli rüya görüyor, örgüt mensuplarına talimatlarını rüyasında gördüğü peygamberin dilinden aktarıyor, zaman zaman Allah'la görüşüyor, ahir zamanda gelecek olan Mehdi ya da Mesih olduğunu ileri sürüyor, bunu temellendirmek için birtakım işaretler inşa ediyor. Örneğin Gülen, doğum tarihini çevresindeki insanlara 10 ve 11 Kasım 1938 olarak veriyor ve bunu (Atatürk'ü kastederek) Deccal'in ölüm tarihi ve Mesih'in*

geliş tarihi olarak imalı bir şekilde ifade ediyor. Bu, açık bir ezoterik gerekçelendirme biçimidir.”⁶⁰

15 Temmuz Darbe Girişimi sonrasında basında örgütün elebaşı ve mensupları hakkında “Deli, zihinsel olarak sorunlu” gibi yargılar görülmeye başlandı. Çünkü kimse normal insanların böylesine kanlı bir olaya başvuracağını, ülkesine ve milletine böylesine ağır bir şekilde ihanet edebileceğini hayal bile edemiyordu. Fakat süreç içerisinde bu yargıların gerçeği yansıtmadığı, aslında FETÖ liderinin gayet sinsi olduğu ve takipçilerinin içerisinde onun atletini, tırnağını sapıkça saklayanların bile entelektüel açıdan gayet bilgili, akli başında insanlar oldukları görüldü.

Örgüt mensuplarının gayet normal birer vatandaş olmaları, yaşananların korkunçluğunu arttırdı. Aslında FETÖ, ilk başlarda dini bir cemaat olarak ortaya çıkmıştı. Perde önünde okullarında, dershanelerinde dinini bilen ve uygulayan öğrenciler yetiştiriyor, fakir ailelerin çocuklarına fırsatlar tanınıyor, uluslararası alanda Türklük ve İslam sevgisi aşılanıyordu. Fakat süreç içerisinde örgütten kopanların cezalandırıldığı, mensuplarının toplumdan izole edilerek ‘casus ve terörist’ olarak kullanıldığı bir yapıya dönüştü. Örgüte bağlı televizyon kanallarında ve yayın organlarında darbenin sinyallerinin verildiği⁶¹ ve Rusya’nın Ankara Büyükelçisi Andrey Karlov suikastının bir televizyon dizisinde çok benzer şekilde canlandırıldığı biliniyor.⁶² Bu sayede örgüt, bir ritüel gibi mensuplarının bilinçaltına işlemeye çalışıyordu. FETÖ liderinin Halkın Tapınağı elebaşı Jim Jones gibi kayda değer siyasi ilişkilerinin olduğu ise herkesçe biliniyor. Bu ilişkiler öyle bir boyuta ulaşmıştır ki, görünürde basit bir dini cemaatin lideri olarak bilinen Fetullah Gülen, ulusal alanı da aşarak henüz 1998 yılında Vatikan’da Papa 2. Jean Paul ile görüşmüştür.⁶³

Meseleye kült örgütler açısından bakmak, FETÖ ile mücadeledeki hataları gidermekte oldukça yardımcı olacaktır. Öncelikle mücadelede çok başlılığın yol açtığı sorunlar, günümüzde hemen çözülemese de, kült örgütler hakkında yapılan bilinçlendirme faaliyetleri ile sivil iradenin FETÖ ve benzeri kült örgütler konusuna olan ilgisi genişletilecek ve gelecek açısından FETÖ ve benzeri yapılanmalara karşı önlemler şimdiden alınacaktır. İkinci olarak; bir kült örgütler araştırma merkezi ile ABD ve

İngiltere’de 1980’lerde kurulan sivil toplum kuruluşlarına (STK) benzer şekilde faaliyetlere süratle başlamak, meselede daha nesnel olmamızı ve bu kapsamda meseleyi sulandıran gelişmelerin önüne geçmemizi sağlayacaktır. Üçüncü olarak; bu sayede yeni adaletsizliklerin oluşması engellenebilecek ve mevcut adaletsizliklerin çözülmesine yardımcı olunacaktır. Dördüncü olarak; kült örgütler konusunda yürütülen faaliyetler neticesinde bu meselede ideolojik ayrımların ne kadar gereksiz ve tehlikeli olduğu, aksine kült örgütler konusunun bireysel boyuttan tutun da kurumsal boyuta kadar bütüncül bir yaklaşım gerektiren önemli bir güvenlik meselesi arz ettiği daha iyi anlaşılacaktır. Son olarak da kült örgüt mensuplarının geri kazanılması, ailelerine yardım edilmesi, psikolojik travmaların sarılması gibi çok daha uzun vadeli planlar gerektiren rehabilitasyon stratejileri daha sistematik bir şekilde planlanabilecektir.

5.7. “Patatesli Yumurta” Romanının Kült Örgütler Kapsamında Değerlendirilmesi

Kemal Yitikırmak tarafından yazılan “*Patatesli Yumurta – Işık Evinden Araf’a*” başlıklı roman,⁶⁴ 2016 yılının Ekim ayında yayımlandı. 316 sayfadan oluşan bu kitap, bir roman olarak kurgulanmış fakat içerisindeki bilgiler FETÖ ve benzeri kült örgütleri anlayabilmemiz açısından son derece önemli. Roman, yazarın örgüt içerisindeki şahsi deneyimlerine dayanıyor ve bu nedenle FETÖ hakkında çok kıymetli bilgiler içeriyor. Anlaşıldığı kadarıyla “Kemal Yitikırmak” ismini mahlas olarak kullanan yazar, on iki yıl kadar FETÖ içerisinde bulunmuş, örgüte eleman devşirmek amacıyla profesyonel anlamda çalışmış, askerî okullara sızacak/sızan öğrencilere ağabeylik yapmış, mahrem imam görevinde bulunmuş ve örgüt adına Asya ülkelerinde öğretmenlik yapmış birisidir. Bu özellikleri dolayısıyla örgütü çok yakından tanıyan birinin deneyimlerini içeren bu roman; FETÖ’nün zihni yapılanmasını, psikolojisini, etik olmayan zihin kontrol yöntemlerini, askerî okullara sızma taktiklerini, eleman devşirme ve mensuplarını ajan olarak kullanma yöntemlerini, gizlerini-gizemlerini ve aldıkları bazı tedbirleri açık ediyor ve FETÖ’nün tam manasıyla bir ‘kült örgüt’ olduğunu kanıtlıyor.

Romanda yazarın FETÖ'yü çok öncesinden terk etmesi, örgütü terk ediş süreci ve bu süreçte yaşadığı aydınlanmayla birlikte çektiği büyük zorluklar, sıkıntılar çok güzel ifade edilmektedir. Bu noktada yazar, FETÖ ile zihni mücadelede ihtiyacımız olan en büyük şeyi başarıyor: Örgütün hem mevcut üyelerini hem de henüz FETÖ ve benzeri yapıların ağına takılmamış gençlerimizi uyarıyor, ebeveynleri bilinçlendiriyor.

Kült örgütler hakkında yazılmış en önemli eserlerden biri olan "Kült Zihin Kontrolüyle Mücadele" kitabı ile⁶⁵ "Patatesli Yumurta" romanı arasında çok büyük benzerlikler bulunuyor. Kendisi Moon tarikatının eski bir üyesi olan *Steve Hassan* tarafından 1988'de yazılan bu kitap, FETÖ'nün yine eski bir üyesi olan Kemal Yitikırmak'ın romanıyla birçok yönden benzeşiyor. Çünkü bu tür kült örgütlerin kurgusu, çalışma prensipleri, zihni ve fiili örgütlenmeleri ve zihin kontrol yöntemleri hemen hemen aynı. Fakat Yitikırmak'ın kitabı bir roman olarak kurgulanırken, Hassan'ın kitabı daha bilimsel bir temelde yazılmış ki, aradaki tek önemli fark bu.

"Patatesli Yumurta" kitabı iyi incelendiğinde kurgu içerisinde FETÖ'nün psikolojisinin, çalışma prensiplerinin, eleman devşirme yöntemlerinin, askerî öğrencilerin sızdırılma taktiklerinin ve şakirtlerin kendi iç duygu âlemlerinin profesyonelce paylaşıldığı görülecektir. Bu kapsamda romanın değeri paha biçilemez, fakat şimdiye kadar bu romanın isminin çok duyulmaması, çok yayılmaması ve hakkında çokça konuşulup tartışılmaması garip. Bu ve buna benzer anlatılardan oluşan değerli madenlerin ortaya çıkarılması ve daha çok işlenmesi gerekiyor. FETÖ ve benzeri kült örgütlerden ayrılmayı başarmış kişilerin bilinçlendirme faaliyetlerinin desteklenmesi gerekiyor. Bu kısımda, yukarıda bahsettiğim romandan seçtiğim bazı örnek cümleler üzerinden FETÖ'nün kült örgüt boyutunu değerlendirmeyi amaçlıyorum.

"Dünyayı, 'biz' ve 'bizden olmayanlar' olarak ayıran bir zihniyetten sıyrılıp evrensel değerlere doğru bir yolculuk yaparken ona yaverlik edenler edebiyat ve felsefe olmuştur."

"Girmek değil, çıkmaktı gerçek sorun.

"Hayatının on iki yılını Hizmet'te geçirmiş birisi olarak yaşayabilecek misin dışarıda?(...) Korkuyorsun, hem de çok korku-

yorsun. Korkunun en büyük kaynağı; elinde tutmaya alışık olmadığın, bir kor gibi tenini yakan özgürlüğün.”

FETÖ ve benzeri kült örgütlerde sıklıkla “Biz ve onlar” “Siyah ve beyaz” ayrımının yapıldığını görüyoruz. Böylece mensuplarının düşünceleri kontrol ediliyor. Şakirt kişi örgütün dışını kötü, ölümcül, şeytani olarak algılıyor. Örgüt içini ise en korunaklı yer sanıyor. FETÖ ve benzeri örgütlerde mensuplar bu şekilde sürekli korkutuluyor. Örgütü terk etmemeleri için büyük psikolojik baskılara uğruyorlar.

Romanda FETÖ’nün “Biz ve bizden olmayanlar” şeklindeki katı ayrımından kurtulan Yitikirmek, bu başarısını büyük oranda okuduğu felsefi ve edebi kitaplara borçludur. Bu sayede kendisi ve FETÖ dışındaki dünya ile tanışmış, başkalarının yerine kendisini koyabilmiş, dışarının hiç de anlatıldığı şekilde ölümcül ve şeytani olmadığını görmüş ve en sonunda örgütü terk etmemesi için kurulan o şiddetli psikolojik baskılardan kurtulabilmiştir.

Edindiği yeni bilgiler ve arkadaşlıklar, FETÖ’nün sapkınlığını ortaya çıkarmıştır.

“Düşüncelerin, uzun erimde eylemlere itaat ettiği gerçeğini anlayacak kadar deneyimli değildin henüz. İnsanın düşüncesi, yaptıklarının ve hatta bazen yapacaklarının esiriydi. Yanlış bir şeyi uzun süre yaptığında artık onun yanlış olmadığına inanıyor, hatta başkalarını da inandırıyordun.”

“Dilleri bile değişecek zamanla. ‘Caiz’ diyecekler, ‘mekruh’ veya ‘bidat’ diyecekler, ‘müspet’ diyecekler, ‘menfi’ diyecekler. Bununla da yetinmeyip yemeğe ‘taam’, toplantıya ‘istişare’, savcıya ‘müddei’, kızlara ‘taife-i nisa’ diyecekler şifreli bir dilin anahtarını yeni elde etmişler gibi.”

“Kuşku imanın zıddıydı.

“Anlama, anlam arama, bulamayınca anlam yaratma hastalığı.”

“İnsan zihni bu, sevmez düzensizliği ve anlamsızlığı.”

FETÖ ve benzeri kült örgütlerde günün büyük çoğunluğu ritüellere, ayinlere ve bu yolla örgüt ideolojisinin aşılmasına ayrılmaktadır. Bu sayede davranışlar kontrol edilebilmektedir. Kontrol altına alınan davranışlar, kalbin ve zihnin kapılarını daha

açık hâle getirmekte ki, böylece hedef kişinin zihni daha kolay kontrol altına alınabiliyor.

Sürekli bir anlam arayışı içerisinde olan yeni üye, giderek gerçek anlamı bulduğunu düşünüyor ve başına gelen her iyi şeyde örgütünü ve örgüt liderini kutsamaya, her kötü işte ise kendini suçlamaya başlıyor.

“Esnafların, sizin tasarruf ettiğiniz paralarla ne yaptığınızı bilmesi gerekmiyordu ne de olsa. Şeffaf olmak zorunda değildiniz ve bu size büyük bir güç veriyordu.”

“Hizmet için yalan söylemek caizdi çünkü hedef büyüktü, ufak tefek prangaların ayağına takılmasına izin veremezdin.”

Bu tür yapılarda amaca giden her yol mubah olarak görülüyor; örgüt mensupları örgüte para kazandırmak amacıyla sömürülüyor, din adına hayır sanıp para verenler kullanılıyor, “Kimse-sizlere, okuyan çocuklara yardım topluyoruz” şeklindeki yalanlarla insanlar dolandırılıyor.

FETÖ ve benzeri kült örgütlerin yeterince denetlenmemesi, arkalarındaki politik destekler ve istihbarat örgütleriyle ilişkileri bu örgütlerin giderek güçlenmesine, güçlendikçe de kontrolden çıkmalarına neden oluyor.

“Yine de önlem almak işindi senin.”

“Adının Hilmi diye anılmasına alışamamıştın henüz.”

“Hizmet adına, hep saman altından su yürütmeyi salık verdiler sana. Dışarıda sıradan birisi olarak görülmeyi ama içeride derin işlerle meşgul olmayı öğrettiler.”

“Çocuklara sahabelerden, özellikle de Aşere-i Mübeşşire’den adlar verilecek. Birisi Zübeyr olarak, diğeri Saad, bir diğeri Mus’ab. Adları değişince, halleri tavırları da değişecek çocukların.”

Bu durumda, FETÖ gibi bazı örgütlerin yeni kimliği iyice benimsetmek amacıyla kod isimler kullandığı, mensuplarının isimlerini değiştirdikleri biliniyor. Yeni isimle birlikte örgüt mensubu asıl karakterinden kopmaya başlıyor ve süreç sonunda iki karakterli bir hâle dönüşüyor. Örgütün tasarlayarak dondurduğu yeni karakter, eski karakterine karşı geliyor; onu unutturmaya çalışıyor. Böylece örgüte tam bir bağlılık sağlanıyor.

Örgüt vicdanı, bireysel vicdanın önüne geçiyor; örgüt aklı, bireysel aklın yerini alıyor.

*“Bütün geleceğini planlıyor ağabeyler: Tabi ki rahat edecek-
tin onun yanında.”*

FETÖ ve benzeri kült örgütler, örgüt mensuplarının hayatının her noktasına karışan, onların bireysel karar verme iradelerini yok eden, sadece grubun değer, inanç ve tercihlerini katı bir şekilde dayatan bir yapıya sahiptirler. Hedef şahıslar üzerinde kontrol mekanizmaları o kadar ciddiyetle işletiliyor ki, örgüt mensubu ne zaman uykusu geleceği, acıkacağı ve tuvalette ne kadar süre kalması gerektiği gibi hususları dahi örgütün iradesine bırakıyor. Böylece örgüt mensubu, ileride karşılaşacağı daha karmaşık sorunlarda nasıl karar vermesi gerektiğini bilemiyor. Neyin doğru, neyin yanlış olduğuna karar vermekte örgüte bağımlı oluyor.⁶⁶

“Yıl sonunda hepsi, ağabeylerinin bir dediğini iki etmeyen, Hizmet için anne babasını bırakıp adını bile duymadıkları bir ülkeye gidebilecek kadar sadık birer hakikat savaşçısına dönüşeceklerdi.”

FETÖ gibi örgütlerde gerçekleştirilen zihin kontrolünde, genellikle fiziksel bir taciz görünmez. Hipnoz süreçleri grup dinamikleriyle birleştirilir. Böylece kişi tehdit edilmeden yönlendirilir, zihni manipüle edilir. Ona her ne yapılıyorsa, olumlu yaklaşıp.⁶⁷ Bu nedenle FETÖ ve benzeri örgütlerde gördüklerimiz genellikle beyin yıkama olarak değil, zihin kontrolü olarak değerlendirilmelidir.

FETÖ'ye bağlı ağabeyler ve ablalar, birer eleman avcısı niteliğinde çalışıyorlar. Bu yüzden de avlarını iyi tanımak zorundadırlar.⁶⁸ FETÖ elebaşı da “*Fasıldan Fasıla I*”de şu şekilde yazar.⁶⁹

“İnsanları ele alırken zaaflarıyla birlikte ele almak lazımdır. Bu zaafları göz ardı edilerek, muvakkat his ve heyecanlarla onları istihdam etmek, beklenmedik bir anda ümit edilmedik bir şeyle karşılaşmak demektir. Hizmetin selameti için insanlar iyi tanınmalı, sonra istihdam edilmelidir.”

“İlk gelişte en önemli şey, ikinciye garanti altına almaktır.”

Tıpkı FETÖ'nün gençlerimizi avlaması gibi, Moon Tarikatı da üniversiteye yeni geçen, ortamı tanımayan, bunalımda ya da yeni bir şeylerin arayışında olan insanları keşfeder ve örgüte üye kazandırmakta profesyonel olan ağabeyleri ve ablaları ile harekete geçer.

İlk temasta öyle bir sıcak ilişki kurulur ki, hedef kişi bu örgüt mensuplarını sevgi dolu, saygılı, idealist, düzgün, güvenilir insanlar olarak tanır. Daha sonrasında sohbet davetleri başlar. Bu sohbetlerde örgüt mensupları hedef şahsa çok fazla değer gösterirler, üzerine titrerler. Kendisinin çok değerli olduğunu hissettirirler. Hedef kişi dört bir yandan sevgi bombardımanına tutulur.⁷⁰ Bu taktik, romanda yukarıdaki cümleyle gayet güzel özetlenmiştir.

“Sana burs verip ucu ucuna geçinmeni sağlamaları da bu yüzdendi. Okulunu aksatmayacak kadar paran olsun cebinde, karnını doyuracak kadar, yılda bir kere de olsa üzerine bir gömlek alacak kadar. Minnettar kalacaktın Hizmet’e sana baktığı için, sana para verdiği için. Sadakatin, itaatin ve çalışkanlığın için yetecekti bu.”

FETÖ gibi Moon Tarikatı'nın stratejisi de insanları kendine bağımlı kılan kadar onlara yardım ve hizmet etmektir. Ardından onları kontrol etmeye başlarlar.⁷¹

“Diğer ağabeyler ‘Risale-i Nur’u iyice anlamadan başka kitapları okumak zararlıdır, tehlikelidir’ derlerdi. Bu yüzden pek mümkün olmazdı Risale-i Nur’dan başka bir kitap okumak.”

FETÖ ve benzeri kült örgütlerde enformasyon kontrolü yapılarak mensupların örgüt dışından gelen bilgilere kendilerini kapamaları sağlanıyor ve örgütten kopan şahıslarla görüşmeleri kesin olarak yasaklanıyor. Örgüt ve örgüt elebaşı hakkındaki eleştirileri duymaz, görmez oluyorlar. Eleştirel düşünme yeteneklerini kaybediyorlar. Hedef şahsın önce mevcut kimliği çözümlüyor, sonra değiştiriliyor ve ardından yeni kazanılan örgüt kimliği donduruluyor. Böylece neredeyse her denileni yapacak şakirtler hâline geliyorlar.

“Başka herkesi silip süpüreceksiniz. Atatürk’ten, okulda en çok sevdikleri öğretmenenden, onlarla yaşutlarıymış gibi oyunlar oynayan amcalarından, yengelerinden daha yakın olacaksınız

çocukların yüreğine. Bir çeşit yeni yaşam koçları olacaksınız; yani, gençlik rehberleri, yani idolleri.”

Günümüzde FETÖ ve benzeri kült örgütlerde bu derecede, yani ailesini bile unutturacak şekilde bir zihin kontrolü yaşıyor. Örgütteki üyeler, hedef şahsın eski kimliğini unutmasını ve onun yerine örgütün kimliğini kazanmasını istiyorlar. Zihin kontrolü altındaki şahıs, içinde bulunduğu grubun baskısıyla ailesinden, eğitiminden, arkadaşlarından, özgür iradesinden vazgeçiyor ve onun yerine grubun kimliğini kazanıyor. Ayrıca FETÖ örneğinde, bu sosyal sürecin ağabeyler ve ablalar aracılığıyla hedef şahsın ailesine kadar uzandığı görülüyor. Örgüt elebaşı, bu süreçte hedef kişinin baba rolünü oynamaya başlıyor. Örgüt, hedef kişinin ailesi yerine geçiyor. Ardından kişi artık bir mürit hâline geliyor ve ondan, tarikatı için çok sevdiği bir şeyden vazgeçmesi isteniyor. Böylece eski hayatına ilişkin bağları tamamen kopartılıyor. Kişi daha öncesinde şiir yazıyorsa bırakıyor, edebi kitaplar okuyorsa kitaplarını yakıyor, çok başarılı bir mühendis olmak istediği için üniversiteye gittiyse üniversite okumaktan vazgeçiyor... Böylece giderek örgüte daha fazla bağlanıyorlar.

“Ben yoktur; cemaat vardır, örgüt vardır, tüm benlerin içinde eriyip yok olduğu, fokur fokur kaynayan bir ‘Biz’ vardır.”

Zihin kontrolü, bağlılığı ve uyumu destekler; bağımsızlığı ve bireyselliği yasaklar.⁷²

Romanda anlatıldığı kadarıyla, FETÖ’nün evlerinde yalnız kalmak bile yasaktır. Bu sayede sürekli birbirlerini kontrol altında tutarlar ve kendilerini şeytandan uzak tuttuklarına inanırlar. Tüm bunlar FETÖ’nün bir kült örgüt olduğunu kanıtlıyor. Fakat FETÖ, bir kült örgüt olmasının yanı sıra hem bir terör hem de bir casusluk örgütüdür.

Romandan seçtiğim aşağıdaki bazı cümleler FETÖ’nün casusluk boyutunu gözler önüne seriyor:

“Sırların vardı bir zamanlar, sır sahibi olmanın sana önemli bir kişi olduğunu anımsattığı, benliğini okşadığı günlerde.”

“Sınıftaki arkadaşlarını fişlerken birbirleri hakkında da bilgiler verirlerdi. Böylece, okullarındaki bir şakirdin sigara içtiğini ya da kızlarla gezdiğini, onun da kendisi gibi bir şakirt olduğunu bilmeyen başka bir şakirtten öğrenebilirdiniz.”

“Su eklendikçe rengi açılan çay gibi, ağır ağır şeffaflaşıyor her şey; gizli saklı bir şey kalmıyor artık evlerin en küçük odalarındaki şark köşelerinde, nalbur dükkânlarının siyah bir perdeyle ayrılmış arka odalarında, telefon kulübelerinin önündeki kuyruklarda, çağrı cihazına gönderilen mesajlarda, halı altlarına saklanan esrarengiz disketlerde, gözleri bağlanıp yeri kimse tarafından bilinmeyen eve getirilen arkadaşlarda.”

“Sır tutmayı, sır tutarak öğrenen neslin bir parçasısın. Daha da önemlisi yaşadıklarının, sanki hiç yaşanmamışlar gibi, anında unutulması gereken hayal ürünleri olduğuna inanmışsın.”

“Bir ajan gibi, kırlarda edindiği bilgileri kovanındaki kraliçeye ileten bir işçi arı gibi çalışıyorsun.”

Steve Hassan’ın dediği gibi; *“Gerçek; yalan, sevgi ve korkulardan daha güçlüdür. Eğer dini bir örgüte dâhilseniz unutmayınız ki Allah, bizlere özgür iradelerimizi verdi. Bu yüzden hiçbir ruhani yapının bu özgürlüğümüzü elimizden alması, bizleri aldatması ya da zihinlerimizi kontrol etmesi kabul edilemez.”*⁷³

Unutmayalım ki henüz bu tür yapılara bulaşmayan insanlarımızı uyarmak, onları bilinçlendirmek, bu tür örgütlerin içine girenleri uyarmaktan çok daha kolay ve zahmetsiz. FETÖ ile mücadelede eski üyelerin yardımları hayati önemde. Bu kişiler hem örgüt mensuplarını hem de örgütün yeni hedefi olan gençleri uyarmalı. Bu kapsamda desteklenmeleri ve hiçbir şeyden çekinmeden-korkmadan rahatça konuşabilmeleri ve yazabilmeleri gerekiyor. Ayrıca eski üyelerin ve ailelerinin iyileştirilmesi noktasında görev almaları sağlanmalı. Fakat günümüzde hâlihazırda samimi itirafçı olanların bile ifadelerine kolayca ulaşamıyoruz. Hâlbuki bunların hem görsel hem de yazılı medyada sıklıkla yer alması ve bizleri bilinçlendirmesi gerekiyor.

Vurgulayarak tekrar yazayım: Eski üyelerin anlatımları çok önemli. Bunların görünür-bilinir-konuşulur-tartışılır olması ise çok daha önemli.

Şimdi soralım:

Bugüne kadar FETÖ’nün zihin kontrol yöntemlerinden sıyrılarak özgürleşen kaç kişi vardır? Bunlar nerelerde, ne işlerle uğraşmaktadırlar? FETÖ ve benzeri kült örgütlerle zihni mücadele için neyi bekliyoruz?

FETÖ; kült örgütler alanında elimizin altında bulunan çok zengin bir maden. Araştırılması, derine inilmesi, işlenmesi, gerekli yol ve yöntemlerin öğrenilmesi gerekiyor. Biz ise bu madeni işlemiyoruz. Onları anlamıyoruz, anlamaya çalışmıyoruz. Fiili mücadele kapsamında örgüt mensuplarını yakalamak ve cezalandırmak çok önemli fakat bir çözüm değil. Zihni anlamda bir mücadele gerekiyor. FETÖ mensuplarının diğer kült örgütlerle kendilerini karşılaştırmalarına olanak sağlanmalı. İşte o zaman nasıl sömürdüklerini daha iyi anlayabileceklerdir.

Yazımı “Patatesli Yumurta” kitabının değerli yazarı Kemal Yitikırmak’ın çok önemli olan şu tespitiyle bitirmek istiyorum:

“Yalnız ve işsiz kalma pahasına yaşadığı şehri terk eden genç öğretmen, kazanımlarını korumak için değil de yanlışların üzerine kalın bir çizgi çekip hayata doğru yerden başlamak için çıkmıştı yola. Bunu yaparken de asla ‘Ben kandırıldım’ mağduriyetine sığınmamıştı. Çünkü köle olarak doğmuş bir insan, özgürlüğüne kavuştuktan sonra ‘Kandırıldım’ demez, onun yerine, ‘Haksızlığa uğradım ama çabaladım ve kendimi kurtardım’ der.”

5.8. Fetullahçı Kurguları Anlamak: “The Following” Dizisi Örneği

Çok tehlikeli bir kült örgüt⁷⁴ olarak Fetullahçıların terör, casusluk⁷⁵ ile kadın pazarlama,⁷⁶ uyuşturucu satma,⁷⁷ soru çalma,⁷⁸ gasp, şantaj, kundakçılık ve hırsızlık gibi diğer suç işleme amaçlı organize olan birçok şebekesi mevcuttur. Türkiye’de üniversitelerden emniyet birimlerine, siyasetten bürokrasiye, holdinglerden eğitim kurumlarına ve hastanelerden özel bankalara kadar böylesi karmaşık bir yapılanmanın takibe yapan uzantıları ile karşılaşmak her an mümkündür.

Uluslararası bağlantıları çok güçlü olan Fetullahçıların çeşitli devletlerin istihbarat örgütleri ile yakın olan ilişkisi göz önüne alındığında, şüphesiz örgütün casusluk boyutunun diğer noktalarına nazaran çok daha profesyonel anlamda geliştiği görülüyor. Henüz Türk milletinin toplumsal hafızasında bir kült örgütün ne olduğu ve ne gibi tehditler oluşturabileceği hakkında yeterli ve çarpıcı bir deneyim⁷⁹ yokken, bunun üzerine eklenen casusluk

boyutu ile örgütün toplum nezdinde anlaşılması gittikçe zorlaşıyor. Rahmetli Necip Hablemitoğlu'nun da belirttiği üzere;⁸⁰

“Şeyhleri ABD’de yaşayan, ancak kendi ülkesinde Devlet Güvenlik Mahkemesinde yargılanan; CIA, MI6 ve BND gibi yabancı ülke istihbarat örgütlerine taşeronluk yapan bir cemaate mensup müritlerin, asli görevi kendileri ile mücadele etmek olan istihbarat birimlerinde kadrolaşabileceğini, devletin gücünü, devleti savunulara karşı kullanabilecek düzeye gelebileceklerini kim tahmin edebilir ki?”

15 Temmuz 2016 gecesi net bir şekilde beliren mevcut FETÖ deneyiminin siyasi birtakım kaygılarla topluma yanlı, ideolojik ve ayrıştırıcı bir üslupta sunulması ve mücadelede yaşanan/görülen birtakım ayrımcılıklar ile bariz hatalar, meselenin milli güvenlik boyutunun gözden kaçırılmasına neden olmaktadır. Bunun neticesinde neredeyse her gün karşılaştığımız Fetullahçı kurguların gazeteci, siyasetçi, bürokrat, akademisyen, danışman gibi uzantılarının yönlendirmelerine karşı toplumumuz ve ilgili karar alıcılar hazırlıksız yakalanmaktadır.

Örneğin; sivil hayatlarında Yaşayan Şehitler⁸¹ gibi tehlikeli adlar altında örgütlenerek kin ve nefret kusan Fetullahçı eski askerî öğrencilerin⁸² milliyetçi, devrimci, muhafazakâr, Atatürkçü gibi gruplara sızarak ajitasyon yapmaları ve mağduriyet psikolojisi yaratmaları⁸³ ile muhalif görünümlü Fetullahçı gazetecilerin yazıp çizdikleri ve çeşitli platformlardaki konuşmaları bu kapsamda değerlendirilebilir. Buraya kadar belirtilenler FETÖ yapılanmasının ve faaliyetlerinin normal insanlar tarafından tam manasıyla anlaşılmasının çok zor olduğunu göstermektedir. Fakat FETÖ ve benzeri yapılanmalarla mücadele ederken toplumsal destek çok önemlidir, bu nedenle FETÖ benzeri kült örgütlerin teorisini topluma anlatacak ve bu konuda toplumsal bilinci arttıracak çeşitli faaliyetlere ihtiyaç duyulmaktadır. Esasında kült örgütleri, polisiye hikâyelerden sinema filmlerine kadar görmemiz mümkündür çünkü bu konu hayata ilişkindir ve henüz fark edemesek de FETÖ benzeri kült örgütler çoğumuzun hayatını derinden etkileyecek tehlikeli bir potansiyel içermektedir.⁸⁴ Yazımızda örnek aldığımız *The Following* dizisi, FETÖ benzeri kült örgütlerin teorisini çok iyi açıklayan bir örnektir. Fetullahçı teröristlerle çatışan vatansever insanların hikâyelerini konu alan

birtakım televizyon dizi ve filmlerinin de öneminin kabul edilmesiyle birlikte esas ihtiyacımız olanın “The Following” dizisi gibi bu işin teorik zeminini anlatan çalışmalar olduğu vurgulanmalıdır.

Cumhurbaşkanlığı tarafından hazırlanan “10 soruda 15 Temmuz Darbe Girişimi ve Fetullahçı Terör Örgütü” başlıklı raporda, FETÖ’yü anlamak isteyenlere dünyada ilgiyle izlenen “The Following” dizisi örnek gösterilmiştir.⁸⁵ Dizi, bir edebiyat profesörünün kendi hastalıklı yapısı için insanları bir suç makinesine dönüştürmesinin hikâyesini anlatmaktadır.

“FETÖ nasıl bir örgüttür?” sorusuna ise raporda şu yanıt veriliyor:⁸⁶

“FETÖ; emekli bir imam olan Fetullah Gülen’in direktifleri ile bir araya gelen fanatik insanların oluşturduğu silahlı bir kült örgütüdür. Gülen, 28 Ekim 2015 tarihinden beri, Türkiye Cumhuriyeti İçişleri Bakanlığı tarafından yayımlanan ‘En çok aranan teröristler’ listesinin ‘Kırmızı’ kategorisinde yer almakta, FETÖ ve Paralel Devlet Yapılanması (PDY) lideri olmakla suçlanmaktadır. FETÖ grubunun eğitim alanından medyaya, ekonomik faaliyetlerden devlet içine sızmaya uzanan geniş bir çerçevede uluslararası faaliyetleri vardır. Her ne kadar FETÖ uluslararası anlamda ılımlı İslam’ı temsil eden bir yapı görüntüsü vermeye çalışsa da örgüt, ciddi insan hakları ihlallerine dâhil olmuş ve şiddet kullanmaktan çekinmemiştir. Gülen, Batı taraftarı bir imaj çizmeye çalışsa da vaazlarında radikal görüşler savunmuştur.”

Dizide; ünlü seri katil Joe Carroll, ölüm hücresinden kaçır ve yeni bir çılgınlığa soyunur. Bunun üzerine FBI eski ajanı Ryan Hardy, davaya danışmanlık yapması için departmana geri çağırılır. Hardy, edebiyat öğretmenliği yaptığı Virginia Üniversitesinin kampüsünde 14 kız öğrenciyi öldüren Carroll’ı dokuz yıl önce yakalayıp hapse atmış bir ajandır. Bu nedenle Hardy, Carroll’a ilgili çoğu şeyi bilmektedir. Psikolojik ve entelektüel anlamda Carroll’un dengi olarak gözükmektedir.⁸⁷ Bir kült örgüt lideri olarak Joe Carroll ve katil takipçileri üzerinden izlediğimiz her sahne, kült örgütlerin teorisini çok iyi anlatmaktadır. Öyle ki; süreç içerisinde bir kızın annesini bile öldürebilecek seviyeye nasıl getirilebildiğini ibretle izliyoruz.⁸⁸

Bununla birlikte özetle dizide;

Örgüt lideri Carroll'u yakalamaya çalışan Ajan *Ryan Hardy*'e gönderilen kadın meselesi, FETÖ'nün şantaj ve evlilik yoluyla kontrol yöntemlerini; yüksek rütbeli bir polisin kızıyla tehdit edilmesi üzerine örgüt liderinin kaçıışı, FETÖ liderinin kaçışını ve örgütün diğer şantaj/tehdit faaliyetlerini; cinayet işleme şeklinde gerçekleşen örgüte bağlılık testleri, FETÖ'nün askerî öğrenci olacak mensuplarına elektrikli suyla uyguladığı bağlılık testlerini⁸⁹ ve diğer en yakın arkadaşlarını ispiyonlayarak kendilerini kanıtlama istemlerini; örgüt liderinin bir demagog olarak Edgar Allan Poe şiirlerinden yararlanması, FETÖ liderinin kitaplarını ve ağırlıklı video ses kayıt ve konuşmalarını; Carroll liderliğindeki kült örgüt mensuplarının bir kısmının asker, polis, gardiyan, memur içine sızması, FETÖ'nün devletimizin bütün kılcal damarları içine sızmasını; üye kazanmada internetin aktif kullanımı,⁹⁰ FETÖ'nün sosyal medya üzerinde çok fazla aktif olmasını ve internet üzerinden gerçekleştirdiği algı yönetimi çalışmalarını; kullanılan iletişim araçlarının şifrelenmesi, takiplerin engellenmesi ve karşı istihbarat konusunda uzman olmaları, FETÖ'nün istihbarat ve casusluk boyutlarını; örgütün deşifre olması ve dağılmaya yaklaşması esnasında yapılan mensuplarına ümit verme ayinleri, FETÖ'nün sürekli kendi mensuplarına ümit aşılayıcı mesajlar vermesini açıkça çağrıştırmaktır.

Dizinin bu kapsamda izlenmesi, FETÖ ve benzeri yapılanmaların lider ve takipçilerini anlamakta büyük katkılar sunmaktadır. Unutmayalım ki bu tür kült örgütlerin mantığı ve teorik zemini toplumun geniş kesimlerince tam anlaşılmadığı müddetçe FETÖ ve benzeri yapılanmalara karşı yürütülen mücadeleler uzun vadede başarıya ulaşamaz. Türkiye'deki durum düşünüldüğünde bu tür faaliyetlere olan ihtiyaç ortadır. Meselenin siyasal bir iktidar savaşı olmadığı ve FETÖ'yü de aşan bir milli güvenlik meselesi olduğu, teorik zemini güçlü faaliyetlerle anlatılmalıdır.

6. TARİKATLARIN GİZLİ PSİKO-POLİTİK YÜZÜ

*"A Synthesis of the Russian Textbook on Psychopolitics"*⁹¹ kitabı, 1930'lu yıllardan beri yayımlanıyor. Buradaki bilgiler, Amerika'da bulunan komünist ajanlara beyin yıkamayı ve dü-

zeni yıkmayı öğretiyor. Bu küçük kitapla birlikte beyin yıkama faaliyetlerinin gerçekten olduğu ve bunun ilke ve tekniklerinin bulunduğu anlaşılıyor. Bu kitaba göre; “Psiko-politik” ya da “Siyaset psikolojisi”, jeopolitiğin az bilinen fakat çok önemli bir bölümünü oluşturuyor. Az biliniyor çünkü sadece yüksek eğitim almış kişilerle bu bilgiler paylaşılıyor. Telkinle iyileştirme faaliyetlerine girişen yüksek kademedeki kişiler bu bilgilere sahip olabiliyor. Bu alanda yetişen komünist ajanların öncelikli görevi düşmanın kültürel hayatında büyük bir kaos yaratmak. Kaosun hâkim olduğu, güvensiz bir ortamın olduğu, ekonomik krizlerin ve bilimsel kargaşaların yaşandığı ortamlarda istediklerini rahatça yerine getirebiliyorlar. Bu amaçla psikoloji maskesi altında, bilerek veya bilmeyerek, komünist doktrini öğretecek kişiler yetiştiriliyor. Bu kapsamda psikiyatristler öncelikle hedef alınıyor. Ardından onların vasıtasıyla düşman milletin stratejik öneme sahip veya sahip olma ihtimali olan potansiyel şahsiyetleri hedef alınıyor. Hastaneleri ve üniversiteleri bu amaçla etkilemek, ele geçirmek istiyorlar. Çünkü bu sayede kendi ülkesindeki ajanların eline düşen askerlerin, devlet adamlarının ya da bir liderin sadakati sonsuza dek değiştirilebilir ya da zihinleri tamamen ele geçirilebilir. Bunlarla birlikte mahkemeler, yargıçlar, Meclis, tıp kurumları ve kanunlar her zaman saldırı altında...

Psiko-politik ajanlarla kaos yaratılmaya ve bir millet lidersiz bırakılmaya çalışılıyor.

Buna göre psiko-politik; zihni iyileştirme vasıtasıyla düşman milletleri fethetmekte kullanılacak kitlelerin, bürokratların, askerlerin ve bireylerin sadakatleri ve düşünceleri üzerinde baskı kurmakta kullanılan bir bilim ve sanattır.

Soğuk Savaş Dönemi’nde, beyin yıkama ve zihin kontrolü yöntemleri çok fazla gelişti. Buradan, “Siyaset psikolojisi” alanı doğdu. Aslında psiko-politik ya da siyaset psikolojisi, siyaset ve psikoloji arasındaki etkileşim çalışmaları ya da siyaset üzerindeki psikolojik etki olarak ifade edilebilir.⁹² Bu alanda; oy verme davranışları, politikaların nasıl şekillendiği, liderlikte kişiliğin etkisi, dış politikada karar verme ve siyasi davranışların nedenleri gibi konular araştırılıyor.⁹³ Siyaset biliminin bir dalı olarak siyaset psikolojisi; insanın psikolojik güdülerini, hangi dürtü ve davranışların hangi siyasal hareketlere neden olduğunun yasala-

rını bulmaya çalışıyor.⁹⁴ Kısaca siyasetin insana, insanın siyasete etkisi inceleniyor.⁹⁵ Siyaset psikolojisi; *“Siyasal davranışın psikolojik nedenleri ve sonuçlarını inceleyen bir disiplin veya siyasal davranışı psikolojik kaidelerden yola çıkarak açıklamaya çalışan disiplinlerarası bir alan”* olarak da tanımlanabilir.⁹⁶ Fakat komünist ajanların tanımıyla psiko-politik teknikler, öncelikle hedef kişilerin akıl sağlığını bozmak için kullanılıyor. Akıl hastalığı, eski toplumsal kurallara ve liderlere sadakati ortadan kaldıran en etkili silah olarak algılanıyor. Sonra değerlerin üzerinden yeni sadakatler yaratılıyor. İlk önce kişinin kendine olan sadakati yok ediliyor. Kişi hatırlamaz, hareket edemez ve kendine güvenemez bir hâl alıyor. İkinci olarak evliliğin değeri küçültülerek boşanmalarda kolaylık sağlanıyor; devlet tarafından yetiştirilen çocuklarla, ekonomik bağımsızlıklarla aile birliği yıkılarak kişinin aile sadakati parçalanıyor. Daha sonra kişi, yakın arkadaşlarından ve çevresinden kopartılıyor. Son olarak devletine karşı olan sadakati yok ediliyor.

Bir neslin ulusal onuru ve vatanseverliği öldürüldüğü an kendilerini savaşı kazanmış olarak görüyorlar. Bu nedenle özellikle genç nesil saldırı altında. Vatandaşlık sadakati, propagandayla parçalanmaya çalışılıyor. Gençler arasında uyuşturucular, cinsel sapkınlıklar ve kontrolsüz özgürlük yaygınlaştırılmaya çalışılıyor. İleride ‘düşman millete lider olabilecek gençler’ küçük yaşlarından itibaren yetiştiriliyor. İtibarsızlaştırma, aşağılama, şok verme, uyuşturucu, hipnoz, cinsellik gibi birçok saldırı teknikleri bulunuyor.

Komünist ajanların Amerika’da psiko-politik alanda yetişmeleri örneği, Türkiye açısından birçok anlamlı mesaj içeriyor. Emperyalist güçler tarafından kuşatılmaya çalışılan Türkiye’de, benzer şekilde insanlarımızın psikolojilerinin bozulmasına, toplum içerisinde kaoslar yaratılmaya, önemli kişilerin yönlendirilmeye çalışıldığına şahit oluyoruz. Toplumun yapamadığını, devletin sağlayamadığını, ailenin veremediğini FETÖ ve benzeri tarikatların yaptığını, sağladığını ve verdiğini görüyoruz. Vatandaşlarımız ise çeşitli tarikatlar vasıtasıyla iyileştiklerini sanıp tuzağa düşüyorlar.

Önce akıl sağlığımızı bozuyorlar, işsiz bırakıyorlar, çaresiz hissettiriyorlar, ruhani-hayali uydurma bilgilerle korkutuyorlar

sonra tarikatların kucağına atıyorlar. Tıpkı kitapta anlatılan komünist ajanların Amerikan halkına yaptığı gibi önce psikolojimizi bozuyorlar, ardından tarikatlar eliyle çocuklarımızı devşirip kendi milletine düşman hâle getiriyorlar.

15 Temmuz'un ardından iyice ortaya çıkan FETÖ gerçeği, ne yazık ki birtakım siyasi ve şahsi çıkarlar uğruna eksik ve yanlış değerlendirilmektedir. Fiili mücadelede birçok sorun yaşanmakla birlikte fikri düzlemde neredeyse hiçbir yol alınamıyor. FETÖ'den boşaldığı sanılan makam ve mevkilerin yine diğer FETÖ benzeri tarikatlarla doldurulduğuna ilişkin birçok gözlem ve yorum bulunuyor. FETÖ sonrası kamusal alana göz diken birtakım tarikatların etkinliklerini arttırdığı düşünülüyor.

FETÖ ve benzeri tarikatlar; eğitim, sağlık, ticaret ve medya gibi alanlardaki örgütlenmeleriyle çok güçlü bir ekonomiye sahip. Küresel çapta çeşitli dernekleri mevcut. Bu tür yapılarda bilgi kaynağı olarak "Hurafelere, rüyalara, rivayetlere, kerametlere, hikâyelere" başvuruluyor. Birçok insanımız sömürülüyor, cinsel ve ekonomik istismarlar yaşıyor.

Türkiye'de, tarikatların eleman devşirmekte kullandığı profesyonel şahıslar her köşe başında karşımıza çıkıyor. Bize çok fazla ilgi gösteriyorlar, kendimizi çok değerli hissettiriyorlar. İş veriyorlar, aş veriyorlar, hatta eş veriyorlar. Bu modern zorlu hayatta endişelerimizi azaltıyorlar. Yalnızlığımızı paylaşıp güçlü grup aidiyeti yaratıyorlar. Açıkçası bu tarikatlar zihni olarak bizi iyileştiriyor, rahatlatıyor fakat bu sırada vatandaşlığımız, ülkemize duyduğumuz sadakat, milliyetçiliğimiz ve vatanseverliğimiz parçalanıyor. Çocuklarımız düşmanlarımıza çalışan ajanlar hâline getiriliyor. Bu psiko-politik tekniklerin Amerika'da kurulan ve yaşıtılan FETÖ dâhil birçok kült örgütle yakından ilişkili olduğu görülüyor. Taktikleri birbirine çok benziyor. Zorla değil, ikna ile bir kuşatma yaşıyor.

2017 yılında eğitimde tarikatların rolünü araştırmaya başlayan Prof. Dr. Esergül Balcı, bir yıl süren araştırmalarının sonucunda dikkate değer bir rapor hazırladı: *"Eğitim'de Tarikat ve Medrese Gerçeği – 1 Milyon Öğrenci Tarikatların Elinde"*.⁹⁷ Bu raporda çok önemli bilgiler bulunuyor.

Buna göre;

- Türkiye’de tarikatlar aracılığıyla cihatçı bir toplum yaratılıyor. Din için silahla savaşmayı öğütleyen cihatçı anlayış, çocuklarımızın eğitildiği okullara kadar giriyor. İtaatkâr, sorgulamayan, düşünmeyen, yaratıcı olmayan, estetik ve sanattan uzak her şeyi kabul eden, şükreden, geleceği bu dünya yerine ahirette arayan nesiller yetişiyor. Bu nesil, kendisine bahşedilen ahirete kavuşmak adına efendisinin her dediğini yapmaya hazır bir hâl alıyor.

- Ailesinden uzak bölgelerde okula giden öğrenciler yurt bulamıyor ve bu boşluk, özel yurt ve özel yurt adı altındaki cemaatçı yurtlara ve evlere fırsat veriyor.

- Ailelerin eğitim harcamalarının artması ile çaresiz kalan dar gelirli ve yoksul kesim çocukları cemaatlerin kucağına düşüyor. Bu çocuklar kurtuluşu dinde ve öbür dünyada aramaya başlıyor.

- Cemaatler ve tarikatlar aracılığıyla kendini din adamı ilan edenler, fiili bir ruhban sınıfı oluşturmaktalar. Bunu para, toplumsal güç ve siyasi güç elde etmek için yapıyorlar.

- Bu gruplar geçmişte gelirlerinin önemli bir bölümünü kurban derisi, fitre, zekât ve hac hizmetleri alanında temin ederken bugün, kamu kaynakları, tarikatların en büyük gelir kaynağı hâlini almış durumda. Bu anlamda seçilen iki sektör ön plana çıkıyor: sağlık ve eğitim!

- Türkiye’de bir milyon çocuk tarikatların elinde eğitim görüyor. Beyinleri yıkanıyor, aldıkları eğitim ve yönlendirme nedeniyle her türlü istismara açık ve her an kullanılmaya müsait hâle geliyorlar. Bu çocuklar, yakın gelecekte milli güvenliği tehdit edecek faaliyetlere rahatlıkla sürüklenebilecek bir potansiyel hâline dönüşüyorlar. Tarikat eğitimlerinde Türkiye, ‘Darülharb’ yani ‘Harp ülkesi, küfür ülkesi, savaş alanı’ olarak nitelendiriliyor.

- Milli Güvenlik Kurulunun başta 25 Ağustos 2004 tarih ve 481 sayılı kararına istinaden tarikatların yapılanmaları ve çalışmalarına ilişkin faaliyetleri yürüten güvenlik birimleriyle yapılan görüşmelerden elde edilen bilgilere göre, ülkemizde 2,6 milyon vatandaşın bir tarikatla organik bağı bulunuyor. Tarikat üyesi olan ya da faaliyetlerine sürekli katılan kişi sayısı ise 1,1 milyon. Sempatizan/destekçi/üye olmasa da toplantılarına en az bir

kez katılmış ve yeniden katılabileceğini ifade eden kişi sayısı 1,5 milyon.

- Tarikat üyesi olduğunu ifade edenlerin %9'u ılımlı İslam tabirini reddediyor. Bunlar, İslam'ın özünün 'cihat' olduğuna inanıyorlar. 234 bin tarikat üyesi, potansiyel şiddet eğilimli ve teröre yatkın. Bu kesim IŞİD/El Kaide/Hizbullah gibi örgütlerin terör eylemlerini 'cihat' adı altında onaylıyor.

- Türkiye'de belli başlı 30 tarikat silsilesi ve bunların 400 kolu bulunuyor. Sadece İstanbul'da 448 tekke, faaliyetlerini açıktan sürdürüyor. Çoğunluğu İstanbul, Siirt, Diyarbakır, Mardin, Adıyaman, Batman, Van, Hakkâri, Şırnak, Ağrı, Muş, Bitlis, Gaziantep ve Şanlıurfa olmak üzere 800'ün üzerinde faal medrese bulunuyor.

- Medreselerde eğitim dili Kürtçe ve Arapça. Eğitimcilerin büyük çoğunluğu Türkçeyi tam olarak bilmiyor. Medrese öğrencilerinin tamamı yatılı olarak kalmakta ve her türlü istismara açık durumda.

Bu rapor, Türkiye'de tarikat gerçeğini ve alınması gereken önlemleri tüm çıplaklığıyla ortaya koymaktadır.

İsmail Saymaz'ın "*Kimsesizler Cumhuriyeti*"⁹⁸ ve "*Şehvetiye Tarikatı*"⁹⁹ kitapları, tarikatlar tarafından taciz edilen, dolandırılan, kullanılan, sömürülen, tecavüz edilen, hakları gasp edilen insanlarımızı, gençlerimizi, küçük çocuklarımızı konu almaktadır. Küçük hacimli ve son derece etkili olan bu kitaplar, Türkiye'de tarikat sorununa dikkat çekmekte, kanayan vicdanlarımıza seslenmekte ve yetkilileri göreve çağırmaktadır.

"*Kimsesizler Cumhuriyeti*"nde; Konya Taşkent'te doğalgaz patlamasında yiten on sekiz kız çocuğunu, Adana Aladağ'da köze dönmüş on iki kız çocuğunu, Karaman'da tecavüze uğrayan on erkek çocuğunu, Kütahya'da bir kolunu kıyma makinesinde bırakan on iki yaşındaki Nurettin'i ve Adıyaman'da bir ortaokul pansiyonunda ırzına geçilen çocukların yaşadıklarını okuyoruz. Devletimizin tüm bunlar yaşanırken ne yaptığını, daha doğrusu ne yapmadığını görüyor; şaşkına dönüyor, insanlığımızdan utanıyor ve irkiliyoruz. Kızı yanarak can veren acıklı babanın söylediği gibi; "*Devlet olsaydı biz böyle olmazdık ağabey.*"

“Şehvetiye Tarikatı”nda; sahte evliya tarafından sömürülen bir hâkim kadını, Açıkgöz’ün cinleriyle gerçekleşen hazine arama çalışmalarındaki dolandırıcılığını, sözde tekke Badeciler tarikatı ve şeyhin haremindeki sapkınlıkları, tecavüzleri, tacizleri okuyoruz.

“Korunmaz’a göre tarikatlarında mertebe elde etmek ve yükselmek isteyenler, kendisiyle oral seks yapmalıydı. Eyleme ‘Badelenmek’ adını vermişti. Ayrıca zikirde kendisinden geçen erkek ve kadın müritlerle ilişkiye giriyordu. Bu da ‘Tabi olmak’ demektir.”

Dr. Ramazan Kurtoglu, “*Tapınak Şövalyeleri ve Nöro-Mesih*”¹⁰⁰ başlıklı kitabında, günümüzü anlayabilmek için sembolik sistemleri ve küresel aktörlerin semavi ve felsefi dinlerle nasıl birlikte çalıştıklarını anlamamız gerektiğini belirtiyor. Çünkü tarihten günümüze ‘din-para-siyaset’ üçgenini anlamadan günümüzde olup bitenleri anlayabilmemiz çok zor.

Kitapta ön plana çıkan birtakım hususlar şu şekilde:

Kur’an ve sahih hadisler dışında bir tarikat ve cemaat İslam’ı oluşturmuş ve bunlar 13. yüzyıldan beri İslam’ın içini boşaltmıştır.

- Her din ve inançtan insan, sesli ve sessiz silahlarla mankurtlaştırılmaktadır.

- Okült/ezoterik örgütler gizli gelenek yöntemleriyle faaliyetlerini yürütmekte, ‘sır saklamak’ ve ‘gizlilik’ ilkelerine sarılmaktadırlar.

- Bu tür örgütlerde sır; örgütle alakalı değil, uhrevi bir güce atfen saklanır. Nihai kaynak Tanrı ya da olağanüstü bir güçtür. Gizlilik ise bu sırrın hiç kimseye fark ettirmeden topluma yönelik uygulanması, insanların bilinçaltına entegre edilmesidir.

- FETÖ ve benzeri tarikatlar tarafından İslam’a “İsrailiyat” sokuşturulmaya çalışılmakta, ezoterik-Batıni bir Kur’an anlayışı dayatılarak Gnostik İslam yaratılmakta ve geniş kitlelere mal edilmektedir.

- 1965’te II. Vatikan Konseyi; ekümenizm, dinler arası diyalog ve hoşgörü kavramlarını küresel çapta yaygınlaştırmak için

karar aldı. FETÖ de diyalog ve hoşgörü masalları ile binlerce insanımızı devşirdi.

- Finansal kontrol, din kontrolü, zihin kontrolü ve algı yönetimi küresel hegemonya için gerekli en önemli dört temel unsurdur.

Türkiye’de dini grupların genel özellikleri şu şekilde sıralanabilir:¹⁰¹

- Başlarında karizmatik lider olarak “Şeyh efendi” ya da “Hoca efendi” olarak anılan bir dini lider bulunur. Genelde liderlerini aşırı yüceltirler.

- Kendilerini “Ehl-i sünnet ve’l cemaat” olarak tanımlarlar fakat kendilerinden olmayı bu şekilde görmezler. Liderlerine yönelik en küçük bir eleştiriye tahammül edemezler.

- Devletle çatışmamaya özen gösterirler ve çoğunlukla merkez sağ iktidarlar tarafından desteklenirler.

- Devrimci yerine tedrici bir değişimden yanadırlar. Bu değişimi eğitim aracılığıyla kendi kadrolarını yetiştirerek sağlamak isterler. Bu amaçla birçok Kur’an kursu ya da özel okul açarlar.

- Farklı dini grupların birbiriyle iletişimi yoktur ve bu gruplar birbirlerine eleştirel yaklaşırlar.

- Kendilerini eleştirmezler. Öz eleştiri örnekleri pek görülmez.

- Güçlü bir grup dayanışması vardır. Bu durum kayırmacılıklara yol açar. Kul hakkı gibi çok hassas olunması gereken konularda ne kadar hassas oldukları tartışmalıdır.

- Grup üyelerine zihinsel sınır koyarlar. Bu sayede düşünme kapasitesi sınırlı, karşılaştırma yapamayan, sorgulama becerisi düşük fakat grup aidiyeti yüksek kişiler çıkar. Sorgusuz-sualsiz bir bağlılık övülür.

- “Siyaset üstü olma” iddialarına rağmen siyasetle içli dışlılardır.

- Açık veya örtük sekülerleşme içindedirler ve dünyevileşmektedirler.

- Büyüme hastalığına yakalanarak “Batıl yolla hakka hizmet edilemez” ilkesi göz ardı edilebilmektedir.

Siyasal İslam ideolojisinin meşruiyet kaynağı hâline getirdiği tarikat ve cemaat yapıları kontrolden çıkarak yerli-yabancı politik bağlantılarıyla devleti kontrol etme sevdasına kapılmışlar ve sonunda kendilerini kullananlara karşı bile tehdit hâline gelmişlerdir.¹⁰² 1985 yılından itibaren cemaatler, din öğretimi ve maneviyat eğitimlerini aşarak sahip oldukları insan kaynaklarını ticari kazanımlar elde etmek için harekete geçirmeye ve devlet bürokrasisinde gizlice örgütlenmeye başlamışlardır.¹⁰³

2006 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı (DİB), Türkiye’de tarikat şeyhi veya lideri sayısının 5.000 olduğunu, bunların çeşitli yabancı devletler tarafından desteklendiğini ve mutlaka denetlenmeleri gerektiğine ilişkin raporlar hazırlamıştır.¹⁰⁴

Bu dini oluşumlarda görülen bazı aşırı özellikler ise şu şekildedir:¹⁰⁵

İndirgemecilik: Akla, Kur’an’a, hadislerle ve rivayetlere, uydurma delillere, kesin olmayan delillere, Batıni yorumlara, mezheplere, meşrebe, kişilere, lafza ve klasik ibarelere indirgemecilik.

- *Dinde otorite ve kurtarıcılık iddiası:* Mesihlik ve Mehdilik iddiası ya da yakıştırması, gizli güç iddiası.

- *Dini esaslara keyfi yorum:* Dini hayatı zorlaştırma, zorlama, dini menfaatlere ve hırslara alet etme, dini hayattan çıkarma veya pratik deizm hâli.

- *Modernitenin etkisi:* Dini asrileştirme, modern hayatı bütünüyle dine zıt görme, dinin özünü şekle kurban etme, dini değerleri ve tarihi hatıraları ticarileştirme.

- *Dikkat çekme arzusu:* Kendini öne çıkarma, fikirde aşırılık-üslupta kırılcılık.

- *İnsan beklenti ve ihtiyaçlarını istismar etme:* Sahte icazet, sertifika ve diploma verme, zenginlik vaadi, şifa dağıtma, beladan kurtarma, cennete girme garantisi verme ve azapla tehdit etme, günah psikolojisine maruz bırakma, tekfir ve ötekileştirme.

- *Gençleri hedef seçme:* Gençlerin duygularını istismar etme, aşırı güven ve cesaret yüklemesi yapma, zayıf delile dayanan ibadet ve uygulamalarını öne çıkarma, bidat ve hurafe savunuculuğu.

Sağlıklı ve sağlam din anlayışı on dört asırlık İslam düşünce tarihinde benimsenen kitap, sünnet, icma ve kıyas gibi delillere dayanmalı. Bu yolun dışında kalan uç görüşler aşırıdır ve bunları takip eden gruplar aşırı gruplardır.¹⁰⁶

Bu aşırı gruplara karşı toplumsal bilincin artması ve farkındalık oluşturulması için dört unsur ön plana çıkmaktadır:¹⁰⁷ hukuk, Diyanet İşleri Başkanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı ve ilahiyat fakülteleri. Sayılan bu dört unsurun katkılarıyla dini gruplar açık, şeffaf, hesap verebilir, kendini sorgulayabilir, dini ve sosyal öz eleştiriler yapabilir hâle getirilmeli. Bu noktada hemen belirtmeli ki, yasaklama ve yok sayma denetim imkânını ortadan kaldırarak bu yapıların farklı mecralara yönelmesine neden olabilir.¹⁰⁸ Özellikle gençler; okuyan, düşünen, karşılaştırma yapabilen, sorgulayan, eleştiren bireyler olmaya yönlendirilmelidir.¹⁰⁹ Unutmayalım ki en sıradan insanların bile aşırı derecede şiddet gösterebildiği bir dünyada bu tür yapılara karşı çok daha ihtiyatlı yaklaşmamız gerekiyor.

7. FETÖ VE BENZERİ ÖRGÜTLERİN ZİHİN KONTROL YÖNTEMLERİ

15 Temmuz Darbe Girişimi'nin ardından FETÖ ve elebaşı hakkında çıkan bilgiler oldukça şaşırtıcıydı. FETÖ elebaşının arta kalan yiyeceğini yemek için yarışanları, kesilmiş tırnaklarını saklayanları, kullanılmış atlet, mendil, don gibi giysi ve eşyalarını koruyanları gördük. Bunlar normal bir insan zihninin kabul edeceği şeyler değildi. Peki, nasıl olur da bir insan böyle davranabilir? Nasıl olur da bir insan başka bir insana kutsallık atfedip onun tırnağını bile saklayabilir? Hatta nasıl olur da çok yüksek mevkilere gelen bir bürokrat, profesör, general veya milletvekili bu tür davranışlarda bulunabilir? Böylesine bir itaat ve adanmışlık nasıl sağlanabilir? Bu soruların cevabını “kült örgüt” çalışmalarında bulabiliyoruz.

Örneğin Moon Tarikatı'ndan ayrılmayı başaran Steven Hassan'ın “*Kült Örgütlerin Zihin Kontrolüne Karşı Mücadele*”¹¹⁰ kitabı, FETÖ ve benzeri örgütlerin uyguladığı zihin kontrol yöntemlerini çok güzel açıklamaktadır.

Kült kavramı eskiden garip ritüelleri olan küçük dini tarikatları işaret ederdi fakat günümüzde deli bir adam ya da şarlatan tarafından yönetilen gizli, tehlikeli örgütler anlamına gelmeye başladı.¹¹¹ Fakat bu tür yapılarda uygulanan zihin kontrol yöntemleri sonucunda yeni kimlikler edinen müritlerin birer robot olarak görülmesi yanlıştır. Bu tür yapıların ağına düşen insanları robot olarak kabul etmek, işledikleri suçları bilinçsizce yaptıkları anlamına gelir. Oysaki gerçekte, işledikleri suçların gayet farkındadırlar. Onlar, sadece bağlı oldukları örgütün norm ve değer sistemine göre davranmaktadırlar. Bu nedenle karar verme yetilerini korudukları görülmektedir. Burada örgüt mensubu, karar verme süreçlerinde örgüt tarafından mutlak kontrol altında tutulmaktadır.¹¹²

Bu tür yıkıcı ve zararlı kült örgütler, örgüt mensuplarının hayatına her noktasında karışan, onların bireysel karar verme iradelerini yok eden; sadece grubun değer, inanç ve tercihlerini katı bir şekilde dayatan bir yapıya sahiptir. Bu tür örgütlerin inanç sistemlerinin, ideolojilerinin farklı olmasının bir önemi yoktur.

Heaven's Gate Tarikatı, Mormon Tarikatı, Moon Tarikatı, Scientology, DEAŞ, PKK, Mao dönemi Komünist Partisi, Sovyet Komünist Partisi ve Kuzey Kore yönetimi örnekleri incelendiğinde; hepsinde benzer şekilde bireylerin değerlerini, tutumlarını, inançlarını dönüştüren kontrol sistemleri görülmektedir.¹¹³ Bu tür yapılar dini (Moon Tarikatı-FETÖ), politik (Move), psikoterapi/egitici ve ticari (Saadet zincirleri) örgütler olarak karşımıza çıkabiliyor. Moon Tarikatı gibi FETÖ ve benzeri tarikatların zihin kontrolü yöntemlerini okuyacak olanlar, bu tür yapılarla FETÖ arasındaki birçok ortak noktayı görebilecek ve CIA gibi istihbarat örgütlerinin bu kült örgüt mensuplarını nasıl kullandıklarını daha rahat kavrayabileceklerdir. Ayrıca toplum içerisinde tarikatların artmasının ve yaygınlaşmasının dinin sembolik birleştirici işlevine büyük zararlar verdiği görülecektir. Çünkü her bir tarikat bu birleştirici gücü sadece kendi gruplarına mal ederek bundan istifade etmeye çalışmaktadır. Bunun sonucunda toplum, dinin sembolik manadaki birleştirici fonksiyonundan hızla uzaklaşmaktadır.¹¹⁴

7.1. Zihin Kontrolü

Zihin kontrolü, bireyin kimliğini (İnançlarını, davranışlarını, düşüncelerini ve duygularını) parçalayıp yerine yeni bir kimlik koymak olarak anlaşılabilir. Bu noktada zihin kontrolünün olumlu ve olumsuz iki kullanımı bulunduğu hatırlanmalıdır. Sigarayı bıraktırma gibi olumlu anlamda kullanılan yöntemler de mevcuttur. Bugün geline nokta II. Dünya Savaşı ve Kore Savaşı'nda görülen beyin yıkama tekniklerinden çok daha karışık zihin kontrol yöntemleri mevcuttur.¹¹⁵

Günümüzde zihin kontrolü daha bilimsel bir çerçevede değerlendiriliyor. II. Dünya Savaşı'ndan beri dünya geneline yayılmış istihbarat ajanları yoğun bir şekilde bu konuyla ilgileniyor. Örneğin CIA, 1950'lerin başından beri zihin kontrolüyle ilgili "Uyuşturucu, elektroşok ve hipnoz deneylerine" başvurduğunu kabul etmiştir.¹¹⁶

Zihin kontrolü, beyin yıkamayla karıştırılmamalıdır. Beyin yıkama zorlayıcıdır. Buna maruz kalan şahıs düşmanın eline geçmiştir. Bir hükümlü veya esirdir. Bu durumda genellikle tacizler, işkenceler yaşanır. Zihin kontrolü ise daha karışık bir mevzudur. "Düşünce reformu" olarak da isimlendirilebilir. Zihin kontrolüne girişenler arkadaş, eş, yoldaş olarak biliniyor. Bu nedenle bunlara karşı savunma refleksi çok daha az oluyor. Hedef şahıs, yakınlarına özel bilgilerini daha rahat veriyor ve bu bilgilerin kendisine karşı kullanılmayacağını düşünüyor. Bu nedenle FETÖ ve benzeri tarikatlarda gördüklerimiz genellikle beyin yıkama olarak değil, zihin kontrolü olarak değerlendirilmelidir.

Zihin kontrolü temelde dört aşamadan oluşmaktadır; davranış kontrolü, düşünce kontrolü, duygu kontrolü ve enformasyon kontrolü.¹¹⁷

FETÖ ve benzeri tarikatlarda günün büyük çoğunluğunun kült ritüellere ve örgüt ideolojisinin aşılmasına ayrıldığını görüyoruz. Bu sayede davranışlarımızı kontrol ediyorlar. Kontrol altına alınan davranışlarımız, kalbimizin ve zihnimizin kapılarını daha açık hâle getiriyor. Ardından bu tür yapılarda sıklıkla "Biz ve onlar", "Siyah ve beyaz" ayrımının yapıldığını ve örgüte özgü yeni bir dil yaratıldığını görüyoruz. Böylece düşüncelerimiz kontrol ediliyor. Ardından korkularımız kullanılarak şantajlar

yapılıyor. Bazı evlilik ve cinsellik yöntemleri kullanılarak duygularımız kontrol altına alınıyor. En son enformasyon kontrolü yapılarak mensupların örgüt dışından gelen bilgilere kendilerini kapamaları sağlanıyor ve örgütten kopan şahıslarla asla görüşmemeleri gibi yasaklar konuyor.

Hedef şahsın önce mevcut kimliği çözülüyor, sonra değiştiriliyor ve ardından yeni kazanılan “*Tarikat kimliği*” donduruluyor. Böylece her denileni yapacak müritler/şakirtler hâline geliyorlar. Süreç sonunda *Cengiz Aytmatov*’un “*Gün Olur Asra Bedel*” romanında yazdığı gibi bir mankurtlaşma süreci yaşanıyor. Fakat bu mankurtlaşma süreci FETÖ ve benzeri örgütlerde zorla değil, ikna ile gerçekleştiriliyor. Mankurtlaştırılan oğlu tarafından öldürülen Nayman Ana, son nefesinde bile şu şekilde bağıırıyordu:¹¹⁸ “*Adını hatırla! Kim olduğunu hatırla! Babanın adı Dönenbay! Dönenbay! Dönenbay!*” İşte günümüzde FETÖ ve benzeri örgütlerde bu derecede, yani ailesini dahi unutturacak şekilde bir zihin kontrolü yaşanıyor.

Bu tür yapılarda zihin kontrolü, çoğunlukla bir grup içerisinde sosyal bir süreç olarak uygulamaya geçiyor. Gruptaki üyeler, hedef şahsın eski kimliğini unutmasını ve onun yerine grubun kimliğini kazanmasını istiyorlar. Zihin kontrolü altındaki şahıs, içinde bulunduğu grubun baskısıyla ailesinden, eğitiminden, arkadaşlarından, özgür iradesinden vazgeçiyor ve yerine grubun kimliğini kazanıyor. Ayrıca FETÖ örneğinde bu sosyal sürecin ağabeyler ve ablalar aracılığıyla hedef şahsın ailesine kadar uzandığı görülüyor. Öyleki hedef şahıs örgütten ayrılmak istediğinde, aileleri tarafından ayrılık kararına karşı çıkıldığı durumlar sıklıkla yaşanıyor. Ailelerin de ziyaret edilmesi ve sosyal açıdan desteklenmesi nedeniyle bu hedef şahısların çevresi örgüt tarafından tamamen sarılıyor.¹¹⁹

Zihin kontrolü, bağlılığı ve uyumu destekliyor; bağımsızlığı ve bireyselliği yasaklıyor.¹²⁰ Bu durumda FETÖ gibi bazı örgütlerin yeni tarikat kimliğini iyice benimsetmek amacıyla kod isimler kullandığı ve mensuplarının isimlerini değiştirdikleri biliniyor.

7.2. Moon Tarikatı ve FETÖ

Moon Tarikatı, ABD’de bulunan en büyük ve görünen en tehlikeli kült örgütlerden sadece bir tanesidir. “*The Unification Church*” olarak da bilinir. Örgütün resmi adı “*Dünya Hristiyanlarının Birliği İçin Kutsal Ruh Cemiyeti*”dir.

İster Moon Tarikatı olsun isterse de FETÖ, bu tür yapıların çoğunlukla istihbarat kuruluşlarıyla ilişkili olduğu görülüyor. Bu tür yapıların çıkış tarihleri soğuk savaş dönemine denk geliyor. Moon Tarikatı ile FETÖ arasında birçok benzerlik bulunuyor. Aslında bu durum hiç de ilginç sayılmaz. Ankara Çatı İddianamesi’nin “Teşkilat Yapısı” bölümünde FETÖ elebaşının CIA ilişkisinin, 1983 yılında Moon Tarikatı’nın Türkiye’deki uzantısı *Kasım Gülek* üzerinden sağlanan irtibatla başladığı ifade ediliyor.¹²¹

Aynı FETÖ’de olduğu gibi Moon Tarikatı mensupları da tarikatın geçmişi hakkında bilgi sahibi olsalar, istihbarat örgütleri ile işbirliğini bilseler, Japon organize suç örgütü *Yakuza* ile örgütsel bağıni görseler bu örgüte hiç bağlanmazlardı. Örgüte katılanların çoğu, örgüt hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Zamanla ayrıntılar ortaya çıkıyor ve örgüt elebaşı *Sun Myung Moon*’un yeni Mesih olduğu ve görevinin dünya üzerinde bir krallık kurmak olduğu öğreniliyordu.¹²²

Tıpkı FETÖ’nün gençlerimizi avlaması gibi Moon Tarikatı da üniversiteye yeni geçen, ortamı tanımayan, bunalımda ya da yeni bir şeylerin arayışında olan insanları keşfediyor ve örgüte üye kazandırmakta profesyonel olan görevlileri ile harekete geçiyor. Ardından süreç içerisinde örgüte yeni gelen kişinin “karakter analizi” yapılıyor. Bu tür yapılarda, yeni üyeler hakkında vakit geçmeden ayrıntılı bilgi toplanıyor. Kişinin ailevi bilgilerinden okuduğu kitaplara, alışkanlıklarından korkularına, zaaflarına, işine, gelirine, karakteristik özelliklerine, hatta evleneceği kişide aradığı özelliklere kadar ayrıntılı bir ‘fişleme’ hazırlanıyor. Bu sayede kişi, örgütün ağına iyice düşüyor. Bu öyle bir ağ ki, FETÖ gibi yapılardan ayrılmak isteyenler birçok tehdit ve şantajla maruz kalıyor.

FETÖ gibi Moon Tarikatı’nın stratejisi de insanları kendine bağımlı kılasıya kadar onlara yardım ve hizmet etmektir. Ardın-

dan onları kontrol etmektedirler.¹²³ Bu hedef şahıs, doğal olarak ilk başlarda sohbetlerde konuşulanları anlayamıyor. Verilen bilgilerle ilk kez karşılaşılıyor ve şaşırıyor. Fakat bu durum gayet bilinçli yapılıyor. Bu sayede kişide merak duygusu uyandırılıyor. Örgüt içerisinde kullanılan dili anlamadaki zorluk ve aşına olma durumu, yeni gelen kişinin ilk anda zihni bir karışıklığa düşmesine neden oluyor. Bu sayede yeni üyeler bu yeni dili, diğer üyelerin ne hakkında konuştuklarını ve gerçeğin ne olduğunu anlamak için daha çok çalışmaları gerektiğini düşünüyorlar. Aslında burada örgüt mensuplarına düşünmemeyi nasıl başaracakları öğretiliyor. Anlamadan sadece inanmaları gerekiyor.¹²⁴

Hedef şahsın haftada bir, ardından üç günlük sohbetler ve ardından bir aylık kamplar gibi faaliyetlere katılması için ellerinden geleni yapıyorlar. Eğer şahıs bunlara uyum gösterirse bir iki ay gibi çok kısa bir zaman içerisinde örgüte tamamen bağlanabiliyor.

Moon Tarikatı, FETÖ ve benzeri kült örgütler planlı bir şekilde totaliter bir ortam yaratıyorlar. Bu sayede hedef şahsın hayatının tüm alanlarına nüfuz ederek örgüte ve lidere koşulsuz itaat ve adanmışlığı sağlamayı amaçlıyorlar. FETÖ'nün ışıık evleri bu kapsamda kullanılıyor. Bu evlerde askerî bir disiplin içerisinde geçirilen zamanda örgüt mensupları kendilerine verilen görevleri sorgulamadan yerine getirmeyi, itaat ve adanmışlığı öğreniyor.¹²⁵

7.3. Nasıl Korunabiliriz?

“Hiç kimse kült bir örgüte katılmaz. Onlar sadece bu örgütten ayrılma kararını erteliyorlardır.”

“İnsanlar bu tür yapılara isteyerek katılmazlar, çoğu zaman bu yapılar insanları çalar!”

Kendisi de bir dönem Moon Tarikatı'na birçok üye kazandırmış olan *Steven Hassan*, bu tür örgütlerin üye kazandıran profesyonel kişileriyle karşılaştığımızda onlara şu soruları sorarak kendimizi koruyabileceğimizi öne sürmektedir.¹²⁶

- Sen ne zamandan beri bu gruba dâhilsin? Beni herhangi bir örgüte üye yapmaya mı çalışıyorsun?

- Bu grupla bağlantılı olan başka örgütlerin isimlerini bana söyleyebilir misin?

- En üst lideriniz kim? Onun geçmişi ve nitelikleri nedir? Suç kaydı var mı?

- Grubunuz neye inanır? Amaca giden her yol mubah mıdır? Bazı durumlarda takiye yapmaya izin verilir mi?

- Yeni üyelerden ne beklenir? İşimden veya okulumdan ayrılmak, paramı ve mülkümü bağışlamak ya da size üyeliğimi hoş karşılamayacak ailemle ve arkadaşlarımla ilişkimi kesmek zorunda kalacak mıyım?

- Grubunuzun varlığı, birileri tarafından tartışmalı görülüyor mu? Eğer insanlar grubunuza eleştirel yaklaşıyorsa onların temel itirazları nelerdir?

- Grubunuzdan ayrılan eski bir üyeye karşı neler hissediyorsunuz? Hiç böyle eski bir üyeyle neden grubu terk ettiği üzerine oturup konuştunuz mu? Hayırsa neden? Grubunuz eski üyelerle görüşmeyi kısıtlıyor mu?

- Grup ve lideriniz hakkında en az sevdiğiniz üç şey nedir?

Hakkınızda bilgi almak ya da sizi bir programa davet etmek amacıyla yaklaşan bir kült örgütün görevlisine bu soruları sorarak kendinizden uzaklaşmasını sağlayabilirsiniz. Bu sorular arkadaşça ve gerçekten ayrıntılı cevaplar beklenerek sorulduğunda daha fazla işe yarayacaktır. Örgüt mensupları grupları hakkında ‘olumsuz düşünmemek’ üzerine eğitildiklerinden dolayı doğrudan bu soruları cevaplayamayacaklardır. “Bizler sadece insanlara yardımcı olmaya çalışıyoruz”, “Bu akşam dünya sorunlarını tartışmak üzere ücretsiz bir akşam yemeğimiz var”, “Bizler sadece Allah’ın kelamını çalışmak için birlikteyiz”, “Neden şüpheli yaklaştığını anlayabiliyorum, ben de ilk başlarda öyleydim” ya da “Gerçekten de bunu bilmek mi istiyorsun?” şeklinde gelecek kaçamak cevaplar bizleri uyarıcı niteliktedir. Diğer teknikleri ise bu soruları ayrıntılı cevaplamak yerine konuyu değiştirmektir. Konuyu değiştirmesine izin vermeyin. Gerçekten de sorduğunuz soruları ayrıntılı cevaplamasını isteyiniz. Hâlâ daha bu soruları doğrudan samimi bir şekilde cevaplamıyorsa bir şeyler yanlış gidiyor demektir. Özellikle asla adresinizi veya telefon numaranızı

şüphelendiğiniz böyle bir kült örgüt üyesine vermeyiniz. Bunun yerine şahsın ismini, numarasını ve adresini alınız.¹²⁷

Tıpkı Moon Tarikatı'ndan ayrılıp bu tür yapılardan ayrılmak isteyenlere yol gösteren Steven Hassan gibi, FETÖ içinden de çıkacak eski örgüt üyelerinin bu tür yapılara karşı dikkat çekmesi, bu tür yapılara bulaşanlara yol göstermesi ve milletimizi daha fazla bilinçlendirmesi gerekiyor. Unutmayalım ki henüz bu tür yapılara bulaşmayan insanlarımızı uyarmak, onları bilinçlendirmek, bu tür örgütlerin içine girenleri uyarmaktan çok daha kolay ve zahmetsiz. Bunun için gereken; yetkili kişilerin sorumluluğunu fark ederek harekete geçmesidir. Bir televizyon yayınında bir dakikalık bilinçlendirme faaliyeti bile bu tür yapılara karışabilecek binlerce çocuğumuzu ve ailelerini koruyabilir. Daha fazla vakit kaybetmeden FETÖ ve benzeri örgütlerin zihin kontrol yöntemlerine karşı bağışıklık kazanmalıyız.

Sadece FETÖ ile kendimizi sınırlamadan geleceğe yönelik benzer tehditlerin tanınması ve gerekli önlemlerin acilen alınması gerekiyor. Bu noktada toplum içerisinde eleştirel düşünme bilincinin yaygınlaştırılması ile ailelerin ve gençlerin bu tür tehlikeli yapıların eleman kazanma, örgüt içi eğitim ve kontrol yöntemlerine karşı bilinçli hâle getirilmeleri büyük önem taşıyor. Bunun sağlanması için birçok devlet biriminin, üniversitenin, medya gibi kurumların eşgüdümlü hareket etmesi gerekiyor. Bu sayede topluma zararlı FETÖ ve benzeri örgütlerin tespit ve takibinden sorumlu bir merkezin kurumsal hâle getirilmesi bekleniyor.¹²⁸ Unutmayalım ki bu kült örgütlerin zihin kontrolü kalıcı değildir. İstenirse bu yöntemler kırılabilir ve köleleşen bu insanlar tekrardan Türkiye Cumhuriyeti devletinin birer vatan-daşı hâline getirilebilirler. Ayrıca FETÖ ve benzeri örgütler, oy beklentisi gibi siyasal çıkarlar uğruna çok büyük politik destekler alabiliyorlar. Bu nedenle bu tür yapıların siyasi ayağını da caydırarak önlemlere başvurmak gerekiyor. Bu yapıların siyasi ayağı cezalandırılmadıkça, sorun tam olarak çözülüyor.

8. FETULLAHÇI ANNELER VE YAŞAYAN ŞEHİTLER

FETÖ, algı yönetimi alanında profesyonel bir örgüt olarak karşımıza çıkıyor. Bu kapsamda örgütün uyguladığı birçok 'pro-

paganda ve psikolojik savaş' örnekleri mevcut. Bu bölümde ise örgütün annelik ve şehitlik makamı üzerinden nasıl bir algı yönetimi yaptığı, Fetullahçı anneler (Örgüt ablaları) ve Yaşayan şehitler (Örgüte bağlı eski askerî öğrenciler) örnek olayları üzerinden gösteriliyor.

8.1. Algı Yönetimi

Günümüzde bilginin manipülasyonu ve toplum mühendisliği uygulamaları neticesinde dünyanın farklı yerlerinde geniş çaplı yankılar ortaya çıkıyor; bu doğrultuda uluslararası ilişkilerin, hükümet yapılarının, siyasi ve etnik bağlamların, iktisadi ve mülki ilişkilerin görünümü ve dinamikleri değişiyor. Kamuoyunun iletişim yönetimi, propaganda ve kitle iletişim araçları ile şekillendirilmesi ve toplum mühendisliği uygulamaları, tanklardan veya roketlerden daha yıkıcı/öldürücü silahlar olarak görülüyor.¹²⁹

Prof. Dr. Ümit Özdağ'ın "*Algı Yönetimi: Propaganda, Psikolojik Savaş, Örtülü Operasyon ve Enformasyon Savaşı*" (2014) başlıklı kitabı,¹³⁰ bu konuyla ilgili çok önemli bilgiler içermektedir. Kitapta algı yönetimi; reklamcılığı, imaj çalışmasını veya siyasal propagandayı da aşan kapsamlı bilimsel bir faaliyet alanı olarak ele alınıyor. Özdağ'a göre;

"Algı yönetimi, bisiklete binmek veya satranç oynamak gibidir. Kurallarını bilmek sizi algı yönetimini iyi yapabilmeye sevk etmez. Algı yönetiminde ancak uygulamalı olarak çalışırsanız ustalaşırsınız. Ancak kuralları bildiğiniz zaman, size veya içinde bulunduğunuz topluma yönelik bir algı yönetimi yapıldığında hemen algı yönetimini ve onun araçlarının hangisinin kullanıldığını tespit edebilirsiniz. Yaşadığımız çağda bu hiç küçümsenmesi gereken bir husustur."

FETÖ'nün algı yönetimi konusunda seçtiğimiz iki örneği (Fetullahçı anneler ve yaşayan şehitler) açıklamadan önce konu hakkında birtakım bilgilere sahip olmamız gerekmektedir.

Algı Yönetimi: Hedef toplum, grup veya kişinin duygu, akıl yürütme, karar alma ve eylemlerini belirlemek/etkilemek amacı ile yapılan enformasyon eylemleridir. Bu tür eylemler, psikolojik savaş ve harekât süreçleri ile yakından ilişkilidir fakat onlardan daha kapsamlıdır. Algı yönetimi sürecinde kullanılan araçlar şu

şekilde sıralanabilir: Psikolojik savaş, çarpıtma/manipölasyon, haber/bilgi üretme, hile yapma, toplum mühendisliği, suçlama, komplo teorileri, karalama, taciz, reklam, sansür ve aldatma.

Propaganda: Propaganda, insanın akli yerine ruhunu hedef alan bir faaliyettir ve propagandanın hedefindeki insan, kitle içindeki manipüle edilmesi daha kolay olan insandır. En genel çerçevede propaganda; mevcut görüş, tutum, eylem ve davranışları etkileyen, manipüle eden, kontrol eden, destekleyen, değiştiren, teşvik eden ya da koruyan bir sanat olarak değerlendirilebilir.¹³¹

Psikolojik Savaş: Bir milleti ve milletin içinden çıkardığı orduyu yenmek için psikolojik savaş kaçınılmaz bir gerekliliktir. Bu yöntem artık sadece devletler arasında değil, iç siyasette rakip partiler/liderler arasında dahi kullanılmaktadır. Bu tür bir savaşın hedefi, düşmanın iradesini zayıflatmak, moral gücünü kırmak, gücünün verimliliğini azaltmak, düşman saflarında şüphe, memnuniyetsizlik ve karışıklık yaratmaktır. Bu savaşta bombaların hedefleri askerî tesisler, köprüler, fabrikalar değil; bir milleti ayakta tutan temel manevi değerler ve özgüvenidir. Bir milletin özgüveni ağır bir yara alır veya yıkılır ise psikolojik savaş başarıya ulaşmış demektir.

Mağduriyet Psikolojisi: Mağduriyet psikolojisi, psikolojik savaşın çok önemli bir ayağını oluşturur. Örneğin PKK'nın sürdürdüğü psikolojik savaşın çok önemli bir ayağını, şüphesiz, etnik çatışma/ayrışma zeminini beslemek adına yapılan mağduriyet psikolojisi oluşturmaktır.

Yazının devamında örnek olarak aldığımız “Fetullahçı anneler ve yaşayan şehitler” olayları bu kavramlar çerçevesinde anlamlandırılabilir.

8.2. Fetullahçı Anneler

Darbe girişimi sonrası yapılan araştırmalar neticesinde örgüt mensubu kadınlara yönelik soruşturmalar başladı. Bu kadınlar, tıpkı örgüt mensubu erkek yöneticiler gibi “Örgüt ablaları” olarak birçok örgütsel faaliyette bulunuyordu. Fakat süreç içerisinde çok garip gelişmeler yaşandı. Gözaltına alınan örgüt mensubu kadın yöneticilerin birçoğunun ‘hamile’ olduğu ortaya çıktı. Hat-

ta yapılan bir operasyon neticesinde yakalanan 11 örgüt mensubu kadının 11'inin de hamile olması bu garipliği fazlasıyla artırdı.¹³²

Bu durum hayatın doğal akışına aykırıydı. Araştırmalar neticesinde örgüt lideri F. Gülen tarafından örgüt mensuplarına “Çocuk yapın” mesajı verildiği öğrenildi.¹³³

Bu garip gelişmeler neticesinde mensuplarının yatak hayatına kadar karışan bir kült örgüt ile karşılaşıldı. Hatta izdivaç sorumlusu olarak bilinen örgüt mensubu bir kadının bu yöntemi evli değilken dahi kullanarak hamile kaldığı öğrenildi.¹³⁴ Bununla birlikte eşi iki yıldır FETÖ firarisi olan bir örgüt mensubu kadının da hamile kalması üzerine mahkeme başkanı konuyu sanığa sordu. Örgüt mensubu kadının verdiği cevap şu şekilde: “*Bebeğin babası eşim, bir gece ansızın geldi.*”¹³⁵

Örgütün neden böyle bir taktiğe başvurduğu meselesi konumuz açısından çok önemlidir. Bu taktiğin görünen/açık iki temel nedeni şu şekildedir:

1- Kadınların hamile kalmalarını sağlayarak onları soruşturmalardan kaçırmak ve bu sayede örgüt faaliyetlerini kadınlar üzerinden devam ettirmek.

2- Ulusal ve uluslararası alanda elleri kelepçeli, mahpus hamile kadın görüntüleri ile mağduriyet psikolojisi yaratmak.

Mağduriyet psikolojisi kapsamında dış basında, bilimsel makalelerde ve birtakım sosyal medya hesaplarında Fetullahçı Anneler konusunun nasıl işlendiğine bakarsak şu şekilde örneklerle sıklıkla karşılaşıyoruz:

- “The Turkey Purge” isimli bir internet haber sitesi üzerinden Fetullahçı Anneler konusunun sıklıkla işlendiği görülüyor. Bu site ülkemizde yasaklanmış. Baskıcı bir rejime maruz kalan Türk halkının sesi olmak için çalışan genç gazetecilerin yönettiği bir site olarak tanıtılıyor. Purge dilimizde; aklamak, temizlemek, temize çıkarmak, kusmak, bağırsaklarını boşaltmak anlamlarına geliyor. Türkiye Adalet Bakanlığı verilerine ve The Turkey Purge raporlarına göre, Türkiye’deki cezaevlerinde 2.250’den fazla anne bulunuyor. Bunların arasından 520’si, altı yaşından küçük çocuklarını cezaevinde büyütüyor. Bu sitenin reklamını yapan ve Fetullahçı Anneler konusunu gündeme taşıyan sitenin attığı haber başlığı ise şu şekilde: “*Doğum Yaptıktan Sonra Tutuklandı:*

Söylentilere Göre Türkiye’de Darbe Sonrası Kısıtlamalar Doğum Servislerini Hedef Aldı.” Türkiye’de doğum yaptıktan sonra tutuklanan kadınların çoğunun öğretmen olduğu belirtiliyor.¹³⁶

- 2018 Haziran ayında ABD’de yayımlanan bir makalede, 2017 yılında tutuklandığı belirtilen 50.504 kişi arasında akademisyenlerin, gazetecilerin, doktorların, ‘hamile kadınların’, emniyet personellerinin, öğretmenlerin, askerlerin, hâkimlerin, avukatların ve ‘ev hanımlarının’ olduğu belirtiliyor. Makalede, FETÖ’den hizmet hareketi olarak bahsediliyor.¹³⁷

- Örnek bir Türkçe tweet mesajı: “BÜYÜK REZALET...! Kahramanmaraş’ta eşleri tutuklu ev hanımlarının birbiriyle yardımlaşarak geçimlerini sağladığını tes(p)it eden emniyet, 11 ev hanımını gözaltına aldı. Ne yapsınlar? Ağaç kökü mü yesinler? Her şeye rağmen hayatta kalmaya, yaşamaya çalışıyor insanlar.”¹³⁸

- Örnek bir yabancı tweet mesajı: “Türk mahkemeleri tarafından Gülen hareketinin üyeleri oldukları ileri sürülerek tutuklanan hamile kadınların hapis cezası, Türkiye’de Erdoğan yönetimi altında henüz doğmamış bebeklere uygulanan hukuksuzluklardır.”¹³⁹

Bunlarla birlikte, görünmeyen/kapalı bir neden olarak da örgütün toplumumuz açısından kutsal bir değer olan anneliğe (Cen-net annelerin ayakları altındadır!) saldırdığı anlaşıyor. Esasında FETÖ, toplumumuz açısından kutsal sayılan bütün değerlerimize saldırmıştır. Bu kutsal değerler içerisinde ilk akla gelenleri; din, askerlik, vatan sevgisi, bayrak, üniforma, silah arkadaşlığı, şehitlik ve annelik olarak sıralayabiliriz. Bu değerlerimiz üzerinde ayrıntılı düşünürsek FETÖ’nün bunları nasıl çarpıttığını, karaladığını ve kirlettiğini daha rahat görmekteyiz. Aslında bu durum ülkemize karşı yürütülen bir algı yönetiminin çok önemli fakat fazla açık olmayan stratejik bir noktasını oluşturuyor. Çünkü kutsal değerlerini kaybeden bir toplumu silahla/tankla işgal edip esir etme ihtiyacı duymazsınız; değersizleşen bir toplum zaten FETÖ gibi bir kült örgüt liderinin iki dudağı arasında, dış güçlerin menfaatleri doğrultusunda rahatça yönlendirilebilir.

8.3. Yaşayan Şehitler

Darbe girişimi sonrasında askerî okulların hepsi kapatıldı. Bu okullarda okuyan yaklaşık 17 bin askerî öğrenci okuldan atıldı. Yapılan araştırmalar neticesinde, Fetullahçıların özellikle 2012 yılı ve sonrasında %90'ı aşan oranda bu okullara sızdığı öğrenildi. Bu durum soru çalma grafikleriyle de desteklendi. Bu yönde birçok örgüt mensubu askerî öğrencinin itirafları oldu. Özellikle 2006-2014 yılları arasında yaklaşık 4 bin öğrenci, askerî okullardan Fetullahçı sözde subaylar tarafından zorla ayrılmaya sevk edildi. Boş kalan yerlerin ise özellikle 2008 yılı itibarıyla yığınlar hâlinde örgüt mensubu askerî öğrenciler tarafından doldurulduğu biliniyor.¹⁴⁰ Darbe girişimi sonrası FETÖ mensubu olma şüphesiyle, toptancı bir yaklaşımla, bu askerî öğrencilerin hepsinin ilişkisi kesildi fakat devletimiz ara dönemde olan Harp Okulu öğrencilerine, kaliteli üniversitelerimizde birçok bölüme 'sınavsız yerleşme hakkı' tanıdı. Ülkemizin en iyi üniversitelerine sınavsız yerleşen ve hiçbir maddi tazminat ödemeyen bu öğrencilerin durumu ile 2006-2014 yılları arası ayrılmak zorunda kalan öğrencilerin durumu kıyaslandığında aradaki uçuk fark ortaya çıkmakta ve FETÖ ile mücadeledeki çeşitli kuşkuları beslemektedir. Çünkü Fetullahçı askerî öğrenciler, FETÖ'den arındırılmaya çalışılan devlet eliyle ödüllendirilmiş gibi bir görüntü ile karşılaşılıyor.

Bu öğrenciler, ilk başlarda "Yaşayan şehitler" adı altında örgütlenmeye çalışmıştır. Böylesine sivil bir grubun militarist anlamda dışarıda örgütlenmesi neticesinde alacakları tepkilerin sertliğini fark ettiklerinden dolayı, daha sonrasında bu isim altındaki propagandayı azaltmışlardır. Bu kavramı kullanarak örgüt şunları amaçlamıştır:

1- Yaşayan Şehitler adı altında toplanarak tasfiye edilen askerî öğrencilerin sivil hayatta örgütlenmesini kolaylaştırmak, olası itirafçıları engellemek, örgüt mensubu olan ve olmayan bütün askerî öğrencilerin insani duygularını kin, öfke, intikam kanallarına yoğunlaştırmak.

2- İntikam amacıyla 10-15 sene sonrasında entelektüel bir ordu yaratmak.

3- Bir karışıklık esnasında kullanabilecekleri canlı bombalarını/fedailerini yetiştirmeye devam etmek.

4- Ulusal alanda şehitlik kavramı üzerinden, vatansever oldukları şeklinde bir algı oluşturmak.

Fetullahçı annelerde görüldüğü üzere buradaki kapalı etki de şehitlik makamının Fetullahçılar tarafından kirletilmesidir. FETÖ mensupları bu değerimizi de hiçleştirmeye çalışmış, bu kutsal değerimize de saldırmıştır.

FETÖ meselesinden açıkça deneyimlediğimiz üzere, Türk toplumu çok yoğun bir şekilde algı yönetimine maruz kalmaktadır. Bu nedenle ülkenin genel stratejisi içerisinde, milletini koruma amaçlı algı yönetimi, propaganda, psikolojik savaş gibi konulara ağırlık verilmesi gerekmektedir. Bu noktada psikolojik savaşta bilerek veya bilinçsiz bir şekilde düşman servisler tarafından kullanılan kişi ve kurumları ikaz etmek veya etkisiz hâle getirmek çok önemlidir. Ayrıca düşman servisin karar alıcılara veya halka yönelik olarak hangi mesajları verdiğinin tespit edilmesi hayati önem taşıyor. Bu yazıda sadece Fetullahçı anneler ve yaşayan şehitler üzerinden kısa bir mesaj tespiti yapılmıştır. Sonuç olarak en genel çerçevede “Her zehrin panzehiri kendi içinde olur” düsturu ile itirafçılardan olabildiğince, çeşitli yabancı dillerde her türlü iletişim aracını kullanarak yoğun bir şekilde yararlanmak, ulusal ve uluslararası alanda yürütülen bu psikolojik savaşta ilk etapta kullanılabilecek önemli bir karşı hamle olarak görülmelidir. Bununla birlikte Fetullahçı annelerin doğurdukları bebeklerin ve subaylık/askerlik hayallerinin mahvedildiğini düşünen 17 bin kişilik genç bir ordunun gelecekte FETÖ yönlendirmesiyle neler yapacağı ve güvenliğimizi nasıl etkileyeceği toptancı yaklaşımlardan uzak bir şekilde acilen sorgulanmalıdır.

9. TÜRKİYE’DE FETULLAHÇI BİR DÖNÜŞÜM GERÇEKLEŞEBİLİR Mİ?

Türkiye’de, 15 Temmuz 2016 Fetullahçı Darbe Girişimi ardından yapılan operasyonlarda yaklaşık 250.000 kişi gözaltına alındı. Haftalık ortalama 100-150 kişinin FETÖ’den gözaltı işlemleri sürüyor. Bu manzara, ülke içerisinde 200.000’i aşan sayıda örgüt mensubu olduğunu ifade ediyor. Bu kişiler yakın çevreleriyle birlikte 1.000.000’luk bir kitle oluşturuyor. Bu kitlenin FETÖ’nün yönlendirmesine gayet açık olduğu düşünülüyor.

FETÖ büyük kümesi içerisinde; ev hanımlarını, esnafları, öğretmenleri, memurları, bürokratları, siyasileri, yargı mensuplarını, akademisyenleri, gazetecileri, avukatları, askerleri, patronları, ünlüleri, sporcuları, öğrencileri, doktorları, çeşitli istihbarat örgütlerinin ajanlarını vb. kişileri görmemiz mümkün. Peki, Türkiye’de başarısız bir darbe girişimi ardından “Fetullahçı bir dönüşüm” gerçekleşebilir mi? FETÖ ile mücadele kapsamında birçok Fetullahçı cezaevine girdi ya da çeşitli KHK’lar ile görevlerine son verildi. Bir kısmı hâlâ görevde; dokunulamıyor ya da tespit edilememiş. Ayrıca silahlı terör örgütüne üye olma suçundan ceza alıp tekrar dışarı salınan birçok Fetullahçı aramızda rahatça dolaşıyor.

Genel kapsamda FETÖ üyelerine baktığımızda çok güçlü bir ‘değişim arzusu’ taşıdıkları görülüyor. Özellikle Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın bir an önce (Yöntemi fark etmeksizin) devrilmesini; ideolojileri fark etmeksizin FETÖ’ye yakın ya da FETÖ tarafından rahatça kullanılabilecek siyasilerin ve bürokratların etkin noktalara getirilmesini; tüm KHK’lıların görevlerine iadesini; hain olarak değil, kahraman olarak görülmeyi; geçmişteki hainliklerini, suçlarını, kumpaslarını, işkencelerini unutturmayı ve böylece sadece eğitim gibi hizmet paravanı yüzüyle tekrar iyi olarak bilinmeyi ve sadece dini bir cemaat, hizmet hareketi olarak anılmayı kuvvetle arzuluyorlar.

“Yükselen bir devrimci harekete katılan kişilerden birçoğunu cezbeden şeyin, kendi hayat koşullarında birdenbire ve çarpıcı biçimde meydana gelecek bir değişim ihtimali olduğu, malumu ilamdır.”¹⁴¹ “...doygunluk hissi olan insanlar bunun iyi bir dünya olduğunu düşünüp onu aynen korumak, hüsrana uğramış kişilerse bu dünyayı temelden değiştirmek isterler.”¹⁴²

Bütün bir iktidarın ellerinde olduğunu düşünen, kendilerini ve örgütlerini kutsayan Fetullahçılar; 15 Temmuz’un ardından ellerindeki gücün büyük çoğunluğunu kaybettiler, büyük bir ‘hüsrana’ uğradılar. Bekledikleri zafere ulaşamamaları onlarda büyük bir acı ve şaşkınlık yarattı. Bu hüsrana ve geçmişteki mutlu günlerine özlem onlarda ‘çok güçlü bir değişim arzusu’ yaratıyor.

“...geleceğe duyulan bir inanç olmadığı ve bin yıllık öğeler taşımadığı sürece hiçbir inanç güçlü değildir.”¹⁴³

*“İnsanların kapsamlı değişim projelerine balıklama atlama-
ları için son derece memnuniyetsiz olmaları, fakat aşırı yoksul-
luk içinde de bulunmamaları gerekir. Ayrıca, güçlü bir öğretiye,
yanılmaz bir öndere veya yeni bir tekniğe sahip olmak yoluyla,
yenilmez bir güç kaynağının kapılarının kendilerine açılacağına
inanmış olmaları gerekir.”¹⁴⁴*

*“İşsizlerin kendilerine destek sağlayanlar yerine umut tacir-
lerinin peşinden gitmeleri daha güçlü bir ihtimaldir.”¹⁴⁵*

FETÖ’nün temelinde ‘çok güçlü, kesin bir inanç sistemi’ bulunuyor. Dinin istismarı ile birlikte rüyalara, kerametlere baş-
vuruluyor. Ruhsal anlamda insanlar etki altına alınıyor, zihinleri
kontrol ediliyor. Günümüzde Fetullahçılar, FETÖ ile mücadele-
den oldukça memnuniyetsiz durumdalar. Bununla birlikte hâlâ
örgütün maddi-manevi destekleri engellenebilmiş değil. Bu
durum ‘memnuniyetsiz ve güçlü’ bir kitlenin varlığını koruyor.
Aynı zamanda bu memnuniyetsiz güçlü kitle ‘hiç yanılmaz olan,
kutsanan bir elebaşına!’ sahip. Eninde sonunda ‘baharın’ gelece-
ğine, kurtuluşa ereceklerine olan inançlarını kuvvetli tutmak için
ellerinden geleni yapıyorlar. Bu kapsamda rüyalar, FETÖ elebaşı
tarafından sıklıkla kullanılıyor. Rüyalar aracılığıyla din sömürü-
lüyor; Hz. Peygamber ile görüşme, Allah ile görüşme, ölülerle
konuşma gibi uydurma bilgiler ve kerametlerle FETÖ mensup-
larının umudu yüksek tutulmaya çalışılıyor. FETÖ mensupları
gerçeklerle yüzleşmek yerine bu rüyalara inanmayı, yani umut
tacirlerine kapılmayı tercih ediyorlar.

*“Hitler öncesi Almanya’daki kararsız gençler, komünistlere
mi yoksa Nazilere mi katılacaklarına karar vermek için çoğu za-
man yazı tura atardı.”¹⁴⁶*

FETÖ’nün zihinlerini ele geçirdiğı ve onları tam manasıyla
kontrol ettiğı mensupları kesin ‘inançlı’ kişilerdir ve kesin inanç-
lı bu fanatikler, yine başka bir kesin inançlı radikal gruba çok
kolay meyledebilirler. Burada söz konusu olan FETÖ’den kopan/
uzak kalan insanların hangi grupların içerisine girdikleridir. Bu
grupları burada analiz edemeyeceğim fakat yine radikallik, fana-
tiklik noktasında kendilerine benzer olan örgütlere daha meyilli
oldukları tespiti yapılabilir.

“Kitlesele göç, bir hareketin ruhunu ve birliğini güçlendirir. İster bir yabancı istilası ve sefer, ister hac ve yerleşim biçiminde olsun, en aktif kitle hareketlerince icra edilir.”¹⁴⁷

15 Temmuz’un ardından birçok Fetullahçı, Avrupa’ya ve Amerika’ya kaçtı, kaçıyor. Ülke içerisinde kalanlar bir fırsatını bulduğu an kaçmanın derdine düşmüş vaziyette. Bu durumu kendilerince “Kerbela Olayı”na benzetiyorlar; Kerbela Olayı ile 15 Temmuz Fetullahçı Darbe Girişimi arasında bir ilişki kurmaya çalışıyorlar. FETÖ’nün üst düzey yöneticilerinden birinin dedikleri şu şekilde:

“Karşında koca bir devlet var, ‘Gitme Hüseyin’ dediler ama Hz. Hüseyin gitti, birçok şehit verildi. Bugün kimse Hz. Hüseyin’i suçlamıyor. Sonra o insanlar göç etmişler. Bizim tarihimize benziyor. Bu göçler İslam’ı yaydı, geliştirdi, bilimsel gelişmeler arttı. Türkiye’de başımıza gelen Kerbela. Binlerce, on binlerce arkadaşımız Avrupa’ya geldiler. İslam’ın aydınlık yüzü dünyaya yayıldı. “Avrupa kapılarını açtı. Bu Allah’ın bir lütfu. Avrupa, muazzam bir iyilik hareketi yaptı. Hizmet daha az masrafla yayılıyor.”

Bu benzetmeyle iki niyet ön plana çıkmaktadır: Birincisi ve en önemlisi FETÖ elebaşını örgüt içi artan eleştirilerden korumak ve ikincisi FETÖ’nün Amerika ve Avrupa’ya kaçan casuslarına ve teröristlerine moral aşılamak.

Fetullahçıların Türkiye’den kaçışı ister istemez örgütü güçlendiren bir etkiye sahip. Bu kaçışlar FETÖ’yü güçlendiren önemli bir etken. FETÖ, bu kaçışları yurt dışı yapılanması adına büyük bir fırsat olarak yorumluyor. Yurt dışında giderek güçlenen bir FETÖ yapılanması, yurt içinde örgütün tamamen etkisiz hâle getirilmesinin önünde çok büyük bir engel teşkil ediyor. Bunun bilincinde olan FETÖ, bu kaçışlara çok büyük önem vererek Fetullahçı hainlerin kaçtıkları ülkelere uyumlarını kolaylaştırmak için yoğun bir emek harcıyor.

“Onlar imtiyazsızlaştırılmış, mülksüzleştirilmişlerdir ve doğmakta olan her kitle hareketini olumlu karşılarlar.”¹⁴⁸

“İnsanları isyana teşvik eden şey bilfiil çekilen sıkıntılar değil, daha iyi şeylerin tadını almış olmalarıdır.”¹⁴⁹

Geçmişte iktidarın tadını alan, bu uğurda gözünü kırpmadan çeşitli suçları işleyen, amaca giden her yol mubahtır anlayışına sıkı sıkı sarılan Fetullahçılar, 15 Temmuz'un ardından sahip oldukları çoğu 'imtiyazı, değeri, mülkü, saygınlığı' kaybetmiştir. Bundan dolayı günümüzde bir kaos veya kriz yaratabilecek mevcut 'herhangi bir kitle hareketini, isyanı, devrimi ya da darbeyi' desteklemeye yatkındırlar.

*"Bir kitle hareketine kişisel sorumluluktan kaçmak için veya ateşli, genç bir Nazi'nin dediği gibi 'Özgürlükten kurtulmak' için katılırız."*¹⁵⁰

Fetullahçılar, yetiştirilme tarzı açısından 'kişisel sorumluluktan' uzaktır; böyle bir sorumluluk onlara çok ağır gelir. Çocukluk yıllarından itibaren bir kazan içinde kaynatılmışlardır ve 'karakterlerini, kimliklerini, vicdanlarını, akıllarını, ruhlarını' FETÖ'ye teslim etmişlerdir. Kendi başlarına bir şahsiyet oluşturmaları çok zordur. Bu nedenle içinde kaybolup gidecekleri bir harekete gönül vermeyi arzularlar. Onlu yaşlarından itibaren hayatının her noktasına -tuvalette-banyoda kalma süresinden eş seçimine kadar- karışılan bir Fetullahçı, tıpkı bir Nazi genci gibi özgürlükten kurtulmak ister, özgürlük onun ruhunu yakar. Zaten bu nedenle örgütten kopmaları, kopsalar da dışarıda yeni bağımsız bir hayat kurabilme ihtimalleri çok düşüktür. Onlar için örgüt dışı ölümcüldür, örgüt dışındaki insanlar ise şeytandır, deccaldır.

*"...bir kitle hareketinin yayılması için en elverişli ortam, kayda değer özgürlüğün bulunduğu, fakat hüsrana geçiştirici araçların bulunmadığı toplumdur."*¹⁵¹

Her ne kadar Fetullahçılar ve onların destekleyicileri inkâr etse de, yurt dışında ülkemizi diktatörlükle yönetilen katil bir devlet olarak algı yaratmaya çalışsalar da, Türkiye'de FETÖ propagandaları için geniş bir özgürlük alanı bulunmakta; çeşitli yabancı istihbarat örgütleri tarafından beslenen FETÖ bu özgürlük alanını çok iyi kullanmakta; kiralık sözde aydın, gazeteci, yazar vb. şahıslarla algı yönetimi çalışmaları gerçekleştirilmekte ve sık sık "Mağduriyet psikolojisi" yaratılarak FETÖ ile mücadele ve bu mücadelenin arkasındaki halk desteği yok edilmeye çalışılmaktadır. Bununla birlikte Türkiye'de hüsrana uğrayan Fetullahçılar, "Kardeş aile projesi" gibi faaliyetlerle ihraç olmuş,

cezaevine girmiş-çıkmiş örgüt mensuplarını, çocuklarını, eşlerini maddi ve manevi anlamda desteklemeye devam etmekte; bu Fetullahçılar cezaevinde ve dışında yoğun bir radikalleşmeye uğramaktadır. Bu radikalleşmeyi önlemek adına karşı bir faaliyet yürütülememekte, FETÖ gibi yapılarla esas mücadeleyi gerçekleştirecek ‘fikri-zihni bir mücadele’ verilememektedir. Bu durum, Türkiye’de yakın gelecekte oluşabilecek bir kitle hareketi ihtimalini artırmaktadır.

“...hüsran hem birlik ve fedakârlığa hazır olma arzusuna yol açar hem de bunların gerçekleştirilmesini sağlayacak mekanizmayı yaratır.”¹⁵²

“Gerek birlikte hareket etme gerekse fedakârlık, kendini küçültmeyi gerektirir. Kapalı bir bütünün parçası olmak için, bireyin pek çok şeyden vazgeçmesi gerekecektir. Mahremiyetini, bireysel yargılarını ve çoğu kez kendi malını mülkünü bırakmak durumunda kalacaktır. Dolayısıyla, bir kişiyi birlikte hareket etme yolunda eğitmek, onu kendini inkâr etmeye hazırlamak demektir.”¹⁵³

Kendini inkâr edecek derecede bir fedakârlık; *“Kişiyi kapalı bir kolektif toplulukta etraflica asimile ederek, ona hayali (Uydurma) bir benlik tanıyarak, şimdiki zamanın küçümsenmesini ona aşılıyarak ve onun ilgisini henüz var olmayan şeylere kaydırarak, onunla gerçeklik arasına olgu-geçirmez bir perde (Öğreti) gererek, ihtiraslar zerk edip birey ile benliği arasında sabit bir denge kurulmasını önleyerek – yani fanatizm”¹⁵⁴* ile sağlanabilir.

Fetullahçı yetiştirilme tarzı incelendiğinde örgüt içerisinde kendini inkâr edecek derecede bir fedakârlık anlayışının FETÖ’nün kuruluşundan bu yana yerleştiği rahatça görülüyor. Burada esas sorun Fetullahçıların çok büyük bir hüsrana uğradıktan sonraki fedakârlık anlayışlarının ne derece yükseldiğidir.

Eric Hoffer’ın *“Kesin İnançlılar”* kitabında kitle hareketleriyle ilgili sunduğu bu bilgiler çerçevesinde mevcut FETÖ tehdidi değerlendirildiğinde, çok açık bir şekilde “Türkiye’de Fetullahçı bir dönüşümün yaşanabilme ihtimalinin çok yüksek olduğu” anlaşıyor. Öte yandan Fetullahçıların yetiştirilme tarzı göz önüne alındığında ‘çift karakterli, sürekli takiye ile yaşayan, giz içerisinde bulunan, inisiyatif alamayan, psikolojisi bozuk’

şahısların aktif bir kitle hareketi oluşturarak bir devrime kalkışabilmeleri, kalkışsalar da başarılı olabilmeleri çok zor gözüküyor. Ancak günümüzde yaşandığı gibi ideolojisi fark etmeksizin her gruba sızan Fetullahçılar, gelişebilecek herhangi bir devrimci grubu/olayı desteklemeye hazırlar.

Fetullahçılar Türkiye’de devrimci bir güç oluşturmamasalar da devrime, darbeye, kaosa, iç savaşa, dış müdahaleye, krize yol açabilecek her fırsatta ‘katalizör’ görevi üstlenebilirler.

“Bir fanatik ikna edilemez; ancak kalben başka yöne döndürülebilir. Onun ihtiraslı bağlılığı, bağlandığı davanın niteliğinden çok daha önemlidir.”¹⁵⁵

“Kutsal davasını terk eden veya birdenbire amaçsız kalan bir fanatiğin kendini özerk bir bireysel varoluşa uydurabileceği şüphelidir. O; evsiz barksız, dünyanın kara yollarında otostopla yolunu arayan kişi gibi, yanından geçen bütün kutsal davalara, götürülmek istediğini parmağıyla işaret eden bir kişi olarak yaşamaya devam eder.”¹⁵⁶

“Tam bir teslimiyyetin, bir akideye ve davaya bütün kalbiyle sarılmanın vereceği derin güvencenin özlemi içindedir. Önemli olan davanın içeriği değil, kendini tamamen adamak ve bir cemaatle yekvücut olmaktır. Hatta eski kutsal davasıyla kıyasıya mücadele eden başka bir seferberliğe katılmaya hazırdır; ama o seferberliğin sahici olması, yani yegâne hakikati ilan eden, tavizsiz, hoşgörüsüz bir seferberlik olması şarttır.”¹⁵⁷

Dolayısıyla FETÖ’nün ardında bıraktığı boşluğun çok iyi değerlendirilmesi, muhtemel tehditlerin önlenmesi açısından çok önemlidir. Fetullahçılar hangi tür tavizsiz ve hoşgörüsüz bir hareketi tekrar destekleyebilir? Bunu önlemek için ne tür önlemler alınmalıdır? Bu konular üzerinde çok ayrıntılı durulmalıdır. FETÖ’nün dönüşümü gerçekleşecekse sıkı bir kontrol altında gerçekleşmelidir. Ayrıca FETÖ tehdidini önlemek adına Fetullahçıların ‘bireyselleştirilmesi’ ve ‘kişiliklerini geri kazanmaları’ önemli zihni-psikolojik çalışmalar gerektiriyor. Bununla birlikte örgütlerine ilişkin ‘umutlarını kaybetmeleri’ tam olarak sağlanırsa beraberlik bağları hızla kopmaya devam edecektir. Bunun son derece farkında olan FETÖ elebaşı, mensuplarını kendine bağlı tutma adına sürekli ‘hayallere, rüyalara, çılgın umutlara’

başvuruyor. Çünkü bunlar “*Güçlü silahlar ve gerçekçi araçlardır. Gerçek bir liderin becerikliliği bu araçların pratik değerini bilmesine dayanır.*”¹⁵⁸

Günümüzde FETÖ’yü anlama adına birçok disiplinler arası çalışma yapılması, kesin inançlı bu kişilerden kaynaklanabilecek her türlü olası tehdidin önceden belirlenmesi ve önlemlerin alınması gerekiyor. Aksi takdirde “Gerçekleri olduğu gibi görme yeteneksizliği veya görmek istememe, hem avanaklığı hem de şarlatanlığı teşvik eder.”¹⁵⁹

SONUÇ YERİNE

FETÖ ile mücadele, Türkiye’nin bugünü ve geleceği açısından büyük önem arz ediyor. Bundan dolayı mücadelenin birçok açıdan çeşitli eksiklikler ve yanlışlıklar içermesi kabul edilemez. FETÖ ile mücadelenin bugünü, sayısal anlamda birçok örgüt militanının adalet karşısına çıkarılması açısından oldukça geniş çaplı ve ciddiye alınmış bir durum olarak görünüyor. Fakat en temelde bu mücadele birçok problem içeriyor. Bu problemlerin başında, FETÖ’nün aynı zamanda bir kült örgüt olduğu; örgütün yapısının, elemanlarının ve faaliyetlerinin bu çerçevede geliştiği gerçeğinin göz ardı edilmesi geliyor. Bunun bir sonucu olarak örgütün tam anlamıyla çözülmesi, eski örgüt üyelerinin geri kazanılması veya rehabilite edilmesi gibi gereklilikler mümkün olmuyor.

Kamu kurumları dışında kült örgütlerle mücadele bağlamında üniversiteler, STK’lar, düşünce merkezleri ve platformlar üzerinden kült örgütlerle mücadele konusunda bilinçlendirme, akademik faaliyetlerde bulunma ve alternatif politikalar sunma gibi etkinliklerin eksikliği söz konusu. Bu nedenle FETÖ ile mücadele kurumsallaşamamış, sadece münferit atılımlar ve mücadeleyi içselleştirebilmiş şahıslar üzerinden yürütülür hâle gelmiştir. Mücadelede çok başlılık sorunu da henüz bir standart veya genel bir mücadele konsepti/doktrini oluşturulamamasına yol açmıştır. Ayrıca meseleye ideolojik referanslarla yaklaşımların şekillenmesi çok büyük bir sorun teşkil ediyor. Bunun için FETÖ de dâhil olmak üzere tüm kült örgütlere, gerek bütünsel gerekse öznel vakalara yönelik çalışmalar yürütecek bir merkeze

ihtiyaç duyuluyor. Bu noktadan hareketle, ilerideki çalışmaların sağlam bir temel üzerine inşa edilebilmesi amacıyla, FETÖ meselesi bağlamında güncel bir kült tanımı ortaya koyabilmek; örgütün esasları, ideolojisi, motivasyonu, misyonu, yöntemleri ve dinamiklerini anlayabilmek açısından büyük önem arz ediyor. Bunun yanı sıra, Türk toplumu FETÖ de dâhil olmak üzere birçok cepheden algı yönetimine maruz kalıyor. Bu nedenle ülkenin genel stratejisi içerisinde milletini koruma amaçlı algı yönetimi, propaganda, psikolojik savaş gibi konulara ağırlık verilmesi gerekiyor. FETÖ ve benzeri yapılanmalara karşı etkin bir mücadele ancak bu şekilde yürütülebilecektir.

A- Mücadeledeki Temel Hatalar

1. Çok Başlılık Sorunu ve Sivil İradenin Eksikliği:

15 Temmuz Darbe Girişimi sonrasında örgüt mensupları hakkında yaklaşık 20 bin soruşturma ve 8 bin dava açıldı. 105 bin kişi yargılanıyor, 50 bin kişi tutuklandı, 9 bin firari aranıyor, kamudan 109 bin kişi ihraç edildi.¹⁶⁰ Bu sayılar her geçen gün değişebilir, önemli olan mücadeledeki çok başlılığın açtığı sorunları görebilmektir. Örneğin örgüt tarafından mağdur edilen şahıslar davaları takip etmekte zorlanmış, birçoğu davalara müdahil olamamıştır. Bununla birlikte sürecin sulandırılmasına zemin hazırlanmıştır. Çünkü çok başlı yürütülen bu sürecin kontrolü çok zor bir hâl almıştır.

Yargılamalar, kripto FETÖ mensuplarının yönlendirmelerine karşı zayıflatılmıştır. Meselenin siyasallaştırılmasına ek olarak, kamuoyunu aydınlatmadaki zaafırlar ve genel olarak kamu diplomasisindeki başarısızlık ve yetersizlikler, sivil iradenin ve uluslararası kamuoyunun bu konuya olan ilgisini, hatta güvenini gün geçtikçe azaltmaktadır.

Başlı başına FETÖ'yü ve faaliyetlerini anlamak bile çok zor bir işken, açılan davaların bütün Türkiye'ye yayılması ile mesele çok daha karmaşık bir görüntü sergilemiş ve sivil irade konudan uzaklaştırılmıştır. Yargılamaların nesnellğine ilişkin olan inanç ise farklı yerlerdeki farklı uygulamaların etkisiyle yok olma noktasına gelmiştir.

2. Teorik Alt Yapı Eksikliği ve Araştırma Merkezlerinin Hareketsizliği:

FETÖ meselesinin sadece bir siyasi mesele olarak algılanması ve böyle bir algının yaratılması, araştırmacıların meseleye olan ilgisini azaltmış ya da en azından geçici bir ilgiyle sınırlamıştır. Oysaki psikoloji, sosyoloji, ilahiyat, yönetim, siyaset bilimi, ekonomi, uluslararası ilişkiler, hukuk, terör, güvenlik vb. gibi meselenin birçok akademik boyutunun bu bağlamda bir bütün hâlinde değerlendirilmesi gerekiyor.

Üniversitelerin bir kısmı bu konudaki hassasiyetlerini çeşitli kongrelerde ve sempozyumlarda gösterse de bu durum tek bir merkez etrafında örgütlenip araştırmaların sürekli bir hâle getirilmesinden uzaktır. Aynı zamanda geçmiş ve mevcut araştırmalarla birlikte açık kaynak verilerinin tek bir çatıda toplanmamış olması, akademik çalışma yürütme bağlamında meselenin yalnızca belirli bazı kısımlarına projeksiyon tutulmasına yol açmıştır. Bu nedenle konuya kült örgütler temelinde yaklaşacak, teorik alt yapıyı güçlendirecek ve FETÖ ve benzeri yapılanmalara karşı bilinçlenme sağlayacak ‘devlet dışında araştırma merkezlerine’ ihtiyaç bulunuyor.

Özetle; ideolojiler üstü, sivil bir çatı altında, FETÖ ve benzeri örgütleri kült örgüt temelinde terör, casusluk, din gibi diğer bütün yönleriyle değerlendirecek, meseleye eleştirel yaklaşacak, mevcut hatalara dikkat çekecek, muhtemel tehdit ve tehlikeleri öngörebilecek, gelecek odaklı düzenli çalışmalar yürüten bir merkezin şu ana kadar faal ol(a)mayışı, büyük bir eksikliklerdir.

3. Yeni Adaletsizlikler:

FETÖ ile mücadele ederken kısa vadeli siyasi sonuç beklentili yaklaşım ve söylemler ve yargılamalardaki zengin-fakir ayrımcılıkları iddiaları, toptancı yaklaşım iddiaları, FETÖ konusundaki kirli ilişkileri örtme iddiaları gibi durumlar neticesinde oluşabilecek sonuçlar o denli vahim olabilir ki, bu durum toplumun belirli kesimlerinde “Keşke darbe olsaydı” şeklinde bir yargıyla sonuçlanabilir. Bugün birtakım çevrelerde bilgi eksikliği sonucunda veya kasıtlı olarak yaygınlaştırılan “Darbe girişimi bir senaryoydu” söylemleri, ileride oluşabilecek söylemlerin vahameti açısından bizlere çok şey ifade ediyor. Adalet mülkün

temelidir ve adalet herkes içindir. Çok net bir şekilde anlaşılmalıdır ki, binlerce yıllık Türk devlet kültürünün esaslarından olan adalet dairesi parçalandığında, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurumlarına, kuruluş esaslarına ve bizzatıhi Türk milletine karşı esas darbeyi adaletle olan güveni sarsanlar ve adaletin işleyişinin bozanlar yapmış olacaktır.

4.İdeolojik Ayrımlar:

FETÖ'nün ideolojisi çok çarpıktır. Hedeflerine ulaşırken de çeşitli ideolojilerden her grubu hedef almışlardır. Bu nedenle FETÖ mağdurları muhafazakâr, milliyetçi, devrimci, liberal gibi çeşitli grupların içerisinde bulunabilir. Bu gerçeğin farkında olmadan FETÖ'nün hedef tahtasında yer almış olan mağdurlardan yalnızca belli ideolojilere sahip olanların yaraları sarılıyorsa, bu bir anlamda FETÖ'ye destek manasına gelecektir.

Yine aynı şekilde FETÖ ile mücadele edecek sorumlular, belli ideolojilere göre seçilip bunun sonucunda da mücadelenin daha etkili ilerlemesi engelleniyorsa, bu durum Fetullahçıları kuvvetlendirmeye yarayacaktır.

5.Kısa Vadeli Düşünmek:

Bu mücadele uzun vade düşünülerek yürütülmelidir. FETÖ gibi çok boyutlu, doktrininin temel yapı taşlarından biri gizlilik olan ve yıllarca devlet bünyesine gizlice sirayet eden, yani bir kanser hücresi gibi yayılmış olan bir örgütle mücadele, belki onlarca sene sürecektir. Böylesine bir kült örgütle mücadelenin uzun vadede nelere yol açabileceğine ilişkin çeşitli araştırmalar yapılmalıdır. Bu uzun süreçte başarılı olmak için maraton koşmayı öğrenmek gerekiyor. Aksi takdirde FETÖ ile mücadelede kısa vadeli düşünmek, uzun vadede çok daha güçlü ve tehlikeli bir FETÖ gerçeğiyle sonuçlanacaktır.

B-FETÖ ile "Zihni Mücadele"

FETÖ ile mücadele yeni değildir. Özellikle 1990'lı yılların sonlarından beri FETÖ hakkında uyarılar yapılıyor, birçok aydınımız bu örgütü anlatıyor, raporlar hazırlanıyor, hatta Devlet Güvenlik Mahkemesinde dava açılıyor. Fakat bu çabalar her seferinde durduruluyor ve boşa çıkarılıyor. Bu çabaların boşa çı-

karılmasıyla birlikte FETÖ ile mücadele eden vatansever milli insanlarımız hedef alınıyor ve zarara uğrattılıyor.

Necip Hablemitoğlu, FETÖ ile mücadele tarihimize kilit öneme sahip bir isim. “*Köstebek*” kitabıyla, mücadeleye çok büyük katkılar sunmuş ve FETÖ tehdidinde henüz 2000’li yılların başında dikkat çekmiş gerçek bir aydın.

18 Aralık 2002 tarihinde evine girerken alçakça öldürülüyor. Köstebek kitabı ise çoğu siyasetçi ve stratejik konumları işgal eden kamu görevlileri tarafından yıllarca yok sayılıyor, görmezden geliniyor.

FETÖ ve benzeri örgütlerle temelde iki mücadele şekli bulunuyor. Bunlardan ilki fiili mücadeledir. Fiili mücadele; polisiye tedbirleri, soruşturmaları, yakalamaları, yargılamaları konu alıyor. İkinci ise zihni mücadeledir. Zihni mücadele; örgütün eleman devşirme yöntemlerinden algı yönetimi ve propaganda çalışmalarına kadar temelde yatan mantığı anlamayı, örgüt mensuplarının psikolojik durumlarını analiz etmeyi ve en sonunda örgütün fikri temel taşlarını yıkarak örgütü tamamen yok etmeyi amaçlıyor. Zihni mücadele ile örgütün zihni yapılanması hedef alınıyor, örgütün ideolojisine ve psikolojik yöntemlerine karşı zihni operasyonlar yürütülüyor.

Günümüzde FETÖ ile mücadelede daha çok fiili yol tercih ediliyor. Bu sayede örgütün yapısının çökertileceği ve mensuplarının etkisiz hâle getirileceği düşünülüyor. Sayısal olarak 15 Temmuz 2016 tarihinden itibaren yaklaşık 250.000 kişi gözaltına alındı ve ülke genelinde her hafta ortalama 90-100 gözaltı işlemi gerçekleşiyor. FETÖ ile mücadele kapsamındaki sayısal veriler fiili anlamda mücadelenin önemsendiğini ve etkili bir mücadele yürütüldüğünü düşündürüyor.

Fakat ya gerçekler? Ya FETÖ’nün siyasi ayağı? Ya FETÖ borsası? Ya haksızlıklar?

Zararlı-zararsız FETÖ’cü ayrımı yoktur; arkasında dayısı olan ve olmayan FETÖ’cü ayrımı vardır. Korunan ve korun(a)mayan FETÖ’cü vardır. Yakalanan ve yakalan(a)mayan FETÖ’cü vardır. Parası olan ve parası olmayan FETÖ’cü vardır. Siyasi gücü olan ve olmayan FETÖ’cü vardır.

Bunlarla birlikte bir dönem FETÖ tetikçiliği yapanlar, FETÖ'nün kumpaslarına destek sağlayanlar ve FETÖ'nün ahamaklığı görevini icra edenler hâlâ daha çıkıp FETÖ propaganda-sı yapabiliyorlar, stratejik noktalarda bulunabiliyorlar ve açıktan FETÖ'yu destekleyebiliyorlarsa fiili mücadelede çok büyük sıkıntılar var demektir. Fiili mücadelede görülen sıkıntılar ve aksaklıklar bir yana, FETÖ gibi örgütlerle mücadelede asıl önemli olan zihni mücadeledir. Bu tür örgütlerin zihni yapıları yok edilmediği müddetçe fiili anlamda tekrar örgütlenmeleri ve çok uzun yıllar geçmiş olsa bile birden faal duruma geçebilmeleri çok kolaydır. Fikirler, yeni vücutlar bulmakta zorlanmaz.

Fiili anlamda yeni üye kazanmaları engellense bile mevcut FETÖ mensupları ve bunların yakın çevreleriyle birlikte milyonaluk bir kitle ile karşı karşıyayız. Bu da zihni mücadeleye olan ihtiyacı vurguluyor.

Zihni mücadele ile FETÖ tarafından zihin kontrol yöntemleriyle köleleştirilen bu insanlar tekrardan özgürleştirilmeli, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin vatandaşları hâline getirilmeli. Aksi takdirde yüz binlerle ifade edilen potansiyel casus ve terörist bir kitle ile hiçbir kuvvetin mücadele edemeyeceği hususu açıktır.

FETÖ benzeri yapılarda zihni örgütlenme ne kadar başarılı olursa fiili örgütlenme de o derecede başarılı oluyor. Bu nedenle öncelikle zihni örgütlenmeyi sağlayan temel fikirler parçalanmalı; ardından elebaşı, merkez kadro ve örgüt tamamen etkisiz hâle getirilmelidir. Bu doğrultuda FETÖ mensuplarının düşün dünyasının ve zihni yapılanmasının tamamen aydınlatılması ve anlaşılması gerekiyor. Fiili mücadelede görülen gariplikler, yanlışlıklar, hatalar, basit çıkar hesapları, birtakım siyasi menfaatlere ön plana çıkması, ilgisizlik, sorumsuzluk, vurdumduymazlık, fırsatçılık, yandaşlık ve işbirlikçilik gibi olumsuzluklar asla kabul edilemez. Zihni mücadelede ise henüz bir adım dahi atılmış değil. Fakat bu noktada TRT 1 kanalında gösterilen "Mahrem" mini dizisi ile fikri mücadele anlamında etkili bir adımın atıldığı da kabul edilmelidir.

FETÖ ve benzeri örgütler ile hem fiili hem de zihni mücadeleyi bilimsel bir temelde kapsayacak, ele alacak, inceleyecek ve yeni stratejiler ortaya koyacak bağımsız bir merkeze acil ihtiyaç var. Bu zamana kadar FETÖ'ye karşı yürütülen bütün mücade-

leler değ erlendirildiğinde bu çabaların bir şekilde bo a çıkarıldığı, etkisizleştirildiğı ve kısa bir zaman içerisinde unutturulduğı açıkça görülüyor. Bu nedenle günümüzdeki mevcut mücadele ne bürokrasiye ne de siyaset kurumuna bırakılabilir.

C- Ya cinler musallat olursa?

“Ya cinler musallat olursa?”

Merdiven altı denetimsiz bir Kur’an kursunda taciz, tecavüz ettikleri çocukları böyle korkutuyorlardı. “Bizi dinlemezsen cinler musallat olur. Bana masaj yapmazsan kötü şeyler olur. Benimle yatmazsan...” İstanbul’da ruhsatsız bir derneğın bünyesinde faaliyet gösteren yatılı Kur’an kursunda yaşandı bu sapkınlıklar. Kurs sorumlusunun ve eğitimcilerin çok sayıda öğrenciye cinsel istismarda bulundukları ortaya  ıktı. “M.E. . isimli çocuğın, hocalarla aynı yatakta yattığını, sabah kalkıp du  aldıklarını, daha sonra ise namaz kıldıklarını çok gördüm.”

Kur’an kursunda bir  ocuk. Karanlık bir oda. Odada sakallı iğrenç bir adam.  nce cinsel bölgesine masaj yaptırıyor ve ardından çok daha iğrenç şeyler. Konu hakkında çıkan haberler hepimizin midesini bulandırdı. Cumhuriyet’ten Seyhan Av ar, konuyla ilgili çarpıcı haberler hazırladı.  ıkan haberleri okurken aklıma ilk gelen “Atlıkarınca” filmiydi. Enstest ilişkiyi konu alan bu filmde, neredeyse hiç kötü sahne yok. Bütün iğren liklerin sadece küçük noktaları bize sunuluyor. Beynimiz ise yapbozu tamamlayıp iğren liğin gösterilmeyen taraflarını kafamızın içinde istemsizce canlandırıyor.

 nce kendimizden iğreniyoruz, sonra bütün insanlardan. “Konuşmayan en az 30 arkadaşımız var. Kendilerine hocanın cinlerinin musallat olacağını söyleyip susuyorlar. Hoca zaten verdiğı derslerde sürekli cinleri olduğunu s ylardı.”

“Ya cinler musallat olursa, ya Allah beni cezalandırırsa, ya işimden kovulursam, ya sakat kalırsam, ya hastalanırsam, ya ölürsem, ya k r olursam, ya rezil olursam, ya çocuklarım  z rl  doğarsa, ya iş bulamazsam?”

Ne çok korkumuz var, fark ettiniz mi? Sizin fobileriniz nelerdir? Belirli nesneler veya durumlar karşısında duyduğunuz olağan dışı güçlü korkularınız var mı? Kendimizi ussal, hesaplı,

ölçülü görmeye ne çok alışmışız! Bizler, Auguste Comte'un çocukları, aydınlanmanın vârisleri, duygularına ket vurabilen akıllı insanlar... Gerçekten öyle miyiz?

Her yanımız FETÖ benzeri örgütlerle sarılı. Bu durum bize özel değil, küçüklü büyüklü bu tür yapılar dünyanın her yerinde mevcut. “Ya cinler musallat olursa?” bu tür örgütlerin kullandığı, grubu terk etme korkusunun çarpıcı bir örneği. “İşte kapı orada, gitmek isteyen gidebilir.” Fakat bu açık kapı, sadece görünendir. Bu tür örgütlerin ağına düşenler, çok değişik ve güçlü korkulara kapılır. Örgüt dışı onlar için ölümcüldür, örgüt içi ise en korunaklı yerdir. Eğer ihanet ederlerse, onları dışarıda çok kötü şeyler beklemektedir! Açık kapının ardında onları bekleyen türlü tehlikeler vardır.

Bu tür örgütlerin ağına düşenler korku, suçluluk ve utanç arasında sıkışıp kalmaya başlar. Ortaya çıkan bütün sorunlar örgüt üyesinin suçudur. Bir sorun varsa üye yeterince inanmadığından ya da örgütün ideolojisine veya inancına sıkı sıkıya sarılmadığındandır. Böylece üye giderek örgüte bağlanır. Bu sıkıca bağlanma sürecinde korkulardan yararlanırlar. Onlara şu mesajı verirler: “Sizi baştan çıkarmak için her köşe başında gizlenen bir şeytan var!” Böylece insanların korkularını kullanarak duygularını kontrol etmeye başlarlar. Korku, bu tür örgütlerde temelde iki şeye yarar. Birincisi, dışarıda bir şeytan yaratarak örgüt üyelerinin birbirine daha sıkı sarılması sağlanır. İkincisi ise örgüt lideri tarafından üyelerin daha kolay yönlendirilmeleri sağlanmış olur. O ne isterse yapmaya hazır bir kitle oluşur.

Duygusal kontrol olayı daha da genişletilebilir. FETÖ’de deneyimlediğimiz üzere bu tür örgütlerde liderler takipçilerinin kimlerle evleneceğine, dahası ne zaman cinsellik yaşayabileceğine kadar karışabilir. Bazı durumlarda örgütten ayrılmak isteyen kişiye eğer gerçekten de onları bırakırsa şantaja uğrayacağı hissettirilir. Ya da doğrudan bu kişiler tehdit edilir.

Kur’an kursunda taciz ve tecavüze kalkışan şahsın “Cinleri olduğuna” ilişkin küçük çocukları kandırması gibi, FETÖ elebaşı da ev sohbetlerinde insanüstü özelliklere sahip bir kişi olarak tanıtılıyor. Böylece henüz küçük yaşlarından itibaren zihni ele geçirilen bir çocuk, bu kült örgüt elebaşını sorgusuz sualsiz takip etmeye ve gözü kapalı peşinden gitmeye başlıyor. Buna

karşı gelenler ya da bu duruma eleştirel yaklaşanlar ise zaman içerisinde böyle olağanüstü (!) birine inanmadıkları için büyük bir suç işlediklerine ikna ediliyorlar. Öyle ki, kendilerini suçlu ve eksik hissetmeye başlayıp örgüte ve elebaşına tekrar bağlanıyorlar. Ardından bu tür yapılarda, yeni üyeler hakkında vakit geçmeden ayrıntılı bilgiler toplandığını görüyoruz. Kişinin ailevi bilgilerinden okuduğu kitaplara, alışkanlıklarından korkularına, zaaflarına, işine, gelirine, karakteristik özelliklerine, hatta evleneceği kişide aradığı özelliklere kadar ayrıntılı bir fişleme hazırlanıyor. Bu sayede kişi, örgütün ağına iyice düşüyor. Bu öyle bir ağ ki, FETÖ gibi yapılardan ayrılmak isteyenler birçok tehdide ve şantajla uğruyor.

Tehdit ve şantaj noktasına varmadan önce çeşitli uyarılar, nasihatler ve telkinler yapılıyor. FETÖ'nün "Şefkat tokadı" yöntemi de budur. Kendilerini sorgulamaya başlayan, sohbetlerini aksatan, gerçekleri görerek örgütten kopmak isteyenlere "Şefkat tokadı atılır" Örneğin; askerî lisede hafta sonu "Işık evleri"ne gitmeyi aksatan Fetullahçı bir askerî öğrencinin ders notları, örgüt mensubu bir subay öğretmen vasıtasıyla düşürülüyor ya da örgüt mensubu bir sınıf subayı tarafından birdenbire yoğun bir şekilde bu öğrenciye disiplin cezaları veriliyor. Fakat bu askerî öğrenci, bu subayların FETÖ mensubu olduğunu bilmediğinden dolayı, notlarının düşmesinin ya da disiplin cezaları almasının sebebini Allah'tan buluyor. Yani "Işık evlerine gitmeyi aksattığı için Allah'ın kendisini cezalandırdığını" düşünüyor. Böylece tekrar örgüte daha güçlü bağlanıyor. Bunun dolandırıcılıktan bir farkı olmadığını anlar da örgüte dönmekte inat ederse, bu defa devreye tehditler ve şantajlar giriyor.

Çocuklarımızı cinlerle korkutup tecavüze kalkışanlar... Çocuklarımızı "Ben insanüstü bir hocayım, Mesihim" diye kandıranlar... Çocuklarımızı içine çıktığı millete karşı düşman edenler... Çocuklarımızı askerî okullara ajan olarak yerleştirenler... Çocuklarımızı annelerinden, babalarından kopartıp mankurtlaştıranlar... Çocuklarımızı Allah ve Kur'an ile aldatanlar... Türkiye'de bu çocukların sizden çektiği nedir? Peki, ilgili 'sorumsuz' sorumlular bilmezler mi, "Bir ülkenin çocuklarını ele geçirmek, o ülkeyi ele geçirmektir!"

2. BÖLÜM: ASKERİ OKULLARDA KATLİAM

GİRİŞ

Bu bölümde FETÖ'nün 2006-2014 yılları arasında askerî okullardaki faaliyetlerini mercek altına alıyorum.

Ne yazık ki örgütün gücünü hâlen küçümseyenler, TSK içerisindeki faaliyetlerini abartılı bulanlar ve örgütün gerçek yüzüyle tanışmaktan kaçınanlar var. Hâl böyle olunca, örgütün TSK üzerindeki karanlık emellerini açıkça ortaya koyan askerî okullardaki FETÖ operasyonlarının daha çok duyurulması ve tartışılması gerekiyor

‘İktidara muhalif olma’ ya da ‘Bazı şahıslar üzerinden yürütülen ideolojik kamplaşmalar’ FETÖ'nün yönlendirmesine açık bir hâlde örgütün gizemlerinin açığa çıkarılmasını engelliyor. Oysaki FETÖ gizden besleniyor ve örgüt gizemleri çözüldükçe hızla dağılıyor. Örgüt mensupları bir köstebek gibi toprak altına saklanıyor ya da farklı kılıflar içerisine girerek kendilerini görünmez ve bulunmaz yapmaya çalışıyor.

Örgüte karşı verilen mücadele, arşivin FETÖ mensuplarınca darmadağın edildiği, bilgisayardaki bilgilerin silindiği ve kayıtların imha edilmiş olduğu sisli bir ortamda yürütülüyor. Bununla birlikte yıllarca İstihbarat, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi ve Terörle Mücadele Dairesi gibi kritik yerlerde görevlendirilmeyen kamu görevlileri bu mücadeleyi sürdürmek durumunda. Bu nedenle hafıza tazelemek ve iz sürmeyi kolaylaştırmak gerekiyor. Kim ne biliyorsa gün yüzüne çıkartmalı! Bu görev, milletimize ve devletimize duyduğumuz bir borçtur.

Bu bölümde “Askerî öğrencilere gerçekte ne oldu?” sorusuna cevaplar arıyorum. Nitekim FETÖ'nün askerî okulları ele geçirmesi ve kendilerinden olmayan ya da kendilerine tehdit olarak

algıladığı öğrencileri tasfiye etmesi çok karışık ve anlaşılması çok zor bir süreç içeriyor.

FETÖ tarafından TSK'ya kurulan kumpaslar neticesinde tasfiye edilen birçok askerimizin durumundan bütün vatandaşlarımız haberdar, fakat kumpaslar neticesinde birçok değerli askerimiz tutsak edilirken “Askerî okullarda neler olur, askerî öğrenciler neler yaşar?” soruları anormal bir şekilde sümenaltı edilmiş, askerî öğrencilerin konumu sanki değersizmiş gibi bir durum ortaya çıkmıştır.

Askerî öğrencilerin FETÖ mağduriyeti siyasetçiler, sivil ve asker bürokratlar ve çoğu vatandaşımız için geri planda kalıyor. Oysaki askerî okullar, TSK'nın temelidir ve bu nedenle askerî öğrencilerin durumu uzun vadede çok daha değerli bir tartışma ve araştırma konusudur. Kitap, bu bilinçle geleceğimiz açısından çok önemli olan ‘askerî okullar’ konusuna olan dikkati artırma amacı da taşıyor. Unutmayınız ki askerî okullarda FETÖ yapılanması tam manasıyla aydınlatılmadığı sürece güçlü bir ordunun temelini oluşturacak yeni bir askerî okullar sisteminin hayata geçirilmesi imkânsızdır. Çok garip ki yetkili sorumlular inatla bu gerçeğe yüzleşmekten kaçınıyorlar. Hâlbuki Türkiye Cumhuriyeti devletin geleceği FETÖ meselesinden gerekli derslerin çıkarılmasına bağlıdır.

Bu kitabın yazarı olarak ben de sayıları dört binleri bulan askerî öğrenciler gibi asker kılığına girmiş FETÖ hizmetçileri tarafından işkencelere ve kumpaslara uğradım ve Kara Harp Okulundan ayrılmak zorunda kaldım.

2011 yılında, Hacettepe Üniversitesinde lisans öğrenimim sırasında, Ankara’da bulunan hem kendim gibi askerî okullardan ayrılmak zorunda kalmış öğrencilerle hem de o sırada hâlâ daha Kara Harp Okulunda öğrenim gören bazı Harbiyelilerle birçok görüşme, tartışma ve araştırma faaliyeti içerisinde bulundum. Bu doğrultuda, 2011-2013 yılları arasında yüzü aşkın ayrılan askerî öğrenciyle ve birkaç güvenilir Harbiyeliyle durumu değerlendirdim. Bunun neticesinde 2012 yaz döneminde açtığım bir blog vasıtasıyla askerî okullardaki FETÖ yapılanması hakkında öğrendiklerimi ve değerlendirmelerimi duyurmaya çalıştım ama ne

yazık ki istediğim bilinci oluşturamadım. Yine aynı dönemde bir sosyal medya platformu aracılığıyla örgütlenen askerî öğrencilerin hak mücadelesine bilfiil katıldım; TBMM’de birçok milletvekili ile görüşüm, bazı medya kuruluşlarına röportajlar verdim ama bu mücadelenin gerçekleri duyurmak yerine şahsi çıkarlara dayalı olduğunu düşünerek geri çekildim. 2013-2014 yıllarında, askerî öğrencilerden oluşan bir dernekte faaliyet gösterdim fakat bu derneğin esas işlev ve mantığını kaybetmesi, hareketten ziyade üyelerini eylemsizliğe götüren bir çizgiye girmesi ve diğer bazı şahsi nedenlerden ötürü dernekten ayrıldım. Bu deneyimlerimden hareketle kitapta yüzü aşkın askerî öğrenciyle yaptığım tartışma, görüşme ve araştırma faaliyetlerinden yararlanıyorum.

“Askerî öğrencilere gerçekte ne oldu?” sorusuna cevaplar aramak maksadıyla 2017 yılında, FETÖ mağduru askerî öğrencilerden oluşan altı kişilik bir ekiple iki aylık bir süreçte haftada bir gün toplanarak konuları, anıları, bildiklerimizi tekrar masaya yatırdım. Bu kitabı yazma fikri ve kitaptaki çoğu başlık ve değerlendirmeler böylece şekillendi. Bunlarla birlikte TSK ve FETÖ ilişkisi üzerine çıkan kitaplardan, haberlerden ve raporlardan yararlanıyorum. Bu noktada özellikle *“İmamların Öcü”* ve *“Ağacın Kurdu”* kitapları ön plana çıkıyor. Ayrıca gün geçtikçe kalitesi ve özgünlüğü daha çok artan FETÖ ile ilgili bilimsel yayınlar, makaleler, raporlar, araştırmalar çoğalıyor. Bu yeni oluşan literatürü de inceledim ve konuyla ilgili olabilecek noktalarda bunlardan olabildiğince yararlanmaya çalıştım.

Bu çalışmanın ana noktasına kaynaklık eden “Askerî Okullarda FETÖ Örgütlenmesi”¹⁶¹ başlıklı bildiriden ve bu bildiri hazırlanırken mülakat gerçekleştirilen 22 eski askerî öğrencinin beyanlarından yararlandım.

“FETÖ Kısacasında Askerî Okullar” başlıklı ilk baskıya girmeyen çok önemli yeni bilgileri bu kitaba ekledim. Ayrıca süreç içerisinde 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü ve Veryansın TV’de yayımlanan yazılarımdan eklemeler yaparak bu bölümü genişlettim. Bütün bunlarla birlikte çalışmada dikkat edilmesi gereken bazı hususlar hakkında uyarılarda bulunmak istiyorum.

Kitapta “FETÖ’nün askerî okulları ele geçirdiği”, “Örgütün kendilerinden olmayan ya da kendilerine tehdit olarak gördüğü

askerî öğrencileri tasfiye ettiği”, “Örgütün bu tasfiye sürecini son derece planlı, programlı, sistematik bir stratejiyle gerçekleştirdiği” gerçekleri haricindeki diğer tüm değerlendirmelerde kesinlikten olabildiğince bilerek kaçındım. Yani bu kitap, doğrudan adli ve idari delilden çok düşüncelerimi, değerlendirmelerimi ve araştırmalarımı ortaya koyuyor. Belli bir grubu ya da şahsı doğrudan suçlamak bu kitabın amacını aşıyor fakat ilgili kamu görevlilerinin üzerine vazifeler yükleyecek şüpheler, tehlikeler ve bazı kör noktalar hakkında önceden uyarıyorum ya da bunlar biliniyorsa tekrardan hatırlatıyorum. Son olarak kitapta her ne kadar “Askerî okullar” kavramı genel olarak kullanılsa da bu kavramdan anlaşılması gereken, “Subay adayları yetiştiren askerî liseler ve üniversite-harp okulu boyutunda, özellikle, Kara Harp Okuludur”

Bu kitap okunduktan sonra konunun daha iyi anlaşılmasını ve gerekli önlemlerin bir an önce alınmasını ümit ediyorum.

BİRİNCİ KISIM: ASKERİ OKULLARDA FETÖ YAPILANMASI

1. YAZARIN DENEYİMİ

1.1. Kuleli Askerî Lisesi (2006-2010)

Kuleli 3158 Yağız Aksakaloğlu!

Kuleli Askerî Lisesine girdiğimizde öğretilen ilk teknil şeklidir bu. Büyük bir heyecanla teknil veriyorduk. Kuleli’li olmaktan, şanlı Türk ordusunun bir neferi sayılmaktan ve bu vatan için gece gündüz çalışmaktan duyduğumuz haz ve heyecan bütün vücudumuzu sarıyordu.

2006 yılında, ortaokuldan mezun olup fen lisesi ve askerî lise sınavlarında başarı göstererek Kuleli Askerî Lisesine kayıt hakkı kazanmıştım. Ayrıca Polis Koleji mülakatlarına çağırılmıştım. Fakat tek tercihim askerî lise oldu. Kuleli Askerî Lisesine girdiğim ilk andan itibaren başarılı bir subay olmak için çalıştım. Dört yıllık lise öğrenimim sırasında akademik yönden başarılı bir öğrenci oldum. Gayet başarılı bir askerî öğrencilik hayatı sürdürürken Kuleli Askerî Lisesindeki değişimler dikkatimi çekti.

Bazı basın ve medya kuruluşlarında Türk Silahlı Kuvvetlerini lekeleyen haberler ve devamında Ergenekon, Balyoz gibi Fetullahçı Terör Örgütü / Paralel Devlet Yapılanması’nın (FETÖ)¹⁶² kurduğu kumpas davaları ortaya çıktı. Bunun üzerine, ben henüz lise 2. sınıf öğrencisiyken, yemeklerde dahi bozulmalar yaşanmaya başladı. Eskiden serbest olan cep telefonu-MP3 gibi cihazların önce kullanımı kısıtlandı, ardından bu tür cihazlar tamamen yasaklandı. Üst devrelerin alt devreler üzerindeki ağabey-kardeş ilişkisi veya otoritesi en aza indirilmeye, aralarındaki bağ tamamen kopartılmaya çalışıldı. Her devreden sorumlu birer “İstihba-

rat subayı” görevlendirildi. Her devreye birer “Kurmaya subayı”, sınıf subayı olarak gönderildi.

Yemeklerde bile bozulmaların yaşanması, askerî lise öğrencilerine verilen önemin düştüğünü gösteriyordu. Henüz 13-14’lü yaşlarda askerî liseye başlayan öğrencilerin gelişimi açısından çok fazla özen gösterilen yemek konusu zaman içerisinde öyle bir hâl almıştı ki, öğrenciler yemekhaneye zorla götürülmüş, karınını doyuramayanlar daha sonrasında yemek ihtiyacını kantinlerden karşılamaya başlamıştı.

Cep telefonu ve MP3 gibi elektronik cihazların yasaklanması, kanımca dışarıdaki ve içerideki TSK düşmanlarına karşı bir savunma refleksi idi. Bu yasak, içerideki bilgileri dışarıya taşıma olasılığı olan bazı art niyetli personel ve öğrencilere ya da iyi niyetli de olsa dışarıya sızacak herhangi bir fotoğrafı ya da belgeyi dışarıda art niyetli kullanacaklara karşı alınmış bir tedbirdi. Bu durum o kadar çok abartılmıştı ki, basit bir radyo cihazı bile yasaklanmıştı.

Üst devrelerle alt devreler arasındaki bağın koparılması, en başta iyi niyetli bir yaklaşım olarak değerlendirilebilir. Çünkü üst devrelerin alt devreler üzerindeki baskısı bazen zulme dönüşebilmekteydi. Fakat gördüğüm ve yaşadığım kadarıyla bu kültür sayesinde her bir askerî öğrenci, üst devresinden gerekli olan davranış ve disiplin kurallarını kolayca öğreniyordu. Bu durum ilerleyen süreçte bir “Ağabey-kardeş” ilişkisine dönüşüyordu. Öte yandan sadece devrelerden sorumlu sınıf subaylarının ve amirlerinin bu disiplini her bir askerî öğrenciye aşılması çok zor bir işti.

2009 yılında çok acı bir kaza yaşandı. Henüz birinci sınıfta okuyan bir askerî öğrenci, Kuleli Askerî Lisesinde çok yüksek, belki de Boğaz Köprüsü hizasını da aşan uzun bir bacadan düştü.¹⁶³ Ben o saatlerde koğuşumda uyuyordum. Bazı arkadaşlarım öğrencinin düşerken attığı çılgılığı duymuştu. Sonrasında tören mangasında görevli olmam nedeniyle vefat eden bu kardeşimizin cenazesine katıldım ve askerî gelenekler çerçevesinde cenazeyi uğurladık.

Bu anıyı neden anlatıyorum? Çünkü bu kazanın, yukarıda bahsettiğim ağabey-kardeş ilişkisinin tamamen koparılması ne-

ticesinde gerçekleştiğini dşşnyorum. Bizler birinci sınıftan st devlerimizin otoritesini hisseder, koğuş bölgesinden yaklaşık 300 metre uzaklıktaki kantine gitmeye bile ekindiridik. Kazada vefat eden ğrenci ise gecenin o karanlığında, koğuş bölgesine yaklaşık 3-4 km. uzaklıktaki yasak olan bir bölgeye nasıl gider? Bunun vebalinin açıkça Kuleli’de alt devre-st devre arasındaki bağı koparan sıralı amirlerin üzerinde olduğunu dşşnyorum. Öte yandan her yeni devre alımında, FETÖ’nn askerî okullara daha çok ğrenci sızdırdığı biliniyor. FETÖ’nn kendilerinden olmayanları acelece tasfiye etmesindeki önemli bir neden, askerî okullardaki kültürü bir an önce değiştirmek ve kendi oluşturmak istediği yeni ordunun kültürünü oluşturmaktır. Hâl böyle olunca devreler arasındaki bağın kesilmesi FETÖ’nn bir projesi, yani askerî okullarda FETÖ kültürünün yerleşmesine zemin hazırlamak amaçlı bir faaliyet olarak değerlendirilebilir. Bu noktada, görüştüğüm çok kıymetli emekli bir sınıf subayı ve amirinin yukarıdaki bu dşşnceme katılmadıklarını belirtmeliyim. Onlar st ve alt devre arasında zlm boyutuna kadar varan bir ilişkinin elbette yok edilmesi gerektiğini söylediler. Bu açıdan sonuna kadar haklılar. Fakat ben resme daha geniş açıdan bakınca yine de bu durumun FETÖ’nn işine yaradığını görüyor ve bunun da FETÖ yönlendirmesiyle gerçekleştiğine ilişkin olan iddiamı tekrar ediyorum. Bu noktada benzeri bir projenin Fetullahçılar tarafından sarılan polis kolejlerinde çok daha öncesinden gerçekleştirilerek ‘devreler arası bağın kesildiğini’ de hatırlatmak isterim.

Her devreden sorumlu bir istihbarat subayının görevlendirilmesi, iyi niyetli bir çerçevede dşşnldğnde FETÖ’nn askerî okullar üzerindeki artan baskısına karşı alınmış bir tedbir olarak değerlendirilebilir, fakat zaman içerisinde Kuleli Askerî Lisesinde gözlemlediğim kadarıyla kimsenin FETÖ mensubu olduğu şeklinde bir tespit ya da atılma olayı olmamıştır. Bu durum, istihbarat subaylarının grevlendirilişinin pek de iyi niyetli olmadığını işaret ediyor.

Bu subaylar, ya “Bakın biz tedbir alıyoruz, askerî okullar emin ellerde” gibi yapmak, yani bir gösteriş için ya da “FETÖ’ye karşı tehdit oluşturan askerî öğrencilerin tespiti” gibi sinsi bir amaç için görevlendirilmiş olabilir. Çünkü bu yeni uygulama, FETÖ’nn askerî okullara hâkim olmaya başladığı yıllarda ger-

çekleştirdi. Her devreye birer kurmay subayın sınıf subayı, yani devrenin bir bölümünden sorumlu komutan olarak görevlendirilmesi, iyi niyetli bir çerçeveden bakıldığında “Ne kadar güzel, kurmay subay olmuş, çok başarılı, geleceğin üst düzey ordu görevlilerini, askerî öğrencileri yetiştiriyor” şeklinde bir yargıya yol açabilir. Öte yandan genç kurmay subayların nasıl kurmay olabildiklerine dair çarpıcı iddialar mevcut. Soru hırsızlığıyla kurmay olan bir subayın itirafı şu şekilde:¹⁶⁴ “*Kurmaylık sınavı yazılı ve tezli bir şekilde yapılıyor. Yazılı sınavında FETÖ’cü subaylara sınavda çıkacak olan 100 sorudan 82 veya 85’i veriliyordu. Bu nedenle FETÖ’cü subaylar kolayca kurmay oluyordu. Bizim dönemimizde, sınav öncesi 85 soru önceden verildi. Ancak bir subay arkadaşımız, önceden 85 soru verilmesine rağmen 70 soruyu doğru yanıtladı. Bu duruma çok şaşırmiştık.*”

Birçok genç kurmay subayın FETÖ bağlantılı olduğu şeklindeki güçlü yargılar, askerî liselere gönderilen bu subayların örgüt tarafından gönderilmiş olabileceğini düşündürüyor. Tüm bunlar, benim askerî lise hayatım boyunca gözlemlediğim birtakım değişimler ve şimdinin gözleri ile geçmişi yorumlamamdan ibaret. Bunlarla birlikte, başıma gelen en çarpıcı olay ise alt devrelerimden yakın olduğum birkaç silah arkadaşımın “Devrelerinde çok fazla FETÖ bağlantılı askerî öğrenci olduğu şeklindeki gözlemlerini” benimle paylaşması ile başladı. Bunun üzerine çok daha dikkatli bir gözlemlerle, ben son sınıf öğrencisiyken (2010), yeni alınan öğrencilerin birçoğunun FETÖ kültürüne yakın olduğunu tespit ettim. Esas sorun ise henüz bir askerî öğrencinin basit gözlem ve takipleri ile ortaya çıkan bu durum karşısında o dönemde görevli subaylardan kimsenin kılını kıpırdatmamış olmasıdır. Bu konuda değer verdiğim emekli bir subay, farklı düşündüğünü belirtti. Kendi döneminde bu işle uğraştığını, üst rütbelere haber verdiğini, fakat bir gelişme kaydedilemediğini söyledi. Yine diğer sevdiğim ve saydığım bir emekli subay, örgütle bağlantılı olabilecek bazı isimleri bildiğini, fakat bunları ‘geri kazanabileceklerini’ düşündüğünü, ayrıca siyasi konjonktürün o dönem için bu tür öğrencileri atmaya veya bunlar hakkında bir işlem yapmaya uygun olmadığını belirtti. Kendisinin “Geri kazanabiliriz” dediği öğrencilerin birçoğu Kara Harp Okulu’nu rahatça bitirdi ve bunlar FETÖ’nün emirleri doğrultusunda çalışmaya devam

ettiler. Bizler ise işkencelerle ve kumpaslarla askerî okullardan ayrılmak zorunda kaldık, atıldık.

Bu konuyla ilgili güzel bir öz eleştiriği paylaşmak gerekiyor:¹⁶⁵ *“En üst rütbedeki subayların yalnızca ben bilirim tarzı, maalesef orduya egemen olmuştur. Ama dikkat edelim ki, bu düşünce biçiminin pratikte uygulaması, ast rütbedeki subayları inisiyatifsiz, yani bilgisiz yapmıştır. Bir atalet, bir durgunluk hâli oluşmuştur. Kendisinin ne olduğunu bilememelik ve kendini tanımamak durumu tezahür etmiştir. Hâl böyle olunca, ortak akıl eksikliği ortaya çıkmıştır. Kendilerini tanımlayamayanlar, kendilerini hedef alacakların kolay lokması hâline gelmişlerdir.”*

1.2. Kara Harp Okulu İntibak Kampı (2010 Ağustos)

Kuleli Askerî Lisesinden altıncı olarak mezun oldum. Askerî lisede başarılı bir öğrenim geçirmenin etkisiyle Harp Okullarından ayrılan askerî öğrenciler hakkında “Kendi istekleri ile ayrıldıkları, eğitime dayanamadıkları ya da subay olmaya layık olmadıkları” şeklindeki önyargılara sahiptim. Henüz 2009 yılında, askerî lise mezunu yaklaşık 550 öğrenciden yaklaşık 200’ü, Kara Harp Okuluna geçiş aşamasındaki intibak kampından ayrılmıştı. Bunun neticesinde Kara Harp Okulu tarihinde ilk kez öğrencilerin yaklaşık %70’i askerî liseler yerine sivil liselerden temin edilmişti.¹⁶⁶ Öğrenciler arasında “Şok mangası” diye bir işkence mangasından söz ediliyordu. Şok mangası, Kara Harp Okulunda 10-15 askerî öğrenciden oluşan özel bir mangaydı. Bu mangaya alınan öğrenciler, okuldan ayrılmaları için sürekli ve sistematik bir şekilde işkenceye ve ayrımcılığa maruz kalıyordu. Söz konusu manganın resmî bir geçerliliği yoktu. Buraya alınan öğrenciler hem fiziksel hem psikolojik olarak şoklandığından, askerî öğrenciler kendi aralarında bu mangaya “Şok mangası” diyordu. Meğer başa gelmeyince anlaşılmıyormuş. Askerî liseden mezun olduktan sonra aynı sene Kara Harp Okulu intibak kampına katıldım. Katıldığım andan itibaren, bir şeylerin ters gittiğini anlamaya başladım.

Başımızdaki komutanlar bazı öğrencileri ayırdı ve onlara farklı muamelelerde bulunmaya başladı. Benim de aralarında bulunduğum 8-10 kişilik bir grup öğrenci, henüz sivil kıyafetliken

öglen yemeğine kadar ağır bir eğitime tabi tutuldu; yat-kalk-koş gibi emirleri yerine getirirken elbiselerini birkaç kere değiştirmek zorunda kaldı. Yıllar öncesinde yaşadığım bu şok anılarının ayrıntılarına girmek benim için çok zor. Hâlâ rüyalarımın bu korku dolu günler beni fena sarsıyor. Bu nedenle yaklaşık 13 gün dayanabildiğim intibak kampında yaşadıklarımı kısa bir özet hâlinde paylaşacağım:

Henüz Kara Harp Okuluna attığım ilk adımda, o anda anlam veremediğim bir şekilde komutanların baskısına uğramaya başladım. Kiloca zayıf ve fiziksel olarak atletik olmama rağmen “Şişko” olduğum gerekçesiyle aşağılandım, sivil kıyafetimin ön cebindeki cüzdanı arkama sokmam gerektiğine ilişkin küfürlere maruz kaldım. Askerî kıyafetlerimiz verilmeden önce, henüz sivil kıyafetler içerisinde birçok “Çök-kalk-yat-kalk-koş-sürün” emirleri aldım. Güneşin altında birçok kez bayılma aşamasına geldim. Bu sıralarda birkaç dakikalık dinlenme fırsatı verdiler. Bir arkadaşımın yardımıyla aceleyle tuvalette yüzümü yıkattılar ve tekrardan “Eğitim” adı altındaki işkenceleri uygulamaya devam ettiler. Bayılan arkadaşlarım oldu. Onlar da hemen ayıtlılıp ‘eğitim’e devam ettiriliyordu. İntibak kampı sürecine yaklaşık 13 gün dayanabildim. Bu süreçte, yaklaşık toplamda 10 saat uyuyabildim.

Şok mangası içerisinde yaklaşık on askerî öğrenci bulunuyordu. Bunun dokuzu askerî lise, biri ise sivil kaynaktan gelmekteydi. Başımızdaki bir komutan (Ercan E.) “*Sadece askerî liselilere baskı yapılıyor diyorsunuz. Alın işte, aranızda bir de sivil numune koyduk*” şeklinde, gülerek bir açıklama yapmıştı. (Ercan E., İstanbul’da 15 Temmuz kalkışmasına fiilen iştirak etti. Albay Sait Ertürk’ün şehit edilmesi olayına karıştı. Savcı, mütalaasında hakkında ağırlaştırılmış müebbet cezası talep etti. TSK’dan ihraç edildi.)

Şok mangası haricindeki askerî öğrenciler, istedikleri vakit su içebilmekten bize su içmek yasaktı. Bizler, getirilen 1,5 litrelik su şişelerini 30 saniye içerisinde içmeye zorlandık. Daha sonrasında tuvaletten doldurduğumuz pis, kahverengi suları tekrar tekrar sadece 30 saniye içerisinde içmek zorunda bırakıldık. Dört-beş defa süren bu işkence sonrası birçok arkadaşımız kustu ve kendi kusmuğunda süründü. Bu olay her gün tekrarlanıyordu.

Altında pijama, üstünde kamuflaj, sol ayağında spor ayakkabı, sağ ayağında rügan gibi çeşitli sürat içtimaları yapılıyordu. Bunları emredildiği şekilde giyinip gelmemiz için yaklaşık beşer dakika veriliyordu. Sürat içtimalarındaki esas amaç, askerlerin çok kısa bir sürede duruma uygun üniformalarını giyip içtima alanında toplanma kabiliyetlerini geliştirmektir. Örneğin; koğuşta pijamalı bir hâlde uyurken, çok kısa bir sürede kamuflaj giyip dışarı çıkabilmek gibi. Ama bahsettiğim örnekte bunu, ilgili FETÖ mensupları bir fanteziye çevirip hedef öğrencileri yıpratmak amacıyla kullandı. Bu süreçte, FETÖ mensubu sözde subayların askerî üniformayı nasıl lekelediği ortadadır. Sağ ayağında rügan, sol ayağında spor ayakkabı gibi çeşitli üniformaları harmanlayıp askerî öğrencileri bir palyaço gibi giyindirmek üniformaya saygısızlıktır.

Askerî kıyafetlere diktiğimiz isimliklerimiz, komutanlar tarafından ya da sökmesini emrettikleri diğer bir arkadaşımız tarafından sürekli her gece sökülüyordu, böylece her gece aşağılanıyorduk ve ‘istenmeyen kişiler’ olduğumuz vurgulanıyordu.

Yemek aralarında sürekli eğitim yapıyor ve normalde yaklaşık kırk dakika olan yemek molamız beş dakikaya indiriliyordu. Beş dakika içerisinde yemek için yemekhaneye çıkıyor ama yemek kalmadığı için diğer arkadaşlarımızın artıklarını ya da çöpten bulduklarımızı yemek zorunda kalıyorduk. Haddinden fazla sorumluluklar yükleniyordu. Örneğin ben, kocaman bir koğuş binasının sorumlusu olmuştum. Koğuş bölgesindeki her bir çöpten veya arızadan ben sorumlu tutuluyor ve savunma alıyordum. (Askerî öğrenciler bir disiplinsizlik yaptığında veya suç işlediğinde, öncelikle bir savunma dilekçesi alır. Bu savunma kâğıdında, ilgili komutan işlenen suçu belirtip askerî öğrenciden savunma yapmasını ister. Bunun üzerine suç değerlendirilir ve gereken ceza -disiplin puanının indirilmesi, hafta sonu izninin iptali veya uyarı gibi- verilir.)

Herkes saat 22.00 gibi çadırlar ya da koğuş bölgesine gittiğinde, biz şok mangasındaki öğrenciler başımızdaki FETÖ mensubunun ‘fantezi emirleri’ altında, sabah 5’lere kadar işkenceye uğruyorduk. Daha sonrasında, uykusuz kalmamız için sabah içtimasına kadar, yani 1-2 saatlik zaman diliminde ‘çeşitli yazı ödevleri’ veya ‘ot toplama’ gibi emirler alıyorduk.

“Ne zaman ayrılacaksınız?”, “Sizden subay olmaz” şeklinde sürekli aşağılanıyorduk. Her sabah özenle tıraş olmama rağmen, sabah içtimalarında tıraş olmadığım gerekçesiyle cezalandırılıyordum. İlk üç, dört gün bu durum böyle sürdükten sonra sabahları tıraş olurken bilerek boğaz bölgeme hafif kesikler atarak kan akıtmaya başladım. Artık bu kontrollerde aldığım cezalardan çizik ve kanlar sayesinde kurtulabiliyordum. Bunlar haricinde, daha anlatabileceğim birçok olay bulunuyor. Fakat sadece yaşananın bildiği bu zorlukların okunarak tam anlaşılabilceğini düşünmüyorum. Bu noktada dikkat edilmesi gereken en önemli husus; yapılan işkencelerin ‘eğitim’ kılıfı altında, sadece önceden belirlenmiş bazı öğrencilere yapıldığıdır. Nitekim tüm bu işkenceler yaşanırken bazı öğrenciler -özellikle ‘sivil kaynaktan gelen’ ve ‘bazı askerî lise kaynaklı’ öğrenciler- el üstünde tutuldu. Zaten şok mangasındaki öğrencileri okuldan ayrılmaya teşvik eden ana neden, bu ‘adaletsiz-ayrımcı’ tutumdu.

Bu konunun daha iyi anlaşılması açısından bir anımı paylaşacağım:

“Sakarya Taburu’nda sürat içtiması sırasında koğuş bölgesine girip çıkarken askerî liseden bir arkadaşımı karşı koğuşun duş-tualet bölümünde gördüm. Mavi pijamalarını giymiş, keyifle dişlerini fırçalıyordu. Bu görüntü, üzerimde unutamadığım ve asla unutamayacağım bir iz bıraktı. Bizler işkenceler altında yavaş yavaş erirken, askerî liseden bu arkadaşım nasıl bu kadar rahat olabilirdi?! Nitekim 15 Temmuz gecesi ben bu arkadaşımın darbe girişiminde görevli bir Tankçı Teğmen olarak gördüm.”

15 Temmuz Darbe Girişimi sonrasında daha net ortaya çıkan gerçekler, askerî okullarda görevli birçok subayın FETÖ bağlantılı olarak darbeye teşebbüs ettiğini ortaya çıkardı. İşkenceci komutanların çoğu FETÖ mensubuydu. Bunların koruduğu, kolladığı askerî öğrencilerin bir kısmı “Askerî öğrenci” ya da “Teğmen” rütbesinde darbeye iştirak etti. Tespit edebildiğim kadarıyla bu konuda 2020 yılı başı için güncel veriler şu şekildedir:

Kara Harp Okulu / 2008-2012 Komuta Kademesi

Görevde	95
Açığa alınmış	9
Tutuklu bulunan	2
İhraç edilmiş	138
Emekli/İstifa	24
Şehit	2
Toplam Personel Sayısı	270

Askerî okullardaki sancılı yıllarda FETÖ mensubu subaylar; “Kendilerinden olmayan askerî öğrencilere” ya da “Kendilerine tehdit olarak gördükleri askerî öğrencilere” işkencelerde ve ayrımcılıklarda bulunarak ayrılmalarını sağladılar. FETÖ mensubu öğrencilere de kucak açtılar, onları el üstünde tuttular. Ben de Kara Harp Okulunda bana işkencelerde ve ayrımcılıklarda bulunan iki komutanın darbe girişiminde aktif rol aldığını öğrendim. İnsan onuruyla bağdaşmayan işkencelerle ve ayrımcılıklarla dolu geçen günlerin ardından Kara Harp Okulundan ayrılmak zorunda kaldım ve en büyük idealime; üniformama, geleceğime, hayallerime veda ettim.

Asker kılığına girmiş FETÖ’nün hizmetçileri, 2006-2014 yılları arasında yaklaşık 4.000 öğrenciyi işkencelerle ve kumpaslarla askerî okullardan attı. Birçoğu henüz 13’lü yaşlarında, vatan ve bayrak aşkıyla bu okulların yolunu tutmuş idealist gençlerdi. Onlardan boşalan yerler yığınlar hâlinde, özellikle sivil liselerden gelen Fetullahçı askerî öğrenciler tarafından dolduruldu.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin stratejik noktalarına yerleşen FETÖ; önlem alınmadıkça güçlendi, güçlendikçe arsızlaştı, arsızlaştıkça kendilerinden olmayan tek bir kişiye dahi tahammül edemez oldu. Harp okullarımızda, askerî liselerimizde sistematik işkence ve tasfiye planlarını devreye soktu.

FETÖ’nün hedefindeki öğrencilere, disiplin cezası vermek amacıyla yerine getirilmesi imkânsız emirler verdiler. Tehdit ettiler. Şantaj yaptılar. Her şeye rağmen dayananları itibarsızlaştırdılar. Vatan ve bayrak aşkıyla çarpan yürekleri askerlik mesleğinden soğuttular. Sınav kâğıtlarında dahi oynamalar yaparak sınıfta bıraktılar. Bunlar yetmediğinde iyimser yolla okuldan ayrılmaya teşvik ettiler, sahte sağlık raporlarıyla okuldan attılar. Benimse

Kara Harp Okulunda zorla imzalatılmak üzere önüme bir matbu dilekçe bulunduğunda yaşımda henüz 17 idi. Dilekçede “Hiçbir insanlık dışı hareket veya hakaret görmedim. Tamamen kendi isteğimle ayrılıyorum” şeklinde bir ibare vardı.

İmzalamak istemedim. Karşı koydum. Karşı koydukça önümdeki yüzbaşı sinirleniyor, bağırıp çağırıyordu. “İmzalamak zorundaymışım yoksa bu kamptan ayrılamazmışım ve beni işkence gördüğüm Sakarya Taburu’na geri gönderirmiş.” Geri dönersem hâlim harap. Takım komutanları çok büyük tehditler savurdu, “Giden geri dönmesin” diye. İmzalamak zorunda kaldım. “Pardon” filminin ilk sahneleri gibiydi her şey... Kurgu harika. İkna yöntemleri yaratıcı. İmzala ve kurtul, bu kadar. Yoksa...?

1.3. Sivil Hayat

Büyük bir hayal kırıklığı ile döndüm memlekete. Yıldızlarımı bir bir kaymış, hayallerim ve geleceğim mahvolmuştu. Ne yapacağımı bilemiyordum. İşte o vakit, her sabah uyandığımda göreceğim şekilde odamın duvarına bir dörtlük yazdım: *“Görülecek bir hesabın varken arkadaş / Çalışmıyorsan, hiç kusura bakma / Sen, o şerefsizlerden / Daha büyük şerefsizsin.”* O gün bugündür çalışıyorum. Yıllar hızla geçiyor. Askerî okullarda FETÖ yapılanması büyük oranda aydınlatıldı. Ancak sorumluların neredeyse hiçbiri hesap vermedi.

Okuldan ayrıldıktan bir yıl sonra “Aşkın da ihanetin de en büyüğünü gördük. Bundan sonra hiçbir aşk bizi kör edemez ve hiçbir ihanet bizi üzemez” diye yazdığım da üniversiteye yeni başlıyordum. Ankara’da durumu değerlendiriyor, FETÖ’nün Kara Harp Okulundaki nüfuzunu gördükçe irkiliyor, şaşkına dönüyordum. Bildiklerimi, öğrendiklerimi sürekli paylaşıyor, gerekli yerleri uyarıyordum. Herkes bir olmuşçasına kör, sağır, dilsiz numarası yapıyordu. Öyle ki bu uğurda Anıtkabir’den bile kovuldum.

Evet, askerî okullarda işkencelere karışanların çoğu 15 Temmuz gecesi en kritik noktalarda görev aldılar, milletimizin üzerine kurşun yağdırdılar, katil oldular. Bu nedenle üzerlerine müebbet hapis cezaları yağdı. Cezaevlerinde çürüyecekler. Fakat bu durum askerî okullarda yaptıkları işkencelerin, kurdukları

kumpasların hesabını ödemeyecekleri anlamına mı geliyor? Bu, hangi hukuk düzeninde yazıyor? Bir de kıyıda köşede kalanlarla birlikte sivil hayata karışıp gidenler var tabi... Unutulduklarını sananlar... Hiçbir şey olmamış, hiçbir sorumlulukları yokmuş gibi davrananlar...

Bunca gencin ahı yakanızı bırakır mı?

Ayrılan çoğu askerî öğrenci gibi ben de sivil hayata uyumda birçok zorlukla karşılaştım. Bu zorlukların başında, askerî okuldan ayrılmanın bir cezası olarak ailemin üzerine yüklemiş olduğum 40 bin liralık maddi tazminat gelmekteydi.

Bunun haricinde, subay olma idealimin birden sönmesiyle sivil hayatta ne yapacağımı bilemiyordum. Sudan çıkmış bir balık gibiydim. Ayrıca bazı cahillerin “Neden ayrıldın ki?”, “Garanti meslek bırakılır mı?” şeklindeki yargıları beni fazlasıyla incitmekte idi. Şanslı olduğum tek konu ise gerek ailemin gerekse yakın arkadaşlarımın bana destek olmalarıydı. Oysaki diğer arkadaşlarımın birçoğunun okuldan ayrıldıktan sonra ailesiyle ve yakın çevresiyle arası açılmıştı.

Sivil hayata başladığım ilk anlarda üzerimdeki yüklerin birçoğu, yukarıda bahsettiğim konulardan kaynaklanmaktaydı. Bu süreçte üniversite sınavlarına hazırlanmaya ve yeni bir gelecek inşa etmeye çabaladım. 2011 yılında Hacettepe Üniversitesini kazandım. Ankara’daki ilk yılımda birçok ayrılan askerî öğrenci arkadaşım ile buluştum. Kendi aramızda “Askerî okullarda bize ne oldu?” tartışmalarında bulunduk. Bu süreçte askerî okullardan ayrılan yüzü aşkın askerî öğrenciyle görüştim. Bunların birçoğu Kuleli Askerî Lisesinden devre arkadaşımdı. Ayrıca Kara Harp Okulunda hâlâ daha işkencelere dayanan bazı Harbiyelilerle de görüşüyordum.

Tüm bunlar neticesinde, o zamanki adıyla bütün başımıza gelenlerin failinin “Cemaat” olduğunu anladım. Hâlbuki daha öncesinde, yani Ankara’ya gelip araştırmalarımaya başlamadan önce, her ne kadar askerî lisedeyken bir FETÖ yapılanması şüphesine kapılsam da suçu hep kendimde aramıştım. Acaba yapılan eğitime, işkencelere dayanabilir miydim? Bununla birlikte “Askeriyeden irticacılar ayrılır” ön yargısı nedeniyle “Acaba bazı akrabalarımın sırf namaz kılmaları ya da Hacca gitmeleri

yüzünden mi ayrılmak zorunda kaldım?” diye düşünüyordum. Fakat zaman içerisinde gördüm ki, bunun tek faili FETÖ idi.

Bu bilinçlenmenin ardından ilk giriştiğim faaliyet, internet üzerinden açtığım bir blog vasıtasıyla bildiklerimi paylaşmak oldu. 2012 yılının Haziran ayında başlattığım bu şahsi mücadele, her ne kadar 40 bin kişilik bir okuyucu kitlesine ulaşsa da gerekli bilinçlenmeyi sağlayamadı.

Hatta 29 Eylül 2012 tarihinde, Hürriyet gazetesinin baş manşetten verdiği “Askerî Liseler Engelleniyor” başlıklı haberin içerisinde “Sivil kaynaktan gelen el üstünde” alt başlığı, bloğumdan şu yazıyı aktarmıştı:¹⁶⁷

“2010’un Haziran ayında Kuleli Askerî Lisesi’nden 6’ncı olarak mezun oldum ve 7 Ağustos’ta Harbiyeli olarak Kara Harp Okulu intibak kampına katıldım. İlk günden şok mangasına alındım. Askeriyede hiç kimse vazgeçilmez değildir, işte gidiyorum. Arkamda çoğu vasıfsız, üniversite sınavlarında başarı sağlayamamış, anne baba baskısıyla o okula gidecek, düşünemeyen subay adayları bırakıyorum. Şok mangasıyla askerî lise öğrencilerinden belli başlı başarılı, gözü kara ve düşünen bir kesimini ayrılmaya sevk eden baskı ve zulüm son 2-3 yıldır ortaya çıktı. Bunların amacı bir 20 sene sonrasında yüzbaşı ve alt kesimde düşünmeyen, korkak ve inisiyatif alamayan psikolojisi bozuk, vasıfsız subaylar çıkarmak olabilir. Üstten bazı büyük adamların ordumuzun temelini oluşturan askerî liseleri kapatarak daha vasıfsız, düşünemeyen bir ordu yaratma planları olabilir. Son 2,3 yılda sivil kaynaktan gelen öğrencilerin el üstünde tutulup askerî liselerden gelen öğrencilerin şok mangalarında baskıya maruz bırakılmaları ve bunun sonucunda askerî lise kaynaklı birçok öğrencinin ayrılmaya sevk edilmesi akla ‘Askerî liseler ne işe yarıyor?’ sorusunu getirecektir.”

Bu haber üzerine, meselenin bundan ibaret olmadığını ve bu işi o zamanki ismiyle cemaatin tezgâhladığını da haber yapmaları için çabaladım. Zaten o zamanki bloğumda, o tarihte bu işi cemaatin yaptığına ilişkin birçok bilgi mevcuttu. Tahmin edileceği üzere çabalarım sonuçsuz kaldı. O dönemde, bazı askerî öğrencilerin sırf kendi ‘şahsi çıkarlarını’ ön planda tutması neticesinde gerçekleşen iktidara yakın durma politikası nedeniyle, yapılanla-

rın gerçek failini haykıran kişi sayısı bir elin parmaklarını geçmiyordu. Hatta “Askerî okullarda cemaat yapılanması var” diyenler dışlanıyor, türlü suçlamalarla karşılaşıyordu. Diğer bir yandan, bazı askerî öğrencilerle Meclis’te derdimizi anlatmaya çalışıyor ve bazı medya kuruluşlarıyla hakkımızda haberler çıkması için görüşüyorduk. Fakat zaman içerisinde bu grubun amacının şahsi çıkarlar olduğunu düşünerek toplu mücadeleden ayrıldım.

2013 yılında, askerî okullardan ayrılan öğrencileri bir dernek çatısı altında toplamak, haklarımızı aramak ve gerçekleri haykırmak amacıyla bir dernek faaliyetine giriştik. Bu da başarısız oldu. Sonuçta sivil hayatım boyunca “FETÖ kışkacında askerî okullar” konusunu kendime hep dert ettim, araştırdım. Bildiklerimi ve öğrendiklerimi paylaşarak bir bilinçlenme sağlamaya çalıştım. Geriye dönüp baktığımda, her ne kadar birçok başarısız girişimimi görsem de bu konuda içi rahat olan ender insanlardayım.

Ben, hak bildiğim yolda elimden geleni yaptım. Bana arkasını dönenler, söylediklerime kulaklarını tıkayanlar şimdi ne yapıyor? Hepsi çokbilmiş bir şekilde vicdanları sızlamadan yollarına devam ediyor. Onları asla eleştirmiyorum, çünkü çok iyi biliyorum ki karakterlerimiz farklı.

2. NECİP HABLEMİTOĞLU’NUN HATASI

Necip Hablemitoğlu’nun “Köstebek” başlıklı kitabı, FETÖ hakkında yazılmış titiz bir araştırmanın ilk ürünüdür.

Hablemitoğlu, bu kitabıyla, Zübeyir Kındıra’nın “Fetullah’ın Copları” kitabında anlatılan emniyet içindeki FETÖ yapılanmasını çok daha ayrıntılı inceleyerek ve değerlendirerek önemli bir vatandaşlık görevini yerine getirdi. Fakat bu eser çoğu siyasetçi ve stratejik konumları işgal eden kamu görevlileri tarafından yıllarca yok sayıldı.

Hablemitoğlu’nun hain bir suikasta kurban gitmesi bile kitapta anlatılanlara olan ilgiyi merkeze alamadı. Bugün yavaş yavaş ortaya çıkan gerçekler, Hablemitoğlu’nun FETÖ veya FETÖ bağlantılı başka bir istihbarat örgütüne suikasta uğradığını işaret ediyor.

FETÖ’cü bir polis olan “Hami” rumuzlu kişi, Tango görüş-nümlü Eagle uygulaması içerisindeki BT isimli gruptaki yazış-mada, imama şu bilgiyi veriyor: *“Necip Hablemitoğlu cinayeti ile alakalı 18 Aralık 2002’den sonrası ve 6 aylık CDR verilerini şirketlerden istemişler. Onlar da ne var ne yok vermiş. İlgili ta-rihle alakalı...”* Bu yazışmanın yapıldığı tarih 15 Temmuz 2016, yani darbe girişiminin olduğu gün. FETÖ’cü polisin sözünü ettiği bilgi talebinde yer alan CDR verileri ise Call Detail Re-cord (Çağrı Detay Raporu) adı verilen datalardan oluşuyor. Bu datalar, Hablemitoğlu’nun ölmeden önce kimlerle görüştüğünün anlaşılması açısından son derece önemli. Ancak FETÖ’cülerin, imamdan gelen talimat doğrultusunda bu kayıtları buharlaştırarak cinayetin üzerini örtmeye çalıştığı anlaşıyor. Tıpkı Hable-mitoğlu dosyasının yeniden açıldığı ilk dönemlerde, cinayetin en önemli delili olan mermi çekirdeği ve 2 kovanın adli emanetten kaybedilmesi gibi...”¹⁶⁸

18 Aralık 2002 günü evine girerken katledilen Necip Hablemitoğlu’nun ölümünden sonra yayımlanan “Köstebek” ki-tabı, FETÖ’nün gerçek yüzünü ortaya çıkarıyordu. Böyle bir ki-tap hazırladığı kamuoyu tarafından bilinmekteydi. Bu eserinden önce de 2000 yılında yayımlanan “Etki Ajanları-Nüfuz Casusla-rı ve Fetullahçılar Raporu” isimli makalesiyle örgütün tepkisini çekmişti. Bu makalesinde, örgüte bağlı okulların ajan üssü ol-duğuna ilişkin açıklamaları mevcuttu. Rusya’nın FETÖ’ye bağlı okullarda CIA ajanları bulunduğuna ilişkin bir açıklama yapma-sından iki gün sonra katledildi.¹⁶⁹

Çalışmanın bu bölümünde “Necip Hablemitoğlu’nun ha-tası” derken; Emniyet içerisindeki FETÖ gerçeğini yazarken TSK’daki FETÖ yapılanması gerçeğini gözden kaçırmış olma-sını kastediyorum.

Kitapta, örgütün istihbarata sızmayı birincil amaç olarak görmesinin ana nedenlerinden biri, TSK’ya “Alternatif güç” oluşturma olarak yorumlanıyor.¹⁷⁰ Bu değerlendirme, “Sanki ör-güt TSK’ya sızamıyormuş”, “TSK’nın Atatürkçü çizgisi, örgüte asla imkân ve fırsat tanımıyormuş” şeklinde bir kanıya yol açı-yor. Hâlbuki örgütün TSK’ya sızması 1980’lere tekabül ediyor: *“2007’nin Haziran ayında Hava Kuvvetleri Komutanlığının İs-tanbul’daki bir birliğinde görevli bir yarbay, arkadaş ortamında,*

'Bu bir itiraftır, bir gerçektir' dedikten sonra şöyle devam etti: 'Biz, 1984-1985 yıllarında Çamlıca'ya gruplar halinde gidip Cemaat'in sohbet toplantılarına katılırdık. Bizi çok önemseydiğinden, bizzat Fetullah Gülen ders verirdi. Hava Harp Okulu öğrencileri cumartesi günleri 25-30 kişilik bir grup hâlinde sivil kıyafetlerle, tek tek Cemaat Karargâhına giderdik. Pazar günleri de Deniz Harp Okulu öğrencilerinin gittiğini biliyorum. Bizim grubumuzdan bazı arkadaşlar deşifre oldu, okuldan atıldı; bazıları da benim gibi o gruptan uzaklaştı; bir kısım arkadaşlarımızın da hâlen Cemaat bağlılığına devam ettiklerini düşünüyorum. Hepimiz donup kalmıştık. Hava ve Deniz Harp Okullarına 1984 yılında sızılmış olmasını doğrusu hayal bile edemezdim.'"¹⁷¹

*"1986 yılında askerî liselere giriş sınavlarının soruları Personel ve Ölçme-Değerlendirme şubelerinde bulunan köstebeklerin yardımıyla ele geçmiştir. Kara Kuvvetlerine bağlı Kuleli, Maltepe ve Işıklar Askerî Liselerinin sınavlarına girecek yüz bine yakın öğrenci gece gündüz ter dökerken, Cemaat'in evlerindeki şakirtlere Türkçe sorularının tamamı verilmiştir. Matematik-fen ağırlıklı müfredatla eğitim gören bu okullarda 1986 yılında sınava giren öğrenciler Türkçe sorularının çok zor olduğundan yakınmıştır. Bu tarihte toplamda 450 öğrenci alan Kuleli'ye 300'e yakın Cemaat talebesinin yerleştirildiği tahmin ediliyor. Maltepe ve Işıklar ile bu sayının 800'e vardığı söylenebilir. Kuleli'ye girenlerin 300 tanesinin Türkçe sorularını tam yapması dönemin yöneticilerinin de dikkatini çekmiştir."*¹⁷²

*"1986'da askerî liselere girip 1994'te Harp Okullarından mezun olanlar gerçekten dikkat çekicidir. TSK tarihinde en fazla kurmay subay çıkaran devre bu devre olmuştur."*¹⁷³

Hablemitoğlu'nun eserindeki örnek bir yer ise şu şekilde:¹⁷⁴ "Türk Silahlı Kuvvetlerine sızmakta zorlanan ama buna rağmen yılmaksızın girişimlerini sürdüren Fetullahçılar, istihbarat birimlerindeki kadrolarını, alternatif Silahlı Kuvvetler olarak algılamaktadırlar. Bu durum, onların kendilerini güvende hissetmelerine yol açmaktadır. Nitekim emniyet mensubu Fetullahçıların toplanma ve eğitim merkezlerine 'Işık kışlaları', emniyet içindeki kadrolarına da genel bir ifadeyle 'Işık orduları' denilmektedir. Fetullahçıların emniyet içindeki kadroları, TSK'ya karşı 'denge' sağlama çabalarının bir sonucudur. Devletin ele geçirildiği,

sistemin bütünüyle değiştirildiği, ‘Çin Seddi’ne otağ kurulduğu’ en son aşamada, alternatif Silahlı Kuvvetlerin TSK’ya karşı kullanılması olasılığından, moral anlamda sıkça söz edilmektedir.”

Bu ölümcül hata çoğumuzun TSK’ya duyduğu derin güvenden kaynaklanıyor. FETÖ, bu güveni kendi lehine çok etkili bir şekilde kullandı. Emniyete ve istihbarata sızarken, “TSK’yı fethedilmesi gereken bir düşman” olarak gösterip TSK’ya sızamıyormuş, orada barınamıyormuş izlenimi yarattı. Oysaki ordumuza sızan örgüt mensupları Atatürkçü kılıf içerisinde henüz 1980’lerde örgütün hizmetine başlamıştı. Yani FETÖ, Emniyet teşkilatı içerisinde ne derecede yapılandıysa TSK içerisinde de benzer bir oranda yapılanmıştır. Özetle; 1974’den sonra Polis Koleji ve Askerî Liselere sızmalar başladı, 1980’den sonra ise kadrolaşmanın ve genişlemenin önü açıldı.¹⁷⁵ Bu gerçeğin farkında olmak, FETÖ kıskacında askerî okullar konusunun anlaşılması açısından çok önemli. Ne yazık ki aynı ölümcül hatanın yıl 2006 olduğunda devam etmesi ve 28 Şubat gibi kara bir lekenin varlığı,¹⁷⁶ 2006-2014 yılları arası FETÖ mensubu sözde subayların işkenceleri ve ayrımcılıkları neticesinde askerî okullardan ayrılmak zorunda kalan öğrencilere gerçekte ne olduğu sorusunun cevaplarını saptırdı.

TSK’nın görünürde Atatürkçü ilke ve inkılâplara sert bir tutum içerisinde bağlı duruşu, fakat daha derinde ordu içerisindeki FETÖ mensubu subayların stratejik konumlarda yer almasıyla başlayan “Atatürkçü kılıf içerisinde FETÖ hizmeti görme faaliyetleri”, askerî okullarda yaşanan tasfiyelerin faillerini ne yazık ki gizli tutmaya neden oldu. Günümüzde bu hatadan dönülüyor. Örgütün TSK’yı içeriden çökerttiği gün gibi açık. Bu noktada “Ağacın kurdu” benzetmesi tam yerinde. Nitekim bir ağacı öldürmek için onun yapraklarını kesmek yetmez, kökünü kurutmak gerekir ve bu kök, TSK açısından askerî okullardır.

1980’li yıllardan beri askerî okullara sızdırılan örgüt mensubu öğrenciler çok yüksek rütbelere geldi, stratejik konumlara yerleşti, siyasi destekler buldu, atamaları yapan personel dairelerini ele geçirdi.

“TSK’ya sızma girişimlerinde ilk hedef ‘Personel Şube’ydi. Personel Şube ile beraber ‘Ölçme-Değerlendirme Şubesi’ de

Cemaat'in ilk yuvalandığı bölümdür. Her şeyden önce buralar geri hizmetten sayılır. Zahmetli, meşakkatli değildir. Fazla göze batmaz ama stratejiktir... Kimi aktif subayların 'angarya' olarak gördüğü, gerçekte ise birilerinin kaderinin belirlendiği alandır... ”¹⁷⁷

Ve yıl 2006 olduğunda askerî okullarda tam hâkimiyet kazanmak amacıyla sinsi bir mücadeleye giriştiler.

3. ASKERİ OKULLARIN FETÖ AÇISINDAN ÖNEMİ

Askerî okullar Türk ordusunun temelidir. Her yıl binlerce subay ve astsubayı ordu bünyesine kazandıran bu okullar, ülkemiz açısından stratejik bir öneme sahiptir. FETÖ ise silahlı bir mücadele yerine daha derinden ilerlemeyi tercih ederken, böylesine muazzam bir güce sahip olmayı her zaman arzuladı. Kendisinden olmayan, kendisine düşman bir ordu, örgüt adına büyük bir tehlike arz ediyordu. Bu nedenle askerî okulları ele geçirmek ve bu okullara örgüt mensubu öğrencileri sızdırmak, bu zamana kadar örgütün en gizli ana amaçlarından biri oldu.

Askerî okulların ve polis okullarının bulunduğu büyükşehirlerde örgütün “Hususi evlerinin” olduğu ve bu evler aracılığıyla mahrem hizmetlerin, bu okullara yönelik faaliyetlerin takip ve organize edildiği biliniyor.¹⁷⁸

“Askerî okullardaki yapılanmayı da polis kolejlerinde olduğu gibi, Gülen bizzat takip etmiş ve yönetmiştir. 1980 askerî darbesi sonrasında ortaya çıkan ortamı Gülen iyi değerlendirerek askerî okullara sızma planını hayata geçirmiştir. Özellikle ordunun istediği zaman darbe yapıp yönetime el koyması, Gülen'in arzularıyla tam olarak uyuşmaktadır. Askeriyeye yerleşmesi uygun görülen öğrenciler özel olarak yetiştirilmiş ve bu öğrencilerin deşifre olmamaları için hücre sisteminde yapılanmaya gidilmiştir. Hücreler en fazla birkaç kişiden oluşacak şekilde kurgulanmış, aynı sınıfta öğrenim gören öğrencilerin bile birbirlerini bilmesine fırsat tanınmamıştır.” ¹⁷⁹

Fetullah Gülen'in “Küçük Dünyam” kitabına atıfla verilen şu sözler askerî okulların FETÖ için önemini çarpıcı şekilde ifade ediyor:¹⁸⁰

“Siz bir sivilsiniz, silahlarınız yok, kuvvet ve kudretiniz de sermayeniz kadar... Oysa askerde tek başına bile olsanız iktidarınız, silahınız, ferdi kabiliyet ve cesaretinizin yanı sıra, içinde bulunduğumuz birliğin kuvvet ve iktidarını da yanınızda bulur ve yerinde bir paşayı, hatta bir orduyu bile esir edebilirsiniz.”

FETÖ elebaşına ait bu sözler, 15 Temmuz Fetullahçı Darbe Girişimi'nin kısa bir özetini sunuyor. Örgüt, tüm mensupları ile darbeye kalkışmak yerine “Tedbir amaçlı” belli bir grupta bu işi halletmeye çalışıyor. O gece, örgütten olmayan askerler evlerine gönderiliyor. Birliklerin başlarında bulunan örgüt mensupları, o birliğin güç ve kudretinden yararlanıyor ve “Yerinde bir paşa, hatta bir ordu” o gece âdeta teslim alınıyor. Fetullah Gülen, 1984 yılının Eylül ayında öğrencilere hitaben şu şekilde konuşuyor:¹⁸¹

“Öğrencilere en başta ilkokul öğretmenliği, orta ve lise öğretmenliği, ikinci planda subaylık, polislik ve hukukçu olmayı tavsiye ediyorum.”

Bu konuşmadan iki ay önce, 1984 yılının Temmuz ayında Manisa/Turgutlu'da bölge il sorumluları ve yurt müdürlerinin katıldığı bir toplantıda ise “*Fen Liseleri, Anadolu Liseleri, Askerî Liseler, Siyasal, Tıp ve Hukuk Fakültelerine yönelik olarak öğrencilerin hazırlanması gerekmektedir...*” diyor.¹⁸²

1987 yılı Ağustos ayında, “*Kendi cemaatlerine ait yurt ve okullarda eğitim alan kişilerin mimlendiklerini, bu nedenle askerî okullarla polis kolejlerine girmesi istenen talebelerin lise son sınıfta devlet okullarına kaydettirilmesi ve bu yolla mimlemenin önüne geçilebileceği*” uyarısında bulunuyor.¹⁸³

Henüz 1980'li yıllarda, askerî okullar sızılması gereken eğitim kurumları olarak FETÖ elebaşı tarafından açıkça hedef gösteriliyor. Örgüt, askerî ve polis okullarına o kadar fazla önem ve emek veriyor ki, bu okullara sızacak öğrencilerin öncesinde sağlık muayeneleri dahi yapıyor:¹⁸⁴

“Sağlık nedeniyle bir eleme olması durumunda verilen emeğin boşa gideceği düşüncesiyle öğrencilerin sağlık yönünden herhangi bir engelinin olup olmadığı test edilmektedir. Öğrenciler hissettirilmeden bazı sağlık testlerine tabi tutulmuş, örneğin oyun gibi gösterilerek renk körü olup olmadıklarının tespiti için renkli noktalar bulunan rakamlardan oluşan kitaba baktırılmış-

tır. Abdest alan öğrencinin üzerine basması için yere kâğıt havlu konulup bu yolla öğrencinin düztaban olup olmadığı tespit edilmeye çalışılmıştır. Özellikle halı saha maçlarından sonra çocuklara soğuk bir şey içirilip hasta edilerek örgüte ait ya da örgüt üyesi bir doktorun bulunduğu hastanede muayene yaptırılmaktadır.”

Askerî liselere ve polis kolejlerine sızan öğrenciler, talebe imamları tarafından mutlaka on beş günde bir ziyaret edilmiş; görüşme gerçekleşmezse haftaya yine aynı saatte, aynı yere tekrar görüşmek için gidilmiştir. Bu görüşmeler yapılmadan önce cep telefonları kullanılmamış, öğrenci ile görüşme sağlandıysa bir sonraki görüşmenin yeri ve zamanı yapılan görüşmede, yani önceden planlanmıştır.

Öğrencilerin çarşı iznine çıktıklarında üniformalarını çıkarıp sivil kıyafetler giyinmeleri için örgüt mensubu şahıslara ait iş yerleri kullanılmış ve görüşmeden sonra tekrar resmi üniformalar giyilerek okullara geri dönmüştür.¹⁸⁵

2007-2008’li yıllarda Kuleli Askerî Lisesinde çarşı izinlerine, öncesinde genellikle resmi üniformalarla çıkılırken ‘tehdit ve tehlikeler’ nedeniyle önce bir hafta sivil, bir hafta üniformalı çıkışlar başlamış, daha sonrasında bu durum ‘tüm çıkışlar sivil kıyafetli’ olarak belirlenmiştir. Bu karar, henüz 14-18 yaşlarındaki askerî üniformalı öğrencileri koruma güdüsüyle alınmış gibi gözükse de yukarıdaki bilgiler ışığında tekrar değerlendirildiğinde ve özellikle 2008 yılı itibarıyla örgütün askerî okullara daha fazla öğrenci sızdırdığı bilgisi göz önüne alındığında gerçek amaç daha net ortaya çıkıyor.

Bu karar, sayıları askerî lisede fazlasıyla artan örgüt mensubu öğrencilerden ve dolayısıyla hafta sonu çarşı izinlerinde gidilen ışık evlerinin sayılarının da artmasından dolayı alınmıştır. Böylece belli aralıklarla yapılan görüşmelerin göze çarpmasının engellenmesi hedeflenmiştir.

Örgütün askerî okullara verdiği önem özetle şu gerekçelerle gösterilebilir:

- 22-23 yaşlarında teğmen çıkan bir şahsın örgüte bağlanması oldukça zor. Yüksek kademedeki subaylar ancak şantajla ya da zaaflarının kullanılmasıyla ele geçirilebilir. Bu nedenle askerî

okullara sızacak öğrenciler küçük yaşlarından itibaren yetiştirilmeli.

- Türk Silahlı Kuvvetleri her ne kadar 1980'lerden itibaren yoğun bir şekilde FETÖ kışkacına alınmış olsa da ülke içerisinde örgüte en büyük tehdidi oluşturan kurumların başında geliyor. Bu kapsamda her ne kadar birçok stratejik noktası örgüt mensupları tarafından işgal edilmiş olsa da TSK, hâlâ örgütün en büyük rakibi ve düşmanı olarak değerlendirilebilir.

- En büyük rakibini, düşmanını içeriden çökertmek için Atatürkçülük kılıfı muazzam bir araç oluyor. Örgütün kendi hedefleri doğrultusunda Atatürkçülük maskesi altında gerçekleştirdiği faaliyetleri, hem baş düşmanları Atatürk'ün toplum nezdindeki saygınlığını zedeliyor hem de arkasında kalacak boşluktan örgüt fazlasıyla yarar sağlayabiliyor. Örneğin FETÖ mensubu bir subayın Atatürkçü kılıf içerisinde başörtüsü konusundaki sert çıkışları, askerî okullardaki örgüt mensubu öğrencileri korkutarak ve "Ordu dinsizdir" argümanını kuvvetlendirerek örgüte daha çok bağlanmalarına neden olmuştur.

- Örgütün en gizli birimlerinin başındaki "Mahrem imamların" doğrudan askerî okullarla ilgilenmesi, örgütün askerî okullara verdiği önemi açıkça gösteriyor.

- Eğitime çok önem veren bir örgüt olarak askerî okulların kaliteli eğitiminden yararlanmak, örgütün yetişmiş insan kaynakları açısından çok önemli.

- Ele geçirilecek askerî bürokrasi ile siyaset üzerindeki vesayet daha rahat oluşturulabilecek, hatta örgüt lehine askerî bir darbe gerçekleştirilebilecektir.

FETÖ'nün sadece emniyeti ve istihbaratı ele geçirmesi örgüt için yeterli görülmemiş ve hiç şüphesiz askerî okullar, yukarıda açıklanan gerekçeler doğrultusunda örgüt için büyük bir iştah kaynağı teşkil etmiştir.

4. GÜÇSÜZ ORDU – GÜÇSÜZ TÜRKİYE

M. Ali Birand'ın "Emret Komutanım" başlıklı kitabı,¹⁸⁶ 1986 yılının Ekim ayında Milliyet Yayınlarından çıkmış. 553 sayfadan oluşan bu geniş hacimli kitap, "Komutanın Doğuşu", "Komu-

tan Kıtada”, “Generallerin Dünyası”, “Genelkurmay Başkanlığı: Son Sözün Söylendiği Yer”, “Ordunun Devlet Yapısındaki Yeri”, “Emeklilik, Komutanın Ölümü” ve “Sonuç” olmak üzere yedi bölümden oluşuyor.

Bir subayın/komutanın askerliği neden seçtiğinden başlayıp emekliliğine ve ölümüne kadar oluşturulan kurgu üzerinden o dönemin Türk Silahlı Kuvvetleri ayrıntısıyla ele alınıyor, asker-sivil ilişkileri irdeleniyor, darbe sorununa dikkat çekiliyor, 2000’li yıllara ilişkin öngörülerde bulunuluyor. Bunlarla beraber astsubayların sorunları, istihbarat, modernizasyon ve orduyu güçlendirme vakıfları gibi çeşitli konular ele alınıyor.

Birand, kitabın henüz başında, Türk toplumunun her ne kadar ordusuyla iftihar etse de, onun çok güçlü olmasını istese de kendi ordusuna yabancı olduğunu ve bu dev kuvveti yöneten -o zaman için- 70 bin kişilik subay-astsubay çekirdeğini pek tanımadığını vurguluyor. Bu tanıtım görevini yerine getirmek amacıyla Genelkurmay Başkanlığına yapacağı incelemeler için gerekli bilgilerin verilmesi ve yardımcı olunması hususunda yazdığı dilekçenin olumlu yanıt alması, Birand tarafından “*Ordu, tabu olmak istemiyordu. Sivil toplum orduyu tabulaştırmak ve o şekilde tatmin edeceğini düşünerek bu kolay yolu seçmişti*” şeklinde yorumlanıyor. Ardından yazar, askerî okulları ziyaret ederek, askerî öğrencilerle sohbet ederek ve kışla hayatını da gözlemleyerek TSK’ya ilişkin birçok bilgi edinebiliyor ve ileride her biri bir kitap konusu olabilecek derinlikteki sorunları yazmaya başlıyor. 1980 darbesinin hemen ardından böyle bir iznin kolayca çıkması ve yazarın belirttiğine göre “Tamamen özgür” bir şekilde bu araştırmaların yapılması ve kitaba hiçbir şekilde müdahale edilmemesi, bugünden (2021) kitabın hazırlandığı döneme (1983’ler) bakıldığında kulağa biraz garip geliyor.

M. Ali Birand’ın hem bugün aramızda olmayışı hem de kitabın başındaki şu uyarısı, bu kitap üzerinden bir şeyler söyleme ya da birtakım yargılara varma noktasında biraz elimizi kolumuzu bağlıyor fakat olumlu yönden daha dikkatli olmamız gerektiğini de hatırlatmış oluyor.

Yazar, kanımca haklı olarak şöyle bir uyarıda bulunuyor:

“Kitapta bulacağınız bilgi veya görüşleri art niyetle okumak ve şu veya bu yöne çekip kullanmak çok kolaydır. Kimi orduyu hırpalamak, kimi yaranmak için ‘Koruyucu melek’ giysisine bürünüp, benim söylemediklerimi sanki söylenmiş gibi veya satır aralarını okuyup sonuç çıkartıp yorumlayacak dostlardan ricam, bir defa olsun bu yaklaşıma rağbet etmemeleridir. Türk ordusu hakkında ilk defa bir kitap yayınlanmaktadır. Eğer sivil toplum olarak, bunu bir polemik konusu yapar ve kişisel görüşlerimizle, boyutlarının dışına çıkartırsak, açılmaya çalışılan bir diyalog daha başlamadan yok edilmiş olur.”

Bu uyarının bilincinde hemen belirtmeliyim ki, buradaki amacım herhangi bir polemik çıkarmak olamaz. Kitabın bütünü-nü okumuş, 2006-2010 yılları arasında askerî öğrenci olmuş, Fetullahçı Terör Örgütü’nün (FETÖ) Kara Harp Okulunda kendilerinden olmayanlara işkence ettiği şok mangalarında bulunmuş ve 2012 yılından itibaren askerî okullardaki FETÖ yapılanmasını araştırmış bir vatandaş olarak kanımca bu yazıda sunacağım görüşlerin polemik yaratmak ya da kitabın yazarını suçlamak gibi basit bir amaç gütmeyeceği açıktır. Nitekim kitapta hak verdiğim birçok görüş de bulunuyor. Yani ne hepsini inkâr ne de hepsini kabul etmek mümkündür. “Emret Komutanım” kitabı, sadece yazıldığı dönemin ruhunun bir yansıması olarak ele alınabilirdi. Fakat yazarın önüne sunulan bilgiler çerçevesinde, belki de saf duygular ile kaleme aldıklarının günümüzde birebir gerçekleşmesi ve bu kapsamda ordunun zayıflatılmaya çalışıldığına ilişkin yükselen haklı sesler, bu kitabı “Türk Silahlı Kuvvetleri üzerinde karanlık emelleri olanların birtakım fikirlerini deşifre eden bir metin” olarak görmeme neden oldu.

Sivil-asker ilişkilerinin dengelenmesi için askerin sivilleştirilmeye çalışılması, askerî hastanelerin ve darbeci yetiştiriyor argümanıya askerî liselerin kapatılması, yeni askerî okul sistemi içerisindeki birçok bozukluk, bedelli askerlik sistemi, profesyonel orduya geçiş çabaları gibi birçok gelişme, “Zayıf ordu-zayıf devlet ve esir millet” parolasının şifreleri olarak önümüze çıktı. Yukarıda belirtilenlere ek olarak garip bir rastlantının(?) daha altını çizmemiz gerekiyor. Hatırlayınız, FETÖ’nün TSK’ya sız(dırıl)ması 1980’li yıllara tekabül ediyor.

Yani “Emret Komutanım” kitabı 1986 yılının Ekim ayında henüz piyasaya çıkarken Fetullahçılar, askerî liselere giriş sınav sorularını çalarak kitleler halinde askerî liselerde öğrenime başlıyordu.

1986’da askerî liselere giren Fetullahçılar, 1994’de subay çıkıyor ve yine ne gariptir ki, bu devre en fazla “Kırmay subay” çıkaran devre oluyor. Bununla birlikte 15 Temmuz Darbe Girişiminin kilit noktalarında, yine işte bu 1994 yılında mezun olan kırmay subaylar ağırlıklı olarak görev alıyor!

Özetle M. Ali Birand’a, 1980 darbesinin hemen ardından askerî okulların ve kışlaların kapısının açılması ve Birand’ın hazırladığı kitabın yayımlandığı yıl askerî liselere giriş sorularının çalınarak kitleler hâlinde Fetullahçıların askerî okullara sızması dikkat çeken iki hadisedir. Bu durum, “Emret Komutanım” başlıklı bu kitaba, yukarıda alıntılanadığım Birand’ın naif uyarısı göz önüne alınarak eleştirel yaklaşmamız gerektiğini ortaya net bir şekilde koyar.

Aslında Birand’ın kitabına verilecek cevaplar, ortaya “Emret Komutanım’a Cevaplar” şeklinde yeni bir kitap doğurur. Fakat çalışmanın sınırlandırılması açısından sadece “Askerî okullar” üzerinden kısa bir tartışmayla yetineceğiz.

4.1. Askerî Okullar

Kitabın 11. bölümünde Birand, “Batı Ordularındaki Eğitim ile Türk Subayının Eğitimi Arasındaki Farklılıklar” başlığı altında Batı’daki askerî eğitimle ülkemizdeki askerî eğitimi karşılaştırıyor. Burada dikkatimizi çeken nokta, zaman içerisinde ülkemizdeki askerî eğitimin Birand’ın bahsettiği çerçevede şekillenmesidir.

1- Sağlıksız (!) Subay Adaylarının Ayıklanması: Ülkesini her an tehdit altında, hatta içinden parçalanabileceği gibi bir izlenimle büyüyen genç, buradaki karşılaştırmada “Sağlıksız” olarak nitelendiriliyor. İlkokul-ortaokul ve lisedeki temel formasyon açısından yapılan karşılaştırmalarda haklılık payı olmakla birlikte, araya bu tehdit algısının varlığının kötü, sağlıksız, istenmeyen bir durum olarak sunulması düşündürücü.

İç ve dış tehditlerden bihaber ve diğer tarihi gerçekleri göz ardı eden subay adayları daha mı sağlıklıdır?

Nitekim 2006 yılı ve devamında askerî okullarda FETÖ hâkimiyetiyle vatansever askerî öğrencilerin birçoğu işkencelerle tasfiye edilip yerlerine Fetullahçılar dolduruluyor. Yani iç ve dış tehditlerin bilincinde, kendilerini gece gündüz geliştiren sağlıklı (!) subay adayları, ABD destekli FETÖ tarafından ordudan uzaklaştırılıyor. Bu dönemde askerî okullarda “Okuyan ve fikir üreten asker değil, biat eden asker” vurgusu yapılıyor.¹⁸⁷ Ardından subaylığa ‘garanti meslek’ gözüyle bakan çıkarıcı, başarısız öğrencilerin askerî okullara alınması ve aynı zamanda sivil hayatta çok daha başarılı olabilecekken zoru seçen, vatani için şehit olmayı göze alan ve hatta ‘bir subay ne kadar maaş alır’ onu dahi bilmeyen askerî öğrencilerin tasfiyesi, FETÖ hâkimiyetinde yaratılmak istenen yeni ordunun zayıf niteliklerini oluşturuyor.

2- Hayat Tarzından Sade Bir Mesleğe Askerliği Dönüştürme Çabaları: Askerlik bizim için bir hayat tarzı olarak kabul edilirken, Batı’da (Fransız-Belçika-Alman ve Amerikan sistemlerinde) subayın, askerliğe sadece profesyonel bağlamda bir meslek gözüyle baktığı belirtiliyor. Yani bu şekilde Batı’daki subay, hayatı boyunca orduda kalacakmış veya kalmak zorundaymış gibi bir yaklaşımla yetiştirilmiyor. Askerlik sadece bir meslek olarak öğretiliyor. Bu maksatla Batı’daki subaylara üniversite tahsiline eş diplomalar veriliyor. Aldıkları bu diploma sivil hayatlarında geçerli oluyor. Hatta bu diplomalarla üniversiteye devam edip doktora yapabiliyorlar. Burada bahsedilen durum büyük oranda gerçekleşmiştir. Harp okullarımızdaki diplomalar sivil üniversitelerde denk hâldedir. Subaylarımız çeşitli alanlarda sivil üniversitelerde yüksek lisans/doktora yapabilmektedir.

Fakat burada asıl dikkat çeken nokta ‘hayat tarzı’ meselesidir. Türk subayı için askerlik bir meslek değildir, yaşam şeklidir. Gerçek bir Türk subayı, üniformasını çıkardıktan sonra bile kendisini asker olarak görmeye devam eder, çevresindeki insanlar ona “Komutanım” der, astları saygıda kusur etmez. Nitekim askerlik, Türkler için rütbe veya bir üniforma değildir, ruhtur. Buradaki mesele bu ruhun yok edilmeye çalışılmasıdır. Meslek olarak askerliğin öğretilmesi ve sivil hayatta mühendis, elektronikçi, bilgisayar programcısı, doktor, kimyager vs. olabilmeleri

sayesinde gençlerin bütün hayatlarını orduda geçirmek zorunda kalmayışları ise kitapta bir ‘avantaj’ olarak yorumlanıyor.

O dönemde Türk Harp Okullarına girenler, Batı’da olduğu gibi devlete borcunu ödeyip ayrılamıyorlardı. Bu durum da değişiyor. İsteyen askerî öğrenciler maddi tazminatlarını ödemek koşuluyla ayrılabilirler. Öyle ki 2012’deki TBMM raporunda,¹⁸⁸ Fetullahçıların askerî okullardaki işkenceleri reddetmek için bu değişiklikleri birer “bahane” olarak kullandıkları anlaşıyor. Bu bahaneler arasından ikisi şu şekilde:

- Askerî okullardan ayrılmaların en önemli artış sebebi, üniversitelere yatay geçiş hakkı verilmesidir.

- Askerî lise kökenli öğrencilerin askerî liseye girerken mesleki kararlılığı yoktur ve bu nedenle ayrılmalar fazladır.

Bu ifadelerde dikkat edilmesi gereken husus; alt komisyon toplantılarına ifade veren bu kamu kurumu temsilcilerinin arasında 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde aktif rol alan sözde subayların da bulunmasıdır. Bu sözde subayların ilgili raporda, askerî okullarda yaşanan işkence ve ayrımcılıkları kati bir surette reddettikleri görülüyor.

3-Yeni Askerî Okul Sisteminin İnşası: Kitapta, Batı ordularının kaynaklarının çeşitli olması nedeniyle sivil dünyadan bizdeki oranda uzak olmadıkları belirtiliyor ve ekleniyor: Bir defa onlarda askerî lise yok! Yine kitapta belirtildiği üzere, bizde 1990’dan itibaren Harp Okullarının bütün kaynağı askerî liseler olacaktı. Bu da özellikle 2008 yılı itibarıyla değiştiriliyor ve sivil lise-lerden kitleler hâlinde gelen askerî lise okumamış Fetullahçılar Harp Okullarına dolduruluyor. Yine aynı yıl ve devamında askerî okullarda Fetullahçı olmayan vatansever kişiler “Şok mangaları” altında işkence görmeye başlıyor.

Dahası var...

Darbe girişimi ardından bütün kuvvetlere bağlı lise, yükseköğretim ve üniversite düzeyindeki askerî okullar kapatılıyor. Sonrasında “Milli Savunma Üniversitesi” bünyesinde yeni bir askerî okullar sisteminin inşa çalışmaları başlatılıyor. Yeni sistem içerisinde askerî liselere yer verilmiyor!

4.2.Askerî Öğrenciler Nasıl Olmalıdır?

Sivil-asker diyalogunu geliştirmek için sunulan öneriler neticesinde ordunun birçok stratejik noktası FETÖ'ye teslim edildi. Öyle ki sivil-asker ilişkileri, sivil imamlardan emir alan askerlerin varlığı ile çok garip bir boyut kazandı. 15 Temmuz Darbe Girişimi'nde, askerliği bilmeyen ama örgüt hiyerarşisinde üstün olan sivil imamlardan emir alarak harekete geçen teröristler büyük bir hezimete uğradı.

Birand'ın belki de genel geçer bir biçimde ortaya koyduğu durum tespiti, 2000'li yıllar itibarıyla olumsuz yönleriyle ele alınmış; "Sivil/asker ilişkilerinin geliştirilmesi" paravanı kullanılarak bu iletişimin sivil lehine gelişmesinden ziyade denge, bir terör/casusluk örgütünün sivil imamlarının yöreğine terk edilmiş; sivil-asker yönetim dengesinde sivil eğitim kalitesi artırılarak sivil rolün ön plana çıkması sağlanacağına, askerî eğitimin kalitesi ve kurumsal gelenek gücü ve hafızası zayıflatılmıştır. Yine çok yakın geçmişte "Demokrasi geliyor" nidaları ile TSK'nın birçok şerefli subayı tutsak edilmiş, binlerce vatansever askerî öğrenci işkencelerle ordudan uzaklaştırılmıştır.

Yine FETÖ'nün TSK'daki hâkimiyetinin çok üst düzeylere ulaştığı 2010-2013 yılları arasında, "Güçlü Ordu, Güçlü Türkiye" sloganı bazı kesimlerde olumsuz tepkiler uyandırmıştır. Bu dönemde FETÖ'nün fitili ateşlediği ve bu söylemlerden istifade ettiğini bugünden bakınca görmek mümkündür.

Askerî okullar TSK'nin temelidir.

"Emret Komutanım"a yansıyan birtakım bilgiler, TSK'nın temelini sarsacak ve onu zayıf bir hâle sokacak gelişmelerin henüz 1983'lü yıllarda fikri düzlemde filizlendiğini gösteriyor. TSK'ya karşı bu saldırıların fikri düzlemde çıkarak uygulamaya geçişi ise ağırlıklı olarak FETÖ'nün ordu üzerinde tam hâkimiyet kurmaya başladığı 2000'li yıllarda başlıyor.

Birand'ın araştırmaları sonucunda net bir şekilde gözlemlendiği şu tespite katılmamak mümkün değil:

"Batılı asker için önce 'kendisi' gelir, sonra 'ailesi' ve en sonunda 'vatanı korumak' Türk askerinin öncelikleri ise tam tersine, önce 'vatanı korumak ve kollamak', sonra 'ailesi' ve en

sonunda 'kendi' gelir.”¹⁸⁹ İşte bu, Türk subayında değiştirmeye çalıştıkları Harbiye ruhudur.

Bu ruh tersine değişirse, düşeceğimiz kötü hal “Zayıf ordu-zayıf devlet ve esir millet” , yani “Güçsüz Ordu - Güçsüz Türkiye” şifresinde saklıdır.

Peki, askerî öğrenciler nasıl olmalıdır? Değiştirilmek istenen bu ruh nedir? Bunu açıklamak için henüz 16 yaşında Kuleli Askerî Lisesi’nde öğrenciyken yazdığım “Askerî Öğrenci Nasıl Olmalı” başlıklı el yazımı buraya aktarıyorum. Ve şimdinin gözüyle bu yazımı okuduğumda ABD destekli FETÖ’nün bizi işkencelerle neden ordudan uzaklaştırdığını daha iyi anlayabiliyorum.

“Askerî öğrenciler, her şeyden önce neden askerî öğrenci olduklarını bilmelidirler. Bizler şanlı Türk ordusuna yakışır subaylar olmak için bu sıralardan ve zorluklardan geçmekteyiz. Daima dürüst olmalı, hilekârlığa ve yalana asla tenezzül etmemelidirler. O doğru ki; sonumuz ya da felaketimiz olacaksa yine de tereddütsüz söylenmelidir. Her konuda atak ve cesur olmalıdırlar ve hata yapmaktan asla korkmamalıdırlar. Amirlerimiz tarafından hatalarımız tespit edildiğinde yüzümüz kızarmalı ve ders almalıyızdır. Kusursuzluğa giden yol, hatalardan ders alınarak katedilir.

Kitap okumayı, öğrenmeyi ve öğrendiklerini paylaşmayı sevmelidirler. Elimizde her zaman bir kitap olmalı ve bildiklerimizi paylaşarak birer aydın olmalıyız. Nitekim gün geldiğinde ışığımıza ışık katacak silah arkadaşlarımızla birlikte çok zor şartlarda milletimize yol gösterecek ve onları kurtaracak bizleriz. Bunu aklımızdan bir an olsun çıkarmamalıyız.

Yorulmak, bitmek, tükenmek gibi acizliğin belirtisi kelimeleri bilmemeli ve asla kullanmamalıdırlar. Bizler dinlenmeyi düşünmeden bu yola baş koymuş savaşıyoruz. Her zaman düşmanlarımızı düşünerek onlardan daha çok çalışma gereğini duymalıyız. Çeşitli nedenlerle çalışmadığımızda içimizde daima bir sıkıntı hissetmeliyiz. Tarihimizden aldığımız güçle çok çalışmalıyız ve unutmamalıyız ki dinlenmemek üzere yola çıkanlar asla yorulmazlar! Bu bilinçle geleceğin bugün gördüğümüz şeklinden asla endişe duymamalıyız. Geleceğe yön verecek olanlar bizleriz.”

5. FETÖ, MALTEPE ASKERİ LİSESİNDE YAKALANDI¹⁹⁰

1999 yılında, Maltepe Askerî Lisesine kayıtlı bazı öğrencilerin hafta sonu izinlerinde üzerlerindeki üniformalarını çıkararak sivil kıyafetler ile bazı evlere girip çıktıkları tespit edildi. Yakalanan Maltepe Askerî Lisesi öğrencilerinden Mustafa S. ifadesinde şunları söyledi:

“Askerî liseye girmemi, o zaman kim olduğunu bilmediğim Ömer isimli bir ağabeyim tavsiye etti, bu şahıs derslerinde başarılı olan öğrenciler ile konuşuyordu, okulda bulunan Tuğrul ve Serkan isimli öğrencilere Ömer isimli bu şahıs ders veriyordu ve yemek yediriyordu. Bu şahsın evine gidiyorduk, bu evde bizlere çok iyi muamele ediliyor ve yemek veriliyordu.

Bu eve tekrar tekrar gittik, bu eve giden öğrenci sayısı 6 kişi idi, daha sonra bu öğrencilerden İhsan isimli öğrenci başka bir şeyhe takıldı. Bedeni durumu iyi olmayan Said isimli öğrenci ile Ömer ilişkisini kesti. Sınavlara giren Veysel isimli öğrencinin apandisiti patladı. Yemen isimli öğrenci Kuleli Askerî Lisesi imtihanlarını kazandı. Ben Murat Y. ile birlikte Maltepe Askerî Lisesini kazandım.

Okula başlamadan evvel bize dini konulardan ve Orta Asya’da açılan okullardan bahsettiler. Maltepe Askerî Lisesine girdikten sonra bize ‘Sahabe mertebesine ulaştığımızı, kurallara uymadığımız takdirde Allah tarafından cezalandırılacağımızı’ söylediler.

Maltepe Askerî Lisesi imtihanlarına girmeden evvel, imtihanlar için Sultanbeyli’de yeni açılmış bulunan isimsiz bir ders-haneye gittik, ayrıca devam etmekte olduğumuz evde de bizlere ders verildi, bu arada Fetullah GÜLEN ile ilgili video kasetler izlettirildi ve teyp kasetleri dinlettirildi.

Maltepe Askerî Lisesi imtihanları için bizlere form doldurtular. Ömer isimli şahıs bizleri Sultanbeyli’de bulunan belediye arazisinde koşturuyordu, ayrıca daha önceki yıllarda Maltepe Askerî Lisesi imtihanlarında sorulan soruları ezberlettiler, mülakatta neler yapacağımızı anlattılar. Bilahare Murat Y. ile birlikte Maltepe Askerî Lisesinin imtihanlarını kazanıp İzmir’e geldik.

İzmir’e gelmeden evvel Ömer bizlere birer saat hediye etti. İzmir’de hazırlık sınıfı boyunca 15 günde bir Ömer, İzmir’e gel-

di. Bir evde buluştuk. Bu buluşmalar periyodik olarak yarıyıl sonuna kadar devam etti. Birinci sınıfı geçtikten sonra yaz tatilinde Ömer bizi İstanbul Bağlarbaşı'nda bir eve götürdü. Orada Alpay ve Hasan K. ile tanıştırdı. Alpay'ın verdiği randevu ile daha sonra İzmir Amerikan Kız Lisesi önünde buluşma yaptık. Abdullah isimli öğrenci de bu buluşmaya geldi.

Alpay bizi Zeytinlik Mahallesi, 1133. Sokak, Sakaryalılar Apartmanı, Daire: 4 adresinde bulunan eve getirdi. Bu eve gelmeden evvel Alpay'ın talimatı ile bir sokak geride bulunan züccaciye dükkânında elbiselerimizi değiştirip sivil giyindik. Buluşma yaptığımız evde bize yemek verildi. İhtiyacımız olup olmadığı soruldu. 15 günde bir bu evde buluştuk.

Bu eve gelmeden evvel elbise değiştirmek için de züccaciye dükkânını 6-7 defa kullandık. Daha sonra deşifre olmamak için züccaciye dükkânını bırakıp Alpay'ın tarifi ile sırası ile Alsanca civarında bulunan Baran Lokantasını, daha sonra Yenişehir Gaziler Caddesi üzerinde bulunan Baran Lokantasını ve nihayet Zeytinlik Mahallesi 1140. Sokak'ta bulunan Engin Ticareti kullandık ve buralarda resmi elbisemizi bırakarak sivil giyindik.

Ben bu faaliyetlere okula girerken bana yapılan yardımlar ve yakınlık dolayısıyla katıldım. Daha sonra bu faaliyetlerden çekilmek istedim. Ancak beni ve arkadaşlarımı çeşitli şekillerde tehdit ederek çekilmemizi önlediler, ayrıca bu faaliyetleri başkalarına anlatmamızı engellediler. Bundan başka üçüncü sınıfta babamı kaybettim ve maddi sıkıntıya düştüm, bu şahıslar bana maddi imkânlar sağladılar; bu nedenle bu şahıslara bağlandım.

Bu cemaat mensupları hiç çekinmeden Atatürk'ü kötülediler. Kızların şeytan olduklarını, onlardan uzak durmamız gerektiğini söylediler.”

Bu evlerde yakalanan Murat Y., Hasan K., Yemen A., Nidayi C., Salih Ç.'nin ifadeleri de Mustafa S.'nin ifadelerini doğrulamıştır.

1999 yılı Mart ayında ortaya çıkan bu olay, FETÖ'nün askerî okullara sızma faaliyetlerinin en çarpıcı örneklerinden bir tanesini oluşturmaktadır. Askerî lise öğrencilerini ışıık evlerine çekerek beyinlerini yıkayabilmek için illegal bir şekilde disiplinli bir

çalışma yapmışlardır. Bu örgütlü bir çalışmadır. Bu öğrencilere maddi imkânlar da sağlayarak kendilerine bağlamışlardır.

DGM savcısı Nuh Mete Yüksel'in iddianamesinde¹⁹¹ bu konuyla ilgili bazı çarpıcı bilgiler şu şekildedir:

- Fetullah GÜLEN grubunun özellikle eğitim alanında zaman zaman devletten de ileri imkânlarla sahip olduğu gözlenmektedir. Fetullah GÜLEN grubu planlı, programlı, sinsî çalışmalarının önünde tek engel olarak Türk Silahlı Kuvvetlerini görmektedir.

Türk Silahlı Kuvvetlerine karşı uyguladığı politika hoş görünme, Türk Silahlı Kuvvetlerine karşı bazı politikacılardan alınmış tavizlerle polisi güçlendirme, böylece denge sağlama, etkinleştiği polis camiasını gerektiğinde Türk Silahlı Kuvvetlerine karşı kullanma şeklindedir.

- Türk Silahlı Kuvvetlerini ele geçirme amacıyla sızma politikasını sessiz ve derinden devam ettirmektedir.

- Türk Silahlı Kuvvetleri mensupları arasına sızma çalışmalarının yanı sıra subay ve astsubay çocuklarını kendi okullarına ve dershanelerine kaydettirmeye, yetiştirilen bu çocukları askerî okullara sokmaya çalışmaktadır.

- Fetullah GÜLEN tarafından Silahlı Kuvvetler içinde yapılanabilmek ve ileride etkinliğe kavuşabilmek amacıyla yeni projeler üretilmeye başlanmış, bu çerçevede askerî okullarda okuyan öğrenciler önce fiili hedef olarak belirlenmiş; kültür düzeyi yüksek, kendine bağlı, türban takmayan bayanların askerî öğrenciler ile tanışmaları ve evlenmelerinin sağlanabilmesi için gerekli vasıtayı sağlayacak bir yapılanmaya gitmiştir.

- Fetullah GÜLEN, bu yöntem ile 10 yıl içinde Türk Silahlı Kuvvetleri içinde söz sahibi olacağı bir konuma gelmeyi planlamaktadır.

Nitekim 10 yıl sonra (2009-2010 yılları), askerî okullarda FETÖ mensubu subaylarca kurulan şok mangalarında kendilerinden olmayan subay adaylarına yapılan fiziki ve ruhsal işkenceler bir sisteme dönüştürüldü. "FETÖ işkence faaliyetleri" ise en üst noktalara ulaştı. Bu durum neticesinde 2008'den sonraki yıllarda ayrılan ve atılan askerî öğrenci sayısında büyük bir artış oldu.

6. FETÖ'YE KARŞI GELDİ, AYRILMAK ZORUNDA KALDI

2005 yılında FETÖ tarafından Maltepe Askerî Lisesine sızdırılan bir öğrenci, daha sonrasında FETÖ'ye karşı gelerek örgütle ilişkisini kesmiş ve bu yüzden Hava Harp Okulundan işkencelere uğrayarak ayrılmak zorunda kalmıştır.

Aşağıda paylaştığım ilgili yazı, bana bu mağdur arkadaş tarafından 2011-2012 yılında ulaştırıldı:

“Çocukluk günlerimden beri hep pilot olmak istemiştim. Bana ‘Neden?’ diye sorduklarında ise bir sebep bulamazdım ama şimdi düşününce anlıyorum ki, ya gerçekten bir sebebi yoktu ya da sebep, ne zaman havada bir uçak görsem gözden kaybolana kadar başım yukarıda onu izlememdi. Sadece uçaklar da değil aslında, gökyüzüne baktığımda hayallere dalar ve kuşları kıskanırdım o zamanlar. Zaten başıma ne geldiyse gökyüzü yüzünden geldi.

Denizli’de orta hâlli bir şekilde yaşıyorduk. Babam esnaf, annem ev hanımı, ağabeyim ise üniversitede öğrenciydi. Aslında 7. sınıfa kadar normal bir yaşam sürüyordum. 7. sınıfa gelmiştim ve liselere giriş sınavı yaklaşmaya başlamıştı. Derslerim güzeldi fakat bu sınava önceden hazırlanmaya başlamak gerekiyordu. Çoğu arkadaşım dershanelere gitmeye başlamıştı bile. Ben de bu dershanelerin yaptığı ücretsiz sınavlara girip kendimi geliştirmeye ve indirim kazanmaya çalışıyordum. Bu şekilde 5-6 dershanenin sınavına girdim. İçlerinden birinin sınavına girmek istemiyordum ve o dershanenin ismi ‘Meltem Dershanesi’ idi. Çünkü bu dershaneye gidenlerin askerî liselere alınmadığını duymuştum.

Ben, pilot olmayı kafaya koymuştum; askerî liseye girip savaş pilotu olmak istiyordum. Bu sebeple Meltem Dershanesinin sınavına girmek istemiyordum, fakat annemin ‘*Dershaneye gitmeyecek olsan da sınava gir sadece*’ demesi üzerine sınava kaydımı yaptırdım. Sınav günü geldi ve sınava çok büyük katılım vardı. Denizli’nin büyük dershanelerinden olduğunu biliyordum ama bu kadarını beklemiyordum.

Dershanedeki hocalar dikkatimi çekmişti, nedense hepsi birbirini andırıyordu. Yüzleri parlıyordu sanki. Sınav zor geçmişti, pek istediğim gibi değildi açıkçası ama çok kötü de değildi.

Sınava girenlerden kimseyi tanımadığım için biter bitmez eve dönmüştüm.

Yine aynı şekilde devam ediyordu hayat; okul, ödev, sınav, televizyon derken zaman geçiyordu. İkinci dönemin başlarıydı; okuldan eve gelmişim, biraz dinlenip derse geçmişim. Bir ara telefon çaldı, bizim evde telefonları ben açardım genelde, arayan kişi Meltem Dershanesinden olduğunu söyledi. Sınav sonuçlarının açıklandığını ve benim de bir hediye kazandığımı söyledi. Ertesi gün dershaneye uğrayıp hediyeyi kendisinden almamı istedi. Telefondaki kişiyi tanıımıyordum ama çok etkili konuşmuş olmalı ki, birden kanım ısındı kendisine. Aslında ne hediye kazandığımı da merak etmiyor değildim; indirim veya kırtasiye ürünleri, derslane kitapları verirler diye düşünüyordum en fazla. Ertesi gün öğleden sonra dershaneye gittim. İçeri girdiğimde kiminle görüşeceğimi bilmediğim için oradaki görevliye sordum ve kendisinin beni kantinde beklediğini söyledi. Kantine girdiğimde uzak köşede, masa tenisi oynayan çocukların ilerisinde, yaklaşık 22–23 yaşlarında biri oturuyordu. Başka da kimse olmadığı için onun olabileceğini tahmin ederek masanın yanına gittim ve ‘Beni dün arayan sizsiniz galiba, ben Fahri’ dedim ve o da bana isminin Yunus olduğunu söyledi.

Nerden bilebilirdim ki; hayatımın bu tanışmadan sonra değişeceğini, yaşamımı yeniden çizmem gerekeceğini...

Bana, kendisinin üniversite öğrencisi olduğunu, matematik okuduğunu ve derslane adına çalıştığını söyledi. Aslında sınavdan maddi bir hediye kazanmadığımı, eğer istersem haftada birkaç gün dershanede ücretsiz olarak birebir ders anlatabileceğini söyledi. Ben de bunu aileme sorduktan sonra kabul ettim, ne zararı olabilirdi ki, dershanede ders anlatacaktı sonuçta. Aslında bu tam benim ihtiyacım olan bir şeydi. *Çünkü maddi yetersizlikten dolayı dershaneye gidemiyordum.*

Yunus Ağabey’le bu şekilde dershanede üç-dört hafta çalıştıktan sonra bir gün bana diğer derslerden de yardımcı olabilecek kişileri tanıdığını ve bir grup ile haftada iki gün ders çalıştıklarını, fakat bunun bir evde olduğunu söyledi. Ben Yunus Ağabey’e çok güvendiğim için, ‘*Olur tabi ki*’ dedim. Sonuçta sadece ders çalışacaktık. Beraber eve gittiğimizde Lütfi isimli bir ağabeyle

daha tanıştım ve bu ağabeyin benim genel sorumlum olacağını öğrendim.

Gittiğimiz evde benim yaşlarımda iki kişi daha vardı, onlar da benim gibi ders almak için gelmişlerdi. Bu olaylar rutin bir şekilde devam ediyor, her hafta sonu öğlenden akşama kadar ders yapıyorduk. Fakat zamanla ders aralarında namaz kılmaya başlamıştık, bu ilk zamanlar biraz garip gelse de sonradan alışmaya başlamıştım. Sonuçta namaz kılmanın ne zararı olabilirdi ki?

Daha sonraları evlere bazı büyük ağabeyler gelmeye başlamıştı, bizimle sohbet ediyorlardı. Hepsinin ortak özelliği, sakin konuşan ve sohbetlerde dini konulara yer veren kişiler olmasıydı. Lütü Ağabey, zaman zaman bizlere kitap veriyor, bunları okumamızı söylüyordu. Kitaplar ilk başlarda normal konulardandı, fakat sonraları dini kitaplara doğru kaymaya başladı.

Ben Lütü Ağabey'e bir türlü ısınamamıştım ve artık o eve gitmek bana sıkıcı geliyordu. Ara sıra Yunus Ağabey'le görüşüyorduk ve bu görüşmelerden birinde artık devam etmek istemediğimi ya da sadece Yunus Ağabey'le ders yapmak istediğimi söyledim. Çünkü sadece Yunus Ağabey'e alışabilmişim. Bunun üzerine Yunus Ağabey, grubumu değiştireceğini ve beni daha başarılı bir gruba alacağını söyledi. Çünkü diğer arkadaşlarıma göre derslerde oldukça iyiydim.

Bir hafta sonra Mehmet diye bir ağabeyin evine gittik ve bana artık Mehmet Ağabey'in grubunda olduğumu söyledi. Mehmet Ağabey kısa boylu, Adıyamanlı ve iyi birine benziyordu. Ona kanım ısınmıştı, daha samimi gelmişti. Bu evde ise Sezgin ve Veli isminde iki arkadaş daha vardı, ben onların grubuna katılmıştım. Onlarla tanıştığımda arada biraz soğukluk oldu, fakat zamanla alıştık birbirimize. Bu ev daha farklı gelmişti bana, ders aralarında çayın yanında bisküvi, simit gibi şeyler geliyor ve sohbet ediyorduk. Mehmet Ağabey iki haftada bir kitap verirdi ve okumamızı isterdi.

Zaman böyle geçerken bir gün sohbet esnasında, '*Bedüzzaman Said Nursi'yi tanır mısınız?*' dedi. Fakat bizler kim olduğunı bilmediğimiz için cevaplayamadık. O bize kim olduğunu, asrın müceddidi olarak bilindiğini anlattı ve bana "Nur Dede" adlı masalsı kitabı okumam için verdi. Ben fantastik roman okumayı

çok severdim. Bu kitap da onlardan biri gibiydi, dolayısıyla beni etkilemişti. Çünkü Nur Dede insanüstü güçlere sahip, havada namaz kılan bir masal kahramanı gibi anlatılıyordu. Fakat Mehmet Ağabey, sohbetlerde bu konudan bahsettikçe bana inandırıcı gelmeye başladı.

Bir gün yine çay içip simit yerken ‘Fetullah Gülen Hoca efendiyi bilir misiniz?’ dedi. Veli, ‘*Ben biraz biliyorum, kendisinin kitaplarını görmüştüm*’ dedi. Ben hiç bilmediğim için bir şey söyleyemedim, fakat bu isim bana yabancı gelmiyordu. Bunu üzerine, Fetullah Gülen’i bir din âlimi olarak ve Said-i Nursi’den sonra gelen kişi olarak anlatmaya başladı.

Biz bu şekilde derslerimize devam ederken namaz kılmayı, sohbetler etmeyi ve kitaplar okumayı sürdürüyorduk. Eve yine büyük ağabeyler ara sıra gelip bizler ile konuşuyordu. Mehmet Ağabey, olaylar böyle devam ederken bir gün bizlere ne olmak istediğimizi sordu. Ben ‘Savaş pilotu’ cevabını verince herkes biraz şaşırdı.

Bir gün yine ders arası verdiğimiz vakitlerde, Mehmet Ağabey 37 ekran bir TV ile içeri girdi ve sehpanın üzerine koydu. Daha sonra bir CD taktı ve bizden namazdaki oturuş pozisyonundaki gibi oturmamızı istedi. Ekranı baktığımda bir adam vardı ve dini konulardan konuşuyordu. Hz. Ömer diyordu, Enes bin Nasr diyordu, fakat konuşmanın genelinden pek bir şey anlayamıyordum. Bir süre sonra konuşan kişinin Fetullah Hoca olduğunu öğrendim ve ekrana baktığımda ağlamaya başlamıştı; o ağladıkça cemaat coşuyor, cemaatten Allah sesleri yükseliyordu. Benim biraz tuhafıma gitti ama sonradan etkilenmeye başladım bu durumdan.

Artık Fetullah Hoca’yı da biliyorduk, Said Nursi’yi de. Artık Veli ve Sezgin ile kaynaşmıştık, hatta oldukça iyi anlaşıyorduk. Hepimiz aynı okulda olduğumuzdan okulda da görüşüyorduk. Üstelik Veli ile aynı sınıftaydık. Yunus Ağabey’le aramız hâlâ çok iyiydi, bazı günler bizi arabasıyla gezdirirdi ve hep beraber eğlenirdik. Artık ağabeylerde geceleri de kalmaya başlamıştım, ailem ders çalışacağım için izin veriyordu. Aslında ben onlara namaz kıldığımızı da söyledim, bunlar annem için güzel şeylerdi çünkü bana hem ilmi hem de dini öğretiyorlardı. Bana da kötü

bir şeymiş gibi gelmiyordu. Üstelik zorlamıyorlardı da, ben istediğim için yapıyordum.

Aylar geçmeye başladı ve artık yazın ortasına gelmiştik. Ders çalışmak üzere haftanın belli günleri ağabeylere gidiyorduk. Artık cemaatle ve ışık evleriyle ilgili birçok şey öğrenmiştik; Fetullah Gülen'in kitaplarını, Said-i Nursi'nin risalelerini okuyorduk ve o zamanki aklımıza göre birçok şey öğrenmiştik. Ben artık çok alışmıştım ve bana hiçbir şey yabancı gelmiyordu. Çoğu ağabeyi tanır olmuştum. Zaman geçmiş, okullar başlamıştı ve artık 8. sınıfa gidiyordum. Dershaneye gitmem gerekiyordu. Sınavlara hazırlanmam için bu gerekliydi.

Ağabeylerin de uygun gördüğü Sınav Dershanesine gittim ve bu yolla, askerî liselere gitmem için hiçbir sakınca kalmamıştı. Sonradan öğrendiğim üzere bu derslane, askerî liselere gitmek isteyen öğrencileri yolladıkları dershaneymiş. Artık derslere ağırlık vermiştik ve Işık Evleri'nde dini konularla birlikte dersler ağırlık kazanmıştı. Fakat her şey planlı ve programlıydı; hangi saatte yemek yiyip hangi saatte namaz kılacağımıza kadar. Bazı geceler Yunus Ağabey gelip bizi çorbacıya götürürdü, ders çalışmaktan sıkıldığımız bazı geceler film izlerdik ya da çeşitli faaliyetlerde bulunurduk. Bu yaptıklarımız içerisinde, gece saat 3'te bizleri arabayla Pamukkale'ye götürmeleri hiç aklımdan çıkmaz. Böyle çeşitli aktivitelerle bizleri kaynaştırıyor ve cemaati sevmemizi kolaylaştırıyorlardı. Hem niye sevmeyecektik ki, bize ücretsiz ders veriyorlar, yemek yediriyorlar, barındırıyorlar, gezdiriyorlar. Kısacası eğlenmeye başlamıştık.

Benim savaş pilotu olmak isteğimi herkes biliyordu. Askerî liselere giriş sınavı da nisan ayındaydı. Bizler bu şekilde Işık Evi'ne gidip gelmeye devam ettik. Fakat bir süre sonra eve gittiğimde kimseyi bulamadım ve kapı açılmayınca geri döndüm. Diğer planlanan günde gidişimde yine evde kimse yoktu ve ben boşu boşuna o kadar yolu gidip geliyordum. Üstelik dolmuşa para vermeyeyim diye bisikletle gidip geliyordum. Bunun üzerine Yunus Ağabey'i aradım ve olayları anlattım. Yunus, canımı sıkmamam gerektiğini ve Mehmet Ağabey'e söyleyeceğini anlattı. Mehmet Ağabey'le konuştuğumuzda anlaştık ve yanlış anlaşılma olduğunu, diğer arkadaşların bana haber vereceğini dü-

şündüğünü söyledi. Fakat ben kafaya koymuştum, eğer bir daha böyle bir şey olursa gitmeyecektim.

Normal bir şekilde gitmeye devam ettim, fakat bir ay sonra gittiğimde evde tekrar kimseyi bulamadım ve dönmek zorunda kaldım. Eve gittiğimde ilk işim, Yunus Ağabey'i aramak oldu ve ona artık gelmeyeceğimi ve cemaati bıraktığımı söyledim. Yunus Ağabey bunun üzerine, '*Ben gelip seni alıyorum, konuşalım biraz seninle*' dedi ve yarım saat sonra eve geldi. Dışarı çıkıp arabasına bindik ve arabasıyla beni stadyuma götürdü. Futbolu çok sevdiğimi bildiği için beni o gün oynanan Galatasaray maçına getirmişti; böyle bir olayın tekrarlanmayacağını, devam etmem gerektiğini ve onlar için benim önemli olduğumu söyledi. Maç bitiminde de beni eve bıraktı.

Yunus Ağabey'i seviyordum, bir olay için ondan ayrılmak istemedim ve ona devam edeceğimi söyledim. *Bu insanlar benim zaaflarımı biliyorlardı ve beni kaybetmek istemiyorlardı.* Tekrar Mehmet Ağabeylerin grubunda devam ettim ve gruptakilerle aram gayet iyiydi. Bir süre sonra konu çalışmaları bitince bizlere deneme soruları vermeye başladılar ve evde sınav olmaya başladık. Fakat bu sınavların soruları farklıydı, Liselere Giriş Sınavı'ndaki gibi 4 şıklı değil, 5 şıklıydı. Ben daha önceden Askerî Liseler Sınavı (ALS) sorularının 5 şıklı olduğunu biliyordum ve bu durumu Mehmet Ağabey'e sorduğumda o, bunların ALS için deneme sınavları olduğunu söyledi.

Biz her hafta bu sınavlardan oluyorduk ve ben de bu sınavlardan gayet iyi notlar alıyordum. Nisan ayındaki sınava az kalmıştı ve şubat tatilinde Mehmet Ağabey bizim için kamp olacağını söyledi. Evlerimizden eşyalarımızı ve annemizin yaptığı yemekleri alıp Işık Evi'ne geçtik. Burada 12 gün boyunca ders çalışarak ve Fetullah Gülen'in kitapları ile Risale-i Nur okuyarak kampı tamamladık.

Artık sınav yaklaşmış, bizler de stres yapmaya başlamıştık. Tam bu sırada Yunus Ağabey, bize İzmir'e geziye gideceğimizi söyledi. İzmir'e gittiğimizde ilk olarak Altınoluk adlı bir kahvaltı yerine gittik. Altınoluk adlı mekân, denize sıfır bir restoranttı. Burada mükemmel bir kahvaltı yaptıktan sonra oranın çok yakınında olan Maltepe Askerî Lisesinin önünden geçtik. Galiba

buraya kahvaltıya gelmemizin bir nedeni vardı, yoksa İzmir’de başka kahvaltı yapılacak yer mi yoktu?

İzmir gezimiz çok güzel geçmişti ve eğlenmiştik. Ardından nisan ayı gelmişti. Sınavlara tam anlamıyla hazırдық ve dini bakımından da, Mehmet Ağabey’in deyimıyla ‘Şakirt’ olmaya başlamıştık. Ağabeylerin konuşmalarında cemaat yerine ‘Hizmet’, öğrenci yerine ‘Şakirt’ kelimelerini duymaya alışmıştım.

Dini günlerde toplanıp hep beraber ibadet eder, vaazları dinler ve Kur’an-ı Kerim okurduk. Bazen sıkıldığımız günler, evde ağabeyler tarafından sadece bize özel eğlenceler tertip edilir ve bu eğlencelerde güzel yemekler yenir, yarışmalar yapılır, ödüller verilirdi. Böyle zamanlarda daha ayrı bir şevkle giderdim oraya. Artık çok sevmeye başlamıştım bu ortamı, çünkü ailemden bile fazla zaman geçirir olmuştum ağabeylerimle.

Sınav günü geldi ve ben babamla birlikte İzmir’e gittim. Babam, benim asker olmamı çok istiyordu ve sınav günü de beni yalnız bırakmadı. Sınav yerine gittiğimde karşımda Mehmet Ağabeyleri görünce biraz şaşırdım ama sevindim de. Çünkü onu görmek bana iyi gelmişti. Sınava girdiğimde sorular kolay gelmeye başlamıştı ve ben bu soruların hepsini yapıyordum. Aslında bazı soruları daha önceden çözdiğüme eminim de. Evet, ben bu soruların benzerlerini, birkaçının aynısını ağabeylerdeki denemelerde çözmüştüm. Şimdi net olarak hatırlayabiliyorum.

Sınav çok rahat geçmişti ve bundan dolayı çok mutluydum. Babamla birlikte İzmir’de biraz gezdikten sonra memlekete döndük. Artık rahatlamıştım, çünkü sınav geçmişti ve ben galiba bu sınavı başarabilecektim. Bununla birlikte bir sınav daha vardı, fakat ALS’yi kazandığımı düşündüğüm için Liselere Giriş Sınavı’na çalışmak pek içimden gelmiyordu. Ağabeylere gidip gelmem devam etti fakat dersler azalmıştı. Bu sırada, Mehmet Ağabey ‘Artık senin dini yönünü geliştirmemiz gerekli’ diyordu. Kuran’dan belli sureleri ezberlememi ve Risale-i Nurları tekrar tekrar okumam gerektiğini söyledi. Ben bunları okumaya çalışıyordum fakat Risale-i Nurlardan hiçbir şey anlamıyordum. Çünkü daha 13 yaşındaydım, bu kadar eski kelime bilmiyordum ama iki kez bütün kitapları okudum.

Zaman hızla akıp geçti, Liselere Giriş Sınavı'na girdim ve bu sınavı da gayet iyi bir şekilde atlattım. Hâlâ ağabeylere gidip gelmeye devam ediyordum ama bu gidişlerim çok sık değildi. Artık askerî okullara girişin ikinci aşaması olan mülakatlara hazırlanmaya başlamıştım. Yunus Ağabey ile sahaya koşmaya giderdik, halı sahada maçlar yapardık. Daha sonra, bir gün bizi Okyanus Test Merkezi adlı bir yere götürdüler. Karşımızda dört kişi bir masada sıralanmış duruyordu. O an anladım ki; askerî liselere girişteki mülakatların birer kopyasını yapıyorlardı bana. Karşımda hiç tanımadığım dört kişi bana sorular soruyor ve benden bu soruların cevaplarını istiyordu. Sonradan öğrendim ki bunlar mülakatlar öncesinde bizim iyiliğimiz için yapılan şeylermiş!

Askerî lise sınav sonuçlarına göre bizim grupta ben ve Veli kazanmıştık. Birlikte hazırlanıyor, koşuyor ve zaman geçiriyorduk. Hatta Mehmet Ağabey, mülakatta bize 'Çok beyazsınız' demesinler diye havuza götürmüştü. Bana asla mülakatta ağabeylerle ilgili bir şey söylemememi ve Cumhuriyet, Hürriyet gibi gazeteleri okuduğumu söylemem gerektiğini anlattı. Bunun gibi birçok konuda ön çalışmalar yaptırıldılar ve böylece artık mülakatlara da hazır hâle gelmiştik.

Babamla birlikte İstanbul'a gittik ve hemen mülakatların yapılacağı Kuleli Askerî Lisesinin yanında bir pansiyon bulduk. Ertesi gün yapılacak mülakatlara kadar burada kalacaktık. Yunus Ağabey beni aradı; Üsküdar'da olduğunu, buluşmak istediğini söyledi ve ben de babamla birlikte Üsküdar'a gittim. Orada mülakatlarla ilgili konuştuktan sonra başarılar diledi ve ayrıldık. Bu adamlar bana gerçekten önem veriyorlardı, benim peşimden İstanbul'a kadar gelmişlerdi. Akşam vakti pansiyondan bakarken Veli'yi ve babasını çıkarken gördüm. Koşarak yetiştim ve bir süre mülakatlardan konuştuktan sonra ertesi gün sağlık muayenesine gidileceğini öğrendim.

Mülakat günü geldiğinde, babamla birlikte Kuleli'ye gittik ve sıramızı beklemeye başladık. İlk önce spor testi yapıldı ve ben hepsini başarıyla geçtim. Ön hazırlıklar işe yaramıştı. Ardından mülakata girdim. Karşımda çeşitli rütbelerden subaylar vardı ve hepsi çeşitli sorular sordu. Düşünüyorum da konuşmaları beni rahatlatıyordu; sordukları soruları bildim, yorumumu istedikleri soruları cevapladım ve odadan ayrıldım. Bir süre sonra mülaka-

katlardan da geçtiğimi öğrendim. Ertesi gün olacak Hava Harp Okulundaki muayenelere katılabilecektim.

Evet, bir sonraki gün hayatımda en çok olmayı istediğim yerde, Hava Harp Okulunda idim. Burada kapsamlı muayeneler sonrasında artık askerî öğrenci olur raporunu da alınca çok mutlu olmuştum. Hayatımda en çok istediğim şeyi başarmıştım fakat her şey kesinleşmiş değildi. Artık memlekete gidip evi aramalarını bekleyecektim.

Memlekete döndüğümde ise benim için tatil başlamıştı. Kendimi oldukça rahat hissediyordum. Ağabeylere arada gitmeye devam ediyordum ve artık bana askeriye girdiğimde neler yapmam gerektiğinden bahsetmeye başlamışlardı. Artık dini bilgileri tamamen öğrenmem gerektiğini, askeriyede bunların bana çok lazım olacağını ve orada böyle şeylerin yasak olduğunu söylüyorlardı.

Bana, göz ile namaz kılmaya kadar birçok şeyi öğretiyorlardı ve artık bana büyük bir adammışım gibi davranıyorlardı. Buna rağmen ben bir türlü neden bu şeyleri gizli bir biçimde yaptığımızı anlayamıyordum. Sanki askeriyede farklı bir şeyler varmış gibi düşünmeye başladım. Bir süre sonra askeriyede bu kişilerle görüşmemin yasak olduğunu ve mülakatlarda söyledikleri gibi 'Ağabeyler' kelimesini kullanmamamı istemişlerdi. Ben yavaş yavaş korkmaya başlamıştım ama üzerimde o kadar çok emekleri vardı ki, onlardan ayrılmam uygun olmaz diye düşünüyordum. Yalnız biliyordum ki; ileride ağabeyler bana askeriyede zararlı olabilecekti, bunu hissedebiliyordum. Babama söylediğimde bana destek verdi ve benim haklı olduğumu söyledi. Bu sırada beni askerî liseden aramışlar ve İzmir Maltepe Askerî Lisesini kazandığımı söylemişlerdi. Ben çok sevinmişim bu duruma, hem İzmir yakındı hem de çok istediğim gibi havacı olarak okuyacaktım.

Ben artık ağabeylerle ilişkiyi bitirmeye karar vermiştim ve Yunus Ağabey'i arayıp onunla ayrı konuşmamız gerektiğini söyledim. Bunun üzerine Yunus ve Mehmet Ağabeyler geldiler, beni de alıp bir pastaneye götürdüler ve orada onlara artık devam edemeyeceğimi söyledim. Bunun üzerine bana ihtiyaçları olduğunu ve benim için çok uğraştıklarını belirttiler. Beni öven sözler sarf

ederek beni ikna etmeye çalıştılar ve bana düşünmem gerektiğini söylediler.

Bunun üzerine eve gittim. Bir yandan askeriye için hazırlık yapıyor, diğer yandan da bu konuyu düşünüyordum. *Fakat evden her çıktığımda, fırına ekmek almaya bile gitsem, mutlaka tanıdık bir ağabeyi görüyordum.* Sanki bütün ağabeyler sırayla nöbet tutuyormuş gibi oradalar. Bir süre sonra Mahmut adında üst düzey bir cemaat sorumlusu, ben dışarı çıkınca karşımda belirdi, telefonları neden açmadığımı sordu ve benimle konuşmaya devam etti. Ben Mahmut Ağabey'i de çok severdim; fakat korkuyordum, beni bu kadar önemli yapan neydi?

Daha sonra Yunus Ağabey geldi ve onunla bu konuyu konuştuk. Yunus Ağabey'i çok seviyordum, ona güveniyordum; bana hiçbir tereddüdümün olmamasını ve her zaman yanımda olduklarını söylediler. Ben Yunus ağabeyi çok sevdiğim için görüşmeye devam edeceğimi söyledim. Bana, beni arayacaklarını ve İzmir'de de görüşeceğimizi söyledi. Birkaç gün sonra, 17 Ağustos günü babamla İzmir'e gittik ve kayıt için Güzelbahçe'ye geçtik. Maltepe Askerî Lisesine girdiğimde her şey çok farklı gelmişti; etrafta üniformalı insanlar, her şey bir düzen içindeydi. Kısacası çok farklıydı burada hayat. Ömrümde en çok istediğim şeyi gerçekleştirdiğim için mutluydum. İşlemlerden sonra berbere gidip, saçlarımızı kestirip üniformalarımızı giyerek okul komutanının huzuruna çıktık. Babam beni üniformayla gördüğünde çok gururlanmışım. İlk defa bir erkek olduğumu orada anladım; çakı gibi olmuştum. İstediğim de tam böyle olabilmektir. Babamla bahçeye çıktık, bahçedeki çam ağaçlarının altında bir banka oturduk. Konuşurken öyle mutluyduk ki; yaptığımız konuşmadan hiçbir şey hatırlamıyorum. Aslında o an için biraz hüznün vardı, çünkü biliyordum ki 13 yaşında ilk defa ailemden uzun süreli olarak ayrılacaktım.

Babamın gitmesi gerekiyordu; ben bir an için gitmesin istiyordum ama bunu ona söyleyemezdim. Artık ben bir askerdim. Babam ayağa kalktı, vedalaştık. Ağlamamak için o kadar sıkıyordum ki kendimi, anlatamam. Babam yavaş yavaş yürümeye başladı, bense aynı anda ağlamaya başladım. Babam benden uzaklaştıkça benim hıçkırıklarım artıyordu. "Baba gitme, beni bırakma!" diyemedim. Şimdi bu yazıyı yazarken bile ağladım,

gerçi her aklıma geldiğinde ağlarım ya, her neyse... Artık koca okulda tek başıma kalmıştım. Tüm bu olumsuzluklara karşın, zaman geçtikçe alışmaya başladım; hem arkadaşlarıma hem okula, hem de yalnızlığa.

İntibak (Hazırlık) kampı boyunca okuldan dışarı çıkmadık. Askerlikle ilgili temel şeyler öğretiliyordu. Kurallar, selamlamalar, talimatlar derken zaman geçiyordu ama ağabeylerin dediklerini aklımdan çıkarmamaya çalışıyordum. *Arkadaşlarıma belli etmeden gözle namaz kılıyordum.* Askerî ortama alışmam biraz zor olsa da bunu başardım. Artık yeminimizi etmiş ve birer subay namzedi olmuştuk. Okulda üst sınıflarla olan ilişkilerimiz biraz karışıktı. Birinci sınıfları her gördükleri yerde çağırıyorlar, çeşitli bahanelerle azarlıyorlardı. Bu duruma alışmakta zorlansam da yine de okulumu sevmiştim. Sonuçta ast-üst ilişkisi olacaktı.

Artık izne çıkma vakti gelmişti ve ilk defa İzmir’de yalnız başımıza dolaşacaktık. Devre arkadaşlarımla birlikte Konak’ta dolaşmaya başladık; ilk izin olduğundan beşerli onarlı gruplar hâlinde dolaşıyorduk. İzin bitiminde okula dönüyor ve yine normal faaliyetlerimize devam ediyorduk. Zamanla alışınca burada hayat çok güzel geçiyordu. Hafta içi ders, konferanslar oluyordu ve bu konferanslarda bize değişik konularda bilgiler veriliyordu. Derslerden ve konferanslardan artakalan zamanlarımızda ise spor takımlarının seçmelerine ve antrenmanlara katılıyorduk.

Bir gün, telefonumu yabancı bir numara aradı. Telefonu açtığımda Yunus Ağabey’in sesini duymuştum. Aslında biraz tedirgin oldum ama tanıdık birinin sesini duymak hoşuma gitmişti. Bu hafta sonu İzmir’e geleceğini ve görüşmek istediğini söyledi. Ben de saygımdan bu teklifini kabul ettim. Okulda hayat normal bir şekilde devam ederken bir yandan da aile özlemim artmıştı.

Bir gün, yine derslerden sonra konferansa gittik ve istihbarat subayı olan bir komutanımız irtica faaliyetleri konulu konferans verdi. Ben ilk defa Fetullah Gülen hakkındaki gerçekleri bu konferansta öğrenmişim. Daha sonra merak ettim ve bu konuyla ilgili araştırmaya başladım. Kafam karışmıştı bir kere...

Hafta sonu izne çıktığımda arkadaşlarıma belli etmeden Yunus Ağabey’le görüşmeye gitmişim. Biraz dolaştıktan sonra arabaya binip Buca taraflarında bir yerlere gittik. Üzerimde

üniforma olduğu için dikkat çekmemem gerekiyordu ve bundan dolayı bana sivil elbiseler ve ayakkabılar cemaat tarafından alındı. Mehmet Ağabey, bana artık izinlerde buluştuğumuzda bunları giyeceğimi söyledi. O gün İzmir’de bulunan bir esnaf ağabeyin evine gittik ve artık ayda bir defa buluşup sivil elbiseleri giydikten sonra buraya geleceğimizi söyledi. O gün evde Fetullah Gülen’in vaazlarını izledik, namaz kıldık ve risaleleri okuduktan sonra bir ay sonra görüşmek üzere üzerimi değiştirip ayrıldım. Ben artık bir şeylerden şüphelenmeye başlamıştım, çünkü ajan gibi gizli işler çeviriyordum ve yasak şeyler yapıyordum. Konferansta anlatılanlara göre bunlar irticai faaliyetlerdendi. Bir ay süre içerisinde düşünmeye çok fırsatım oldu ve artık ya askeriye doğru söylemediğine ya da ağabeylerin, yani cemaatin doğru söylemediğine karar verdim. Askeriye yanılıyor olamazdı, sonuçta Türkiye’nin en güvenilir kurumuydu ve bu faaliyetler yasaktı. Öyleyse ben de pilot olmak istediğime göre cemaatten uzak durmalıyım. Bir taraftan da onlardan (FETÖ) ne zarar gelebilir diye düşünmeden edemedim, çünkü şu ana kadar bana hep yardım etmişlerdi. Mehmet Ağabey, son konuşmamızda ‘Sen bize ileride lazım olacaksın, çok önemli yerlere geleceksin inşallah’ gibi söylemlerde bulunmaya başlamıştı. Kafam karışıkta. Bir tarafı seçmem gerekiyordu, tabii ki doğru olan tarafı seçmeliydim.

Mehmet Ağabey’le tekrar buluştuğumuzda, bana okulla ilgili sorular sormaya başlamıştı. Bana kendimi belli etmemem gerektiğini, namazlarımı göz ile dikkat çekmeden kılmamı söylüyordu. Yine vaaz dinledikten sonra bana çok pahalı olan, Sony marka bir walkman hediye etti. Ayrıca cemaatin bana ayda 50 lira verdiğini, benim bu parayı almam gerektiğini söyledi. Fakat karşılık olarak ‘*Benim ihtiyacım yok Ağabey, sen bunu ihtiyacı olan bir öğrenciye verirsen beni mutlu edersin*’ dedim. Israr etti fakat buna rağmen kabul etmedim, çünkü daha fazla yük altına girmek istemiyordum. Aslında ihtiyacım da vardı ama alamadım.

Düşündüğüm sorular aklımı karıştırmaktaydı: Cemaat neden benimle bu kadar ilgileniyordu? Para veriyor, hediye alıyor ve memleketimden İzmir’e adam yolluyordu. Benimle ilgili ne gibi planları vardı, anlayamıyordum. *Bunun üzerine okula gittiğimde Necip Hablemitoğlu’nun kitabı olan ‘Köstebek’i aldım ve*

okumaya başladım. Anladım ki; gerçekten kandırılmışım. Aslında oynanan oyunlar çok büyükmüş ve ben bu cemaat düzeninde maşa olarak kullanılacakmışım. Kurban Bayramı için tatile memlekete gittiğimde beni birçok kez aradılar fakat açmadım. Çünkü artık onlardan kurtulmak istiyordum. Onların kirli oyunlarını az da olsa anlamıştım. Beni sürekli arıyorlar ve benimle görüşmek istiyorlardı.

Yine dışarı çıktığım bir gün, evin hemen yanında Mahmut Ağabey'i gördüm. Sanki orada beni bekliyormuş gibiydi. İlk başlarda normal, havadan sudan konuşmalar geçti; benimle konuşmak istediğini, pastaneye gidebileceğimizi söyledi. Ben de kabul ettim. Ayrıca kararlıydım; artık ilişkimi kesecektim onlarla. Pastaneye gittiğimizde Yunus Ağabey'in ve Mehmet Ağabey'in orada olduklarını gördüm. Hep beraber konuşmaya başladık. Ben artık devam etmek istemediğimi, ya askeriyenin yalan söylediğini ya da cemaatin yalan söylediğini düşündüğümü onlara belirttim. Belli bir süre düşündükten sonra askeriyeye inandığımı, araştırıp gerçekleri gördüğümü söyledim. Tüm söylediklerime rağmen onların beni bırakmaya niyeti yoktu. Artık görüşmek istemediğimi, sanki kendimi kötü bir şey yapıyormuş gibi hissettiğimi ve ajan gibi yaşamaktan sıkıldığımı söyledim. Bunun üzerine benim biraz aklımın karıştığını, korktuğumu ve düşünmem gerektiğini söylediler. Ben de oradan ayrılarak eve gittim ve düşünmeye başladım. Ertesi gün uyandığımda telefonuma bir mesaj gelmişti: 'Evin karşısındaki duvara bak!' Hemen gidip balkona çıktım ve caddenin karşısındaki duvarda, 'Bizi bırakmayacağını biliyoruz' yazıyordu. Bu adamlar gerçekten çok kararlıydı fakat benim artık aklım başıma gelmişti. Onlarla kesinlikle görüşmeyecektim. Tatil bitene kadar peşimdelerdi. Gitmeden önce Mehmet Ağabey aradı ve beni her zaman bulduğumuz yer olan İzmir Basmane Garı'nın karşısındaki camide bekleyeceğini söyledi. Her ay, aynı gün ve aynı saatte orada olacağını, ben gelsem de gelmesem de bekleyeceğini söyledi.

Bu adamlar gerçekten inatçıydı. Bu durum artık canımı sıkı-maya başlamıştı. Eğer komutanlarım duyarsa okuldan atılabilirdim ve hayallerimden vazgeçmek zorunda kalabilirdim. Bu gelişmelerin ardından artık hiçbir yabancı numarayı açmamaya başladım. Tatilden sonra olan ilk buluşmaya gitmedim. Artık

normal bir askerî öğrenciymişim gibi yaşamaya başlamıştım. Hentbol takımına girmiş ve güzel vakitler geçirmeye başlamıştım okulda. Her açıdan kendimi geliştirmeye başlamıştım. Fiziksel açıdan sporla bedenim gelişiyor, zihinsel açıdan kütüphaneden aldığım kitaplarla zihnimi besliyordum.

Bir sonraki ay buluşma zamanı geldiğinde, Mehmet Ağabey'in sözleri aklıma geldi ve 'Sen gelmesen de ben her ay burada olacağım' demesi beni meraklandırdı. Acaba orada bekleyecek miydi? Hafta sonu izne çıktığımda ilk işim buluşma yerine gitmek oldu. Evet, oradaydı ve içinde sivil giysilerimin olduğu bir valiz elinde bekliyordu, ama beni uzakta olduğum için görmiyordu. Her zaman üstümüzü değiştirdiğimiz kuru temizlemenin önünden geçtim ve sessizce oradan uzaklaştım. Bu adamlar için gerçekten önemliydim; fakat benim için artık bitmişti, kimsenin maşası olmayacaktım.

Atatürk'ün çizdiği yolda çağdaş, dinamik bir Türk genci olarak Fetullah Gülen cemaati tarafından kullanılmayacaktım. Geçen süre içerisinde Maltepe'de bize bunlar öğretilmişti. Artık onlarla ne konuşuyor ne de onları düşünüyordum. Sadece okula ve derslere vermiştim kendimi. İlk dönem bittikten sonra tatil için memleketlerimize dağıldık. Eve geldiğimde, annem bana büyümüşsün dediğinde şaşırmamıştım; çünkü gerçekten büyümüştüm. Aslında bedenimde bir farklılık yoktu, ama ruhumdaki farklılık bambaşkaydı. *Artık doğruyu bulmuştum, Türk ordusundan başka kimseye hizmet etmeyecektim.*

Tatilde evden çıkmaya korkar olmuştum, çünkü her dışarı çıktığımda farklı bir ağabeyi görüyordum. Veli adlı arkadaşım ile görüşmeye devam ediyorduk. O da bir Anadolu Lisesini kazanmış, o liseye gidiyordu. Bunun yanı sıra cemaate hâlâ devam ediyordu. *Artık benim için insanlar ikiye ayrılmıştı: Cemaatçi olanlar ve olmayanlar.* Maltepe Askerî Lisesinde hayatımın en güzel yıllarını yaşadım.

Yazın İzmir Menteş'te yaptığımız askerî kamplarda askerî eğitim alıyor, atış yapıyor; kısacası gerçek askerliği öğreniyorduk. Gerektiğinde sürünüyor, koşuyor, yüzüyor, kuleden atlıyorduk. Böylelikle kendimizi en iyi şekilde geliştiriyorduk. Bu dört yıl içinde hayatım boyunca unutamayacağım dostlukları yaşadım

ve hâlen devre arkadaşlarımla olan bu dostluklarım devam etmektedir. Neyse, lafı fazla uzatmayayım; askerî liseyi bitirdiğim dönemlerde ben cemaatten kimseyle görüşmüyordum. Bu arada, son sene yapılan sağlık muayenelerinden geçtiğim için havacı olmaya hak kazandım ve artık hayalimdeki yer olan Hava Harp Okuluna gidebilmek için önümde hiçbir engel kalmamış durumdaydı. Kısa bir tatilden sonra Öğrenci Seçme Uçuşu (ÖSU) için Yalova'ya gitme vakti gelmişti. Birkaç arkadaşımınla beraber Hava Meydan Komutanlığına girdik ve bir saat kadar bekledikten sonra görevli subaylar tarafından otobüslere bindirilip kamp alanına götürüldük. Her şey güzel ilerliyordu. Eşyalarımızı teslim etmek için sırada bekliyorduk. Sıra bana geldiğinde ise ismimi söyleyip eşyalarımı verdim. Tam bu esnada, ismimi söylememden kısa bir süre sonra, 4. sınıf bir Harbiyeli bana neden güldüğümü sordu ve hiçbir sebep yokken bana bağırmaya başladı. Ben gülmediğimi söyledim, bunun üzerine beni komutanına saygısızlıkla suçladı. Oysaki ortam gayet ciddiye ve gülünecek hiçbir şey yoktu. *'Demek ben yalan söylüyorum; geç şu F-16 resminin tam karşısına ve o resme esas duruşta bak!'* dedi. Bunun üzerine resmin karşısına koşarak geçtim ve esas duruşta beklemeye başladım. Benim suçum neydi ki? Gülmemiştim oysa...

Arkadaşlarım çadırlarına yerleştiler, saç tıraşlarını oldular. Buna rağmen ben hâlâ duvardaki uçağa bakıyordum. Üstelik duvarla aramda yalnızca 2 cm vardı ve sürekli aynı noktaya bakmak bir yerden sonra insanın sinirlerini bozuyordu. Bu şekilde yaklaşık bir buçuk saat durduktan sonra biraz önce emri veren Harbiyeli bana gidebileceğimi söyledi. Anlaşılan o ki kamp ilk günden zorlu başlamıştı benim için.

Daha sonrasında, bütün eğitimlerde beş, altı kişilik ayrı (Özel) bir grup oluyor ve ben sürekli o grupta bulunuyordum. Teorik derslerden sonra uçuşlarımız başlayacaktı. Yaklaşık bir hafta teorik dersler sürdü; fakat geceleri herkes istirahat edip ders çalışırken, ben ve birkaç arkadaşım eğitim yapıyorduk. Fiziksel eğitimleri yapabiliyorduk. Bu anlamda bir sıkıntımız asla olmuyordu. Fakat bu eğitimler esnasında psikolojik baskılar ve dalga geçmeler insanın sinirini alt üst ediyordu. Bir haftayı tamamladıktan sonra teorik derslerden sınav olmaya başladık. Geceleri arkadaşlarım gibi çok çalışmıyordum, çünkü bizler istirahat

saatlerinde de eğitim yapıyorduk. İçimdeki pilotluk azmi sayesinde yine de birinci sınavdan başarılı oldum. İkinci sınav yazılı sınavdı ve sınav konusu, acil durumlarda uçakta yapılması gereken hareketlerdi. Ben bu sınava da uykumdan feragat ederek çok çalışmışım ve konuyu noktasına kadar ezberledim. Buna karşın notum açıklandığında bana geçemediğim söylendi. Hayır, ben emindim, gayet iyi geçmişti sınavım. Bu sınavların ikisinden de başarılı olanlar uçuşlara başladı. Onlar uçuş eğitimi alırken, bizler geçemediğimiz için komutanlarımızın tabiriyle 0 feette, yani yerde uçuyorduk. Sonradan öğrendim ki, arkadaşlarımız uçarken bizler eğitim yapacakmışız. Ben yine de moralimi bozmayarak askerî açıdan gelişiriz diye düşünmeye başladım. Böylesine yüksek motivasyona sahip olsam da eğitim yaparken ben ve beş, altı arkadaşım hep ayrı bir grup oluşturup farklı bir eğitim tarzıyla baş başa kalıyorduk. Diğer arkadaşlarımız yürüyüş, selamlama gibi eğitimler yaparken bizler sürekli hızlı koşular, çök-kalklar, güneşe bakmalar ve bunun benzeri çeşitli ‘işkencevari yöntemlerle’ baş başa kalıyorduk.

Telafi sınavına girdik ve bu sefer bundan geçmeyi başardık. Aradan 12–13 gün geçmesine rağmen uçamamıştım. Üstüne çok kötü günler geçiriyordum. Bazı arkadaşlarımız bize uygulanan özel eğitimlere daha fazla katlanamayarak ayrılmak istediler. *Sanki birileri bizleri yıldırma için elinden geleni yapıyordu.* Özellikle bizim eğitim yaptığımız grup, bu planlar için seçilmiş gibi duruyordu. Geceleri herkes yatarken komutanlar çağırır ve bana ‘bireysel eğitim’ yaptırırlardı.

Nihayet ilk uçuşum gelmişti ve çok mutluydum; hayatımda ilk defa uçacaktım sonuçta. İlk uçuşumdan sonra, bana daha önce yapılan o kadar eziyeti biraz unuttur gibi oldum. Bununla birlikte uçuşlara önceden çalışmam gerekiyordu. Boş zamanlarımızda son sınıf Harbiyelilerin, özellikle benim içinde bulunduğum altı, yedi kişilik özel gruba bunu yapmaları bizi çok zorluyordu ve uçuşlara çalışmamakla birlikte psikolojimizi de alt üst ediyordu. Neden bize bunu yapıyorlardı ki? Sebebi neydi tüm bu yıldırma gayretlerinin, onca kişi varken bizim suçumuz neydi?

Öğrenci Seçme Uçuşu’nda dört kere uçmuş ve yalnızca kontrol uçuşum kalmıştı. Uçuşlarını bitiren diğer arkadaşlar çoktan evlerine gitmişlerdi. Ben ise hâlâ Yalova’da gece gündüz eğitim

yapıyordum. Artık, Harbiyeliler (Üst sınıflar) beni nerede görse çağırıp eğitim yaptırıyorlardı. Geceleri özellikle çadırdan çağırıp beni uyutmamaya çalışıyorlardı. Kontrol uçuşumun olduğu gün, uçuş komutanım kol komutanımızdı. Uçuştan önce biraz bağırıp çağırarak moralimi bozmuştu ama olsun, dayanmalıydım sonuçta tüm bu psikolojik baskıya. Havaya kalktığımızda, kumanda bana geçti ve uçağı kullanmaya başladım. Komutanıma gerekli direktifleri verirken bana birden bağırmaya ve dikkati dağıtmaya başladı. Şöyle bir durum vardı ki, bize bunları söylememiz özellikle emredilmişti. Neyse, böyle devam edeyim derken birden kol komutanım bana gereksiz yere kızmaya başladı. Hiç durmadan bağırıyordu, o bağırdıkça ben daha çok stres yapıyordum. Anlamıyordum ki; neden böyle bir şey yapıyordu? Sonuçta uçağı ilk defa kullanmaya başlıyordum. Bana bağırarak stres altındaki uçuşumu ölçmeye çalışıyor desem değil; çünkü daha uçmayı doğru düzgün bilmiyordum, stres ile nasıl başa çıkabilirdim?

Bu anlamsız geçen dakikalardan sonra uçuşumu tamamladım. Ardından komutanımla beraber aşağı indik. Havada bana yapılan hakaretlere ve bağırmalara kulak asmıyordum, çünkü bir ara uçaktan kendimi atmayı düşünecek kadar çok bunalmıştım. Aslında uçuş notları bizim için önemli değildi ama yine de geçer not almak moral kazanabilmek adına güzel bir şeydi. 100 üzerinden 50 alan, uçuşu başarıyla tamamlıyordu. Benim notum açıklandığında ise biraz şaşırdım; çünkü havada kusana, hiçbir şey yapamayana bile 80–90 verilirken, bana kasıtlı bir şekilde 49 verilmişti. Anlamakta güçlük çekiyordum, neden böyle bir şey yapılıyordu? Yaşananlar gerçekten çok garipti. Belki 50'nin altında bir not alsam anlardım, fakat bir puanla kalmak da neyin nesiydi?

En azından uçuşlarımı tamamlamıştım ve bu eziyetlerden, bu işkence kampından kurtulacak olmama seviniyordum. Herkesle birlikte eşyalarımı toplayıp hazırlandım. Bu esnada kol komutanım beni çağırıp girişte verilen eşyalardan biri olan künye zincirimin kayıp olduğunu ve zincirim bulunmazsa gidemeyeceğimi söyledi. Ben, doğal olarak ilk başta inanamadım ve şaka olduğunu sandım. Hayır, komutanım çok ciddiye. Aradan on dakika geçtikten sonra başka bir komutan beni yanına çağırdı. Beni birinci sınıfların kampına götüreceklerini ve tatile gidemeyeceğimi söyledi. Ben nedenini sorduğumda, eğitimimi birinci sınıflarla

birlikte bir ay sonraki kampa kadar sürdüreceğimi belirtti. Eşyalarımı toplamamı ve diğer arkadaşlarımla birlikte hazır olmamı söyledi. Ben hâlâ şaka yaptıklarını düşünüyordum fakat içtimaya çıktığımızda komutanım bana arkadaşlarımla vedalaşmam gerektiğini söyledi. Konuşmasına devam ederek mavi bir minibüsü gösterdi ve 'Seni bekliyor' diyerek de ekledi. Ben, arkadaşlarımla vedalaştıktan sonra komutanla birlikte araca bindim. Ardından ilerlemeye başladık, yaklaşık beş dakika gittikten sonra arkasına dönüp gülmeye başladı. Koskoca Harbiyelinin işi gücü yoktu, bana oyun hazırlamıştı. Beni arkadaşlarımla önünde küçük düşürmüştü. Tüm bunlara rağmen eve gidebileceğim için mutluydum. Çünkü bir aydır annemin sesini bile duymamıştım.

Memlekete geldiğimde artık dünyadan soyutlanmış gibiydim. Hep bana yapılanları düşünüyor, tüm bu olup bitenlere bir neden arıyordum; yine de hiçbir mantıklı açıklama bulamıyordum. Bedenim vardı, fakat ruhum yoktu sanki. Annemler ne zaman görseler bir köşede düşünürken buluyorlarmış beni. Yani, anlayacağınız o tatil bana zehir oldu. Hatta liseden arkadaşlarım bana yapılanları duymuşlar ve benim hakkımda iddiaya girmişler. Bu da gösteriyor ki, herkes şahitti orada yapılanlara.

Zaman su gibi akıp geçti ve intibak kampına gitme günüm geldi. Hayatında hiçbir duygusal anda ağlamayan ben, Yalova otobüsüne binmeden önce ağabeyimle konuşmak istedim ve ardından gözyaşlarına boğularak ağladım. Annem, babam görmesin diye ağabeyimle uzaklaştık onlardan. Her şeyi anlatmıştım zaten ağabeyime. 'Korkuyorum ağabey' dedim, 'Bana yapılanlardan dolayı görüyorum ki, gidince daha kötü şeyler olacak ama ben onlara inat dayanacağım ağabey, son noktaya gelene kadar orada kalacağım' dedim. Ben bunları yazarken sanki o anları tekrar yaşar gibi oluyorum, 4 yıl öncesine gidiyorum, yine ağlıyorum. Neyse devam edelim, ağabeyimle konuşuyoruz, 'Dayan' diyor, 'Yaparsın' diyor, 'Baktın olacak gibi değil, ucunda ölüm yok ya, benim düğün için biriktirdiğim para var, onu veririm' diyor. Ben yine ağlıyorum, acaba beni bu kadar çok seven var mıdır dünyada diye... Annemle babamın yanına geçiyoruz ardından. Anneme sarılıyorum; sanki bir daha göremeyecekmişim gibi, sıkı sıkı çekişiyorum annemin kokusunu içime. Zor ayrılıyorum ve babama geçiyorum. Babama baktığımda ağlıyorum nedensizce. Bilmiyo-

rum, korkuyorum sadece babama o cümleyi söylemekten. ‘*Baba ben ayrılmak istiyorum*’ demekten.

Otobüse biniyorum, en arka koltuktayım. Yine ağlıyorum, hayatımda bu kadar çok ağladığımı sanmıyorum. Ailemden ayrılmak değil beni ağlatan, o kamptan nasıl çıkabilirim endişesi ağlatıyor beni. O kampta neler yaşayacağım beni bu denli düşündürüyor.

Kampa varıyoruz. Eşyaları çadırlara yerleştiriyoruz. Sonra eşya dağıtımı için sıraya geçiyoruz. Kampa geldiğim ilk gün, daha eşyalarımı yerleştirmeden komutan yine çağırıyor. Gece herkes çadırında yatarken eğitim yapıyorum yine. İlk günden nöbet yazılıyor bana, bir de komutan gece eğitiminde bu durumu hatırlatıyor bana. İlk günü bu şekilde atlattıktan sonra, o gün az da olsa üç saat uyuyabildim, şükürler olsun!

Sabah sporu için kalktık ve hazırlıklarımızı tamamladık. Ardından koşmaya başladık, kahvaltıdan sonra da eğitime çıktık. Eğitimde her ne hikmetse yine ayrıcalıklı olarak ben ayrıldım ve özel bir gruba alındım. Yine çök, kalk, koş, sürün vb. eğitimleri yaparken, diğer arkadaşlar rahat bir şekilde komutanın konuşmasını dinliyorlardı. Ben neden bu gruptaydım? Neden diğer arkadaşlarımla yan yana değildim, bilmiyordum. Bunun beraberinde bir şeyi çok iyi biliyorum ki, kesinlikle bana karşı farklı bir muamele vardı. Sanki tüm komutanlar Fahri’ye karşı düşmandılar. Benim dayanamayıp ayrılmam için her türlü psikolojik baskı onlar tarafından yapılıyordu. Eğitimler bu şekilde devam ederken birçok arkadaşım ayrılmaya başlamıştı, çünkü gerçekten bazı kişilere karşı farklı bir eğitim uygulanıyordu. Bir süre sonra psikolojim alt üst olmaya başlamıştı. Arkadaşlarımla yan yana ağlamıyordum ama tuvalete her gittiğimde kabinde gözümünden yaşlar akardı. İnsanın bu şartlarda eğitimlere dayanması, hem fiziksel açıdan hem de ruhen oldukça zordu. *Fiziksel olarak sabrediyor ve dayanabiliyordum ama psikolojik olarak çökmüştüm.* İntibak kampında kaldığım sekiz gece boyunca, diğer arkadaşlarımdan bir kez bile nöbet tutmamış olanlar bulunmasına rağmen ben her gece nöbet tuttum. Ayrıca, her gece diğer arkadaşlarım yatmak için gittiklerinde bizler on yedi kişilik bir grup olarak saat ikiye kadar eğitim yapıyorduk. Komutanımız yorulunca, uykusu gelince bizi bırakıyordu. İşkence burada da bitmiyordu. Bıraktık-

tan sonra ya nöbetim oluyordu ya da gece bir komutan geldikten sonra kaldırıp ‘Ben gelene kadar çadırının önünde esas duruşta bekle’ der ve esas duruşta iki saat beklememizi isterdi. Bu olaylar istisnasız her gün olurdu ve bana en fazla bir saat uyuma fırsatı verilirdi. Fakat ağırlarımdan dolayı bu sürede bile uyuyamadığım günler çok olurdu.

Günde yirmi iki saat eğitim yaptığım zamanlar çoğunluktaydı. Ertesi güne on yedi kişilik grubum ile eğitime başladım. Bu gün, benim hayatımın değiştiği gün olmuştur. Diğer arkadaşlarımız grupla beraber yürüyüş eğitimi yaparken biz bir düdükle çömel, bir düdükle koş şeklinde yaklaşık iki saat boyunca Musa E. eşliğinde sıcak asfalt ve güneş altında eğitim yaptık. Tam bu grupla eğitim bitmiş, diğer gruba geçerken Hasan adlı başka bir komutan beni tekrar eğitime aldı. Bu eğitimde ise üç kişiydik. Aynı şekilde bir düdükle yat veya çömel, diğer düdükle koş olacak şekilde iki saat de bu grupla devam ettim. Fakat dört saat boyunca ağzıma bir damla su girmedi. Bir süre sonra Hasan komutanımız, beni İtalyan çukuruna attı ve oradan çıkmamı istedi fakat çok yorulmuş ve güçsüz kalmıştım. Yarım saat sonunda oradan ancak çıkabildim. Ben hareketleri yapamayınca, emre itaatsizlik suçundan savunma veriyor ve bu suçtan ötürü ceza almamı istiyordu. Sanki bana bunları yaptırırken ayrı bir haz duyuyordu. Ben inlerken o zevk alıyordu sanki. Çukurdan çıktıktan sonra koşturmaya başladı. Meydanda ağaçlık yerlere götürdü ve eğitime devam ettik. Bir süre sonra kendimi yerde buldum; ne olduğunu sorduğumda, koşarken ağaca çarpıp düştüğümü söylediler. Koskoca ağacı nasıl görememiştim acaba? Daha sonra komutan geldi ve elimi yüzümü yıkamam için beni tuvalete gönderdi. Sonrasında ise ana gruba geçtim. Ana grupta yürüyüş eğitimine devam ederken birden bayılmışım ve revirde açtım gözlerimi. Artık dayanamamıştım yapılan eğitimlere, zulümlere, işkencelere...

Revirde yatarken devre arkadaşım devamlı su içiriyordu; fakat içtikçe içiyordum, çünkü ihtiyacım vardı. Çok su kaybetmiştim. Bir süre sonra odaya komutan geldi ve hiçbir şey olmamış gibi saçımı okşamaya başladı. Dalga geçer gibiydi. İşte ne olduysa o revirde oldu. Yatabildiğim nadir anlardan olduğu için düşünme fırsatı buldum ve ‘Buradan ayrılmalı mıyım?’ diye sordum kendime. Çünkü birileri benim burada kalmamam için

uğraşıyordu sanki! ‘Zaten okula devam etsem de bir süre sonra disiplin puanlarımı düşürerek atacaklar beni okuldan’ diye düşünüyordum. Bu noktada önemli bir şey vardı; ‘maddi tazminat’ çok pahalıydı. Ben babama nasıl yapardım bunu? Ama sonradan anladım ki, babam ödemese de ben gerekirse çalışır ve yine öderdim. Yeter ki bu lanet yerden kurtulayım...

Ertesi gün eğitime çıktığımda komutan, ‘Ayrılmak isteyenler gelsin’ dediğinde koştum. Beklemeye başladım. Komutanla her konuşan, en erken bir hafta sonra ailesini aramak üzere randevu alıyordu. Sıra bana geldiğinde komutanın yanına gittim ve komutana dayanamayacağımı, ailemi arayıp buradan gitmek istediğimi söyledim. Herkese randevu veren, bir hafta sonra ara diyen komutan benim ismimi duyunca, ‘Tamam arayabilirsin’ diyerek beni babamla görüşmem için yolladı. Artık içimde garip bir duygu vardı. Babama nasıl söyleyebilirdim böyle bir şeyi? Otogardaki konuşmaları hatırlayıp ilk başta aklıma ağabeyimi aramak geldi. Ağabeyimi aradım ve ona bu zor haberi verdim. Babama söylemesini istedim. Birkaç dakika sonra ise tüm cesaretimi toplayarak babamı kendim aradım ve ona ayrılmak istediğimi söyledim. Neden, niçin diye sormadı bile. Sadece dedi ki; *‘Oğlum sen canını sıkma, yarın oraya gelip alıyorum seni.’* O an çok duygulandım; bir adam en az 50 bin TL ödeyeceğini biliyor, fakat sorgusuz sualsiz bunu kabulleniyor. O zaman inandım ki, babam bana fazlasıyla güveniyor.

Telefon odasından çıkıyorum ve rahat bir nefes alıyorum. O akşam, uzun zamandır ilk defa deliksiz bir uyku çekiyorum. Ertesi gün sabah, bakıyorum ki bana yine nöbet yazılmış. ‘Ben ayrılacağım, ne nöbetidir bu?’ diyorum; kimse bir şey demiyor. Neyse, tutuyorum nöbeti; lakin terlikle, kirli sakalla tutuyorum inadına. Kimse bir şey diyemiyor nasılsa; artık ayrılacağım, özgürüm. Babam geliyor ve komutanın odasına gidiyoruz. Görüşmeden önce hiç konuşamıyoruz yalnız olarak. Babamı kandırmak için yalan söylüyorlar; ben yapılanları anlatıyorum, bu işkenceci özel görevliler ise her şeyi inkâr ediyorlar.

Neyse, ben ‘*Babamla özel konuşmak istiyorum*’ dedim. Bunun üzerine odadan çıktılar. Ben de anlatıyorum tüm gerçeği olanca çıplaklığıyla babama. Hayatımda en değer verdiğim insandır herhalde babam, bana fazlasıyla güveniyor. Son olarak is-

tifamı yazdım ve özgürce çıktım odadan. Nizamiyeden çıkarken öyle bir derin nefes aldım ki, sanki yeniden doğmuşum da ciğerlerime ilk defa hava giriyormuş gibiydi. Eve gidiyoruz. Annem üzgün, gizlice ağlıyor. Babam zaten tazminatı düşünüyor. Ben-se bir yandan mutluyum, diğer yandan sudan çıkmış bir balık gibiyim. ‘Hayatım bir günde değişti’ diye düşünüyorum. Bir ay boyunca evden çıkmadım dışarı. Hep yaşadıklarımı görüyorum rüyalarımnda, rüyalarımndan kan-ter içerisinde uyanıyorum. Her seferinde aynı rüya; geri dönmüşüm kampa, yine aynı işkenceler. Korkunç...

Velhasılıkelam, hani ‘Veli’ vardı ya, şu cemaatten olan; işte o şimdi Kara Harp Okulunda. Ben ise dışarıdayım. Başkaları da var bildiğim; cemaatten olup Kara ve Hava Harp Okullarında olanlar. Hem de inanılmayacak derecede fazlalar. Bizler, askerî liselerden Hava Harp Okuluna gelen 250 kişi kadardık. Hava Harp Okulunun bir dönem sayısı ise, 300 kişi civarında. Peki, sivil liselerden kaç öğrenci kamplara dâhil ediliyor dersiniz? Yaklaşık olarak 200’den fazla olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. *Peki, 50 kişilik ihtiyaç varken neden 200 kişi alınıyor sivilden? Hiç düşündünüz mü bunu acaba?* İşte bunun cevabını bulduysanız, Harp Okullarındaki ve askerî liselerdeki mevcut derin yapılanmayı çözmüşsünüz demektir. ‘Ben neden ayrıldım?’ Hep bunu sordum geçen dördü aşkın sene boyunca kendime. Sonradan öğrenmeyi başardım bunu. Kimden mi? Eskilerden bir ağabeyden, yani cemaatçi bir şakirtten öğrendim bunu. Eğer onlarla devam etmiş olsaydım hâlâ devam edebileceğimi belirtti, Harp Okulunu ima ederek. Evet, ben devam edip ajan olsaydım, ülkemi satacak bir kişi olsaydım, Harbiye’ye devam edebilirdim. Buna rağmen bunlar bizlere öğretilen şeyler değildi. Cemaatçiler, Atatürk’ün gösterdiği yolda ilerleyen ve Türkiye’nin geleceğini oluşturacak gençleri orduda istemiyor. Onların bu görüşlerine sahip siyasetçiler de zaten şu anda iktidardalar. İşte bu yüzden, Kemalist arkadaşlarımız da ayrılmaya zorlanıyorlar.

İmamın ordusu, kendi görüşlerine karşıt olabilecek insanları ordudan uzaklaştırıyor. Tıpkı gazetecilerimize yapılanlar gibi. Bizlerin yerine kimler mi giriyor? Komutan ‘Sen buraya neden geldin?’ diye sorduğunda, ‘Buraya gelmeseydim inşaatta amele olacaktım, nasılsa askerlik yapacağım, burada komutan olayım

bari' diyenler geliyor. Komutan, 'Tüfeğini temizle gel' dediğinde; çeşmenin altına tüfeğini sokanlar geliyor. Evet, üniversite sınavlarında barajı geçip ülkenin geleceğini oluşturmaya geliyor bu insanlar... Biz, ayrılan öğrenciler ise şu anda Türkiye'nin en iyi üniversitelerinde okuyoruz. Kimimiz mühendis, kimimiz doktor, kimimiz avukat olacak yakın zamanda. Merak etmesinler, yine geliyoruz geleceği oluşturmaya. Bizden kaçış yok. Devletimiz gelmiş, okuldaki giderlere karşı bizden tazminat istiyor. *Öderiz elbet ama bize yapılanları kim ödeyecek? O işkenceyi çektiren cemaatin maşalarına yok mu bir şey? Galiba yok, çünkü yasalarla korunuyor onlar, suçları ispatlanamaz.*

Aklıma her geldiğinde Tanrı'ya dua ederim. Bu dünyada cezalarını çeksinler, bilirim ki bu dünyada olmasa da diğer tarafta alırım hakkımı...

En çok yaralayan nedir biliyor musunuz? Ne zaman gökyüzüne baksam hayallerimi hatırlarım, çocukluk hayallerimi... Peki, benim çalınan hayallerimin hesabını kim verecek?

Bu yazı ile herkesin bildiği ama kimsenin ispat edemediği, Türk Silahlı Kuvvetlerine sızma operasyonunu kendim üzerinden anlatarak gösterdim. Ben, 13 yaşındayken mantıklı düşünmemişim. İyi ki askerî liseye gitmişim ve iyi ki doğru yolu bulmuşum. İyi ki kurtulmuşum bu kindar ve hain insanlardan. Şu an orduda, yargıda, eğitimde, hastanelerde ve devletin her kademesinde çok güçlüler. Aklınıza gelemeyecek her yerdeler! Çok güçlü teşkilatlanmış bir sistemleri mevcut ve siyasi otorite tarafından da hâlen destekleniyor olabilirler fakat bunların hiçbirisi yolun sonuna geldiğimizi göstermez.

Bilinçlenelim ve kendimize gelelim!"

7. BİR MEKTUP: "ATATÜRKÇÜ HARBİYELİLERİN FETÖ'YE İSYANI"

Bu mektup, Atatürkçü on Harbiyeli'nin yaklaşık iki yıllık araştırmaları sonucunda yazıldı. Ne yazık ki bu mektup, Atatürk'ün kurmuş olduğu rejimin bekçisi olmaya namusu ve şerefi üzerine ant içmiş, devrimlerine ve inkılâplarına bağlı olan, etkili adımları atabilecek yetkili bir komutana iletilemedi!

Bu yazıda emeği geçen şerefli Harbiyeliler tespit edilerek kimi ayrılmak zorunda bırakıldı kimi de atıldı.

“Ben, Atatürkçü düşünce sistemini benimsemiş; Cumhuriyet’e, Atatürk’ün ilke ve inkılâplarına bağlı; bu uğurda gözünü kırpmadan canını verecek bir Harbiyeliyim.

Türkiye Cumhuriyeti devleti ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin göz bebeği Kara Harp Okulundaki Fetullahçı yapılanmayı anlatan bu mektubu, ebedi başkomutanımız Mustafa Kemal Atatürk’ün Türk gençliğine emanet ettiği en yüce eseri olan çağdaş Türkiye Cumhuriyeti’nin tehlikede olduğunu düşündüğüm için yazdım. Geleceğimle ilgili bir takım şüphelerim olduğundan dolayı bu mektubu isimsiz ve imzasız olarak gönderiyorum. Sizin de Atatürk’ün kurmuş olduğu rejime, bekçisi olmaya namusumuz ve şerefimiz üzerine ant içtiğimiz devrimlere ve inkılâplara bağlı olduğunuza inancım tam olduğu ve bu bahiste en etkili adımı atabilecek yetkilinin siz olduğunu düşündüğümünden dolayı bu mektubu size gönderiyorum.

Komutanım, 2009-2010 eğitim ve öğretim yılı ilk dönem ara sınavlarından önce birtakım sorular gelmeye başladı. Daha önceden, öğretim elemanlarından, sınavlara hazırlık dönemlerinde hangi konulara daha fazla ağırlık vermemize dair *tüyolar* almaktaydık. Fakat bahse konu ara sınavlarda, sınavlardan önce gelen sorular *tüyolar* şeklinde değil de sınavlarda çıkan soruların *‘birebir aynısıydı’*. Hatta lineer cebir sınavında 6x6 matrisin içindeki rakamlar birebir sınavdan önceki gece elimizdeydi. Başlangıçta, öğrenci psikolojisi ile beraber bizler için bu âdeta bulunmaz bir nimetti. Daha sonra, ‘Bu sorular nasıl olur da Harbiyelilerin eline geçer?’ diye düşünmeye başladım. *‘Kimin, nasıl bir çıkarı olur da bu soruları bir veya birkaç Harbiyeliye verir?’*

Komutanım, sınavlara çalışmak maksadıyla 13 Mart Sitesi’nde bulunan okul kütüphanesine gittiğimde, benim taburumdan bölüm tercihleriyle Malazgirt Taburuna giden -aramın iyi olduğu- 3.sınıftaki bir komutanımla karşılaştım. Bana, yeni bölümünde yaşadığı birtakım olaylardan bahsetti. Bana anlattığına göre bu komutanım, bir gün izinde az miktarda alkollü içecek içmiş ve okula yakalanmadan dönmüş. Yoklamadan sonra koğuşunda yatarken bir arkadaşı onu uyandırarak takım komutanının

kendisini çağırdığını söylemiş. Bahisteki komutanımın, başka bir meçhul kişinin bu vukuatı takım komutanına bildirmesiyle cezasını almasından sonra sürekli olarak başka ve gerçekçi olmayan nedenlerle ceza verilerek disiplin puanı aşırı derecede düşürülmüştür.

Bu olaylar yaşanırken Jandarma Üsteğmen. Ö.Ö., bu komutanımı 'irticacılıkla' bile suçlamış; bunun üzerine 3. sınıftaki komutanım böyle ağır ve kabul edilemeyecek ithamın üzerine belirttiğim şahısla tartışmaya girmiştir. Daha sonra J. Ütğm. Ö.Ö., bu tartışmanın çok üzücü olduğunu ve bu olaydan dolayı 3. sınıftaki komutanıma 'Sen savunmanı yaz getir, bölük komutanıyla görüştüm, ceza almayacaksın, yeter ki aramızdaki bu tatsızlık son bulsun" diyerek gönlünü almış; fakat savunması alınan komutanım yedi gün oda hapsi ile cezalandırılmıştır. Ben ise neden böyle olaylar oluyor diye 3. sınıftaki komutanıma sorduğumda bana, 'J.Ütğm. Ö.Ö.'nün bizzat kolladığı, ayrımcılık yaptığı Harbiyeliler olduğunu ve onların dışındaki herkese anlamsızca kötü davrandığı, yok yere savunma ve cezalar verdiğini" söyledi. Hatta taburundaki sivil memurlara bile sıradan sebeplerden ötürü tutanak tuttuğu herkesçe bilinmektedir. Bu olaylar üzerine 3. sınıftaki komutanım bana bu şahsın Fetullah GÜLEN tarikatının mensubu olduğundan şüphelendiğini, bu şekilde düşünmesinin ise ciddi sebepleri olduğunu söyledi. *Öncelikle eski bölüğündeki bir devre arkadaşının askerî liseye girmeden önce Fetullah GÜLEN tarikatı tarafından kandırılmaya ve istismar edilmeye çalışıldığını anlatmasından yola çıkarak bu kaniya vardığını bana açıkladı.*

Eski bölüğündeki bu arkadaşına, bu tarikata mensup kişilerin okul içerisinde adamlarının var olduğunu, sınavlarda soruların kendisine verileceği, tayin yerlerinde yardımcı olunacağı ve okulda disiplin açısından rahat ettirileceği tekliflerinin sunulmasının bu konudaki şüphelerinin iyice artmasına neden olduğunu söyledi. Ben de bu komutanımı bulup konuştum ve başta biraz tereddüt ettikten sonra bana da bunları bizzat kendi ağzından anlattı. *Tereddüt etmesinin nedenini de benim de bu tarikatın bir mensubu olduğumdan korkması olarak açıkladı.* Çünkü bu kişiler tarafından hâlâ rahatsız edildiğini ve telefon numarasını defalarca değiştirmesine rağmen her seferinde bulduklarını söy-

ledi. Bu 3. sınıftaki komutanımla yaptığım konuşmamdan sonra, sınav soruları ile ilgili şüphelerim mantıklı bir şekilde bu yöne kaymaya başladı.

Bir gün koğuştta yalnızken, samimi olduğum ve Atatürkçü düşünce sistemine bağlı olduğuna kuşku duymadığım bir arkadaşım konuyu açtım. Arkadaşım, ben bunları anlatırken beni sükûnetle dinledi ve benim samimiyetime güvendiği için bana bu konudaki şüphelerimin yersiz olmadığını, bir vakit bu tarikata mensup olduğunu, kendisini bu kişilerin elinden zor kurtardığını ve hâlen rahatsız edildiğini, ayrıca da okulda birçok böyle kişi olduğunu bildiğini söyledi. Daha sonra bu arkadaşım bana başından geçen tüm olayları şu şekilde anlattı:

‘Ortaokulda Körfez Dershanesine gittim. Bana sıradan bir dersane gibi gelmişti. Fakat sonra bizleri, ders çalışmak maksadıyla ‘Ağabey’ dediğimiz bazı üniversite öğrencilerinin evlerine götürmeye başladılar. Bu evlerde çeşitli yiyecekler, kebaplar, dondurma vb. şeyler ikram edilerek sohbet ortamları yaratıldı. Bu evlerde her ortaokul çocuğunun isteyeceği fakat kendi evinde bulamayacağı playstation, bilgisayar vb. şeyler bulunmaktaydı. Biz de sürekli olarak gidiyorduk. İkramlarla sağlanan bu sohbet ortamlarında ağabeyler dinimizin yüceliğinden, gençliğin ve ülkenin kötüye gittiğinden bahsetmeye başladılar. ‘Kâinat imamı’ veya ‘Hoca efendimiz’ olarak adlandırdıkları Fetullah GÜLEN kasetlerini izletmeye, kitaplarını okutmaya başladılar. Hatta bu kitapları ilk bitiren ve doğru şekilde anlatana ödülleri verdiler. Daha sonra askerî liseyi kazandığımda beni diğer öğrencilerden ayırarak bir odaya çektiler ve sözde sırlarını açıklayacaklarını söylediler. ‘Bunlar annemizin başından örtüyü çıkaracaklar. Bunlar dinimizi yaşatmayacak. Bunlar yüzünden cehenneme gideceğiz. Sizler bizim geleceğimizin teminatısınız. Bazı kilit noktalar vardır ve bu noktalarda bazı kilit insanlar vardır. Bu mevkileri tek tek ele geçirmeliyiz. Sen de askerî liseye gir, özellikle denizci ol, çünkü ilk kurtarılması gereken yer Deniz Kuvvetleridir. Deniz Kuvvetlerindeki durumumuz kötü! Aileni de ikna et, denizci ol’ dediler. Babam, evci çıkabilmem için havacı olmamı istedi. Bu ağabey dediğimiz kişiler, bir ‘Amirale’ evimizi aratarak benim denizci olmak istediğimi babama söyledi. Askerî lise yazılı sınavını geçen birçok kişiyi önceden check-up’a götürdüler

ve sağlık problemi çıkanlarla ilişkilerini bitirdiler. Buradan geçen herkesin kayıtlarını dershaneden sildiler ve başka bir ders-hane adına kaydettirdiler. Babam bu olayları öğrendiğinde bana çok kızdı, bu insanların tekin olmadığını ve askerı lisede bunla-rın benim başıma bela açabileceğini söyledi. Ağabey dediğim bu kişileri babam bizzat bularak bir daha rahatsız edilmemem için hepsini şiddetle uyardı. Fakat askerı lisede de bu kişileri birçok kez reddetmememe rağmen beni bulup, sürekli ‘Hizmete ihanet et-memem’ gerektiğini söyleyip durdular. şu an bile bayramlarda evimize çeşitli hediyeler göndermektedirler.’

Bunları bana anlattıktan sonra bana ‘Gel, sana onlardan bi-rini göstereyim’ diyerek beni akademik yönden ilk 20’ye giren Harbiyelilerin fotoğrafının olduğu tabloya götürdü ve y. Taburu x. kısımda bulunan 4.00 kredili Z.S.B.’yi gösterdi. Bana ‘Ben bunu ortaokuldaki o evlerde sürekli görüyordum’ dedi. ‘Acaba bu kişinin belirtilen ve benzeri takım komutanları tarafından her daim korunması ve yeterli kapasitesi olmamasına rağmen askerı lisede önünde olan herkesi rahatlıkla geçerek 4.00 kredi yapma-sı, bu konuyla alakalı mı yoksa tesadüf m?’

Bu olayı Malazgirt Taburunda bulunan yakın bir arkadaşıma açmak istedim. Çünkü bu olaydan emin olmak ve birilerinin de bana yanlış düşündüğümü söylemesini istiyordum.

Onu sakın bir köşeye çekip özel ve önemli bir şey paylaşmak istediğimi söyledim. O da bana dönerek “Ne o, yoksa sen de be-nim gibi okulu Fetullahçıların sardığına mı inanıyorsun?” dedi. şaşırmış bir şekilde ondan bildiği her şeyi anlatmasını istedim. O, bana soruların gelmesinden sonra şüphelenmeye ve bir arka-daşının bir olayı anlatmasıyla şüphelerinin iyice artmaya başladığını anlattı. O olaydan bahsetmesini istedim ve anlattı:

‘Bir arkadaşımın annesi, bir arkadaşının düzenlediği altın gününe katılmış. Günü düzenleyen bu kadın, arkadaşımın anne-sine oğlunun nerede okuduğunu sormuş. ‘Maltepe Askerı Lise-si’ diye cevap verince, günü düzenleyen kadın o sırada mevlit okuyan türbanlı bir kadını göstererek ‘Bu kadın aslında arşaşlı. Onun oğlu da Maltepe Askerı Lisesine gidiyor. Kadının kocası dört ayrı kadınla boşanmış gözüküyor ama her gün farklı birin-de kalıyor. Yan dairede oturdukları için duyuyorum; ocuk bazen

annesine 'Anne öyle çıkma sokağa! Attıracak mısın beni!' diye bağıyor. Bir keresinde annesine 'Anne arkadaşların evine komutanlar kontrole gelmiş. Bize de gelebilirler, şu Atatürk resmini duvara as' dediğini duydum.' demiş. Annesi eve gelince bunları arkadaşına anlatmış. Arkadaşım, o evde Z.S.B.'nin oturduğunu söyledi.'

Arkadaşıma daha hiçbir şey anlatmadan bana bunları söylemesi ve Z.S.B. isminin ikinci kez karşıma çıkması sonucu, şüphelerimin yersiz olmadığı kanaatine vardım. Daha sonra, bize sınav soruları getiren arkadaşlarıma bu soruları nereden bulduklarını sorduğumda sürekli tatminkâr olmayan ve tutarsız cevaplar aldım. Fakat daha sonra, soruların ilk olarak O.A. adlı Harbiyelinin sırasının altında başka birkaç Harbiyeli tarafından bulunduğunu ve bu soruları bulanların 'Altın yumurtlayan tavuğu kesmeyelim, bundan faydalanalım' zihniyetiyle hareket ettiklerini öğrendim.

Komutanım, Harp Okulunda herkesin fark edebileceği üzere bazı Harbiyeliler anlamsız bir şekilde disiplin cezaları alarak okuldan uzaklaştırılma aşamasına kadar gelirken, bazı Harbiyeliler de inanılmaz bir şekilde kayırılıyor; bölük komutanlarından aldıkları cezaların tabur komutanlarının iptal etmesine kadar varan çifte standartlar uygulanıyor. Örneğin J. Ütgm. Ö.Ö. daha önce de belirttiğim gibi birçok kişiye mantıksız, elle tutulamayan sebeplerle cezalar vermekte ve nöbetlerinde taburunda âdete terör estirmektedirken, bazı Harbiyelilere karşı anlaşılabilir bir şekilde toleranslı ve adaletsizce davranmaktadır. Bu zat, sadece 2. sınıflardan üç kişiyi okuldan ayrılmak zorunda bırakmıştır. 1. sınıf kampında puanı "-188"e kadar düşmüş olan Harbiyeli B.K. sinirlerine daha fazla hâkim olamayarak bu şahsın üzerine yürümüş ve okuldan ayrılmak zorunda bırakılmıştır. Bütün bunlara rağmen 2.sınıfa geçmeyi başaramamış olan Y.Ü. ve A.B. de B.K. ile aynı kaderi paylaşmış ve disiplin puanları düşürülerek okuldan ayrılmak zorunda bırakılmıştır.

Atılacaklarını anlayan ve ortadaki adaletsizliği ve çifte standartlığı kaldıramayan bu iki Harbiyeli, J. Ütgm. Ö.Ö.'nün sürekli kayırdığı bir Harbiyeli olan O.Y.'nin yasak ve teslim edilmemesi çok büyük bir suç olan cep telefonu bulundurduğunu tespit etmişler ve mesai saati dışında olmasına rağmen bölük komutanlarına bu olayı bildirmişlerdir. Bunun üzerine aynı bölükteki takım

komutanı olan S. Üsteğmen bu iki Harbiyeli ve Harbiyeli nöbetçi subaya dışarıda beklemelerini söyleyerek telefonun saklandığı koğuşa girmiş. Koğuştan çıktığında orada bir telefon olmadığını, onların yanlış görmüş olabileceğini söylemiş. Hâlbuki bu iki arkadaş komutanları gelmeden hemen önce son kez baktıklarında telefon oradaymış. Bu olay örtbas edildiği gibi bu iki arkadaş da iftiracı olmakla itham edilmişlerdir. Bu iki Harbiyeli okuldan ayrılmadan önce J. Ütgm. Ö.Ö. ile aralarında geçen her şeyi tarihli, saatli ve gerekçeli olarak belirttikleri bir şikâyet yazısını tabur komutanına iletmıştır. Bu yazıdan sonra J. Ütgm. Ö.Ö. bölüğündeki görevinden alınarak Alay İcra Subayı yapılmıştır. Tabur komutanına sunulan bu yazının yetkililer tarafından incelenmesini arz ve teklif ederim.

Komutanım, x. Bl. K. P. Kur. Yzb. E.Ş.'nin bölümü akademik yönden açık arayla birinci oldu. Malazgirt Taburu'ndaki arkadaşlarımdan öğrendiğime göre, bu kişi sınav haftalarında, geceleri sivil olarak tabura gelip bölümündeki bütün kısımlara girerek ders anlatıyormuş. Bu derslerde bölüğe sınav sorularını verip onları kimseye söylememeleri için çeşitli tehditlerde bulunuyormuş. Başka bölüklerde bulunan bazı kişiler, bu bölükteki arkadaşlarına hatır kullanarak, kimseye söylemeyeceklerine dair yeminler ederek soruları almışlar ve sınavlarda bu sorular birebir çıkmış.

Çifte standartlar, adam kayırmalar, adaletsizlikler tesadüf müdür bilinmez, bunlar özellikle okula son iki yılda tayin edilmiş takım ve bölük komutanları tarafından uygulanmaktadır. Elbette ki yüksek disiplin puanlı ve kredi ortalamalı Harbiyelilerin komutanların gözündeki yeri farklı olmalıdır, fakat belirttiğim bu hususlar çok aşırı ve açıklanamaz seviyededir.

Aşırı şekilde kayırılan, hareketlerinden şüphe ettiğim, hafta sonları sırt çantasını alıp amcasına, dayısına vb. gittiklerini iddia ederek iki sene boyunca diğer Harbiyelilerle izne çıkmayan, araştırmamda isimleri daha önce de karşıma çıkan bu şahısların hepsinde pahalı bir kalem olan “*Parker markalı dolma ve uçlu kalemler*” bulunmaktadır. Bu kalemleri bahisteki kişilere belli zaman aralıklarında sorduğumda tutarsız ve farklı cevaplar verdiklerini tespit ettim.

Şimdi çeşitli değerlendirmelerim ve olaylardan sonra bu sin-si yapılanma içerisinde bulunduklarını bildiğim isimleri sıralıyorum. Öncelikle belirtmeliyim ki benim maksadım bu insanlara iftira atarak zarar vermek değil, çağdaş ve laik cumhuriyetimizi bu tehditten korumaktır. Bu isimleri araştıracağınıza ve gerçekleri ortaya çıkaracağınıza olan inancım tamdır.

İsimler:

Z.S.B., M.G.T., Ö.F.Ö., E.S, O.Y., M.Ç., R.T., M.O., A.A., C.E, M.F.K., M.A.O., A.P., F.K. (Lisede türbanlı olduğunu öğrendim) ve akrabası M.K., M.G., O.A, G.E., Hava Harp Okulundan H.A. Ayrıca BDP sempatzanı ve sivil lisedeyken BDP gençlik kollarına üye olan İ.A., bu kişinin durumundan U.T. isimli arkadaşım haberdar olmuş ve gerekli bilgileri o zaman bölük komutanı olan Topçu Yüzbaşı B.A.'ya anlatmış, fakat İ.A.'ya bir şey olmamış, U.T.'nin okulla ilişkisi kesilmiştir.

Topçu Üstğ. M.P., Piyade Yüzbaşı H.F.E. ve Öğretmen Binbaşı T.K. işbirliği içinde çalışarak mukavemet ve dinamik derslerinden öğrencilerin haksız olarak geçmesini ve kalmasını sağlamışlardır. Bunun kanıtı ise 2009-2010, 2010-2011 yıllarında yapılan mukavemet ve dinamik sınav kâğıtlarının ayrıntılı bir şekilde, başka okullardan gelecek olan öğretim görevlilerinin okumasıyla ortaya çıkacaktır. Kuleli Askerî Lisesini bitirdikten sonra okuldan ayrılan T.E. ve Ö.K.C. Facebook adlı sosyal paylaşım sitesinde eskiden bahsi geçen tarikata üye olduklarını ve kendilerini bunlardan kurtarmak maksadıyla okuldan ayrıldıklarını açıklamışlardır. Edindiğim bilgilere göre bu kişiler askerî liseden mezun olup şu anda Harp Okulunda olan ve bu tarikata mensup herkesin ismini bilmektedirler.

Komutanım, bu kişilerin Polis Koleji ve Polis Akademisinde nasıl örgütlendikleri, yandaşlarını nasıl yükseltip, karşıtlarını çirkin iftiralarla nasıl alt ettikleri Prof. Dr. Necip Hablemitoğlu'nun 'Köstebek' ve Zübeyir Kındıra'nın 'Fetullah'ın Copları' adlı kitabında açıkça anlatılmaktadır. Bugün geldiğimiz noktada bu kitaplarda anlatılanların birebir şanlı yuvamızda yaşanmaya başlanması vatansever bir Harbiyeli ve Atatürkçü olarak yetiştirilen şahsımı bu mektubu yazmaya itti. Atatürkçü bir Harbiyeli

ve çağdaş ve laik bir vatandaş olarak gereğinin yapılmasını arz ederim.”

Ergenekon, Balyoz gibi davalarda isimsiz, ne olduğu belirsiz ve kimliksiz gizli tanıkların gönderdiği her türlü abuk sabuk belgeyi delil diye davaya koyanlar, sizce bu belgedeki isimleri araştırmaya alıp üstlerine düşen görevi yerine getirdi mi?

Tabi ki hayır!

8. FETÖ ESKİ MENSUBUNDAN BİR İTİRAF

“İtiraf ediyorum; Kuleli Askerî Lisesine cemaat (FETÖ) vasıtasıyla girdim. Her şey H. adlı arkadaşımın beni ‘*Okyanus Test Merkezi*’ne çağırmasıyla başladı.

Dört çocukluk arkadaşı olarak test merkezine ders çalışmak için gidiyorduk. Çünkü bedavadan çalışma ortamı ve ders veriyorlardı. Daha sonra bir deneme sınavı yaparak ilk dörde giren çocukları eve alacaklarını ve orada daha iyi ders vereceklerini söylediler. Sınav sonunda ne gariptir ki, ilk dörde giren biz dört arkadaş olmuştuk. Eve ilk gittiğimizde bize ilgi çoktu. Gelen ikramların haddi hesabı yoktu. Bedava yemek, abur cubur ve bedava ders... *Çocukları kandırmak kolaydı.*

İlk başta dinle alakalı hiçbir şey yapmadık. Herhâlde bizi ilk baştan korkutmamak içindi ve hep dersle meşgul oluyorduk. Daha sonraları namaz kılmaya başladık. Tabi bu kötü bir şey değil, ama iş zorlamaya gelince orada sıkıntı başlıyordu. Bu yüzden de arada bir namazı kılıp kılmayacağımı sadece benim karar verebileceğimi göstermek için inadına kılmıyordum. Aradan bir, iki ay geçtikten sonra elimize ‘Risale-i nur’ denilen, hiçbir şey anlamadığım ve zorla okutulan kitapları verdiler. Ama tabi anlamadığım için sadece okuyormuş gibi yapıyordum. Atatürk’ün A’sı dahi geçmiyordu. Etrafta Osmanlı tuğrası vardı. Bize sürekli Fetullah Gülen’i anlatıp duruyorlardı. Öyle bir anlatıyorlardı ki, tapıyorlardı neredeyse... Sanki onlar için bir kurtarıcı, bir kutsal adamdı. Sohbetler yapıyor ve sürekli Fetullah Gülen’le ilgili ya bir kitap okuyor ya da onun kasetlerinden birini dinliyorduk. Cemaatin yüksek kademeli hocalarıyla tanışıyorlardık ama nedense hepsi zengin, villası, arabası olan insanlardı. Bu zengin adamlar bizi İstanbul’a bedava gezmeye götürdüler, villalarında vakit ge-

çirttiler, lüks restoranlarda yemek ısmarladılar... Bizim için bunlar çok büyük şeyler olmasına rağmen adamlar için elinin kırıydı. *'Tamam, eyvallah, bize çok yardımcı oldular, Allah razı olsun'*, dedim ama bir şey oldu ki içimdeki vefa borcu duygusu yok oldu.

Mart aylarında ALS (Askerî Lise Giriş Sınavı) vardı. Bize iki, üç ay öncesinde demişlerdi ki, 'Bu sınava sadece kendinizi denemek amacıyla girin'. Ama benim aklımda subay olmak vardı. Bu yüzden ben kabul ettim ama girmek istemeyenleri zorla sınava sokmak için ikna ettiler. *"Madem denemek için giriyoruz nedir bu kadar ısrar?"* Bizim asıl hedefimiz Orta Öğretim Kurumları Sınavı (OKS) idi, yani güzel bir Anadolu Lisesine gitmekti. Fakat ALS'ye bir, iki ay kala ders çalışma temposu arttı. Beş şıklı denemeler önümüze geliyordu. İş iyice ciddiye binmişti. Bize 'Denemek amacıyla gireceksiniz' diyen adamlar şimdi *'Askerî liseye gideceksiniz'* demeye başladılar. Yani resmen işin aslı ortaya çıkmıştı ve ne istediklerini belli etmişlerdi; bizi askerî liseye sokmak! Artık OKS'yi bırakmış ALS'ye çalışıyorduk. Sınava girip sonuçlar açıklandığında hepimiz kazanmıştık. Hâlâ OKS'ye bir aydan fazla vardı. Fakat OKS'ye çalışmak yerine askerî lisenin mülakatlarına ve spor testlerine hazırlanıyorduk. Her gün parka giderek spor yapıyor ve sözlü mülakat testine giriyorduk. Hatta bize *'check-up'* bile yaptırmışlardı, sağlık sorunumuzun olup olmadığını öğrenmek için.

Daha sonra mülakatlar bitti ve dört kişiden üçümüz kazanmıştık; E. ve ben Kuleli'yi, İ., Işıklar'ı. H. ise mülakattan elenmişti ve güzel bir Anadolu Lisesini kazanmıştı. Artık her şey bitmiş, bizi çağırılmışlar ve kayıt işlemlerine bekliyorlardı. Fakat annem beni göndermeyecekti. Annemi sırf ikna etmek için Vedat Ağabey ve Müjdat Ağabey evimize kadar anneme yalvarmaya gelmişlerdi. Hiç unutmuyorum, Vedat Ağabey demişti ki *'TSK'yı değiştirmemiz lazım. Bizim de orada bir adamımız olsun.'* Hatta sözde bu dindar adamlar beni askeriyeye sokmak için aile fotoğrafında annemin başının açık olmasını dahi istemişlerdi. Annemin benim de çok istediğimi görünce evet demekten başka çaresi kalmamıştı. Artık bu insanların gerçek yüzünü görmüş ve ne yapmak istediklerini anlamıştım. Beni resmen TSK'ya ajan olarak sokmuşlardı. Artık bir Kuleliliydim.

Hazırlık sınıfındayken hâlen ağabeylerle memleketime dönünce arada bir görüşmeye devam ediyordum. Ama bize orada yapmamız gerekenleri söyleyince benim bunlardan kurtulmam gerektiğini anladım ve direkt olarak ailemle bu konuyu konuştum. Bir daha ararlarsa veya benimle görüşmek isterlerse hayır demelerini söyledim. Aynı şekilde İ. arkadaşım da benim düşündüğüm gibi düşünüyordu ve telefon numarasını değiştirmişti bu yüzden. Ben ilişkiyi kesmeye karar verince ailemi daha sık aramaya başladılar. Müjdat Ağabey, sırf benimle görüşmek için memleketimden İstanbul'a gelmişti. Memlekete tatile geldiğimde H. ve E. arkadaşlarımla bana görüşmek isteği haberlerini yolluyorlardı ama ben gitmiyordum ve bir süre sonra artık onlar da bu işin olmayacağını anlamışlardı ve artık kurtulmuştum onlardan.

Fakat cemaatten ayrıldıktan sonra okulda işler benim açımdan biraz değişmişti. İlk sene cemaatin yaptıkları hakkında bize bilgiler verildiğinde ve bu alandaki kitapları okuduğumda anladım ki, bizi sadece kullanmak için TSK'ya sokmuşlardı. Dini kullanarak bizi ve ailelerimizi kandırmışlardı. Asıl amaçlarının TSK'yı ele geçirmek olduğunu geç de olsa anlamıştım. Âdeta dini siyasete ve kendi menfaatlerine alet ediyorlardı. Bu yüzden yanlış yolda yürüdüğümün farkına vardım ve cemaatten ayrıldım. Atatürk'ün yolunda yürümeye kendimi adanmıştım. Onun gibi bir asker olacaktım ve vatanıma kutsal görev olan askerlikle hizmet edecektim.

Benim subay olma isteğim artmaya başladığında beni bezdirmeye çalışıyorlardı. Abuk sabuk cezalar almaya başlamıştım. Sınıf subayları bana birden 'it muamelesi' yapmaya başlamışlardı. Ben ne kadar sabretsem de yılmaya başlamıştım. Kafamda bu yüzden sürekli bir ayrılma isteği vardı ama bu yolda yürümek istiyordum, sabrettim ve yolumda devam ettim.

Cemaatten olduğunu bildiğim edebiyat öğretmenim M. B. sınav notlarımı kırıyordu ve notlarım düşüyordu. Neredeyse bütünlemeye kalacaktım. Tüm baskılar 11. sınıfta başlamıştı (2012-2013 yılları). Çünkü artık cemaat, TSK'yı o zamanlar tamamıyla ele geçirmişti. Harp okullarından öğrencilerin atıldığını, şok mangası olaylarının arttığını öğreniyorduk ve bize de aşırı baskı yapmaya başlamışlardı. Önceden Atatürkçülük konferansları

sık sık verilirken artık göstermelik olarak bir-iki tane konferans olmaya başlamıştı. Okulun kütüphanesindeki ‘cemaati anlatan kitaplar’ yasaklanmıştı. Bu yüzden de benim düşüncemde olan iki-üç arkadaş bu kitapları kütüphaneden alıp vermemiştik. Neredeyse iki sene boyunca bu kitaplar kaybolmasın diye bizde kalmıştı. Okumak isteyenler kitapları bizden alıp tekrar bize veriyorlardı. En sonunda sınıf amirim bu kitabı bende gördü ve ‘Bu kitap okunmayacak!’ diye el koydu. Kitap bir ay boyunca sınıf amirinde kaldıktan sonra gidip sınıf amirinden kitabı istedim ve kütüphane kitabı olunca bana vermek zorunda kaldı. Sürekli arkadaşlarımı bilinçlendirmek için biraz ideolojik de olsa konuşmalar yapıyordum ama tabi aramızda hâlâ cemaatte olan arkadaşlar olduğu için fişlenmişim ve baskılar daha da artmıştı. Artık, istenmeyen öğrenci konumuna gelmişim. 11. sınıf kampında benim gibi dik başlı Atatürkçüleri şok takımlarına almışlardı: 2. ve 7. takım. Ben de 7. takımdaydım.

Her zaman eğitimlerin en ağırını biz yapıyor ve en son molayı biz veriyorduk. Takım komutanları ayrılmamız için bizi köşeye çekip özel olarak konuşuyordu. Sonumuzu belli ediyorlardı ama biz ayrılmamak için direniyorduk. Çünkü biz ayrılırsak yerimize kendi adamlarını alacaklardı ve buna izin veremezdik. Olanları aileme üzülmesinler diye anlatmıyordum. Kampta eğitimde kolum yarılmıştı ve takım komutanından izin istedim, vermedi. Yaranın üzerine toprak basıp kanamayı durdurup eğitime devam ettim. İntikalde herkes amele yanığı olmamak için fanilanın kolunu omzuna kadar sıırıyordu. Ben de herkes gibi öyle yapmıştım. Bölük komutanım bu şekilde birçok arkadaşımı görmesine rağmen bir şey dememişti. Fakat ne hikmetse beni öyle gördü, yanına çağırdı, bağırdı ve bana sürekli eğitim cezası verdi. *Artık bana ayrı kişisel bir eziyet uygulanmaya başladı.*

Her eğitime gidip gelişlerde ‘Kelebek’ denilen, taburun etrafında koşma eğitimi yapıyordum. Herkes eğitime giderken, 2 kilometre yürürken, ben onların etrafında hiç durmadan elimde tüfek, sırtımda hücum yeleği 10 kilometre koşuyordum. Tabi bu, eğitim alanına varınca bitmiyordu. *Orada da ayrı muamele görüyordum.* Sürekli içimden ‘Dayan oğlum, bu da bitecek’ deyip duruyordum ve dayandım, kamp bir şekilde bitti.

12. sınıfa geçtiğimde artık son sınıftaydım. Şokçular, istenmeyen adamlar farklı kısımlara atılmıştı. 167. dönem devresinde o adamlardan bir tanesi bile şu anda Harp Okulunda değil. Yeni bir sınıf subayı gelmişti, kurmay yüzbaşı. O geldi, işler iyice kötüleşti. Bizlere saçma sapan işler, görevler veriliyordu ve ufak bir izin isteyince de azar işitiyorduk. Susmaktan başka çaremiz kalmamıştı. Tabi bu arada edebiyat notlarım hâlâ zayıftı, notlarımı kırdığı belliydi. Bu sene bütünlemeye kalacağımı anlamıştım artık. Ne yapsam da geçemiyordum edebiyattan. Artık subay olamayacağımı anlamıştım. Beni ya Harp Okulu kampından atacaklardı ya da şimdi bir açığımı bulup öyle atacaklardı. Nitekim açığımı da buldular. Dedim ya; yeni gelen sınıf subayıyla her şey çok kötüleşti diye...

Yıllardır Facebook'ta paylaştığım paylaşımlar birden sınıf subayım tarafından öğrenilmişti. Odasına girip çıkan görevli arkadaşlarım masada bana ait savunmayı görünce bana haber verdiler. İlk önce inanmadım, şaka olduğunu sandım ama birçok kişi söyleyince artık gerçek olduğunu anladım.

Sadece sosyal paylaşım sitesi yüzünden savunma aldığımı görebilmişler. Ben de hemen ağabeyimi arayıp Facebook hesabımı kapattım. Daha sonra görevli bir arkadaşımı iş bahanesiyle sınıf subayı odasına soktum ve savunmaya bakmasını söyledim. Öğrendim ki sosyal paylaşım sitesinde siyasi paylaşım yapmaktan savunma almışım. Normalde anında gelen savunma bir türlü gelmedi. Tam bir ay geçti. Ben bir babalık yapıp üstünü örtüklerini sanmıştım ama hiç beklemediğim bir anda savunmayı verdiler. Sınıf subayına 'Neden bir ay boyunca savunma dilekçesini vermediniz?' deyince bana '*Ben vermeyecektim sana ama üsttekiler zorladı*' dedi, ama yalan olduğunu 20-30 kişi Facebook'tan ceza alınca anladım. Meğerse toplu bir vurgun yapmak için bekletmişler savunmamı. Çünkü erkenden verselerdi herkes kapatacaktı hesabını, bu yüzden herkese toplu şekilde savunmaları verdiler.

Üç kişi siyasi paylaşımından savunma alırken, diğerleri askerî resim paylaşmaktan almıştı. Artık atılacağımız kesindi fakat içimizde yine de bir umut vardı. Çünkü herkes ceza almıştı ve bize ilk önce disiplin kuruluna çıkacaksınız denilmişti ama bir buçuk ay boyunca ne olacağı belirsizdi. Başta bizi kurtaracaklar diye düşünmüştük, disiplin kuruluna çıkacağımız en son belli olmuş-

tu. Sınıf subayının yanına gittim ve disiplin kuruluna çıkarsak atılacağımızın kesin olduğunu söylediysem de kendisi atılmayabileceğimizi, bir şeyler yapmaya çalıştığını söyledi ama inanmadım. Yine de bekledim disiplin kurulunu. Bu arada sınav dönemi vardı ancak bu stresten dolayı hiç ders çalışmamıştım ve notlarım düşmüştü.

Disiplin kurulunun olduğu günün iki gün öncesinde veli toplantısı vardı. Anneme kalmasını söylediler. Çünkü ilişğim kesilebilirdi ama ben annemi belki atılmam diye memlekete göndermişim. Veli toplantısında da okul komutanı bu haftaki disiplin kurulundan birkaç kişiyi ibret olsun diye atacağını söylemiş. Bunu duyduğumda disiplin kurulu günü gelmişti. Kurulun karşısına çıktım, korku ve heyecandan konuşamıyordum. Atılmam diye kendimi avutuyordum. Korkudan sadece üç kelime kullanabildim: ‘Hayır komutanım, evet komutanım, emredersiniz komutanım.’ Hayatımın gidişatı karşımdaki adamın ağzından çıkacak kelimelere bağlıydı. Çok sevdiğim subaylık mesleğinden kopabilirdim.

Öğrenci amiri ‘Askerî öğrenci kimliğini kaybettin’ dediğinde başımdan aşağı kaynar sular dökülmüştü. Atıldığımı anlamıştım. Gözlerim dolmuştu, içimdeki öfkeyi kusamıyordum, ağlayamıyordum, kelimeler boğazımda düğümlenmişti. Artık yolum subaylık olmayacaktı. Küçüklükten beri hayalini kurduğum meslek artık benim için yasaktı. Sınıf amirim, disiplin kurulundan sonra üçümüzü odasına çağırdı ve eğer ayrılmazsak perşembe günü tekrar disiplin kurulu olacağını, orada kesin olarak atılacağımızı söyledi. Yani bize ya ‘Ayrılın ya da atılırsınız’ dedi. Ben de atılmak yerine zorla da olsa kendi şerefimle ayrılmayı tercih ettim. Tüm devrem şaşırmıştı ama aralarında şaşırmış gibi yapanlar da vardı. Üç kişi okuldan ayrılıyorduk aniden, hiç beklemeden. Ailemi çağırdım ve üçümüzün ailesini ikna etmeye çalışıyorlardı. Ama fırsatını bulunca illaki gönderecekler bizi. Ne yapsak ne etsek çare yoktu. Bizi göndermek için o kadar acele ediyorlar ki, biz ayrılma işlemlerini başlatmadan kendileri başlatmıştı zaten.

FETÖ soktu, FETÖ yüzünden atıldım.

Bir sene boyunca emek harcıyıp girdiğim askerî liseden bir günde ayrılmıştım. İçimdeki o burukluğu başka hiçbir zaman

hissetmedim. Dört buçuk senemi geçirdiğim şanlı yuvanın kapısından çıktım, arkamı döndüm ve yuvama son bir kez baktım. Gözlerim doldu. Sonra arkamı döndüm ve arkama bakmadan yürüdüm. Arkamda kardeşlerimi, hatıralarımı bıraktım. Artık sivildim, her şey bitmişti. Bunları yazarken yaşadıklarım, Kulelim aklıma geldi, gözlerim doldu ve yutkundum. Yapılan haksızlıkları, hüznüleri unutamadım hâlâ. Bunu yazdım çünkü olanların görülmesini istedim. Her şeyin ortaya dökülmesi artık şart oldu. Umarım bir nebze olsa da olanları anlatabilmişimdir.”

9. KARA HARP OKULUNDAN ATILAN BİR ASKERİ ÖĞRENCİNİN İFADELERİ

“Maltepe Askerî Lisesinden 2007 yılında güzel bir dereceyle mezun oldum. Aynı yıl Kara Harp Okulu Dumlupınar Taburu 8’inci Bölük bünyesinde subay yetiştirilmek üzere askerî öğrencilik hayatım daha farklı bir boyut kazandı. Artık bir Harbiyeliydim. Askerî Lise dönemime göre sorumluluklarımın daha da arttığının farkındaydım. Dumlupınar Taburunda yaşadığım iki yıl boyunca takım ve bölük komutanlarımdan hak etmediğim uygulamalara maruz kaldım. Aldığım cezalar ‘adalet ve eşitlik’ olguları dışında gerçekleşmişti. Sekiz yıllık askerî öğrencilik hayatımın altı yılı boyunca kendimi geleceğin subayı olarak rahatlıkla görebiliyordum. Harp Okulu ikinci sınıfın sonunda yapılan bölüm yerleştirmeleri sonucunda bölükler değişmiş ve ben Malazgirt Taburu 22’nci Bölüğe yerleştirilmiştim. Böylece her dakikası, hatta her saniyesi zehir gibi geçecek olan ama ‘Son iki yılım’ diyerek sonuna kadar direnmeye devam ettiğim günler başlamış oldu.

Tüm okul tarafından adı bilinen J. Ütgm. Ö.Ö.’nün askerî disiplin ve insan hakları çerçevesinde hiçbir mantıklı açıklaması olmayan yıldırma faaliyetleri ile birçok öğrencinin ayrılmak zorunda kaldığı ve birçoğunun atılmaya kadar sürüklendiği aşikârdır.

Erkek öğrenci kaynağını 2008 yılına kadar tamamen askerî liselerden sağlayan Harp Okuluna, bu yıldan itibaren abartılı bir şekilde sivil alım gerçekleştirilmiştir. Sivilden alınan öğrencilerin çoğunun aynı dersane ve yurtlardan paket hâlinde alınmış

olması, askerî lise kaynaklı arkadaşların yıpratılmaya çalışılması, çoğunun henüz intibak kampında ayrılmak zorunda kalması ve sivil kaynaklı öğrencilerin bu süreçte özellikle korunması ister istemez Kara Harp Okulunda çok köklü ve amaçlı bir FETÖ yapılanmasının olduğunu düşündürüyordu.

Sistemin asil kurtları cengâver üsteğmenler ve yüzbaşılar ekibi, özellikle Malazgirt ve Sakarya Taburlarında baskılarını yoğun bir şekilde arttırmışlardı. Önünü alamadığım şekilde disiplin puanım düşürülmüş, elim kolum bağlı, bir ihtimal mezun olabilirim ümidiyle bu zulmü, Harp Okulundaki '*Askerî lise katliamını*' üzümlere izliyordum. Bu süreçte devletimizin yedi yıldır yetiştirdiği öğrencisini acımadan yok etmeye çalışan FETÖ'nün subayları, kendi saflarında gördükleri öğrencilerle çok samimi pozlar verebiliyorlardı. Sınav sorularına ulaşabilen bu cemaat ekibi, ölçme değerlendirmeye de yerleştirdikleri kendi adamlarıyla istedikleri öğrencilerin cevap kâğıtlarıyla oynayabiliyordu.

Üçüncü sınıfın sonlarına doğru her şeyden emindim. Aklımda en ufak bir soru işareti dahi kalmamıştı. Kendi sistemini Kara Harp Okuluna yerleştirmiş olan cemaat yapılanması, ele geçiremeyecekleri çocuklar öncelikli olmak üzere kendilerine verilen eritme görevini başarıyla yerine getiriyorlardı.

Kendilerini artık çok fazla saklama ihtiyacı hissetmiyorlardı. Güvende olduklarını, korunduklarını biliyorlardı. Birisine güvenip durumu nasıl açıklayabileceğimi bilemiyordum. Ayrıca bu kadar açık olan bir durumun öğrenciler arasında da bir hareketlenmeye sebep olmaması canımı sıkıyordu. *Koskoca Kara Harp Okulu, Atatürkçülük vizyonunu kaybediyor ve Harbiyeliler bu sürece akıl almaz şekilde sessiz kalıyordu.*

3'üncü sınıfın sonuna gelindiğinde puanım eksi 50 olmuştu. Yaz tatilinde ablamın düğününün ortasında beni arayıp acilen okula gelmemi istediler. Hizmete tamamen aykırı olan bu durumda tek bir amaçları vardı. Beni, kendi düğünümüzde dahi huzursuz ve mutsuz kılmaktı.

Sokakta görsem yüzüne bakmayacağım vasıfsız insanların oyuncağı olmuşum. Ütgm. S.E., Ütgm. M.K., Ütgm. Ö. Ö., Ütgm. H.A. önde olmak üzere birçok subay, birileri tarafından ya da kendi aralarındaki 'cemaat hiyerarşisine' göre emir komuta

ediliyordu. Düşünme yetisini kaybetmiş, beyni tamamen yıkanmış bu subaylar, robottan farksız bir şekilde, fişlenen öğrencilere ceza vermek, görev vermek, acı çektirmek için ortalıkta dolaşıyorlardı.

Şubat 2011’de okulla olan ilişkim disiplin kurulu ile kesildi. Onlar amaçlarına ulaşmışlardı. Bir şekilde, birilerine vermiş oldukları sözü yerine getirmişlerdi. Benim merak ettiğim husus ise şudur: Disiplin kurulunda okul komutanı F.G. ve kurmaylarına bir saati aşkın bir konuşma yaptım. Aklımdaki her şeyi onlara anlattım ve ilgiyle dinlediler ya da öyle gözüksüler. Okul komutanı, söylediğim her şeyin teker teker soruşturulacağını ve adaletin kesinlikle yerine getirileceğini söylemişti. 24 Şubat gecesi gerçekleşen bu görüşme sonrası aklımdaki her şeyi söylemiş olmanın ve bir tümgeneralden söylediklerimin teker teker sorgulanacağı sözünü almış olmanın rahatlığı vardı. Bu soruşturma bir gece süremezdi, zaten hiçbir şey sorgulanmadı. İsmi verdiğim öğrencilere ve subaylara o gece tek bir soru dahi sorulmadı. Ertesi sabah apar topar tekrar kurula götürüldüm ve gözlerimin içine baka baka söylenen yalan ile kararı dinledim. Yapılan soruşturma sonucunda söylediklerimi destekleyen en küçük bir bulguya dahi rastlamamışlar. Neyi ve kimi sorguladılar? *O kurulda söylediklerimden sonra eğer rahat uyuyabildilerse ve ben atıldıktan sonra dahi hiçbir şey yapmadılarsa -ki yapmadılar- tarihe vatan haini olarak geçeceklerdir.”*

10. FETÖ’NÜN ASKERİ OKULLARA SIZMAK İÇİN KULLANDIĞI TAKTİKLER

FETÖ, gizden beslenen bir örgüttür. Bu nedenle gizleri açığa çıktıkça örgüt dağılmaktadır.

FETÖ, askerî okullara sızmak için büyük bir giz içerisinde hareket etmiştir. Askerî Lise, Astsubay Okulları ve Harp Okulları, Gülhane Askerî Tıp Akademisi (GATA), TSK, Polis Kolejleri, Adalet Akademisi, Yargı Kurumları, EGM, MİT ve Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB) - Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) - Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TUBİTAK) gibi bazı özel kurumlar, örgüt tarafından

“Mahrem yerler” olarak ifade edilmiştir. Silah bulunduran TSK, Emniyet ve MİT “Özel mahrem yerler” olarak da belirtilmiştir.¹⁹²

Askerî liselere, harp okullarına, polis koleji ve akademisine hazırlanacak öğrenciler, normal talebe evlerinden kimsenin bilmediği ve sadece mahrem hizmetlerde kullanılan evlere yerleştirilmiştir. Bu özel evlerde hazırlanan öğrencilere kod isimler ve numaralar verilmiştir. Özel derslerle yetiştirilmişler ve sınav öncesi çalınan sorular, öncelikle bu öğrencilerle paylaşılmıştır.¹⁹³

“Öğrenci ile görüşmeler örgüt tarafından oluşturulan gizli ve özel mekânlarda yapılmış, öğrenci askerî okula yerleştirildikten sonra da bağlı olduğu ‘Ağabey’ dışında kimseyle görüşmesine müsaade edilmemiştir. Örgüt ağabeyi ile görüşmeler ise daha çok dikkat çekmeyen kenar mahallelerde, daha önceden yüz yüze belirlenen zaman dilimleri içerisinde gerçekleşmiştir. Örgüt, bu öğrencilerle telefon benzeri iletişim araçlarıyla irtibata geçilmesine müsaade etmemiştir. Askerî öğrencilerle ilgilenen örgüt mensupları kod isimler kullanmış, yine öğrenciler de bu ‘Ağabeyleri’ kod isimleriyle tanımıştır.”¹⁹⁴

1984 yılından günümüze, “Talebe imamı” denilen örgüt mensupları tarafından ders çalıştırılan birçok ilkokul öğrencisi, askerî liselere veya polis kolejlerine yönlendirilmiştir. Bu yönlendirme faaliyetleri noktasında “FETÖ” ve “Spetsnazlar” arasındaki benzerlik dikkat çekicidir.¹⁹⁵

“Uyu ama uyumayanları kontrol et” anlayışıyla hareket eden gerçek Spetsnazların tarihi Çarlık Rusya’ya kadar uzanmaktadır... Spetsnazların en önemli görevlerinden biri de bulundukları yerdeki zeki çocukları tespit etmektir. Özellikle maddi durumu zayıf ailelerin zeki, istikbali parlak çocuklarını keşfedip o çocukların eğitimine katkı sunmak, okul ve meslek seçiminde yol göstermek, Spetsnazların en önemli görevidir... “Uyu ama uyumayanları kontrol ederek, uyanma gününe hazırlan” düsturu ile eğitilen Spetsnazları örnek almak, sadece istihbarat örgütlerinin benimsediği bir yöntem değildir. Dünyanın çeşitli yerlerindeki global şirketlerden tutun, dini cemaatlara kadar bu modeli örnek alan yüzlerce yapı mevcuttur... Bir akademisyen için başlı başına tez konusu olan Spetsnazları umarım üniversitelerimizin

araştırma görevlileri mercek altına alıp, tüm boyutlarıyla ortaya koyarak bilime ve ülkeye hizmet ederler.”

“...uyku moduna geçmiş Cemaatçiler evlerde özel dersler veriyor, sayıları az olan öğrencileri Tıbbiye-Mülkiye-Hukuk ve Harbiye’ye hazırlamaya gayret ediyorlardı. 12 Eylül öncesi memleketin en zeki çocukları sol ve sağ kamplara ayrılıp çatışırken Cemaatçiler harıl harıl Anadolu’nun köy ve kasabalarından talebe devşirmekteydi.”¹⁹⁶

“Devrimci’ ve ‘Ülkücülerin’ pasifize edilmesi sonucu özellikle 1982 yılı sonrası, o zamana kadar sayısal olarak az görülen, ‘İslamcı’ dediğimiz Harp Okulundaki öğrencilerin sayısının yavaş yavaş arttığını gözlemliyorduk. 12 Eylül, birilerini ezerken birilerinin önünü mü açıyordu? Görülen öyle olduğuydu. Belli ki proje kapsamında bu da vardı.”¹⁹⁷

“...12 Eylül darbecileri ‘bizim çocuklar’; antiemperyalist gençleri cezaevlerine tıkarken ‘Yeşil kuşak projesi’ni öne çıkar-tıyor, bu projeye hizmet edecek muhafazakâr görünümlü ve emperyalistlerle uyum sorunu olmayan bir neslin önünü açıyorlardı.”¹⁹⁸

Örgüt mensuplarının ele geçirdiği askerî lise ve polis koleji sınav soruları, mahrem faaliyetlerden sorumlu örgüt mensup-larınca talebe imamlarına iletilmiştir. Bu sorulara ya “Deneme sınav soruları” ya da “Asıl sınav soruları” denilerek öğrencile-rin bu sorular üzerinde çalışması veya soruların ezberlenmesi talimatı verilmiştir. Aynı uygulama, örgütün sorumlu imamları tarafından rutin olarak astsubay ve polislik sınavlarında da uy-gulanmıştır.¹⁹⁹ Bu öğrenciler, önceden aldıkları dini mesajların yanında örgüt ağabeylerinin dini telkinleri ile yetiştirilmiş, öğ-rencilerin büyük bir çoğunluğu ailesinden uzaklaştırılarak “Işık evi müdavimi” hâline getirilmiş, bunlara sınav soruları önceden verilmiş, geleceklerine dair önemli vaatlerde bulunulmuş ve tüm bunların neticesinde henüz bilinçlenmemiş çocuklar bir zaman sonra âdeta örgüt ağabeylerinin esiri olmuştur.²⁰⁰

“Varoluş gayesi itibarıyla sürekli büyümeye dayalı bir örgüt olan FETÖ, örgüte eleman kazandırmak (Recruitment) için bir-çok yol izlemiştir. Temelde altı yöntemle ağırlık veren FETÖ’nün bu yöntemleri şöyle sıralanabilir: Eğitim ve öğretim faaliyetleri,

düzenli ev sohbetleri, akademik faaliyetler, yurtlar ve 'ışık evleri', rüşvet verme, adam kayırma-iş imkânı sağlama, evlilik ile kontrol altına alma ve diğer yöntemler."²⁰¹

FETÖ, askerî okullara sızdırdığı mensuplarını henüz 12-13'lü yaşlarda örgüte kazandırmıştır.

"Gülen örgütünün insan tavlama stratejisi, adamına, yerine ve zamanına göre farklılık arz etmekle birlikte esas itibarıyla aşağı yukarı aynıdır: Sıcak yüz, aşırı ilgi, sevecenlik, gereğinden fazla değer verme, motive edici, sahiplenici, koruyucu, kollayıcı tutum."²⁰²

Bu çocukların motivasyonunu sağlamak ya da sözde hizmetlerinden asla kopmamaları için sürekli "TSK dinsizlerin elinde" argümanı kullanılmıştır. Bunun neticesinde askerî okullara sızdırılacak örgüt mensupları, "Dinsiz orduyla savaş ve onu kurtar" misyonu ile hareket etmiştir. Bu misyona yüklenen kutsallık sayesinde, henüz 14 yaşında askerî liseye giren örgüt mensubu bir öğrenci, örgütün bir maşası olarak kullanılmaya gayet hazır bir hâl almıştır. Bu durum o dereceye kadar varmıştır ki, örgüt mensubu öğrenciler profesyonel ajanların dahi zorlanabileceği görevlerde rahatlıkla bulunabilmişlerdir. Örneğin ailesiyle oturup kalktıkları, hayallerine, sevinçlerine, üzüntülerine ortak oldukları 'en yakın silah arkadaşlarını' vicdanları sızlamadan ispiyonlayabilmişler, onlar hakkında topladıkları bilgileri ışık evlerinde sözde ağabeylerine en ayrıntısına kadar anlatabilmişlerdir. Bu akıl almaz durumu en iyi açıklayan ve özetleyen kavram ise "Mankurtlaşma"dır.

"Dolayısıyla harekete tam olarak teslim olmuş bir insanda adalet ve hakkaniyet duygusu kalmadığı gibi; acıma, şefkat ve merhamet duygusu da kalmaz. Bu noktaya gelmiş insanların tek varlıkları, hatta varlık nedenleri örgütleri olup kendilerini bu yapıya tamamen adamaktır... Bu, tam anlamıyla bir mankurtlaşma sürecidir. Mankurt, Cengiz Aymatov'un 'Gün Olur Asra Bedel' adlı romanında eski bir Türk efsanesine dayanarak anlattığı bir insan karakteridir. Bir kabile tarafından kaçırılıp değişik yöntemler uygulanarak beyni yıkanan ve kendisini her şeyiyle efendisine adayan, onun kulu ve kölesi olan bir delikanlının hikâyesini anlatmak üzere kullanır Aymatov bu karakteri. Bu

delikanlı, kendisine ait olan her şeyi efendisinden bilmektedir ve onun için yaşamaktadır. Kendisini yıllarca büyük bir hasret içinde arayan annesi bir gün gelip oğlunu bulur, annelik hasretiyle çocuğuna doğru atılırken, mankurtlaşmış olan oğlu onu efendisinin devaleri için tehlikeli biri olarak görür ve ateş edip annesini oracıkta öldürür.”²⁰³

Bu konunun daha iyi anlaşılabilmesi için ilgili bir anımı paylaşmakta yarar görüyorum: FETÖ vasıtasıyla askerî liseye girip sonradan örgütten koptuğu için askerî liseden ayrılmak zorunda kalan bir öğrenci ile karşılaştım. İlk tanışmamız bundan iki yıl kadar önceydi fakat ilk tanıştığımız zamanlar bana örgütle ilişkisi olduğuna ilişkin hiçbir şüphe veya bilgi vermemişti. Bu karşılaşmamızda ise eskiden FETÖ mensubu olduğunu ve örgüt hakkında çok fazla bilgi sahibi olduğunu söyledi ve tüm bildiklerini anlatmaya başladı. Işık evlerine giderken aldıkları tedbirlerden diğer örgüt mensubu bildiği kamu görevlilerine kadar pek çok şeyi açıkladı. Karşımdaki henüz 18-19 yaşında bir gençti. Bu kadar çok bilgi sahibi olması nedeniyle şaşırdım ve tüm hikâyeyi dinledikten sonra ona şu soruları sordum: “Peki, askerî lisede nasıl bu kadar gizli çalışabildin?”, “İçin nasıl rahat edebildi?”, “Komutanların karşısında hiç mi korkmadın?”

Çok sakın bir şekilde verdiği cevaplar aklımda şu şekilde kaldı: “Biz kendimizi bir savaş içerisinde görüyorduk. Zaten ışık evlerinde sürekli bu komularda telkinler almaya devam ediyorduk. Bu nedenle askerî lisede örgüt faaliyetlerinde bulunurken hiçbir şeyden çekinmedim, korkmadım.

Bu örnekte henüz 14 yaşlarında olan bir çocuğun beyni yıkanarak nasıl profesyonel bir ajan gibi çalıştırıldığı çok çarpıcı bir şekilde ortaya çıkıyor. Nitekim askerî liselere ve polis kolejlerine sızan örgüt mensuplarına, bu okullara girmeden birkaç gün öncesinde gizli olarak nasıl abdest alınacağı, ima ile nasıl namaz kılınacağı öğretiliyor; İslam’ın fatihleri konumunda bulunduklarına ve ülkeyi dinsiz imansızlardan kurtaracak fedailer olduklarına dair motive edici konuşmalar yapılıyor.²⁰⁴ Bunların bir kısmı, zaman içerisinde yaptıklarının kötü şeyler olduğunun farkına vararak örgütten kopmuştur. Örgütten kopuşlar, büyük oranda askerî liselerde yaşanmıştır. Her ne kadar derin bir kutsallık motivasyonu ile yetiştirilseler de bazıları, henüz 14-18 yaşlarında, yani tam

gelişme çağındayken birtakım örgütsel faaliyetlere karşı tavır almış ve bunun neticesinde örgütten ayrılmıştır.

Örgütten kopuş konusunun daha iyi anlaşılması için şahsi bir anımı daha burada paylaşmak istiyorum: FETÖ'ye karşı verilen mücadelede askerî okullardaki yapılanmaya ilişkin bildikleriyle oldukça yardımcı olmuş bir askerî öğrencinin, daha öncesinde örgütle ilişkisi olduğunu öğrendim. Zaten bu sayede bildikleri ve gözlemleri çok daha gerçekçi ve önemli bir hâl almıştı. İyi niyetine güvendiğim bu arkadaş, bizzat bana da bir zamanlar örgütle bağlantılı olduğunu itiraf etti. Bu konuda çok pişman gözüküyordu. Ben, en çok, örgütten nasıl koptuğunu merak ettim. Şuna benzer şekilde açıklamalarda bulundu: *“Askerî lisede çok yakın bir arkadaşım vardı. Bir gün hafta sonu ışık evi ziyaretinde bir ağabeyim bu arkadaş hakkında bilgiler istedi. Onu okuldan attırmamız gerektiğini söyledi. Çünkü eskiden babası sol bir örgütte çalışmış. Ben çok kötü oldum ve hemen itiraz ettim. Arkadaşımın babası vefat etmişti, ben bile ‘iddia’ gibi şeylerle uğraşırken o gayet temiz ve saf biriydi. Her şeyden öte en yakın arkadaşımdı, kardeşimdi. Bunun üzerine örgütten koptum ve devamında bahsettiğim en yakın arkadaşım gibi ben de okuldan ayrılmak zorunda kaldım.”*

Örgüt, yetiştirdiği elemanlarından tam bir itaat bekliyor. Buna karşı gelenler örgütle çatışarak örgütten kopuyor ve devamında askerî okullardan ayrılmak zorunda kalıyor. Ayrıca bu yetiştirilme tarzında, ‘vicdansız, robot birey’ çıkarma gayreti göze çarpıyor. FETÖ mensubuysanız gözünüzü kırpmadan en yakın kardeşinizi dahi ispiyonlayabilmeli ve vicdanınız sızlamadan onu arkasından hançerleyebilmesiniz.

Örgüt mensuplarının kod adı kullanmaları da örgütün gizliliğe verdiği önemi gösteriyor. Bu sayede askerî okullara sızan örgüt mensupları ‘çok büyük bir tehlike içerisinde yaşadıkları mesajını her daim alıyor’ ve ‘her an tedbirli olmak gerektiğinin bilincine’ varıyor. Onlara göre sözde ‘dinsiz orduya’ karşı verilen mücadele kutsaldır ve bu uğurda her şey mubahtır. Elbiselerinden tavır ve hareketlerine kadar sürekli uyarılan ve deşifre olmamak amaçlı belli prosedürleri yerine getiren askerî öğrenciler, doğal olarak zaman geçtikçe örgüte daha fazla boyun eğen bir hâl alıyor. Örneğin askerî okuldayken ‘göz ile namaz kılma’ alışkan-

lığını sürdüren öğrenciler, hem ‘*dinsiz ordu*’ argümanı ile daha fazla motive olmuş hem de örgüt faaliyetlerine kendilerini daha fazla kaptırmışlardır.

Askerî okula sızan örgüt mensubu öğrenciler, esasında kendilerinden başka diğer FETÖ mensubu subay ve askerî öğrencileri tanımıyor. Bu nedenle, bu durumdaki bir öğrenci ilk zamanlar kendini tamamen yalnız hissediyor. Fakat askerî liseye hazırlanan 3-4 kişilik ekip içerisinde diğerleri de aynı liseyi kazanmışsa, doğal olarak bundan haberdar oluyor. Normal süreçte ise, genellikle, askerî lise 2. sınıfa geçildiğinde bir diğer örgüt mensubu askerî öğrenci ile tanıştırılabilirler. Yahut örgütten kopmak isteyen bir askerî öğrenciyi tekrar örgüte kazandırma noktasında, yani ikna amacıyla içerideki birtakım örgüt mensubu subay ya da askerî öğrenciler hakkında çok sınırlı da olsa bazı bilgiler sunma yolu tercih ediliyor. Bu sayede bütün resmi görmeleri engelleniyor. Fakat bu askerî öğrenciler tavır ve hareketlerinden diğer örgüt mensuplarını da tahmin edebiliyorlar. Yine de herhangi bir deşifre durumunda ortaya çıkan FETÖ mensubu askerî öğrencinin bildikleri çok sınırlı kalıyor. Kendisi gibi örgüt mensubu olduğunu bildiği kesin öğrenci sayısı en fazla 1-2 kişi oluyor, diğerleri sadece tahminler olarak kalıyor. Ayrıca örgütün kullandığı “Şefkat tokadı yöntemi”, bu sayede daha fazla işlerlik kazanıyor.

Sonuçta, henüz 14 yaşında askerî liseye normal, yasal bir şekilde giren askerî öğrenciler, tanımadıkları bir ortamda komutanları karşısında heyecandan titrerken; FETÖ mensubu öğrenciler büyük bir rahatlık içerisinde örgüt faaliyetlerine katılmıştır. Bu faaliyetleri dini bir vazife olarak görmeleri, kutsal kitaba hizmet ettiklerini düşünmeleri ve bu sayede derin bir motivasyonla hareket etmeleri bu durumu kolaylaştırmıştır. Bununla birlikte örgütün askerî okullara sızmakta kullandığı taktiklerin psikolojik boyutunun derinlemesine incelenmesi gerekiyor.

11. ASKERİ OKULLARDA SANCILI YILLAR

2000’li yıllar tüm Türkiye için sancılı geçti.

FETÖ’nün tam manasıyla paralel bir devlete dönüştüğü bu dönemde; “Balyoz Davası, Ergenekon Davası, Kozmik Oda Hadisesi, İstanbul Askerî Casusluk Kumpası, 2010 KPSS Soruları-

nın Çalınması, İzmir Askerî Casusluk Kumpası, MİT Tırlarının Aranması, Hrant Dink'in Öldürülmesi, Selam Tevhid Kudüs Ordusu Dosyası, Siyasete Müdahale Teşebbüsleri ve Futbolda Şike Davası" gibi birçok olay yaşandı.²⁰⁵ Nitekim FETÖ'nün bir terör örgütüne dönüşmesinin hikâyesi üç ana aşama şeklinde açıklanabilir:²⁰⁶ Birinci aşama, 70'li yıllardan başlayıp 2000'li yıllara kadar süren yayılma ve yerleşme evresidir. İkinci aşama, devlet içinde devlet gibi hareket ettiği ve devlet adına güç kullandığı dönem olan 2007-2012 arasındır. Üçüncü dönem ise devlete karşı savaş açtığı 2012 sonrasıdır. Askerî okullardaki sancılı yılların başlangıç tarihi ise Kara Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Reha Taşkesen'in 2006 yılındaki istifası ile başlatılabilir:

*"...Gazeteci Emin Çölaşan, 12 Temmuz 2006 tarihinde Hürriyet gazetesinde Taşkesen'in istifası hakkında şunları yazmıştı: 'Her şey imzasız ihbar mektupları ile başladı. Genelkurmay Başkanlığına Taşkesen'le ilgili imzasız ihbar mektupları geliyordu: 'Okulda bira içmeyi serbest bıraktı. Kız ve erkek öğrenciler el ele tutuşuyor. Yakında hamile kalanlar olacak...' Basına bazı bilgiler yansıdı ama bu konuşmaların hangi bayan veya bayanlarla yapıldığı, neler konuşulduğu bilinmiyor. Anladığım kadarıyla emekli Tümgeneral Reha Taşkesen de bu tür konuşmalar olduğunu güvendiği kişilere doğruluyor, ancak konunun ayrıntılarına girilmesini istemiyor. 'Bunlar benim çok özel konuşmalarımdı. Özel hayatıma girilmişti. Saygun Paşa onları bana okuttu. Oraya çağrıldığım zaman zaten bazı tatsız gelişmeler olacağını hissediyordum. Askerlikten istifamı orada verdim. Benim yadırgadığım konu şudur: TSK bu olayı sadece bir bayan ilişkisiyle sınırlayıp basit bir düzeye indirerek gündeme getirdi. Hukuk dışı dinleme olayına TSK dâhil hiç kimse dikkat etmedi. Genelkurmay bildirisinde 'Özel hayatın dokunulmazlığı var' deniliyor ama benim özel hayatıma yasadışı yollarla girildi, özel hayatımın dokunulmazlığı yok edildi. Ben bu yaşananları kişisel bir olay olarak görmüyorum. Yapılan dinlemeler hukuka uygun mudur? Bu soruyu soruyorum.'"*²⁰⁷

Örgüt tarafından istifaya zorlandığı açık olan okul komutanının istifası ardından FETÖ, 2006-2008 yılları arasında hazırlıklarını tamamlayarak ve 2008 yılında sivil liselerden harp okullarına öğrenci alımının sağlanmasıyla birlikte fiili anlamda harekete geç-

ti. 2008 yılı itibarıyla, daha öncesinde sadece askerî liselerden öğrenci alan Harp Okullarına, sivil liselerden gelen öğrencilerin alınmasının önü açıldı. 2008 yılı sonrasında ise Harp Okullarında şok mangaları ile ayrılan öğrenci sayısında büyük artışlar yaşandı. Bu süreçte Harp Okullarında “Askerî lise kaynaklı askerî öğrencilerin katliamı” yaşandı. Askerî okullara benzer şekilde, FETÖ’nün polis okullarındaki yapılanmasında 1984 yılı milat gösteriliyor. Çünkü 1984 yılı itibarıyla polis akademisi, öğrencilerini polis kolejlerinden sağlarken sivil liselerden de sağlamaya başladı: *“O dönemde Turgut Özal, Gülen Cemaati’nden gelen baskılarla, 1984 yılında, Polis Akademisi Yasası’nda yapılan bir değişiklikle lise ve üniversite mezunlarına doğrudan Polis Kolejine (Akademisine) girme imkânı tanıdı. Daha önce sadece Polis Kolejinden mezun olanların devam edebildiği Polis Akademisinin ilk ve son sınıflarına dışarıdan da öğrenci alınmasına ilişkin yapılan bu düzenleme, Emniyet içindeki sistematik Fetullahçı örgütlenmenin de miladıydı.”*²⁰⁸

Askerî okullarda FETÖ yapılanması açısından 2008 yılının milat kabul edilmesinde Ankara Çatı İddianamesi’ndeki şu bilgilere başvurulabilir:²⁰⁹ *“Askerî Liseler ve Harp Okullarından en çok öğrencinin atıldığı dönem 2007-2013 yılı aralığıdır. Bu tarih aralığı aynı zamanda FETÖ’nün TSK içerisine en fazla öğrenci yerleştirdiği dönem olmuştur. Bu altı yıl içinde Harbiye’den bütün Cumhuriyet tarihi boyunca atılan öğrenciden fazla öğrenci atılmasının sebebi, sivil liselerden Harp Okullarına öğrenci alıp örgüt mensuplarına kadro açma arzusudur. Önceden askerî liselerden öğrenci alan Harp Okulları, 2008 yılından itibaren sivil liselerden de öğrenci almaya başlamıştır. Bu tarihten sonra askerî liselerden Harbiye’ye geçenlerin oranı düşerken sivil liselerden alınan öğrenci sayısı hızla artmış; böylece Örgüt, kendisine ait lise, dersane ve yurtlarda yetiştirdiği öğrencileri Harp Okullarına kitleler hâlinde sokmaya başlamıştır. Örgütün Harp Okullarında kadrolaşabilmesi için Harp Okullarının puanı özellikle düşürülmüş, böylelikle sivil liseden çok kişinin mülakata gelmesi sağlanarak mülakata gelenler arasından da en fazla sayıda örgüt mensubu kişi Harp Okullarına alınarak kadrolaşma tamamlanmıştır. Örgütün anlayışına göre bu bir ‘Fetih hareketi’dir.”* Ayrıca *“2008 yılının sonuna kadar Genelkurmay*

ve Kuvvet Komutanlıkları bünyesindeki Personel ve İstihbarat Başkanlıklarının büyük bir bölümünü kontrol etmeyi başaran FETÖ mensupları, personel ve istihbarat politikalarını şekillendirme kapasitesine ulaşmışlardır.”²¹⁰

Her ne kadar 1960, 1963, 1971, 1980 ve 28 Şubat gibi süreçlerde birçok subay, astsubay ve askerî öğrencinin TSK ile ilişkisi kesilse de, 2006 yılından itibaren artarak devam eden askerî öğrencilerin tasfiyesi ‘en sinsi tasfiye süreci’ olarak karşımıza çıkıyor.

Özellikle 2008-2014 yılları arasında askerî okullardan ayrılan öğrenci sayılarında büyük bir artış göze çarpıyor. Bu öğrencilerin büyük bir çoğunluğu resmîyette ‘kendi istekleri’ ile askerî okullardan ayrılmış gözükse de gerçekte kendi isteği ile ayrılan öğrenci sayısı çok az! Sadece Kara Harp Okulundaki tasfiyelere bakıldığında sayıları 2.000’i aşan askerî öğrenciler, çeşitli işkencelere ve kumpaslara maruz kalarak TSK’den ayrılmak zorunda kaldılar. Bu öğrencileri yıldırma, askerî okullardan ayrılma ve ayrılma sağlama amaçlı işkence ve ayrımcılık uygulayan subayların büyük bir çoğunluğunun “15 Temmuz Darbe Girişimi’nde aktif rol alması”, bu tasfiyelerin FETÖ tarafından gerçekleştirildiğini net bir şekilde ortaya koyuyor. İşte bu noktada FETÖ’nün uyguladığı “İşkence, ayrımcılık, şiddet ve terörizmden” öncelikle etkilenen gruplar arasında 2006-2014 yılları arasında askerî okullarda bulunan öğrencilerin olduğu anlaşıyor. Örgüte bağlı olmayan ya da örgüt vasıtasıyla askerî okula girdikten sonra örgütle ilişkisini koparan öğrenciler, yoğunlukla bu dönem zarfında tasfiye edildi. Bu tasfiye neticesinde ortaya çıkan boşluk ise çoğunlukla FETÖ mensupları tarafından dolduruldu. Örgütün son derece gizli olması, askerî okullara sokmak istedikleri öğrencileri özel mahrem evlerde eğitmeleri ve daha sonrasında yine bu öğrencilerle gizli yollarla buluşmaları gibi nedenlerle 2006 yılına kadar ki faaliyetlerinin üzeri kapalı. Fakat 2006 yılında örgütün askerî okullarda daha sık faaliyete geçmesi, ardında bir sürü iz ve hâlâ cevaplanmayı bekleyen sorular bıraktı.

Askerî okulların 2006 yılından çok daha öncesinde FETÖ kışkacında olduğu çok açıktır. Şimdi bu sancılı yıllar dönemindeki önemli olaylara odaklanalım.

- 2006 Yılı

2006 yılında Kara Harp Okulu Komutanı Tümgeneral Reha Taşkesen, çeşitli basın ve yayın kuruluşlarında çıkan haberler üzerine istifa etti. Harp Okulu Komutanının özel telefon görüşmelerinin basına sızdırılması, TSK'ya kurulan kumpasın ilk belirtisi olarak değerlendiriliyor.²¹¹ İmzasız ihbar mektupları ve telefon dinlemelerini gerçekleştiren güç, Kara Harp Okulu gibi stratejik bir noktanın en tepe ismini istifaya götürüyor. Yapılan dinlemelerin meşruluğu ise sorgulanmıyor. Ayrıca aynı yıl Hava Harp Okulunda çok ilginç şeylerin yaşandığı, verilen disiplin cezalarının belli öğrencilerde yoğunlaştığı ve en küçük hatada bile disiplin notunun kırıldığı görülüyor.²¹²

- 2008 Yılı

Özellikle 2008 yılında Kara Harp Okulunda takım ve bölük komutanları vasıtasıyla sistematik işkence politikası uygulanmaya başlıyor. Bu süreçte, askerî liselerden başarı ile mezun olan öğrencilerin büyük bir çoğunluğu ayrılmak zorunda bırakılıyor, “Askerî lise mezunlarının katliamı” yaşanıyor.²¹³

Eski bir Harbiyeliden aktarıldığında göre, 2008 yılı itibarıyla sivil liselerden Harbiyeye alımda büyük bir artış gözlemleniyor. Her sınıfın ancak üçte biri askerî lise kaynaklı hâle getiriliyor. Askerî lise mezunları en küçük bir hatada cezalandırılırken sivil liselerden gelen öğrencilere pozitif ayrımcılık uygulanıyor.²¹⁴ Ayrıca iddialara göre, 2008 yılı sonrası askerî okullara girenlerin büyük bir çoğunluğunun örgüt ile ilişkisi bulunuyor. Bu yıldan sonraki girişlerin örgüt tarafından oldukça ‘sistemik’ bir hâle getirildiğine ilişkin güçlü iddialar mevcut.²¹⁵

- 2009 Yılı

1999 yılı Mart ayında bazı Maltepe Askerî Lisesi öğrencilerinin askerî üniformalarını çıkarıp sivil kıyafetlerini giyerek bazı evlere girip çıktığı tespit ediliyor ve İzmir’de bir eve baskın düzenleniyor.²¹⁶ Bunun neticesinde FETÖ’nün askerî okullara sızma planı ile ilgili en çarpıcı örnek ortaya çıkıyor. Ayrıca 1999 yılında Fetullah Gülen’in Türkiye’yi terk etme sebebi olarak “Maltepe Askerî Lisesi yapılanmasının deşifre olması” gösteriliyor.²¹⁷

Zamanın DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel, yaptığı soruşturma sonucu bir iddianame hazırlıyor. TSK’yı ele geçirme amacıy-

la sızma politikasının sessiz ve derinden devam ettiği ve Fetullah Gülen'in 10 yıl içinde TSK'da söz sahibi olmayı planladığı, iddianamenin en dikkat çekici noktalarından. Nitekim on yıl sonra, yani 2009 yılında Kara Harp Okulundan özellikle asker çocukları ve askerî lise mezunu öğrencilerin ayrılma sayısı en üst noktaya ulaşıyor.²¹⁸

2009 yılı ve devamında, FETÖ mensubu sözde subaylar tarafından kurulan “Şok mangaları” ile örgütten olmayan subay adaylarına sistematik işkenceler ve kumpaslar yoğun bir şekilde uygulanıyor. Buna bağlı olarak ayrılan askerî öğrenci sayısında kayda değer artışlar gözlemleniyor.²¹⁹ Ayrılma sayılarındaki bu ani artışlar, hayatın doğal akışına aykırı bulunuyor. Nitekim 2009 yılında “*Şoku gören kaçtı – Harbiye sivil kaldı*” başlıklı haberde, Kara Harp Okulu öğrencilerinin ilk kez %70'inin askerî liseliler yerine sivil liselerden oluşması merak konusu oluyor ve askerî lise kökenli 550 öğrencinin 200'ünün intibak kampındaki eğitimlere dayanamayarak ayrıldığı duyuruluyor.²²⁰

Bu sancılı yıllarda Kara Harp Okulundan ‘sağlık gerekçesi haricinde’ ayrılan veya disiplin gerekçesiyle atılan öğrenci sayıları şu şekilde belirtiliyor:²²¹ 2008 yılında 262, 2009 yılında 465, 2010 yılında 283, 2011 yılında 330, 2012 yılında 222, 2013 yılında 200 ve 2014 yılında 160 askerî öğrenci. Görüldüğü üzere 2009 yılında sağlık gerekçesiyle olan ayrılmaların dışında Kara Harp Okulundan ayrılmak zorunda bırakılan askerî öğrencilerin sayısı en üst düzeye ulaşıyor. 2001-2007 yılları arasında ise ‘sağlık gerekçesi dâhil’ toplam ayrılan öğrenci sayısı yaklaşık 150.

2008-2014 yılları arası ise ‘sağlık gerekçesi hariç’ bu sayı yaklaşık 2.000'i buluyor ki, bu sayılara sivil liselerden Kara Harp Okuluna gelerek intibak kampında ayrılanlar dâhil edilmiyor.²²²

2001-2007 ve 2008-2014'teki altışar yıllık iki dönem karşılaştırıldığında Kara Harp Okulundaki ayrılmalar hususundaki gariplik çok fazla dikkat çekicidir. 2014 yılında ayrılan öğrenci sayısındaki düşüş ise dikkat çekiyor ve 2015 yılına gelindiğinde Kara Harp Okulunda şok mangasının kaldırıldığı belirtiliyor.²²³ Bu durum, askerî liselere 2010-2011 yılında daha çok FETÖ mensubu şahısların alındığını işaret ediyor.

2013 yılında Milletvekili Umut Oran tarafından Milli Savunma Bakanı İsmet Yılmaz'a askerî okullar hakkında verilen yazılı soru önergeleri, askerî okullarda yaşanan sancılı yıllara ışık tutuyor. Bu yazılı soru önergelerinde ve cevaplarında dikkat çeken noktalar şu şekilde özetlenebilir:

- 21 Haziran 2013 tarihinde Harp Okullarından çeşitli nedenlerle ayrılan öğrenci sayısı 2.396'dır. "Bu sayının kaç askerî lise kökenli öğrencilere aittir?"²²⁴ sorusu üzerine verilen cevapta; bu sayının 2008-2013 yılları arasına ait olduğu ve 1.917'sinin askerî lise kökenli olduğu belirtiliyor.²²⁵ Bu veriler 2008 yılından itibaren, yani 5 yıl içerisinde, yıl başına yaklaşık 400 askerî lise kökenli öğrencinin Harp Okullarından ayrıldığını gösteriyor.

- 2013 yılı Haziran ayı itibarıyla Harp Okullarında eğitim gören öğrenci sayısı 4.887 olarak belirtilmiştir. "Bu öğrencilerin kaç askerî lise kaynaklıdır?"²²⁶ sorusu üzerine verilen cevapta; bu sayı hakkında bir düzeltme yapılmaksızın 1.660'ının askerî lise kaynaklı olduğu belirtiliyor.²²⁷ Yani yaklaşık olarak 2013 yılı Haziran ayındaki verilere göre Harp Okullarının sadece %30'u askerî lise mezunu öğrencilerden oluşuyor. Oysaki Kara Harp Okuluna sivil liselerden erkek öğrenci alımı henüz 2008-2009 yıllarından itibaren başlıyor. 4-5 yıl kadar kısa bir süre içerisinde, "Sivil lise kaynaklı askerî öğrencilerin sayısının, askerî lise kaynaklı öğrencilere oranla çok daha fazla olması" dikkat çekicidir.

- 2008-2009 yılları itibarıyla Harp Okullarından ayrılma sayıları (Özellikle askerî lise mezunu öğrenciler için) çok fazla artmıştır. Bu hususta "Şok mangalarının" kurulduğu, bu şok mangalarına askerî lise kökenli öğrencilerin alındığı ve bu öğrencilere mobbing yapıldığı iddiaları mevcuttur. "Harp Okullarında askerî lise mezunu öğrencilere mobbing yapıldığı doğru mudur?"²²⁸ sorusu üzerine verilen cevapta; bu artışa neden olarak askerî öğrencilerin 1. sınıfın sonuna kadar olan kendi isteğiyle ayrılma hakkının 4. sınıfa kadar genişletilmesi, kendi isteğiyle ayrılan öğrencilere yatay geçiş hakkının tanınması, tazminat tutarlarının düşürülmesi ve ödeme kolaylığının sağlanması gösteriliyor. Ayrıca "TSK'nın hiçbir birlik, karargâh ve kurumunda mobbing sözü konusu değildir" şeklinde bir açıklama yapılıyor.²²⁹ Fakat askerî

okullardaki FETÖ yapılanması gerçeği karşısında yapılan bu açıklamanın gerçeği yansıtmadığı ortadadır.

2013 yılı 17-25 Aralık sürecinden sonra örgüt, askerî okul faaliyetlerini yavaşlattı. Örgüte bağlı askerler sürecin ne getireceğini tam bilemediklerinden geri çekildi. Buna bağlı olarak Kara Harp Okulunda yapılan baskılar da hafifledi.²³⁰

Astsubay okullarında da ciddi bir FETÖ yapılanması olduğu, örgütün doğal olarak iki yıllık kısa bir sürede mesleğe başlayan astsubaylara öncelik verdiği ve taktiksel olarak TSK içerisinde yıllardır tartışma konusu olan “*İkinci sınıf personel*” ya da “*Ezilen sınıf*” algısını²³¹ kullandığı belirtiliyor.²³² Deniz Kuvvetlerinde ise FETÖ, diğer kuvvetlere nazaran daha az örgütlenebilmiştir. Denizcilerin askerî okullardaki öğrenci sayısının az oluşu, bu nedenle okul yönetiminin öğrencilerle daha fazla ilgilenebilmesi ve onları daha iyi gözlem ve takip edebilmeleri bunun bir nedeni olarak düşünülüyor.²³³

12. ASKERİ OKULLARDA İŞKENCE VE AYRIMCILIK

2012 yılında TBMM Dilekçe Komisyonu Genel Kurulu, askerî okullarda ayrımcılığa uğradıklarını ve haksız yere ilişkilerinin kesildiğini iddia eden, konunun araştırılmasını ve askerî okullardan ilişkisi kesilenlerin tazminat yükümlülüğünün azaltılmasını/kaldırılmasını talep eden dilekçeleri; aynı konuda çok sayıda başvuru olması, farklı tarihlerde gelen birçok dilekçedeki olay ve olguların örtüşmesi, şikâyetlerin mevzuata ve idari uygulamaya ilişkin boyutlarının bulunması ve konunun kamuoyuna mal olması hususlarını da değerlendirerek gündemine almıştır.²³⁴ Bunun üzerine seçilen belirli müşteriler toplantılara davet edilerek konuya ilişkin iddialar mağdurlar tarafından alt komisyon üyelerine izah edilmiştir. Buradan askerî okullarda yaşanan işkencelere ve ayrımcılıklara örnek olarak karşımıza şöyle bir tablo çıkmaktadır.²³⁵

-Şok mangasına belirli öğrencilerin alınması ve bu mangalarda yıldırıma yönelik keyfi eğitimlerin yapılması,

-Diğer öğrencilerden farklı olarak gece geç saatlere kadar ağır eğitimler ve sürekli hakaret,

- Keyfi ve caydırıcı uygulamalar,
- Fiziksel ve psikolojik baskılar,
- Sivil hayatta daha başarılı olacağı söylenerek ayrılmaya teşvik etme,
- Sürekli olarak haksız yere disiplin cezaları verilerek okul disiplin puanının düşürülmesi,²³⁶
- “Eğitim zayıfatı olursun” şeklinde tehdit,
- Uykusuz bırakma,
- İstirahat saatlerinde eğitim yaptırma,
- İnsanlık dışı uygulamalar,
- Domuz bağı ve dayak,
- Hırsızlık suçlamasıyla iftira ve tehdit etme.

Yine aynı raporda Kara Harp Okulundan ayrılan askerî öğrencilerle ilgili sayısal veriler aşağıdaki şekilde hazırlanmıştır, fakat bu istatistikler ile Mustafa Önsel’in “*Ağacın Kurdu*” başlıklı eserindeki ayrılma sayıları karşılaştırıldığında Kara Harp Okuluna ilişkin TBMM raporundaki ayrılma sayılarının bilerek az gösterilmeye çalışıldığı görülüyor. Nitekim ilgili TBMM komisyonuna konuyla ilgili bilgi verenlerin çoğunluğunun FETÖ ile bağı ortaya çıktı. Bu nedenle elimizde ayrılma sayılarına ilişkin net bir veri bulunmuyor. Fakat Önsel’in kitabındaki veriler, bu kitapta “Askerî Okullarda Sancılı Yıllar” başlığı altında net bir şekilde paylaşıldı.

***TBMM Raporuna Göre Kara Harp Okulundan
Ayrılanlara İlişkin İstatistikler²³⁷***

	Askerî Lise		Sivil Kaynak		Toplam Ayrılan
	Katılan	Ayrılan	Katılan	Ayrılan	
2011	328	112	818	142	254
2010	363	117	795	183	300
2009	379	100	695	145	245
2008	595	122	222	20	142

Alt Komisyon toplantılarına katılan kamu kurumu temsilcilerinin beyanlarına bakıldığında ise karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor:²³⁸

- Son on yılda disiplinsizlik nedeniyle intibak kampında ilişiği kesilen öğrenci yoktur.

- Ayrılan öğrencilerin tamamı dilekçe vererek kendi istekleri üzerine ayrılmıştır.

- Ayrılan öğrenciler arasında hem askerî lise hem de sivil lise kökenli öğrenciler bulunmakta, her iki tip liseden gelen öğrenciler arasında bir ayrımcılık bulunmamaktadır.

- Eğitim yönetmelikleri ve talimatları dışında keyfi bir uygulama yapılamaz.

- Askerî lise kaynaklı Harp Okulu öğrencileri, ayrıldıklarında yüksek tazminat ödemek zorunda kaldıkları için şikâyetle bulunmaktadır.

- Askerî okullardan ayrılmaların en önemli artış sebebi üniversitelere yatay geçiş hakkı verilmesidir.

- Askerî lisede emek verilerek yetiştirilen nitelikli insan kaynağından kolayca vazgeçmek akılsızlıktır.

- Farklı eğitim gruplarının (Şok mangaları) oluşturulduğu yalandır.

- Ayrılma oranları aslında yüksek değildir.

- Mobbing iddiaları abartılmakta ve ajitasyon olarak kullanılmaktadır.

- Askerî lise kökenli öğrencilerin askerî liseye girerken mesleki kararlılığı yoktur ve bu nedenle ayrılmalar fazladır.

- Sivil imkânlar artık daha iyidir.

Bu ifadelerde dikkat edilmesi gereken husus, alt komisyon toplantılarına ifade veren bu kamu kurumu temsilcilerinin arasında 15 Temmuz Darbe Girişimi'nde aktif rol alan birçok sözde subayın da bulunmasıdır. Bu subayların ilgili raporda, askerî okullarda yaşanan işkence ve ayrımcılıkları kati bir surette reddettiği görülüyor. Örneğin, FETÖ mensubu sözde subay Ö. Ö., bu rapordaki ifadesinde; *"Üç yıldır Kara Harp Okulu 1'inci bölükte takım komutanı olduğumu, ayrımcılık iddialarının doğru olmadığını, tüm eğitimlerin bölük veya takım seviyesinde toplu*

olarak yapıldığını, ceza olarak ayrı eğitim yaptırılmasının mümkün olmadığını, disiplin cezası konusunda ise tüm cezaların esas ve usullerinin Harp Okulları Yönergesi'nde ve diğer düzenleyici yönetmeliklerde yer aldığını, Hakan Ekşi, Hasan Şen adlı öğrencilerin kendisine yönelik iddialarının asılsız olduğunu” belirtiyor.²³⁹ Darbe girişiminde aktif rol alan bu şahıs yakalandıktan sonraki ifadelerinde “FETÖ mensubu olduğunu” ve “Kurmaylık sınav sorularının kendisine daha önceden verildiğini” kabul ediyor.²⁴⁰

Mustafa Önsel'in “Ağacın Kurdu: TSK'de Şakirtlerin İşgali” isimli kitabında ise askerî okullardan ayrılan birçok öğrencinin yaşadığı işkencelere ve ayrımcılıklara şahit olunuyor. Bunlar genel olarak sınıflandırıldığında karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor.²⁴¹

- Disiplin cezası vermek amacıyla kontrolü zor ya da imkânsız genel sorumluluklar yüklemek,
- Tehdit,
- Şantaj,
- İtibarsızlaştırma,
- Şok mangası uygulaması ile işkenceye varan eğitimler ve askerlik mesleğinden soğutma,
- Sınav kâğıtlarında oynama yapılarak devre kaybettirme (Sınıf tekrarı) ve okuldan atma,
- İşkence,
- Askerlik mesleği ile alakasız fantezi içeren anlamsız emirler,
- Aşağılama ve sözlü taciz,
- Uykusuz bırakma amacıyla yerine getirilmesi imkânsız emirler,
- İyimser yolla okuldan ayrılmaya teşvik etmek,
- Özellikle sınav zamanları ağır idari işler yükleyerek öğrencinin başarısını düşürme ve devre kaybettirme, sınıfta bırakma,
- Disiplin notunu aniden indirerek okuldan atma amacıyla sürekli savunma (Ceza) vermek,

İşkence ve ayrımcılık yolu ile önceden belirlenen askerî öğrencilerin ayrılmaları sağlanamazsa bu sefer “Askerî öğrenci olamaz” raporu verilerek istedikleri öğrencileri sağlık gerekçesi bahanesiyle tasfiye ettiler.²⁴²

14 Ağustos 2016 tarihli Habertürk kanalı “Ajanda” programında ise yıllarca işkence görmüş ve susmaya mahkûm edilmiş bazı “Eski askerî öğrencilere” yer verildi. 2000-2011 yılları arası Maltepe Askerî Lisesi, Kuleli Askerî Lisesi, Işıklar Askerî Lisesi, Deniz Lisesi, Hava Harp Okulu ve Kara Harp Okulunda çeşitli süre zarflarında bulunmuş dokuz eski askerî öğrenci yaşadıklarını anlattı.

Burada karşımıza çıkan işkence ve ayrımcılık tablosu şu şekilde:²⁴³

- Askerî okullarda en başarılı, disiplinli askerî öğrenciler şok mangasına alınmıştır.

- Bu mangada öğrencinin ayağı sakatken dahi ağır eğitimlere devam edilmiş ve öğrenci sakat kalmıştır.

- “Ölürseniz eğitim zafiyeti der, evlerinize yollarım” şeklinde tehditler yapılmıştır.

- İçecek su verilmemiş, verildiğinde ise su içme olayı bile işkenceye çevrilmiştir. 1,5 litrelik suların 30 saniye içerisinde içilmesi emredilmiştir. Bunun üzerine kusmalar yaşanmış ve öğrenciler kendi kusmuklarında süründürülmüştür.

- Dayak atılmıştır.

- Sivil liselerden gelenler kayırılmış, kimileri normal eğitimlerine devam etmişlerdir.

- Öğrenciler “*Sizi subay çıkarmayacağım*” şeklinde tehdit edilmişlerdir.

- “*Okuyan asker değil, itaat eden asker*” vurgusu yapılmıştır.

- Sınav kâğıtlarında oynamalar yapılmıştır. Yani cevaplar si-linebilmiş ya da değiştirilebilmiştir.

Ayrıca bu beyanlarda bulunan eski askerî öğrenciler, kendilerine işkence ve ayrımcılık yapan ve TBMM’ye askerî okullarda yaşananlarla ilgili yalan ifade veren subayların çoğunun ismini, 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde bir takım darbeci subayların kul-

landığı WhatsApp grup yazışmalarında gördüklerini belirtiyorlar.²⁴⁴

29 Temmuz 2016 tarihinde ise, 6191 Sayılı Yasa kapsamı dışında kalan “FETÖ mağduru Askerî Lise Öğrencilerinin Mağduriyetinin Giderilmesi” amacıyla bazı kanunlarda değişiklik yapılmasına ilişkin bir kanun teklifi sunuldu. Genel gerekçede; “15 Temmuz Darbe Girişimi’nin ardından ortaya çıkan bilgi, belge ve haberlerin; FETÖ mensuplarının TSK içerisindeki vatansever insanları hedef aldığını, bu kişilerin ayrılmaya zorlandığını veya istifa etmek zorunda bırakıldıklarını ortaya çıkardığı” belirtiliyor. Ayrıca askerî okullarda öğrencilere mobbing uygulayan subayların FETÖ mensubu olduklarının açık olduğu ve bu öğrencilerin ortak özellikleri olarak FETÖ üyesi olmadıkları vurgulanıyor.

Bu kanun teklifinde, askerî öğrencilere uygulanan işkence-ler ve ayrımcılıklar sınıflandırıldığında karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor.²⁴⁵

- Sicillerin ani olarak düşürülmesi,
- Disiplin ve ders notlarının birdenbire düşürülmesi,
- İlişik kesmeye zemin hazırlamak amacıyla peş peşe disiplin cezalarının verilmesi,
- Fişlenme,
- Kanaat hanelerinde siyasi mülahazalara yer verilmesi,
- Öğrencilerin şüpheli ve sakıncalı takibine alınmış olmaları.

Askerî okullardan öğrencileri ayrılmaya yönlendirmek için tüm bu yapılanlar ise bir “Duygusal saldırı”, “Psikolojik şiddet” ve hatta “Terör” olarak nitelendirilebiliyor. Kişilere yönelik düşmanca ve ahlakdışı yöntemlerle sistematik bir biçimde ve sürekli olarak uygulanan teröre “Mobbing” deniliyor ve planlanmış mobbing, çok daha derin yaralara yol açabiliyor.²⁴⁶

Görünürde kendi isteği ile ayrılmış olan öğrencilere askerî okullarda işkence eden ve çeşitli ayrımcılıklara maruz bırakan çoğu subayın, FETÖ tarafından planlanan ve örgüte bağlı askerlerce yürütülen 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde aktif rol aldığı tespit edildi. Sadece bu durum bile gerçekleştirilen bu büyük

çaptaki askerî öğrenci tasfiyelerinin FETÖ tarafından planlandığını ve uygulamaya geçirildiğini kanıtlıyor.

13. ASKERİ ÖĞRENCİLERE UYGULANAN İŞKENCE VE AYRIMCILIK ÖRNEKLERİ

Bu bölümde, “Askerî okullarda işkence ve ayrımcılık” bölümünde daha özet verilen bilgiler, eski askerî öğrencilerle yapılan mülakat görüşmelerine yer verilerek derinleştiriliyor. Fakat konunun daha iyi anlaşılması açısından askerî okullarda yaşanan bu işkenceleri ve ayrımcılıkları duyurmaya çalışırken çekilen zorluğun bilincinde olmak gerekiyor.

15 Temmuz öncesi süreçte, askerî okullarda yaşanan işkence ve ayrımcılıklar medya ve basın araçlarıyla duyuruldu fakat askerî okullardaki ‘sancılı yıllar’ görmezden gelinerek ve orduya duyulan güven neticesinde bu yaşananlara ya inanılmadı ya da bunları duyurmaya çalışanlar ‘ordu ve devlet düşmanı’ olarak görüldü. Bu yanlış yönlendirmede FETÖ mensuplarının rolü büyüktü. Askerî okullar, öğrencilerini muhtemel bir harbe hazırlıyor ve onlara harp sanatının tüm yönlerini öğretiyor. Bu açıdan düşünüldüğünde askerî okullarda yaşanan şiddet, çok daha zor koşullara bir ön hazırlık olarak değerlendirilebilir. Böyle bir değerlendirme, askerî okullarda yaşanan şiddeti son derece doğal bir uygulama olarak gösteriyor.

Bu noktada özenle vurgulanması gereken hususlar şu şekildedir:

- Askerî okullarda uygulanan işkenceler ve ayrımcılıklar, sadece belirli askerî öğrenciler üzerinde yoğunlaştı. Bu grubun en göze çarpan ortak özellikleri; “FETÖ mensubu olmamak, örgüt mensubu olsa da sonrasında örgütten kopmuş olmak ve örgüt için tehlike arz etmek” şeklinde belirtilebilir.

- Askerî okullarda yaşadığı işkenceler ve ayrımcılıklar neticesinde ayrılmak zorunda kalan öğrencilerin birçoğu henüz 13-14’lü yaşlarda asker olma idealiyle askerî liselere kaydoldular ve dört yıl boyunca sıkı bir askerî kültürle yetiştiler. Askerî liselerin temel amacı; kendini yetiştirmiş, subaylık mesleğini meslekten öte yaşam biçimi olarak üstlenmiş ve vatan savunması gibi kutsal görevlerinin bilincine varmış subay adaylarını ilgili kuvvet-

lere göre üniversite düzeyindeki harp okullarına hazırlamaktır. Hâl böyle olunca, askerî lise kaynaklı birçok askerî öğrenci harp okullarından ayrılırken, sivil lise kaynaklı -henüz askerlik mesleğinin tanımayan- öğrencilerin sayısındaki artış anormal bir durumdur.

Askerî okullardan ayrılmak zorunda kalan öğrencilerin birçoğu sivil hayata uyumda büyük zorluklar çekti. Bu zorluğun başında ise maddi imkânsızlıklar geldi. Her ne kadar askerî okullardan ayrılmanın bir cezası olarak yüklenen tazminatlarda indirimler sağlanmışsa da çoğu ekonomik çerçevede orta düzey ailelerden gelen bu öğrenciler, sivil hayatlarında öğrenimlerine devam edebilmek için çalışmak zorunda kaldılar.

Hayatının 14-18 yaşları arasını seve seve askerî liselere veren öğrencilerin maruz kaldıkları işkenceler ve ayrımcılıklar, büyük bir ihaneti işaret ediyor. Bu ihaneti duyurma çabalarına sessiz kalanlar ve bu gençlerin yaşadıkları dehşet anılarına kulaklarını tıkayanlar, kanımca bu ihanetin doğrudan olmasa da dolaylı ortakları oluyorlar.

Bu bölümün devamında yirmi iki eski askerî öğrenci ile yapılan mülakat görüşmelerinden yararlanıyorum. Bu öğrencilere “Askerî Okuldan neden ayrıldınız?” sorusu yöneltildiğinde verilen cevaplar şu şekilde:

Mülakat 1 (M1): “Askerî okuldan ayrılmamın sebebi; Hava Kuvvetleri sağlık yönergesine uygun olmayarak Kara Kuvvetlerine geçmek zorunda kalmam, Kara Kuvvetlerine geçmemiz hâlinde ise geçmiş yıllarda ağabeylerimize uygulanan yöntemlerle intibak kampında ayrılmak zorunda bırakılacağımızı bilmem ve filo komutanımızın bunu bizlere birinci ağızdan ‘Ayrılısanız iyi olur, zaten intibakta sizi ayıracaklar’ şeklinde beyan etmesi.”

M2: “Komutanlarımın bana Harp Okulunu göremeyeceğimi, görsem bile mezun olamayacağımın garantisini en samimi dilekleri ile birlikte vermeleri idi.”

M3: “Harp Okulunda şok mangasındaydım.”

M4: “Disiplin Kurulu kararı ile atıldım.”

M5: “Şok mangası diye adlandıran manganın içerisindeydim. Artık ruh sağlığımdan endişe ediyor duruma gelmiştim. Çok sevmiş olduğum askerlik mesleğine duyduğum saygıyı yitirmiştim.”

M6: “Kara Harp Okulu İntibak Kampında iken şu anda Fetullahçı Terör Örgütü üyesi olma ve darbeye teşebbüs suçundan tutuklu olan ‘subaylar ve Harbiyeliler’ tarafından işkenceye maruz kalarak ayrılmak zorunda bırakıldım. Şu anda bu işkenceyi yapanların hepsi cezaevinde tutukludur, tek tek isimlerini verebilirim.”

M7: “Yoğunlaşan baskılar, işkence ve buna benzer olan her şey...”

M8: “Kara Harp Okulunda uygulanan mobbing ve şaibeli sınav sonuçlarım nedeniyle kuruma olan saygım tükenmişti.”

M9: “FETÖ mensubu olduğunu düşündüğüm sözde subayların fiziksel ve sözlü işkenceleri, mobbing, iftiralar ve kumpaslar bir yandan, FETÖ mensubu olduğunu düşündüğüm askerî öğrencilerin cemaat ağabeylerine beni gammazlaması diğer yandan, ayrılmaktan başka çarem kalmamıştı. Zaten bu sözde subaylar beni mezun etmeyeceklerini bana açık açık söylüyorlardı. Ben de hiç istemesem de çok sevdiğim üniformamı çıkarmak zorunda kaldım.”

M10: “Sağlık gerekçesi sebep gösterilerek Kara Harp Okulundan ilişğim kesildi.”

M11: “Yapılan mobbing ve uygulanan fiziksel ve psikolojik şiddet.”

M12: “Mobbinge maruz kalıp kendi isteğimle ayrıldım.”

M13: “Harp Okuluna geçerken sağlık raporu verilerek ayrılmak zorunda bırakıldım.”

M14: “Şok mangası...”

M15: “KHO İntibak Kampında gördüğüm baskı ve şiddet yüzünden.”

M16: “Bireysel baskı ve yıldırma...”

M17: “Sağlık sebebi bahane gösterilerek rapor sonucu lise sonrası atıldım.”

M18: “Gördüğüm baskılara dayanamayarak ve mezun olmayacağımı düşünüp daha fazla sene kaybetmeden bir an önce üniversiteye hazırlanmak için...”

M19: “Şok mangası altında işkence gördüm.”

M20: “Komploya maruz kaldım ve iftira atıldı. Disiplin Kurulunda tehdit edildiğimden dolayı ayrılmayı tercih ettim.”

M21: “Çeşitli yapılanmalar tarafından baskı ve yıldırmaya maruz kaldığım ve ileriye artık göremediğimden ötürü kendi isteğimle ayrılmak zorunda kaldım.”

M22: “Fiziksel ve psikolojik mobbingten dolayı...”

Görüşülen askerî öğrencilerin birçoğu işkence ve ayrımcılık nedenlerinden dolayı askerî okuldan ayrılmak zorunda kaldığını beyan ediyor. Bunlarla birlikte, ‘sahte sağlık raporları’ ve ‘disiplin kurulu kararı’ ile atılan öğrenciler de bulunuyor. Aşağıda, bu öğrencilerin yaşadığı bazı örnek ‘işkence ve ayrımcılık olayları’ kendi ağzlarından aktarılıyor:

M1: “Herkes aynı şeyleri yaparken, hatta bırakın askerliği Türk örfleriyle, kültürüyle, ahlakıyla alakasız yaşayanlar bile gözde öğrencilerken; bana gerek davranışları gerekse iletişimleriyle ile tiksiniilen bir böcek gibi bakıyorlardı. Kelimelerle belki anlatılamayacak olaylar, ancak piyeyi deve yapıyorlardı ve beni gerçekten suçlu olduğuma, vatansever olmadığımı inandıracak kadar üzerime geliyorlardı. Diğer yanda askerliği bırakın, Türk örfüne, ahlakına yakışmayacak şekilde yaşayanlar, arkadaşını satan, iftira atan insanlar ise gayet rahat devam ediyordu.”

M2: “Ayrılmadan önce her akşam, 15 gün boyunca, filo komutanı, sınıf subaylarım ya da tim komutanım tarafından yat yoklaması sonrası idari binadaki odalarına çağırılıyor, bazen saatlerce azarlanıp bazen eğitime maruz bırakılıyordum. Bazı günler de gün içerisinde aynı kişiler tarafından sorguya alınıyordum. Askerî okulda ayrımcılık yapıldı. Hava lisesinde, okulun yakınındaki bir parkta iki hapçının alt dönemlerimizin yolunu kesmesi sonrası çıkan hadise sonrası bu sınıf subaylarımızın bize direkt emir olarak ‘Bu olaya karışan kişilerle arkadaş olmayacaksınız. Arkadaş olursanız sizleri de okuldan atarız. Onlar zaten gidici’ şeklinde uyarısı olmuştu. Bunun dışında bazı arkadaşlarımız hiç

ceza almazdı ya da akademik olarak yeterli başarısı olmamasına rağmen öğrenci yönetim sistemi içerisinde rütbelere almışlardı.”

M3: “Harp Okulu İntibak Kampında ayrımcılık yaşadım. Bizi üç gruba bölmüşlerdi. Diğer iki grup normal eğitim görürken bize eziyet gibi eğitimler uyguladılar. Mesela ilk gün üç grup, üç amfiye ayrılmıştık. Diğer iki amfidekiler banka kartı için bilgi doldururken bize sebepsiz yere hakaretler ederek eziyet gibi eğitim yaptırıyorlardı.”

M4: “Askerî lisede herhangi bir şiddet söz konusu değildi. Kara Harp Okulunda; fiziki olarak, işkence mangalarına dâhil oldum. Direndim. Üst sınıf olduğumda daha çok psikolojik şiddete maruz kaldım. İşkence mangalarında askerî eğitim ve müfredat dışında kalan limitini kestiremediğimiz uygulamalar... Bu yaptırımlar nefesimiz kesilene kadar devam ederdi. Kendilerinden olmayan ve eleme potasına koydukları öğrencilere uyguladıkları bu ağır işkencelerin, birlik olarak yapılmaması zaten bizlere karşı amaçlı olarak uygulanan bir yıldırma kampanyasının gerçekliğini ortaya koyuyordu. *Adam kayırmanın ne demek olduğunu Kara Harp Okulunda gördüm.* Okulu o kadar rahat bitirip mezun olan insanlar gördüm ki, onlara yapılan kayırmalar aklıma geldikçe sinirlerim bozuluyor. Sınav sorularının paylaşılması, not ortalamalarının yükseltilmesi, denetlemelerde eksikliklerinin örtbas edilmesi, ceza alsalar dahi bu çocukların disiplin puanlarının silinmemesi, ispiyoncu olarak kullanılmaları da cabasıydı. Bütün kayırılan öğrenciler bir ekip olarak hareket eder, izne çıkar, ders çalışırdı.”

M5: “Ayrımcılık yaşadım. Şok mangası adı altında normal taburla beraber eğitim gördükten sonra tekrar eğitim yaptım. Geceleri uyku saatim 45 dakikaya kadar inmişti.”

M6: “Gerek komutanlarımızdan gerekse üst sınıflardan çeşitli zamanlarda şiddet gördüğüm oldu. Bu şiddet olayları ‘ke-merle dövme, sopayla dövme, kafayı pisuara sokma, tekmeleme, yorgan kılıfının içine konularak pencereden aşağı sarkıtılma, yatakhane de ranzaların altından süründürülme, baş tuvaletin içine girecek şekilde sınav çekmeye zorlanma’ gibi pek çok fiziksel ve psikolojik boyutta olabilmekteydi.”

M7: “Kamp sırasında ağır işkenceler yaşadım... Uykusuzluk, önemsiz olan her şeyden ağır cezalar... Neredeyse her gün takım komutanları tarafından yapılan hakaretler...”

M9: “Kara Harp Okulu İntibak Kampında bir sözde üsteğmen, geceleri uyumamı engellemek için bana arazi temizliği gibi saçma sapan bir görev vermişti. Her gece sabaha kadar rüzgârın dağıttığı yemekhane çöplerini toplamaya çalışıyordum. Bir başka üsteğmen de bu sırada bazen benim yanıma geceleri gelip beni darp ederdi. Sınav çektirirken botlarıyla karnıma ve göğsüme tekme atmak, tokat veya yumruk atmak gibi şimdi pek de hatırlamadığım birçok eylemi olurdu. Ayrıca pek çok sözde subay tarafından işkence boyutuna varacak şekilde özellikle ben ve benim gibi bir grup arkadaşıma, diğer askerî öğrencilerden ayrı ve kıyaslanamayacak seviyede farklı olarak eğitim yaptırılırdı. Bu eğitimlere işkence demek daha doğru olur. İzmir’in 45 derece sıcaklığında saatlerce tam teçhizatlı güneş altında koşma, sürünme, yemek yemenin ve su içmenin yasaklanması, susuz geçen saatler sonucu zorlayarak çok miktarda su içirerek kusturma ve bu kusunun üstünde sürünme, güneşe zorla baktırma, öğlen asfaltta çıplak bir şekilde süründürme gibi şimdi çok da hatırlayamadığım metotlarla bireysel olarak pek çok işkenceye maruz kaldım ve kalanları gördüm. Çok bariz biçimde ayrımcılık yaşadım. İlk üç sene bir yana, askerî lise son sınıfta ve özellikle Kara Harp Okulunda vatan haini muamelesi gördüm. Yüzüme karşı ‘Vatan haini, hırsız, ahlaksız’ gibi pek çok iftira ve hakaretlerde bulundu. Tek başıma, on kişinin altından kalkamayacağı görev ve sorumluluklara tabi tutuldum. Sınavlara çalıştırmadılar. Sınav saatine on dakika kalana kadar son sınıfların silah deposunda temizlik yaptığımı bile hatırlıyorum. Zaten sınav notlarımız da düşürülüyordu. Bu sırada diğer öğrencilere, sınavdan önceki akşam sınavda çıkacak sorular bir şekilde geliyordu. Her gün ortalama 3-4 tane savunma alıyordum. Neredeyse hiçbir zaman diğer öğrenciler kadar eğitim ve spor yapmadım. Hep onlardan ayrı ve farklı işkencelerle karşılaştım. İstenmeyen kişiler olduğumuzu herkesin içinde açık açık söyleyen sözde subaylar vardı. Beni en çok etkileyen olay da şu oldu: İntibak Kampında yeni bir uluslararası ilişkiler sınıfı açılacağını, bu sınıflarda Arapça ve Rusça öğretileceğini ve bu sınıflara askerî lise mezunu başarılı öğrenci-

lerin alınacağı söylendi. Beni elbette buraya almadılar. Hiç hak etmeyen, sınıfta kalmış, derslerde başarısız birçok kişiyi aldılar. Ayrıca hâlâ çok ilginç bulduğum bir olay daha var: Yine bu İntibak Kampında Kuleli ve Maltepe Askerî Liselerinden en başarılı mezun olmuş üçer kişiyi Amerika Birleşik Devletleri gezisine götüreceklerini söylediler. Ayrılanları çıkarttığımızda ben Maltepe Askerî Lisesinden 2. sırada başarılı olarak gözükmekteydim. Ancak beni bu geziye götürmediler. Kendi kafalarına göre üçer kişi seçip götürdüler. O ülkede neler yaptıklarını bilmiyorum, çünkü anlatmadılar. (Yakın zamanda bu konuyla ilgili önemli bir haber çıktı:²⁴⁷ ‘FETÖ soruşturmasında, örgütün Kara Harp Okulu imamının öğrencileri gezi bahanesiyle FETÖ elebaşısının elini öpmeye götürdüğü ortaya çıktı.’)

M10: “Kara Harp Okulu İntibak Kampında ve 1. sınıfta takım komutanları tarafından ‘Şok mangası’ adı verilen gruba alındım. Burada en baştan itibaren gece uykusuz bırakılma, aç bırakılma, ‘eğitim eksikliği’ adı altında çeşitli fiziksel işkencelere, sürekli hakaretlere, psikolojik baskı ve mobbing/yıldırıma maruz kaldım. Bunlar için hiçbir sebep gösterilmedi. En ufak da bir disiplin suçu işlememiştım. Sürekli olarak her gün bu durum devam etti, ta ki sağlık gerekçeleri bahane gösterilip okuldan ilişğim kesilene kadar...”

M11: “İftiralara uğrayarak, hakaret edilerek ve eşyalarım düzenli olarak çalınarak psikolojik şiddet gördüm. Ayrıca ben ve bazı arkadaşlarım eğitim adı altında diğer öğrencilerden ayrı olarak hakaretler eşliğinde fiziksel şiddet gördük. Ayrımcılık yaşadım, evet. FETÖ’cü olan öğrenciler çok rahat bir öğrencilik hayatı sürerken biz ayrılmaya zorlandık.”

M13: “Senden subay olmaz, sana bu ülke emanet edilmez’ gibi birçok hakarete maruz kaldım. Hak ettiğim çarşı izinlerine çıkarılmama, ailem beni ziyarete gelmesine rağmen evci izinlerine çıkarılmama gibi birçok ayrımcılığa maruz kaldım.”

M14: “Şiddet gördüm. Sınav çekerken tekme atma, duvara yaslayıp göğsüme vurma, kafama vurma, bana doğru çeşitli eşyaları fırlatma... Evet, ayrımcılık yaşadım. Hak etmediğim birçok ceza aldım. Hiçbir şekilde, hiçbir şeyden affedilmedim.”

M15: “Bir gün aniden çağırdılar ve ‘Kendi isteğinle bu okuldan ayrıl, yoksa sana gün yüzü göstermeyiz’ dediler. Bu isteklerini kabul etmeyince günlerce fiziksel ve psikolojik baskıya maruz kaldım. Gereğinden fazla fiziki eğitim ve uykusuz geceler yüzünden vücudum güçsüz düştü. Ardından beni terör örgütüne üye olmak ile suçladılar ve bu durumu kaldıramayacağım için ayrılmak zorunda bırakıldım. Kara Harp Okulunda bunu, ayrımcılığı çok hissettim. Düşük puanlar ile gelen sivil kaynaklı öğrenciler anaokulunda gibi eğitim alırken bizler uyuyamayacak kadar yoruluyorduk.”

M16: “İşkence gördüm. 7-8 saat esas duruşta bekleme, sabaha kadar süren yazı ödevleri ve burnumun dibine kadar girip bağırmalar... Ayrımcılık yaşadım. Devrem uyurken ben yazı ödevi yapıyordum, o yemeğe giderken ben yemekhanenin giriş kapısında esas duruşta bekliyordum, istirahat saatinde komutan odasının önünde esas duruştaydım, askerî eğitimde-istirahatlerde ekstra eğitimler yapıyordum.”

M17: “Evet, ayrımcılık yaşadım. Arkadaşlarım otururken bana sürekli evrak işi verildi. Herhangi bir açığımı bulmak için subaylar tarafından irdelenirdim.”

M18: “Ayrımcılık yaşadım. Aynı suçu işlemekten dolayı 24 kişi içtimaya çıkarılıp daha sonra 6 kişi savunma alıp 2 kişinin ceza alması; koğuş kontrollerinin, saç-sakal kontrollerinin, kılık kıyafet kontrollerinin çoğunun bazı kişilere ceza verilerek bitirilmesi; her aramada belli kişilerin dolaplarından kitaplarının, telefonlarının, mp3’lerinin alınması...

M19: “Ayrılmam için baskı yapılıyordu ancak dayanıyordum. En son ailemle tehdit edildim ve ardından kamp bölgesinde çadıra soktular. Üç üstegmen beni ortaya aldı, önce yumruk ve tokat ile daha sonra yere düşünce de tekme ile beni darp etti. Herkes kendi birliği ile eğitimdeyken ben ‘Şok mangası’ adı verilen işkence grubunda ayrı tutuldum.”

M22: “Ayrımcılık yaşadım. Her zaman geri plana itiliyordum. Mesela aynı şeyden dolayı başka bir arkadaşım ceza almazken ben ceza alıyordum. Saç, sakal uzunluğumuz aynı olmasına rağmen başka arkadaşlarım izne çıkarken sınıf subayları benim çıkmama izin vermiyorlardı.”

Bunlara benzer daha birçok haber ve askerî öğrencilerin beyanları bulunuyor.²⁴⁸

Fakat bu işkence ve ayrımcılıkları okumak ya da dinlemek, bu yaşananların tam manasıyla anlaşılmasını sağlamıyor. Bu nedenle askerî okullarda yaşananların, döneme ışık tutmak ve daha sağlam bir bilinç yaratmak amacıyla ‘tiyatro, film ve belgesel’ gibi alanlarda anlatılma ihtiyacı bulunuyor. (Bu konuda TRT 1 kanalında oynatılan “Mahrem” mini dizisi (belgesel/drama), çok gerçekçi ve başarılı bir yapım olmuştur.)

14. ASKERİ OKULLARDA YAŞANAN FETÖ İŞKENCELERİNİ ANLATABİLMENİN ZORLUĞU

2006-2014 yılları arasında, yani 8 yıllık süreçte askeri okullarda sancılı yılların anlaşılammaması, bu dönemde yaşanan FETÖ işkencelerinin ve kumpaslarının açıklanmasındaki zorluklardan kaynaklanıyor. Bu zorluklar aşağıdaki dört görüş ile açıklanabilir:

Birincisi ve en önemlisi, bu dönemde, gerçeklerin çarpıtılmasıyla yakından ilişkilidir. Bu süreçte, mağdur askerî öğrencilerin yanlış yönlendirilmesi ile bu tasfiyeleri gerçekleştiren esas fail FETÖ gizlendi.

İkincisi, yaşanan bu işkenceler ve ayrımcılıklar, sanki doğal bir eğitimmiş gibi algı yönetimi yapıldı. Buna göre tasfiye edilen öğrenciler, ‘kendi istekleri ile okuldan ayrılmıştır’ ve ‘sırf tazminatların düşmesi ya da kaldırılması’ gibi şahsi çıkarları nedeniyle olayları abartmaktadır. Bu görüş, işkenceleri gerçekleştiren FETÖ mensubu sözde subaylar ve diğerleri tarafından sıklıkla kullanılarak yaygınlaştırıldı.

Üçüncüsü, basına yansıyan haberlerdeki işkencelerin ve ayrımcılıkların ‘belli bir kesime yönelik yapıldığı’ ve ‘tüm bunlar yaşanırken bazı öğrencilerin el üstünde tutulduğu’ vurgusunun zayıf kalmasından kaynaklı. Evet, çoğu asker sürünmekte, çoğu uykusuz kalmakta, çoğu ağır eğitimlerden geçmektedir. Fakat bu tasfiyelerde sistematik bir şekilde hedef öğrencilerin askerî okullardan zorla ayrılmalarına dönük bir “Eğitim” değil, “İşkenceler” ve “Ayrımcılıklar” söz konusudur.

Dördüncüsü, tasfiye edilen askerî öğrencilerin arasında FETÖ mensubu öğrenciler de bulunuyor. Bu öğrenciler, yanlış algıların oluşturulmasında ve örgüte karşı verilecek mücadelenin engellenmesinde rol aldı.

Sayılan bu dört görüşün etkisiyle “FETÖ mağduru askerî öğrenciler” gerçekte ne yaşadıklarını anlatamadı. Bunun üzerine örgüt mensubu ajanların devreye girmesiyle olaylar fazlasıyla sulandırıldı. Sonuçta gerçeğin üstü örtüldü. Fakat örgütün hesaba katmadığı bir şey vardı: *“Her ne saklarsan sakla, geçen günler onu görünür kılacaktır!”*

Bu konunun daha iyi anlaşılması için şahsi bir anımı paylaşmakta fayda görüyorum: 2012 veya 2013 yılıydı. Üniversitede okurken topluluk olarak bir etkinlik için Anıtkabir ziyareti kararlaştırıldı. Ben de bu etkinliğin ayrıntılarını planlamak amaçlı o dönemdeki Anıtkabir komutanını, daha öncesinde askerî lisede öğrenci amirim olması sebebiyle ziyaret ettim. Kara Harp Okulundan ayrıldığımı bilmeyen komutanım, beni sakallı görünce vaziyeti anladı. Sohbet sürerken “Neden ayrıldın?” dedi. Ben, biraz sıkılarak, bunu cemaatin tezgâhladığından, özellikle de başarılı askerî öğrencilerin tasfiye edildiğinden bahsettim. “Olmaz öyle şey! TSK, ilgili maddelerde de yazdığı üzere Atatürkçü çizgide şöyle, böyle subay yetiştirmektedir...” şeklinde bana karşı çıktı. Bu tepki ve bana art niyetliymişim gibi bakan bir surat karşısında daha sert açıklamalarda bulundum. Bana “Tek bir haber kanalını takip etme, açık görüşlü ol, hepsini takip et, at gözlüğü takma” şeklinde öğütler veren komutanım, en son “Evet Yağız, güle güle” şeklinde birden ayağa kalkıp elimi sıktı ve bir asker eşliğinde beni kibarca Anıtkabir dışına çıkarttı.

Bu anımı paylaşmak şu açılardan önemli: Birincisi; bana inanmayan şahıs, askerî lisede öğrenci amirliği yaptı. Buna rağmen eğer art niyetli olan kendisi değilse FETÖ’nün askerî okullardaki varlığından bihaberdir. İkincisi; kendisine çok önemli bir konuda kuvvetli şüpheler ve ibareler sunmama rağmen ‘bir at gözlüğü’ içerisinde ilgili maddelerden bahsetti ve bu yapılanmaya ordu içerisinde asla yer olmadığı şeklinde kesin bir ön yargı sundu. Esasında bu örnek üzerinden şunu net bir şekilde görüyoruz: Askerî okullarda Atatürkçü bir eğitim verildiği ve asla irticai

faaliyetlere göz yumulmadığı şeklindeki yanlış ön yargı sayesinde FETÖ rahatlıkla ordu içerisinde yapılanabilmiştir!

Görüşüğüm Anıtkabir komutanı suçlu mudur? Görüşüğüm onlarca komutan, onlarca milletvekili ve danışmanları, yüzlerce askerî öğrenci ve milyonlarca vatandaşımız kadar suçludur! FETÖ mensubu olmayanlar bu gerçeğı anlamak istemedi, FETÖ mensupları ise bu gerçeğı çok güzel manipüle etti.

15. ASKERİ OKULLARDA KÜLTÜR DEĞİŞİMİ

Askerî okullarda yaşanan kültür değişimi, 2006-2014 yılları arası askerî okullarda bulunan ve örgüt mensubu olmayan askerî öğrenciler tarafından kolayca fark ediliyor. Kültür gibi soyut bir kavramın değişiminin değerlendirilmesi, doğal olarak o dönemde askerî okullarda bulunan öğrencilerin gözlemlerine dayanıyor. Bilindiğı üzere örgütün 2006 yılından itibaren askerî okullardaki hâkimiyeti giderek arttı. Bu süre zarfında askerî okulların onlarca yıldır barındırdığı kültürlerinde birtakım değişimler yaşandı. Bu değişimlerin bir kısmı aşağıdaki gibi özetlenebilir:

1- Kız arkadaş edinme ve karşı cinsten biriyle arkadaş olup sosyal faaliyetler içerisinde bulunma örgüt hâkimiyetinden önce teşvik edilen bir durumken, zaman içerisinde kız arkadaşı olanların üzerinde baskılar kurulmaya başlandı ve karşı cinsten uzak kalınması şeklinde beyanlarda bulunuldu. Kız arkadaşı olan öğrenciler cezalandırıldı.

2- “İspyonculuk” askerî öğrenciler için kara bir lekedir. Haklı bile olsanız, ‘arkadaşınızı-kardeşinizi-silah arkadaşınızı’ komutanınıza şikâyet etmek büyük bir ayıp olarak değerlendirilir. Örgüt hâkimiyetinden sonra ise ispiyonculuk teşvik edilir bir hâl aldı. Silah arkadaşlarınızı ispiyonlamanız; sizin sicilinizi, komutanlarınızın gözündeki değerinizi arttıran bir özellik hâline geldi. Böylece silah arkadaşlığı kavramını öğrenecek öğrenciler arasında bu duygu, henüz kıtaya çıkamadan söndürüldü; arkadaşlar arasında güven bağları zedelendi, subay adayları yalnızlaştırıldı.

3- Örgüt hâkimiyeti ile birlikte gözle görülür bir şekilde hem akademik hem de spor başarı oranları düştü. Özellikle Kara Harp Okulu gibi önemli bir askerî okula ÖSYM’nin yaptığı sınavlar-

da ‘barajı ucu ucuna geçebilen öğrenciler’ gelmeye başladı. Aynı süreçte başarılı öğrencilerin tasfiyesiyle okulda başarı durumu oldukça fazla azaldı. Bir yanda ‘fen liselerini kazanıp askerî liseyi tercih edenlerin tasfiyesi’, öte yanda ‘sınavlarda başarısız olup meslek kaygısıyla askerî okullara başvuranlara kucak açılması’ neticesinde ortaya çıkan acı tablo malumunuzdur. Bu durum o kadar fazla ilerledi ki, FETÖ mensubu öğrencilere Kara Harp Okulunda başarılı olabilsinler diye öncesinden sınav soruları dahi verildi. Ayrıca spor alanındaki başarı standartları düşürüldü. Böylece düşen spor başarı düzeyi gizlendi.

4- Askerî okullara öğrenci temini için yapılan mülakatlarda adayların konuşma şekline ve oturuş kalkışına kadar özen gösterilirdi. Türkçesi bozuk ya da kekeme gibi sorunları bulunanlar elenirdi. FETÖ hâkimiyeti ile birlikte bırakın kekemeyi, henüz kendi dilini düzgün konuşamayan askerî öğrencilerin varlığı dikkat çekti.

5- Harp Okulları 2008 yılı öncesi öğrenci teminini askerî liselerden karşılarken, bu yıl itibarıyla sivil liselerden gelenlere de kapılar açıldı ve her ne hikmetse (!) özellikle 2009 yılı itibarıyla birçok askerî lise mezunu öğrenci, Harp Okullarına geçerken kendi isteği (!) ile okuldan ayrılmak durumunda kaldı. Genellikle askerî liseyi bitirip Harp Okullarına geçen öğrenciler hor görüldü, sivil liselerden gelen öğrenciler ise el üstünde tutuldu.

Kültür değişimiyle ilgili sayılan bu beş maddeden farklı olarak başka değişimler de yaşanmış olabilir.

Örneğin; karacı ve havacı olarak ortak eğitim veren Bursa Işıklar Askerî Lisesi kapatılarak, yerine sadece Hava Kuvvetlerine ait bir askerî lise kuruldu ve bu süreçte, Hava Lisesindeki birçok öğretmen sınıfındaki subay değiştirildi. O dönemde, yani 2008 yılı itibarıyla Hava Lisesine geçen öğrencilerin bir kısmı Kara Harp Okulunda yaşananların bir benzerini, henüz bu yeni oluşturulan lisede yaşamaya başladıklarını ifade etti. Ayrıca “Game of Thrones” davası, FETÖ mensubu olmayan öğretmen sınıfındaki subayların İzmir-Maltepe Askerî Lisesinden nasıl ayrılmaya zorlandıklarını gösteren çok önemli bir kumpas davası olarak ortaya çıktı.

Askerî okullardaki kültür değişimi tüm boyutlarıyla ortaya koyulabildiğinde, FETÖ'nün oluşturmak istediği subay profili ortaya çıkarılabilir. Örneğin; ispiyonculuk kültürünün yerleştirilmesi sayesinde, 'silah arkadaşlığı kuvvetli olmayan zayıf bir ordu' yaratmak amacıyla oldukları görülüyor. İspyonculuk, zaten uluslararası bir ajan şebekesi olarak çalışan FETÖ açısından çok kullanışlı bir araçtır. FETÖ, bunu TSK dâhil diğer tüm örgütlenmelerinde istihbarat amaçlı çokça kullanıyor.

Kız arkadaş edinme yasağı, FETÖ'nün örgüt içi evliliğe verdiği önemi işaret ediyor olabilir. Kendi mensuplarını örgüte tam manasıyla bağlı tutabilmek adına yine kendi mensuplarıyla evlendirmesi, örgüt açısından büyük önem taşıyor. Katalog tarzı evlendirme modeli bu amaçla kullanılıyor.

Subaylığa "Garanti meslek" gözüyle bakan çıkarıcı, başarısız öğrencilerin askerî okullara alınması ve aynı zamanda sivil hayatta çok daha başarılı olabilecekken zoru seçen, vatani için şehit olmayı göze alan ve hatta "Bir subay ne kadar maaş alır?" onu dahi bilmeyen öğrencilerin tasfiyesi, FETÖ'nün nasıl bir ordu yaratma peşinde olduğunu açıkça gösteriyor.

İKİNCİ KISIM: FETÖ MAĞDURU ASKERİ ÖĞRENCİLER

1. FETÖ'NÜN HEDEFİNDEKİ ASKERİ ÖĞRENCİLERİN GENEL PROFİLİ

FETÖ'nün ideolojisinde gördüğümüz üzere örgütün hedef aldığı şahıslar ve gruplar çok çeşitlidir. Yani, 'örgütten olmayan herkes örgütün düşmanı' olarak görülüyor ve bu insanlar örgüt için bir tehdit olarak algılanıyor. FETÖ'nün hedefindeki askerî öğrencilerin genel profili de çok çeşitlidir. Onların tek ortak paydası 'örgüt mensubu olmamaları ya da örgüt için tehlike arz etmeleri' olarak değerlendirilebilir.

Siyasal açıdan değerlendirildiğinde, bu askerî öğrencilerin henüz yaşlarının küçük olması nedeniyle ailelerine bakmakta fayda var. Ailelere bakıldığında sosyal demokrat, muhafazakâr, dindar, Sünni-Alevi gibi çeşitlilik bulunuyor. Yani hedef öğrenciler aileleri temelinde değerlendirildiğinde ortak bir ideoloji ya da benzer bir siyasal-sosyal alt yapı göstermiyor. Bu çeşitlilik, *"Örgütten olmayan herkesin örgütün hedefinde olduğu"* tezini doğruluyor. Fakat henüz çocuk yaşlarda askerî okullara kaydolmaları ve subay olmayı çok istemeleri, bu öğrencilerde 'ortak bir milli ruhun' varlığını kanıtlıyor.

Ekonomik açıdan değerlendirildiğinde çoğunun orta sınıf ailelerden geldiği görülüyor. Esnaf, polis, asker, memur, çiftçi gibi orta sınıf ailelerin çocuklarının askerî okullara daha çok girdiği biliniyor. Bununla birlikte alt ve dar gelirli ailelerden gelen öğrenciler de bulunuyor. (Dolayısıyla FETÖ tarafından tasfiye edilen öğrencilerin ödemek zorunda kaldığı yüklü maddi tazminatlar, bu öğrencileri ve ailelerini oldukça zor bir duruma düşürdü.)

Örgüt, sadece Alevi kökenli ya da sosyal demokrat görüşlü ailelerden gelen askerî öğrencileri değil, başörtülü annesi olan ya da muhafazakâr ailelerden gelen askerî öğrencileri de hedef aldı. Bu nedenle siyasal, dini ya da ekonomik açılardan hedef kitlenin ayrıntılı profilini çıkarmaya çalışmak boşa bir çaba. Bu noktada konumuz açısından vurgulanması gereken, ayrılmak zorunda kalmış askerî öğrencilerin daha öncesinde FETÖ bağının olup olmadığı ya da zorla ayrılmak durumunda kalmışsa dahi sivil hayatında yine örgüte hizmet edip etmediğidir. Bu açıdan değerlendirildiğinde, 2006-2014 yılları arası ayrılan askerî öğrencilerin altı grup oluşturduğu gözlemleniyor:

1. Grup: Örgüt ile hiçbir zaman bağı olmadı. Askerî okullarda yaşanan FETÖ zulmüne sivil hayatında sessiz kaldı, acılarını unutmaya çalıştı ve kendi hayatını yeniden kurmaya çalışıyor.

2. Grup: Örgüt ile hiçbir zaman bağı olmadı. Sivil hayatında hayallerini çalan, geleceğini mahveden FETÖ zulmüne karşı direndi. Örgüte karşı mücadeleye ilgili, hesap sormak istiyor.

3. Grup: Askerî okula girerken örgüt ile bağı var ama süreç içerisinde örgütten koptu. Öncesinde örgütle bağlantılı olması, örgütün direktifleri doğrultusunda en yakın arkadaşlarını ısk evlerinde ağabeylerine ispiyonlaması ya da diğer çeşitli utanç verici olaylara karışması dolayısıyla örgüte karşı mücadeleye ilgisi yok, çekiniyor.

4. Grup: Askerî okula girerken örgüt ile bağı var ama süreç içerisinde örgütten koptu. Örgüt hakkındaki bilgileri ile örgüte karşı mücadeleye destek veriyor. Askerî okullardaki FETÖ yapılanmasının deşifresinde oldukça etkili oluyor.

5. Grup: Örgüt ile çocukluğundan beri ilişkisi sürüyor. Askerî okullardan ‘ayrılmak zorunda kalmış görüntüsü’ verilerek sivil hayatında sözde hizmet görevini sürdürüyor. Bunlar çeşitli ideolojik örgütler içerisinde bulunuyor. Ayrıca ‘FETÖ mağduru askerî öğrencilerin birlik olmasının en büyük engelleyicisi’ ve ‘mağdur askerî öğrencilerin yanlış yönlendirilmesinin baş mimarları’ oldukları düşünülüyor. Bu grup, hâlâ tehlike arz ediyor.

6. Grup: Örgütle bağı olmakla birlikte, bu bağ zayıfladı. Fakat örgütün etkisinde hâlâ yanlış yönlendirilebiliyor. Örneğin

“Sana askerî okulda işkence eden subaylar Atatürkçüydü” gibi argümanlara inanıyor, örgüt tarafından hâlâ sömürülüyor.

Ortaya çıkan bu tablo, durumun ne kadar karmaşık olduğunun bir özetidir. Hedef olarak bilenen bazı askerî öğrencilerin bile örgüt bağlantılı olmaları, tasfiyelerin ne kadar ayrıntılı planlandığını ortaya çıkarıyor.

2. HEDEF ASKERİ ÖĞRENCİLERİN ZAYIFLIĞI

Askerî okullardan zorla ayrılmak durumunda kalan öğrencilerin aklına ilk gelen sorular “Acaba dayanabilir miydim? Biraz daha dayansam kurtulur muydum?” şeklinde oluyor. Bu durum, örgütün son derece iyi planlanmış bir tasfiye stratejisinin olduğunu gösteriyor. Her ne kadar hedef öğrencilerin ayrılması için türlü türlü işkenceler ve ayrımcılıklar yapılıyor olsa da en sonunda, yani ayrılma vakti geldiğinde suçlu psikolojisine giren taraf “Mağdurlar” oluyor.

Bunu nasıl başardılar?

Bu durumun birçok psikolojik açıklaması yapılabilir. Fakat burada sadece şahsıma ait küçük bir anıyı paylaşarak değerlendirmede bulunmak istiyorum: Tüm haksızlıklardan, işkencelerden ve uykusuz geçen gecelerden sonra, sabaha karşı çadırıma yollandığımda ayrılma kararı aldım. Sabah içtimasında bunu ilgili komutanıma ilettim. Sürekli bana işkence ve ayrımcılık yapan komutan, birden ağabey rolüne girdi. O kadar sıcak davranmaya başladı ki... Oldukça da mutluydu. “Kardeşim,” dedi, “Senin sivil hayatta daha başarılı olacağını biliyorum...” Ben bu tebrikler karşısında tekrar şaşırdım. En son intibak kampından sorumlu üst düzey bir komutanla görüştüm. O da “Sen çok başarılısın, niye ayrılıyorsun ki, işkence ettiğini düşündüğün komutanlar senin iyiliğini istiyor, hem düşünsene onlar da sabahlara kadar başınızda kalıyor” dedi. Sonrasında, “Kamp süresince hiçbir insanlık dışı hareket-hakaret görmedim, kendi isteğimle ayrılıyorum” şeklinde bir dilekçeyi zorla imzalamamı, imzalamazsam kamptan çıkamayacağımı söylediler.

Bu küçük anıdan neler çıkarılabilir? Birincisi; ayrılmanız için size işkence eden örgüt mensubu sözde subay, ayrılma kararınızı duyduğunda seviniyor, size bir ‘ağabey’ gibi yaklaşıyor ve sivil

hayat hakkında size umut aşıyor. Öyle bir tabloyla karşılaşyorsunuz ki, kendinizden şüphe ediyorsunuz; *“Dün gece size işkence eden subay bu değil miydi? Yok canım, bu değildi herhâlde. Acaba ben mi abartıyorum?”* İkincisi; üst düzey komutan ‘iyi polis’ rolüne girip hem sizi hem de size işkence eden subayları övüyor. “İstersen geri dön” diyor fakat geride, o yeşil çadırlar arasında “Ayrılırim deyip geri dönenin vay hâline!” şeklinde büyük bir tehdit var. O psikoloji içerisinde “Tamam komutanım, madem öyle geri dönüyorum” diyebilmeniz oldukça zor... Bu sayede iyice, sanki ayrılmak sizin kararınızmış gibi durmaya başlıyor. Son olarak; zorla imzalatırılan matbu dilekçe... Yasal olarak tamamen kendi isteğinizle okuldan ayrıldığınıza ilişkin beyanatın altına imzanızı atıyorsunuz. Tebrikler! “Kendi isteğinizle (!)” çocukluk hayalinize, çok sevdiğiniz üniformanıza, hayatınızı feda edeceğiniz silah arkadaşlarınıza ve geleceğinize veda ettiniz. Güle güle!

Görüldüğü üzere, hedef askerî öğrenciler son derece planlı-programlı bir kumpasın mağduru oldular. Her şey o kadar ayrıntılı hesaplanmış ki, kendilerini suçlu hissettiler. Bu durum, FETÖ’nün işkenceleri ve kumpasları karşısında askerî öğrencilerin ne kadar zayıf ve korunmasız bir durumda kaldığını gösteriyor. “Hedef askerî öğrenciler FETÖ’nün işkencelerine ve ayrımcılıklarına karşı gelebilir miydi?” sorusunun cevabı, basit bir şekilde “Hayır” oluyor. Bu noktada “Hayır” cevabının nedenlerini biraz daha açmamız gerekiyor:

1- FETÖ’nün hedefindeki askerî öğrenciler, ilk başlarda hedef olduklarını bilmiyorlardı. Örgüt mensubu sözde subaylar, “Sen Atatürkçüymüşün, senin ailen ülkücüymüş, senin akrabalarının başka bir tarikatla bağlantısı” varmış şeklinde değil, “Senin sakal tıraşını beğenmedim, sen disiplinsizsin, duruşun bozuk, niye bana öyle baktın” gibi bahanelerle hedef öğrencilere baskı kurdular. Doğal olarak hedef olan bir askerî öğrenci “Hata bende, düzeltirsem kurtulurum” inancına kapıldı, suçu kendinde aradı.

2- Hedef askerî öğrencilerin tümüne birden baskı kurulmadı. Bunun aksine hedef askerî öğrenciler zamana yayılarak, 10-15 kişilik “Şok mangaları” içerisinde gece gündüz işkencelere tabi tutuldu. Bu durum, hedef kitleyi daha zayıf ve korunmasız kıldı.

3- İşkencelerde bulunan FETÖ mensubu sözde subayların “Psikolojik baskı” konusunda uzmanlaştıkları görüldü. Hatta bazılarının psikolojik baskı teknikleri konusunda bilimsel çalışmaları dahi takip ettikleri gözlemlendi.

Şimdi, tüm bunlar karşısında her şeyden habersiz bir askerî öğrencinin yerine kendinizi koyun. Dayanabilir miydiniz? Yine de tüm bunlara karşı dayanan askerî öğrenciler oldu. Bunların büyük bir kısmı ‘sınav kâğıtlarında oynama yapılarak’ ya da ‘sürekli meşgul edilerek’ derslerden bırakıldı, bunun neticesinde sınıfta kalarak ayrılmak zorunda kaldılar. Çünkü iki defa sınıfta kalan bir askerî öğrenci doğrudan atılıyor.

Bir kısmının disiplin puanları sürekli indirildi, belli bir puanın altında kalan öğrencinin okuldan atılma tehlikesi olduğundan dolayı kendileri ayrılma yolunu tercih ettiler. Bir kısmı ise “Sahte sağlık raporları”²⁴⁹ neticesinde ayrılmak zorunda kaldı. Örneğin; kalbinizde hiçbir sorun yok ama hâlâ okulda kalmakta ısrar ediyorsanız, FETÖ mensubu askerî doktorların işbirliği neticesinde kalbiniz sağlıksız gösterilerek “Askerî öğrenci olamaz” raporu alırdınız. Bu dönemde “Psikolojisi bozuk” şeklinde tasfiye edilen öğrenciler bile oldu. Özetle, 2006-2014 yılları arası FETÖ mensubu sözde subayların elinden kaçış neredeyse imkânsız oldu. İçeride paşalar gibi el üstünde tutulup gelecekleri, sicilleri, notları parlatılan askerî öğrenciler ise malumunuzdur.

3. HEDEF ASKERİ ÖĞRENCİLERİN TASFİYE EDİLMESİNDEKİ ACELENİN NEDENLERİ

Çalışmada vurgulandığı üzere askerî okullarda FETÖ operasyonlarının açıkça başladığı yıl 2006’dır. 2006-2014 yılları arası binlerce askerî öğrenci FETÖ mensubu olmamak ya da örgüt için tehlike arz etmek nedenleri ile tasfiye edildi. Bununla birlikte, örgütün askerî okullara öğrenci temininde 2012 yılı itibarıyla tam bir başarı kazandığı, bu yıldan sonra neredeyse kendilerinden olmayan kimseyi askerî okullara almadıkları düşünülüyor. Hâl böyle olunca akla şu soru geliyor: “Zaten 2012 yılına gelene kadar yaklaşık tüm devrelerin yarısına yakını FETÖ ile bağlantılı bir şekilde kendi hakkıyla ya da soruların verilmesi gibi yasadışı yollarla askerî okullara sızdı. 2012 yılından sonra örgütün askerî

okullara öğrenci temininde çok daha sıkı çalıştığı ve bunun neticesinde neredeyse tüm öğrencilerin örgüt ile bağlantılı olduğu düşünülüyor. Ortaya çıkan tablo zaten örgüt mensubu askerî öğrencilerin giderek artan orandaki hâkimiyetini gösteriyor. O hâlde, “Örgüt mensubu olmayan askerî öğrencileri bir an önce tasfiye etmek için neden acele edildi?” Bu soruya verilebilecek cevaplar şu şekilde toparlanabilir:

1- Örgüt tüm hareketlerini bir ajanda çerçevesinde gerçekleştiriyor. Buna göre askerî okullarda tam hâkimiyetin kurulacağı tarih belli. Fakat bu ajandanın gerisinde kalındı. Her ne kadar örgüt 2008 yılı itibarıyla TSK’da ve doğal olarak askerî okullarda gücünü tam manasıyla göstermişken bile, yıl 2013 olduğunda hâlâ kendilerinden olmayan ya da kendilerine tehdit askerî öğrencileri çok mangaları aracılığıyla atmak için uğraş veriyordu.

2- Örgütün kendilerinden olmayan tek bir şahsa dahi tahammülü yok. TSK içerisindeki güçleri arttıkça bu konudaki tahammülsüzlükleri en üst noktaya ulaştı. Buna göre örgüt kendilerinden olmayan tek bir askerî öğrencinin dahi mezun olmasına razı gelemmez.

3- Askerî okullarda gerçekleşen tasfiyeler, halkın gözünde daha az infial yarattı. Örneğin “Askerî Okullardan Ayrılmalar 3 Bini Geçti” şeklindeki bir haber, daha kolay manipüle edilerek haberin ateşi rahatça söndürülebilir. Öte yandan “*3 bin Teğmen Atıldı!*” haberi çok daha dikkat çekicidir. Ayrıca bir askerî öğrencinin okuldan ayrılması disiplinsizlik gibi keyfi gerekçelerle sağlanabilir, fakat bir teğmenin atılması için çok daha fazla yasal engel bulunuyor. Hâl böyle olunca örgüt, hedef aldığı öğrencilerin okullarından mezun olmadan atılması gerektiğini planladı. Acele ederek, bu yolla daha derinden ve sessizce tasfiyelerini gerçekleştirdi.

Hedef askerî öğrencilerin neden aceleyle örgüt tarafından tasfiye edilmeye çalışıldığı sorusuna daha başka cevaplar da pekâlâ bulunabilir. Burada konumuz açısından vurgulanması gereken nokta; örgütün belirli bir plan ve program dâhilinde son derece sistematik hareket ettiği ve askerî emelleri doğrultusunda hedef askerî öğrencilerin tasfiyesinde oldukça acele ettiği gerçeğidir.

4. FETÖ MAĞDURU ASKERİ ÖĞRENCİLERİN HAK MÜCADELESİ

2006 yılından itibaren başlayan “Askerî okullarda FETÖ zulmü”, her yıl birçok askerî öğrencinin sivil hayata geçmesine neden oldu. Askerî okullardan ayrılmak zorunda kalan bu öğrenciler, dışarıda yavaş yavaş örgütlenmeye başladılar ve bir hak mücadelesine giriştiler.

a- Sosyal Medya Platformu: İlk yapılan işlerden biri “TSK’dan Ayrılanlar ve Atılanlar” şeklinde bir sosyal medya platformunun kurulmasıydı. Bu platform aracılığıyla sosyal medyada bir araya gelen öğrenciler seslerini duyurmak ve haklarını savunmak istediler. Yaklaşık 3 bin üyeden oluşan bu platform, çeşitli tartışmalar neticesinde “Maddi tazminatların kaldırılması ya da miktarının indirilmesi”, “İade-i itibar” ve “Askerlik görevinden muaf olma” gibi istekler doğrultusunda hareket etti. Bu hareket doğrultusunda milletvekilleri, danışmanlar, bazı kamu görevlileri ve dernekler ziyaret edildi ve yaşanan mağduriyetler anlatıldı.

b-Medya ve Meclis Çalışmaları: Yaşanan mağduriyetlerin anlatılması ve hakların geri kazanılması için sürdürülen çalışmalarda en çok “Medya” ve “TBMM” önemsendi ve çeşitli gazetelere bazı askerî öğrenciler tarafından röportajlar verildi. Şikâyet dilekçeleri yoluyla Meclis’e başvuruldu. Bununla birlikte Meclis’te milletvekillerini ve danışmanlarını bilgilendirme çalışmaları aktif olarak gerçekleştirildi, birçok milletvekiline askerî okullarda yaşanan işkence ve ayrımcılık konuları iletildi.

c-Eylemler: Platform aracılığıyla örgütlenen askerî öğrenciler, çeşitli sokak eylemleri içerisinde bulundu. Böylelikle hem medya hem halk nezdinde yaşadıkları haksızlıkları duyurmaya hem de Meclis’teki bilgilendirme faaliyetleri sırasında yalnız olmadıklarını, aksine çok mağdur ve mağduriyet olduğunu milletvekillerine göstermeye çalıştılar.

d-Soru Önergeleri: Bazı askerî öğrencilerin çabaları neticesinde milletvekilleri tarafından “Askerî okullarda neler oluyor?” şeklinde soru önergeleri verildi.

e-Dernek Faaliyetleri: Eski askerî öğrenciler, sosyal medya platformunda gerçekleşen örgütlenmeyi daha yasal bir boyuta taşımak amacıyla bir dernek çatısı altında toplanmaya çalıştı.

f-Kitap Projeleri: Bazı askerî öğrenciler bu dönemde konuyla ilgili yazarlara, gazetecilere ulaşarak bildiklerini, gördüklerini, yaşadıklarını aktardılar. Bunun neticesinde ilk olarak, Gazeteci Yazar Yavuz Selim Demirağ'ın "*İmamların Öcü*" isimli eseri yayımlandı. Daha sonrasında, Emekli Kurmay Albay Yazar Mustafa Önsel'in "*Ağacın Kurdu*" isimli eserinde birçok mağdur askerî öğrencinin yaşadıkları paylaşıldı.

g-Emniyete Verilen İfadeler: Askerî öğrencilerin bir kısmı, hiçbir şeyden korkmadan ve çekinmeden örgüt hakkında tüm bildiklerini emniyet güçleriyle paylaştı ve şikâyetçi oldu. Bununla birlikte Genelkurmayın ilgili birimlerine de şikâyetlerde bulundu.

h-Açılan Davalar: Askerî öğrencilerin çok az bir kısmı sivil hayata geçtikten sonra kendilerine işkence eden subaylar hakkında dava açabildi.

4.1.Eleştiriler

İşin medya ve Meclis ayağı değerlendirildiğinde o dönemde atılmaların, ayrılmaların nedeninin "Muhafazakârlık ve dindarlık" olarak ifade edildiği görülüyor. Bu süreçte çıkan haberler ve şikâyet dilekçeleri incelendiğinde bu durum açıkça ortaya çıkıyor. Yani hak kazanma ve bazı şahsi çıkarlar elde etme amacıyla iktidarın ideolojisine yakın durarak "Köylü kurnazlığı"na girişilmiştir denilebilir. Bunun neticesinde askerî okullardaki operasyonların esas faili FETÖ rahatlıkla gizlenebildi ve Ergenekon-Balyoz gibi FETÖ'nün kumpas davalarında yargılanan "Dinsiz ordunun ateist, darbeci, casus subayları (!)" aleyhindeki propagandalara destek olundu. Bu dolaylı sonucun sorumlusu olanlar, kanımca, elbette platformun içine sızarak yönlendirme faaliyetlerine girişen FETÖ mensubu askerî öğrenciler olabileceği gibi, esasında gerçeği bilip de o süreçte belki "Şahsi çıkar sağlarız" umuduyla susan tüm ayrılan ve atılan öğrencilerdir.

Meclis'teki faaliyetler sırasında ve diğer medya kuruluşlarıyla görüşmelerde, neredeyse herkes durumu kendi ideolojisine

çekmeye çalıştı ve “Bu durumdan nasıl bir fayda sağlayabiliriz?” şeklinde pragmatist bir bakış açısı körlüğü ile hareket etti.

Soru önergelerine gereken önem gösterilmedi ve cevaplar, ya inkâr edici ya da olayı geçiştiren bir üslupta verildi.

Meclis’e verilen şikâyet dilekçeleri neticesinde oluşturulan dilekçe komisyonu, Kara Harp Okulu ziyaretlerinde bulundu, olayı sorgular bir görüntü çizdi, fakat FETÖ mensubu subay ve askerî öğrencilerin yalan yanlış beyanları ile olayın üstü örtüldü.

Dernek faaliyetleri zaman içerisinde, bilerek veya bilme-yerek bazı askerî öğrencilerin yönlendirmesiyle FETÖ’ye karşı mücadele etmek yerine, tipik bir kahvehane ortamında çay içme faaliyetlerine dönüştü ve gerçek hedefinden saptırılarak üyeler hareketsizleştirildi.

Emniyete verilen bilgilerde 15 Temmuz Darbe Girişimi ön-cesinde bu darbeye kalkışan FETÖ mensubu subaylar hakkındaki kuvvetli şüphelerden bahsedildi fakat darbe girişimi engellene-medi. Genelkurmay’a verilen ifadeler ise zaten ‘yok hükmünde’ gibiydi. Açılan davalarda haklı olan öğrenciler, kanıt yetersizli-ği ya da örgüt mensubu sözde subayların ve askerî öğrencilerin yalan yanlış beyanlarda bulunmasıyla neredeyse ‘suçlu’ duruma düştü ve FETÖ mensubu yargı üyelerinin işbirliğiyle bazıları ‘if-tira’ suçlamasıyla karşılaştı.

4.2.Kazanımlar

Bu mücadelenin her ne kadar eleştirilecek birçok yönü olsa da belli kazanımlar sağlandı. *Buradaki en önemli kazanım, belirli bir düzeyde de olsa gereken bilinçlenmenin sağlanmış olmasıdır.* Bu kazanımlar şu şekilde özetlenebilir:

1- FETÖ mağduru askerî öğrenciler, zaten orta ve dar gelirli ailelerden gelmeleri ve askerî okuldan ayrılmanın (Sanki ken-di istekleri ile ayrılmışlar gibi!) cezası olarak omuzlarına binen yüklü maddi tazminatlar neticesinde, sivil hayatlarında manevi zorlukların yanı sıra birçok maddi sıkıntılar da çekiyordu. Dilek-çe komisyonunun çalışmaları neticesinde tazminatlarda indirim-e gidilmesi, bu yükü hafifletti. Örneğin Kuleli Askerî Lisesinden Kara Harp Okuluna geçişte (2010 yılı) ayrılan bir askerî öğren-

cinin ödemek zorunda kaldığı “40 bin liralık maddi tazminat”, yaklaşık 15 binlere kadar düşürüldü.

2- “İmamların Öcü” ve “Ağacın Kurdu” başlıklı iki kitapla “Askerî okullarda neler oluyor?” sorusuna hiç çekinilmeden cevaplar verildi ve “Yaşanan mağduriyetler- askerî okullardaki FETÖ gerçeği” haykırıldı. Bunun neticesinde büyük bir bilinçlenme sağlandı.

3- Emniyet güçlerine verilen ifadeler, her ne kadar darbe girişimini önleyemese de FETÖ’ye karşı verilen mücadeleye sağlam bir temel attı; TSK içerisindeki FETÖ yapılanması hakkında çok az bilgi sahibi olan kamu görevlilerinin örgüt hakkındaki bilgi düzeyleri arttırıldı.

5. FETÖ MAĞDURU ASKERİ ÖĞRENCİLERİN HAK MÜCADELESİNDEKİ HUKUKİ ENGELLER VE 15 TEMMUZ SONRASI GELİŞMELER

15 Temmuz Darbe Girişimi öncesinde, FETÖ tarafından tasfiye edilen bazı öğrenciler haklarını aramak amacıyla çeşitli yollara başvurdu. Bu süreçte, Kara Harp Okulunda işkence ve ayrımcılık gördüğü için ayrılmak zorunda kaldığı şeklinde yazılan şikâyet dilekçeleri ve açılan davalar oldu, fakat bunların neredeyse hepsi sonuçsuz kaldı. Bu hukuki engeller, FETÖ’nün lehine gelişti.

Ankara Çatı İddianamesi’nde belirtildiği üzere;

“Askerî yargı da, adli ve idari yargı gibi önemli ölçüde Fetullahçı hâkimlerden oluşmuştur. Askerî Yargıtay, Askerî Yüksek İdare Mahkemesi ve diğer askerî mahkemeler ile adli müşavirlik kadroları da baskı ve yıldırma ile örgüt mensuplarının eline geçmiş, bu nedenle örgüte yönelik yapılan hiçbir soruşturmada da doğru dürüst netice elde edilememiştir.”²⁵⁰

“İdeolojik fanatiklik ve adanmışlık duygusunun sağladığı motivasyonun yanında uzun yıllar boyunca edinilen tecrübe ile profesyonel bir şekilde hâkimlik gibi kamu sınavlarına öğrenci hazırlıyor olmak, FETÖ’nün çok büyük sayılarda mensubunu hâkim ve savcı yapmasını sağlamıştır.”²⁵¹

Bu hukuki engeller şu şekilde özetlenebilir:

1- Harp Okullarında işkence gördüğüne ilişkin beyanlar neticesinde yapılan incelemelerde ve soruşturmalarda diğer mevcut Harp Okulu öğrencilerine danışıldı ve bunların hepsi tek bir ağızdan işkenceleri ve ayrımcılıkları reddetti. “İşkence ve ayrımcılık yoktur” şeklinde yalan yanlış ifade vererek kendi silah arkadaşlarını satan ve zulme karşı sessiz kalan bu Harbiyelilerin çoğunun örgüt mensubu olduğu düşünülüyor.

2- Örgütün hem sivil hem de askerî yargı ayağının çok güçlü olması nedeniyle FETÖ’nün işkencelerine ve kumpaslarına karşı yargıya başvurmak baştan anlamsızlaştı.

3- Mevcut kanıtlar, örgüt mensupları tarafından çok rahatlıkla yok edilebildi. Örneğin belli bir tarihte işkencelerde bulunan FETÖ mensubu bir subay, yalan yanlış belgelerle o tarihlerde başka bir yerde görevli gösterilebildi. Bu sayede şikâyetçi olan FETÖ mağduru öğrenciler, iftira atma suçlamasıyla karşılaştı ve haklıyken haksız pozisyona düşürüldüler. Bu korku neticesinde diğer öğrencilerin şikâyetlerde bulunup haklarını aramalarının önüne geçildi. “...durum ne olursa olsun, ne kadar çok örnek bulunursa bulunsun suçu üzerlerinden atmak için hep bir yöntem buldular. Çünkü yöntemde kusursuzluk temel özellikleriydi. En çok da buna güvenirlerdi. Bu nedenle de her türlü suçu işlemede bu kadar cüretkâr oldular. İşledikleri tüm suçlar kitaba uygundu. Kendilerinin yakalanmayacaklarına inandıkları bir sistemin içinden hareket ettikleri için ortada delil olmadığı iddiasına sığındılar.”²⁵²

4- Kara Harp Okulunda incelemelerde bulunmak için gelen milletvekilleri çay içirilip geri gönderildi.

5- Siyasetçiler ve medya mensupları ayrılanların çok çeşitli profillere sahip olduklarını görünce ayrılmanın temel nedenini anlayamadı.

6- Örgüt, sahte belge yaratma konusunda uzmandır. Buna bir örnek, GATA’daki sahte sağlık raporları verilebilir.

Örgüte karşı hukuki yollardan mücadele neredeyse imkânsız bir hâl aldı.²⁵³

“Söz konusu yapı; öncesinde hükümetten aldığı siyasi destekle, devlet mekanizması içerisindeki etkinliğini alabildiğine arttırmış ve kolaylıkla tasfiye edilemeyecek, sökülüp atılamayacak bir

güç hâline gelmişti. Artık her türlü kumpası yapabilen, özellikle emniyet ve yargı içerisindeki elemanları vasıtasıyla hiçbir kural tanımadan alabildiğine büyüyen bir canavara dönüşmüştü."²⁵⁴

*"İktidarda kaldığı ilk dönem süresince (2002-2007) bürokratik vesayetin geleneksel aktörlerine ve kurumlarına karşı iktidar mücadelesi veren AK Parti'nin, bu siyasal kurumlar karşısındaki ana stratejisinin, söz konusu kurumları dönüştürmekten ziyade, bu kurumları 'güvendiği' kişilerin ya da grupların denetimi altına vermek olduğu ileri sürülebilir."*²⁵⁵ *"AK Parti hükümetlerinin Gülencilerin hızlı bir şekilde güçlenmelerinden dolayı sorumluluk altında oldukları muhakkaktır. Ancak Gülencilerle yapılan işbirliğinin bürokratik vesayet sistemi içinde hükümetin iktidarda kalmasının önemli bir aracı olduğu da anlaşılmaktadır."*²⁵⁶

*"Yaklaşık 12 bin olarak telaffuz edilen toplam hâkim ve savcıdan yaklaşık beş bin kadarının Fetullahçı örgüt yanlısı olduğu son HSKY seçimlerinde (2014) kullanılan oylardan ortaya çıktı."*²⁵⁷

Hâl böyle olunca, hukuken haklarını savunamayan askerî öğrenciler gazetecilerle, siyasilerle görüşmeler yaptı, fakat çok çeşitli yapı ve herkesin kendi ideolojisine göre olaya yaklaşması neticesinde yine bir sonuç alınamadı.

En sonunda, Anayasa Mahkemesi tarafından FETÖ mağduru askerî öğrencilerle ilgili ümit verici bir karar alındı:²⁵⁸

"Anayasa Mahkemesi, baskı ve kötü muamele nedeniyle 2010'da Hava Harp Okulundan ayrılmak zorunda kalan Ümit Ömür Salar'ın işkence başvurusunu haklı buldu ve 24 bin TL tazminat ödenmesine karar verdi. FETÖ üyesi subaylar, askerî okullarda oluşturdukları 'şok mangaları'yla kendilerinden olmayan öğrencilerin ordudan ayrılmasına, atılmalarına sebep olmuştu. AYM kararıyla bu öğrencilere tazminat yolu açıldı.

5.1. Kör Oldum Komutanım, Göremiyorum! - Fetö, İlk Kez İşkence Suçundan Yargılanıyor

"Kör oldum komutanım, göremiyorum!" kulağımdan yıllardır eksilmeyen bir çığıktır benim için. Ara ara geceleri rüyalarım da girer. Bağırın eski bir askerî öğrenci. İsmi cismini hatırlamıyorum ama çığığı kulaklarımda. Zaten sağımıza solu-

muza bakmak, konuşmak, dinlenmek, düşünmek, yemek, içmek, uyumak hatta tuvalete gitmek bile yasak. Eriyoruz yavaş yavaş. Birileri bizi öldürüyor.

2010 yılı, güzel İzmir'in Urla'sında bulunan Menteş bölgesindeyiz. Kuleli ve Maltepe Askerî Liselerinden yeni mezun öğrenciler birer Harbiyeli olmak için burada. Yaklaşık 40-50 günlük bir intibak kampına giriyorlar. Kampın sonunda yemin edip çakı gibi birer Harbiyeli olacaklar ve ardından dört sene eğitim alıp şanlı Türk ordusunun kahraman subayları olarak cepheden cepheye, görevden göreve canla başla atılacaklar. Ama olmuyor.

Türk subayı görünümlü FETÖ'nün hizmetçileri iş başında! 1980'li yıllardan beri ilmik ilmik dokunan hain bir plan devrede. Daha öncesinde fişlenen vatansever öğrenciler, bu sözde subaylar tarafından "Şok mangaları"na alınıyor. 10-15 kişi arasında değişen bu mangalarda sadece öncesinde belirlenen öğrencilere işkence uygulanıyor. FETÖ mensubu öğrenciler ise gayet rahat... İşkence gören devre arkadaşlarına bakıp sırtıyorlar, kantinlerde dondurma yalıyorlar, mavi pijamalarını giyip mışıl mışıl uyuyorlar. Hatta bazıları, işkence gören arkadaşlarının durumunu biraz daha zorlaştırmaya çalışıyor. Botlarını, ayakkabı boyalarını, keplerini dahi çaldıkları oluyor. Bazılarını komutanlarına ispiyonluyorlar. Daha fazla ceza alsınlar, daha fazla sürünsünler, daha fazla kanlı idrar atsınlar diye. Silah arkadaşlığını öldürüyorlar. Ordumuzun temeline tecavüz ediyorlar. Çılgılık çılgılığa bir sessizlik. Kimse duymuyor bizi.

Burada bile bir sıra, bir nizam var. Kimin, hangi sırayla okuldan tasfiye edileceği belli. Emir yukarıdan. "FETÖ mahrem imamları" işini iyi biliyor! Gece gündüz uyumadan çok çalışmışlar, belli. Sırası gelen şok mangasına alınıyor ve başlıyor işkenceler. En dayanıklı, sporcu, zeki, başarılı vatansever öğrenciler birer birer dökülüyor. Tek suçları Fetullahçı olmamak!

Zorla bir matbu dilekçe imzalatıyorlar bize. Üzerinde "*Hiçbir insanlık dışı hareket ve hakaret görmedim*", "*Kendi isteğimle ayrılıyorum*", "*Sivil hayatta çok daha başarılı olacağıma inanıyorum*" diye belirlenmiş kalıp ifadeler var. Hiçbir hak talep edemeyelim, bir ömür susalım, yaptıkları yanlarına kâr kalsın diye! Bunu imzalamadan işkence mangalarından çıkış yok bize. 17-18

yaşlarındayız. El mecbur, imzalıyoruz. Bize işkence edenlerin keyifleri yerine geliyor, yüzleri gülüyor. Peki, ya bizden boşalan yerler? Bu yerler kitleler hâlinde FETÖ mensuplarınca dolduruluyor. Barajı zar zor geçmiş, ÖSYM sınavlarında başarı sağlayamamış, konuşması bozuk, sağlığı bozuk, sporu zayıf bir yığın örgüt mensubu Harp Okullarına doluşturuluyor. FETÖ yöneticileri öyle emretmiş!

İşte, 2006-2014 yılları arası dört bine yakın askerî öğrenci bu şekilde tasfiye edildi. Yerlerine kitleler hâlinde sivil liselerden gelen FETÖ mensupları dolduruldu. Nerede oldu bunlar? Hepimizin gözü önünde oldu. Kara Harp Okulunda, Hava Harp Okulunda, Deniz Harp Okulunda... Dahası, henüz 2008 yılında Işıklar Askerî Lisesinin, Hava Lisesine dönüşme projesiyle bu lisede de baskılar başladı. 2012 yılı itibarıyla Kuleli ve Maltepe Askerî Liseleriyle birlikte Deniz Lisesinde de FETÖ hizmetçileri tasfiye için harekete geçti. İşkenceler askerî liselere kadar indi. Henüz bıyıklarımız terlememişti!

“Kör oldum komutanım, göremiyorum!” diye bağıyor. Gecenin karanlığı çökmüş. Dalgalar kıyıya vuruyor. Art arda dizilmiş, yılan olmuş sürünüyoruz kumsalda. Başımızdaki subay görünümlü Fetullahçı birden bağırmaya başlıyor. “*Kurşun geliyor, kurşun geliyor, aptal herifler, hımbıl adamlar!*” ve başlıyor tekmelemeye. Ağzımıza, yüzümüze, vücudumuza tekme atıyor. Hayallerimizi, geleceğimizi tekmeliyor. Mustafa Kemal Atatürk’ün üniformasını tekmeliyor. Türk milletini tekmeliyor. Ağzımız, kulaklarımız ve gözlerimiz kumla doluyor. Yukarıdaki ay şahit. Yıldızlarımız teker teker kayıyor. Ölüyoruz, hiç kimse umursamıyor.

Bir Harbiyeli böbrek yetmezliğine bağlı olarak ölüyor, duymuyoruz. Düşüyor, başını taşa vuruyor, kanlar akıyor görmüyoruz. Psikolojisi bozulan kaç askerî öğrenci intihara kalkıştı, kaç sakatlandı, bilmiyoruz. Ailesi tarafından kaç evden kovuldu, kaç üniversite okumak için dışarıda zor şartlarda çalışmak zorunda kaldı, kaç ödemek zorunda kaldığı maddi tazminat yüzünden bunalıma girdi? Türk Silahlı Kuvvetlerinin gelecekteki yönetim kademesini oluşturacak bu gençlerimize ne oldu? Sorumsuz sorumlular nerede?

Yıllardır bu öğrenciler başlarına gelen felaketi duyurmaya çalışıyorlar. Kendileri için değil, Türk milleti için. “Bakın, geliyorlar, askerî okulları ele geçirdiler, geliyorlar!” diye haykırıyorlar. Duyan oldu mu? Hayır. Sonu: 15 Temmuz Darbe Girişimi!

Darbe girişiminde kilit noktalarda olan bu subay görünümülü Fetullahçıların çoğu, 2006-2014 yılları arasında isimleri askerî okullardaki işkencelere karışmış olan kişiler. Bunlar; Harp Okullarında ve Askerî Liselerde FETÖ mensubu olmayan öğrencileri işkenceyle acımadan tasfiye eden şahıslar. O gece de milletimizin üzerine acımadan mermi yağdırdılar. Birçoğu darbe girişimindeki faaliyetlerinden dolayı yakalandı, cezalandırıldı. Fakat ya işkence suçu? İnsanlık için utanç verici olan işkencelerin hesabı sorulmayacak mı? Yanlarına kâr mı kalacak?

Öyle zannediyorduk. Darbe girişiminden kısa bir süre sonra FETÖ tarafından işkenceye maruz kalan askerî öğrenciler yine unutulmuştu. İlgili yerlere verdikleri bir sürü şikâyet dilekçesi vardı. Ama kimse harekete geçmiyordu. Yine birileri kör, sağır ve dilsizi oynamayı tercih ediyordu. Neyse ki yavaş yavaş kıpırdanmalar başladı. Bunların arasında şu ana kadar en kayda değer gelişme, 13.06.2019 tarihinde Ankara Adliyesi 27. Ağır Ceza Mahkemesinde görülmeye başlanan davadır. Bu dava, FETÖ meselesi açısından bir ilk olma özelliği taşıyor.

İlk kez, Kara Harp Okulunda takım komutanlığı yapmış olan Ayhan Y. isimli sanık, FETÖ üyeliğinin yanı sıra “İşkence yapmak” suçundan da yargılanmaya başladı. Bu davanın genişlemesi, Harp Okullarında ve askerî liselerde işkence yapan ilgili dönemdeki bütün sorumluların bu kapsamda yargılanması bekleniyor. Peki, 13 Haziran günü bu davada neler yaşandı?

Duruşmaya SEGBİS ile bağlanan tutuklu sanık Ayhan Y., 7 senedir kullandığı şahsi telefon numarasının ardışık ankesörlü arama soruşturması kapsamında tespit edildiğine yönelik suçlamalara “Üstünden seneler geçtiği için hatırlamıyorum, ama çarşı iznindeki öğrenciler olabilir” şeklinde yanıt verdi.

İşkence suçlamalarına yönelik ise yazılı hazırladığı savunmayı okuyan sanık, özetle, “Suçlamaları reddettiğini, kendisinin iç hizmet kaınununa riayet ettiğini, olan eğitimlerin de askerî öğ-

rencilerin gelişmesi amacıyla ve ayırım yapmadan herkese uygulanan eğitimlerden ibaret olduğunu” söyledi.

İşkence mağduru eski Harbiyelilerden T.K., “Kuleli’den dereceyle 2012’de mezun olduktan sonra Kara Harp Okulu (KHO) intibak kampından itibaren aralarında dönemin KHO 11. Bölüğünde Takım Komutanı olarak görev yapan sanık Ayhan Y.’nin de bulunduğu kişiler tarafından işkencelere uğradığını” belirtti. “İzmir Menteş bölgesinde öğlen sıcağında aç ve susuz bir biçimde sadece belli bir kesim öğrenciye uygulanan eziyetlerle karşılaştığını” belirtti. “Sıcak asfaltta saatlerce süründürme, yerde taklalar attırarak kusturma ve birbirlerinin kusmuğu üzerinden süründürme, geceleri sabaha kadar altından kalkılması mümkün olmayan ve oldukça saçma görevler vererek uykudan men etme, hakaret, aşağılama, okuldan ayrılması yönünde baskı gibi muamelelerle karşılaştığını” söyledi.

“Bunlara dayanıp intibak kampını bitirmesine rağmen KHO eğitim öğretim dönemi içinde de bu baskı ve işkencelerin devam etmesi ve okuldan mezun edilmeyeceğinin defalarca kendisine söylenmesi üzerine 2012 Aralık ayında istemeyerek istifa ettiğini” açıkladı. “Darbe girişiminden bir sene öncesinden kendisine bu işkenceleri yapan ve FETÖ’cü olduğunu değerlendirdiği kişilerden şikâyetçi olduğunu” da ekledi.

Müşteki eski Harbiyelilerden T.B.A., “2012 yılında Maltepe Askerî Lisesinden mezun olmadan önceki son iki yılda ve Kara Harp Okulu intibak kampında daha nizamiyeden girer girmez FETÖ mensubu olmayan öğrencilere ayrı muamelelerde bulunan komutanlar olduğunu; bu eziyetlerin insan onuruna ve üniformanın şerefine yakışmayacak kadar korkunç şeylerden oluştuğunu” söyledi.

“Herkesin içerisinde sudan sebeplerle küfür ve hakaretlerle karşılaştığını; aç, susuz ve uykusuz bırakılarak sürekli fiziki eziyetlere maruz kaldığını, zorla bir anda çok miktarda su içirilerek kusturulduğunu” belirtti. “Bu işkenceleri yapanlar arasında sanık Ayhan Y.’nin de olduğunu” belirterek, “Kendisine, ayrılması yönünde sürekli baskılarda bulunulduğunu ve kendisini ikna edebilmek adına ayrılma tazminatlarının 10 bin liraya düştüğü konusunda yalanlar söylendiğini” belirtti. “TSK içerisinde barı-

namayacağı yönünde sanık Ayhan Y. tarafından tehditlerde bulunulması üzerine istifa ettiğini” söyledi. “Darbe girişiminden bir yıl önce tıpkı T.K. gibi savcılığa bu şahıslar hakkında suç duyurusunda bulunduğunu” da ekledi.

Bir diğer müşteki eski Harbiyeli B.A., “2012 yılında Maltepe Askerî Lisesinden mezun olmasından sonra Kara Harp Okulu intibak kampında T.K. ve T.B.A. ile birlikte sanık Ayhan Y. tarafından şok mangası adı verilen gruba ayrılıp diğer öğrencilerden farklı olarak planlı ve sistematik bir biçimde fiziksel ve psikolojik işkencelere maruz bırakıldıklarını” ifade etti. “Bahsedilen fiziksel işkencelere ek olarak ifa edilmesi mümkün olmayan görev ve sorumluluklar altında ezildiklerini” söyleyen B.A., “Bir kere sinde geceden sabaha kadar o sırada uyuyan 140 kişilik bölüğün hepsinin kişisel bilgileri, aile bilgileri, ayakkabı numaraları ve kıyafet bedenleri, çadır yatma planları, çadır düzenleri gibi pek çok görevin tamamlanmasını istendiğini; bunu diğer şok mangası mağduru arkadaşlarının da yardımıyla tamamladığında ise sanık Ayhan Y.’nin daha kâğıtlara bakmadan yırtıp suratına fırlattığını” anlattı. Ayrıca, “Çadır bölgesi temizlik sorumluluğunun da kendisine verildiğini” söyleyen B.A., “Bir seferinde sabaha karşı saat 5’te yüzlerce çam ağacının bulunduğu çadır bölgesinde yerde bir çam iğnesi olduğu için veya sabaha kadar çadırları hortumla yıkamasına rağmen içtima sırasında çadırlara bir kuş pislediğinde kuşun altına bez bağlamamaktan dolayı hakaret ve eziyetler gördüğünü” açıkladı. B.A. ayrıca, bu verilen angarya görevlerin kanıtı olan ve yıllardır sakladığı kâğıtları hâkime göstererek hepsini açıkladı. Ayrıca “Psikolojide ‘Gaslighting’ olarak bilinen işkencelerin gayet planlı biçimde kendilerine uygulanarak, yaşadıkları gerçeklik algılarının bozulduğunu ve sürekli kendi iç dünyalarında kendilerini suçladıklarını; yıllardır bu fiziksel ve psikolojik işkencelerin etkilerinin devam ettiğini ve hâlen devam etmekte olduğunu” belirtti. “*Bu işkenceler sırasında hayatını kaybeden veya intihara kalkışan kişiler olduğunu*” da ekledi. “Eziyetlerin intibak kampı ile sınırlı kalmayıp KHO eğitim öğretim döneminde de devam ettiğini” belirten B.A., “Tüm bunlara bir sene dayanmasına rağmen sahte bir sağlık raporuyla okuldan atıldığını” söyledi.

“KHO eğitim öğretim döneminde sınavlardan önce angarya işlerin yüklenererek sınavlara çalışmasının engellendiğini, sınav kâğıtlarındaki yanıtlarının silinerek sınav notlarının düşürüldüğünü, eğitim sınavından 100 almasına rağmen 50 notla geçirildiğini ve pusuladaki yönlerin anlamını bile bilmeyen diğer öğrencilerin bu sınavdan 100 notla geçtiğini” söyledi. “Daha sonra sivil hastanelerde muayene olduktan sonra askerliğe elverişsiz olduğunu gösteren herhangi bir bulguya rastlanmadığını, buna rağmen okuldan atıldığını ve kendisine sivil üniversitelere yatay geçiş yapma hakkı tanınmadığını” ifade etti.

Dava kapsamında müştekilerle birlikte müştekilerin anne ve babalarının da tanık ifadelerine başvurulmuştu. Bazı müştekiler ve aileleri kamu görevinde olduklarından ya da ikametleri farklı şehirlerde bulunduğundan dolayı bulundukları şehirde ifadelerini vermişti.

Müştekilerden E. G.’nin anne babası ise duruşmaya katılarak tanık ifadelerini mahkemeye verdi. “Oğullarının Kuleli Askerî Lisesinden mezun olduktan sonra KHO intibak kampında işkencelere uğradığını, babasının Menteş bölgesine gidip oğlunu görmek istediğinde üç gün oğlunun kendisine gösterilmediğini ve kimse tarafından muhatap alınmadığını, annesinin dönemin takım komutanı sanık Ayhan Y.’yi defalarca aramasına rağmen sanığın telefonlara çıkmadığını ya da muhtemelen kendisini farklı tanıttığını” belirttiler.

Emrah G.’nin babası “74 kilo olan oğlunun istifa ettirildiğinde 42 kilo bir şekilde kendisine teslim edildiğini, sanık Ayhan Y.’nin oğullarına kapalı bir zarf vererek hiçbir sebep olmaksızın GATA’ya sevk ettiğini, bu zarfı asla açmadan GATA’daki doktora vermesini emrettiğini ve daha sonra yine sebepsiz yere bir ay verem teşhisiyle oğullarının GATA’da yatırıldığını, daha sonra da dokuz ay hava değişimi verildiğinden dolayı oğullarının devre kaybettiğini” ifade etti. “Buna rağmen hava değişiminden sonra tekrardan okula dönen E. G.’ye eziyetlerin devam etmesi ve mezun olamayacağı yönünde tehdit ve baskıların sürmesi üzerine istemeyerek oğullarının istifa ettiğini” belirttiler.

“15 Temmuz Darbe Girişimi’nin ardından herkesin gerçeği görmeye başladığını” anlatan mağdur Harbiyeliler, “Kendilerine

işkence yapan subaylardan hain darbe girişiminden yıllar önce şikâyetçi olsalar da o dönemde kimsenin bu konunun üzerine gitmediğine” vurgu yaptı. “Şikâyetçi oldukları subayların tamamına yakınının 15 Temmuz’da darbe girişimine bizzat iştirak ettiklerini” kaydeden mağdur öğrenciler, “İşkencecilerin tamamının FETÖ mensubu çıktığının” altını çizdi.

13 Haziran’da görülen bu çarpıcı FETÖ işkence davasından sonra yaşananlara yine kayıtsız kaldık. Bu konuyu duyuracak eller sanırım kalem bulamadı, gözler kapandı ve diller yine sustu. Sanırım yazarlarımızın köşeleri kepenk kapattı. Daha önemli mevzular mı var? Türk Silahlı Kuvvetlerinin temeli olan askerî okullar sarsılmış, Fetullahçılar hâlâ pusuda, halk arasında yayılmış birçok kara propaganda dolaşıyor. Neden görmemekte ve duymamakta ısrar ediyorsunuz? Yine kulağımda aynı çılgılık: “Kör oldum komutanım, göremiyorum!” Sahi uyanmak mı istemiyorsunuz? Yoksa siz de mi kör oldunuz!

5.2. Örgüt İmamı FETÖ İşkencelerini Anlattı

Asker kılığına girip kendilerinden olmayan öğrencilere işkence eden bütün FETÖ mensupları hesap verecek. Ankara Adliyesi 27. Ağır Ceza Mahkemesinde görülen FETÖ işkence davasının üçüncü celsesine tanık olarak SEBGİS ile bağlanan Özkan K. Kara Harp Okulunda 2003-2008 yılları arasında okudu. Sınıfı Jandarma. Sınıf okulundan sonra on ay kadar çeşitli eğitimler aldı. Sonra Diyarbakır’a atandı. Burada iki yıl kaldı. 2012 yılında Kara Harp Okuluna takım komutanı olarak atandı. Dava tarihinde FETÖ ile bağı gerekçesiyle 3,5 yıldır cezaevinde olan ve toplam 7,5 yıl ceza alan Özkan K. ’nin sanık Ayhan Y. ve olaylar hakkında söyledikleri özetle şu şekilde:

“Aynı yerde takım komutanıydık. 11. Bölükte beraberdik. Sanık Ayhan ’ın örgütle bağı bilmiyorum. Kara Harp Okulunda bir yıl çalıştım. 2012 – 2013’de. Mobbing, haksız muamele gibi bir şey yoktu. Kurallar etrafında oldu her şey. Yedi yıl oldu. Olayları hatırlamam mümkün değil. Ayrılmak isteyen öğrencilerin dosyalarıyla ilgileniyordum. Çok az eğitime çıktım. Çoğu öğrenciyi ayrılmaktan vazgeçirmeye çalışıyordum. ‘Bana ayrı muamele yapın’ diyen olmadı. Her gün ayrılmak için onlarca

öğrenci geliyordu. Eğitim şartları, zorluklar yüzünden. Sanık Ayhan'ı kötü muamele yaparken görmedim. Müştekilere B.A. bana serzenişte bulunmuştu, 'Üzerimde baskı var' diye. Ama kimin ne yaptığını hatırlamıyorum."

"Ayrılmak isteyen öğrencilerden biri Sanık Ayhan'ın ismini zikretti mi?" sorusuna "Duydum desem yalan olur, duymadım desem de yalan olur" dedi ve devam etti, "Ayrılan çok öğrenci var. Ayhan'ın ismini hiç duymadım diyemem. Bilemiyorum, net konuşamıyorum, hatırlayamıyorum. Ben öğrencileri ayrılmaktan vazgeçirmeye çalışıyordum. Baskı yapıldıysa görmedim, zorla dilekçeye imza attırıldığını görmedim" şeklindeki beyanlarından sonra diğer bir tanık Öner A. SEGBİS ile duruşmaya bağlandı.

Tanık Öner A. Erciyes Üniversitesi Kimya bölümü mezunu. 2004-2012 yılları arasında burada okudu. Kayseri'de örgüt evlerinde kaldı. 7,5 yılda 7-8 ev değiştirdi. Ev ağabeyliği yaptı. Haftalık sohbet toplantılarına katıldı. Bu toplantılarda FETÖ elebaşının kitapları okundu, CD'leri dinlendi. İfadeleri özetle şu şekilde:

"2012 yılından sonra Ankara'ya tayin oldum. Ankara'da Atlantik Eğitim Kurumlarında çalışmış gibi gözüküyordum. Oysa Kara Harp Okulunda 'asistanlık görevi' yapıyordum. Okuldaki komutanlarla, subaylarla görüşürdük. 2012 yılında okulu kazanan 40-50 çocukla tanıştım. Sohbetlerde takiplerini yapıyordum."

"Sanık Ayhan Y. ile 2012 Ağustos ayında tanıştım. Ayhan'la düzenli haftada bir görüşüyorduk. Hatırlayamadığım bir kişi daha var. Yaklaşık bir yıl sohbetlerde bulunduk. Benim kod adım Yusuf'tu. Ayhan'ın kod adı Fırat idi. Ailesinin Ankara'da yaşadığını söylerdi. Sanırım Sivaslı bir kızla evlendi. Evliliği katalog idi. Kara Harp Okuluna gelmeden önce tanıştırılmış. Örgüt tarafından tanıştırıldı. Evliliği Ankara'da oldu. Maaşının %20'sini bana veriyordu. Ben de üstüme veriyordum bu parayı."

"Kara Harp Okulunda örgütle bağı olmayan öğrenciler hakkında kötü muamele gibi bir talimat verildi mi?", sorusu üzerine; "2012 yılı itibarıyla ciddi anlamda (bizden) çok fazla öğrenci vardı. Bizden olmayanların çoğuna (işkence-kötü muamele) intibak eğitiminde yapıldı. 2012 yılında Kara Harp Okulunda çok

öğrencimiz vardı, olmayanlara daha çok intibakta (işkence) yapıldı. Bunları gruplara ayırırlardı. Şok Mangalarına alırlardı. Ağabeyler bölük ve takım komutanlarına talimat verirdi, 'Kötü muamelede bulunun' diye."

"Ben, takım komutanı olan sanık Ayhan ile görüşüyordum. Ayhan'a birebir özel görüşmelerde bu tür talimatlar verildi, sanırım. Sorumlu ağabey birebir onla görüşürdü. Okuldan atılanları, şok mangalarını gazetelerden okuyorduk, oradan anlıyordum. Laf aralarında böyle konuşmalar da geçiyordu. Ben gözümle görmedim ama okulda okuyan çocuklara sorun, bunları anlatacaklardır. Sanık Ayhan Y. 2013 yılında kime devredildi, bilmiyorum. Yasin U. diye biri olabilir. Üst ağabey 'Artık seninle devam etmeyecek' dedi."

"FETÖ'nün Kara Harp Okulu yapılanmasında altı kişiydik. Her birimizin 40-50 öğrencisi vardı. 2012 yılında ilgilendiğimiz 300 öğrenci oluyor. Başka bir asistan grubu daha olmalı ama onlarla tanıştırılmadık." (Dolayısıyla 2012 yılı için yaklaşık bir taburunda 800-900 öğrencisi bulunan Kara Harp Okulunda FETÖ mensubu olduğu net olan en az 600 öğrenci bulunmaktaydı.)

"Biz altımız, haftada bir okulla ilgili toplantı yapıyorduk. Baş sorumlu ile görüşüyorduk. Örgütün okula sızdırdığı öğrencilerden sigara içen, kız arkadaşı olanları da okuldan gönderdik. Toplantılara gelmeyenleri de okuldan attırıyorduk. Tabi bizden olmayanları Harp Okulundan tasfiye etmek üzere konuşmalar geçiyordu. Birkaç hafta içinde attırıyorduk düzelmeyeceğini, geri kazanamayacağımızı düşündüğümüz öğrencileri. Örgüt üyesi olmayanları ihraç etmeye çalıştık. 'Ümitçilik grubu' vardı. Örgüt üyesi olmayan öğrencileri direkt gönderir. Örgütten olmayanı kazanmaya çalışmayız. Bu grubun başında Ufuk M. diye biri vardı. 'Ümitçilik grubu' ile 'Asistanlık grubu' arasındaki bağ, başımızda bulunan 'Ümitçi ağabey' tarafından gerçekleştirildi. Kendi içimizde de bir ümitçi vardı, aynı gündemi vardı. 2012 yılında ihraç olacak kişileri belirlerdi."

Bu itirafları yapan örgüt imamı, sanık Ayhan Y.'yi bir kez daha tespit etti. "Eminim, bu şahıs" dedi ve "Ankara'da bulunan başka bir dosyada bu konu hakkında çok daha fazla bilgi verdi-

ğini” belirtti. Sanık Ayhan Y. İse “Bu şahsı ilk defa gördüğünü, sohbete katılmadığını, örgütle bağının olmadığını” söyledi.

“Ayhan’ın hiç talimat aldığını gördün mü?”, sorusu üzerine tanık Öner; *“İntibak kampı sırasında bu kampa yakın İzmir Foça’da kamp yaptık. Bir villada, intibak eğitimine yakın. Sanık Ayhan’da oraya geldi. Odada ‘Baş ağabey’ ile birebir görüştü, bizim ağabeyimizle. Ayhan’ın uğraştığı öğrencilerle acayip uğraştığını duyuyordum. Ancak bizim ders verdiğimiz öğrencilerle uğraşmıyorlardı.”*

Bunun üzerine söz alan müşteki B.A.’nın avukatı; *“Sadece Ayhan’ın yargılanması eksik. Bölük, tabur, okul, alay tüm sıralı amirler de dinlenmeli. Müebbet ceza aldılar, ama yine de gelmeliler. Bir bütün olarak incelemek gerekiyor. Şu an sadece samanlıkta bir iğneyi bulduk. Bütün olarak sıralı amirlerin dinlenmesini talep ediyoruz.”* dedi.

Sanık Ayhan’ın avukatı iddiaları kabul etmediklerini bildirdi. Normalde sekiz yıl takım komutanlığı yapılıyor, fakat sanık Ayhan Y. dört yıl yapmış ve oradan “Sürgün” diye tabir edilen bir yere tayin olduğundan dolayı örgüt üyesi sayılamayacağını vurguladı. Sanık Ayhan Y. tanıkların iftira attığını söyledi. Kendisi hakkında çarpıcı bilgiler veren tanık Öner’in kendisini başka biriyle karıştırdığını söyledi.

Etkin pişmanlıktan yararlanan Tanık Öner A. Kara Harp Okulundaki FETÖ yapılanması hakkında çok çarpıcı bilgiler verdi. Böylelikle FETÖ’nün mahrem ağabeyi, Kara Harp Okulundaki işkenceleri, kötü muameleleri itiraf etmiş oldu. Öner A., bu dönemde takım komutanı olarak adı birçok işkenceye karışan ve yüzlerce ankesör araması bulunan Sanık Ayhan Y.’nin doğrudan örgüt ağabeysi olduğunu belirtti.

Öner A., Kara Harp Okulunda altı kişilik bir ekip olan ve asistanlar grubu olarak nitelendirilen mahrem bir yapılanmada çalıştı. Tanık Öner’in bu açıdan verdiği bilgiler 2006-2014 yılları arasında işkencelere ve kumpaslara uğrayarak askerî okullardan ayrılmak zorunda kalan yaklaşık 4.000 öğrencinin yaşadıklarına ışık tutabilir. Fakat soruşturmaların tek bir çatı altında, tek bir Cumhuriyet Savcılığında toplanması gerekir. Çünkü FETÖ, bir bütün olarak hareket ediyor. İşkence ve kumpas olaylarında dok-

torlar, avukatlar, hâkimler, askerler, rehberlikçiler, psikologlar bulunuyor. Ve bilmediğimiz dahası...

Unutmayalım, çok şey verilen kişilerden çok şey beklenir. Kendinizi asla kullandırmayın.

5.3. FETÖ ile Mücadelede Paramparçayız: Eski Askeri Öğrenciler Ne Düşünüyor?

FETÖ bir bütün hâlinde hareket ediyor. Gücünü tabandan tavana bütün Fetullahçılardan alıyor. Örneğin, duruşmalarda FETÖ mensuplarını savunan birkaç avukat olsa da arka planda bu savunmaların 40-50 avukat tarafından hazırlandığı biliniyor. Kendileriyle mücadele edenler ise paramparça. Hâl böyle olunca örgütü takip ve imha zorlaşıyor.

Henüz fiili mücadelede bile birçok sorun bulunurken örgüte karşı fikri düzlemde zihni bir mücadele hiç verilemiyor. FETÖ benzeri örgütleri imha etmenin yolu ise fiili mücadeleden değil, zihni mücadeleden geçiyor. Çünkü her ne kadar fiili mücadelede başarılı olursanız olun, eğer zihni anlamda örgütle mücadele edemezseniz kaybedersiniz. Zihinler ve fikirler yeni bedenler bulmakta hiç zorlanmaz. Hele FETÖ gibi yapılar, çok kısa sürede yeniden örgütlenebilir ya da uzunca bir süre mensuplarını uykuya çektikten sonra bir anda yine faal duruma geçebilirler. Yakalanan FETÖ mensupları cezaevlerinde, yakalanamayan FETÖ mensupları sivil hayatlarında radikalleşiyor. FETÖ mensuplarının yakınları da giderek FETÖ'nün yönlendirmesine giriyor. FETÖ, eskisine oranla çok daha kin ve nefret kusuyor, intikam için diş biliyor. Bu durumda fiili anlamda istediğimiz kadar mücadele edelim, sonuç hüsrandır.

Bu zamana kadar FETÖ'nün zihin kontrol yöntemlerinden algı yönetimi çalışmalarına, mensupları üzerinde kurdukları psikolojik baskılardan bir takım özel tekniklere ve kardeş aile projesi gibi FETÖ mensuplarına yaptıkları yardımlara kadar çok çeşitli alanda bu geri kalmışlık ortadadır. Hem fiili mücadelede görülen sıkıntıların hem de zihni mücadelenin yürütül(e)memesinin en büyük nedeni mücadeledeki parçalı yapıdır. Bu parçalı yapıya en güzel örneklerden bir tanesi FETÖ işkence davasıdır.

Yoğunlukla 2015 yılından beri konuyla ilgili şikâyetler yapılıyor fakat askerî okullarda FETÖ'nün hedef gösterdiği öğrencilere işkence edenler bir türlü bu suçtan yargılanmıyor. FETÖ işkence davasında ise sadece bir sanık, Ayhan Y. yargılanıyor. Ya diğerleri? Ya ilgili sıralı amirler?

2006-2014 yılları arasında İstanbul, Ankara, Bursa, İzmir illerine yayılan askerî okullarda ve diğer ilgili bölgelerde yaşanan gayet planlı programlı işkencelerden bahsediyoruz. İşin içinde subaylar, doktorlar, hâkimler, savcılar, askerî öğrenciler, psikologlar, rehberlikçiler ve dahası var. Böyle örgütlü bir suçun takibi, soruşturması, yargılaması neden tek bir elden, tek bir Cumhuriyet Savcılığından yapıl(a)maz? FETÖ'nün işine geldiği için mi!?

Peki, o dönemde FETÖ tarafından işkence uğrayan askerî öğrenciler ne düşünüyor?

M.G.: “İzmir Menteş soruşturması ve sağlıkla ilgili iki dilekçe verdim, hâlâ cevap yok. Araştırıyorum, ortada dilekçe yok. Kimler üzerini kapatıyor? Kafama çok takılan konulardan bir tanesi de bunlar hapiste hep aynı koşullar. Fikir birliği, ağız birliği yapıyorlar. Bu davalar tek bir yerde toplansa, FETÖ üzerine odaklansalar... Hepsi birbiriyle bağlantılı fakat güya birbirlerini tanımıyorlar. Bütün hâlinde hareket ediyorlar.”

B.A.: “Olayın işkence olduğu açık. Yaşadıklarımı anlatmakta bile zorluk çekiyorum. Yaşadığım sarsıntı her seferinde canlanıyor. Bu yüzden de şikâyetçiyim. Bana işkence edenlerin çoğu müebbet ceza aldı ya da Amerika'ya kaçtı. Bu işkenceler sistematik, planlı, kasıtlı yapıldı. Konuya bütüncül bakılmadığı için gözden kaçıyor bu durum, çok boyutlu bir yapı var. Rehberlik servisleri, doktorlar, avukatlar... Geniş bir ağ var. Hep birlikte hareket ettiler. Biz de bütüncül yaklaşmalıyız.”

T.K.: “Bana işkence eden biri 47 kere müebbet ceza aldı. Elinde şehitlerimizin kanı var, katil oldu. Biri cezaevinde, biri de şimdi yargılanıyor. Bu dönemde askerî okullarda sistematik bir işkence yaşandığı kabul edilmeli. FETÖ İşkence Davası bile kişisel. Sadece tek bir sanık var. Bizi görmezden geliyorlar. Konuya hem kişi bazında hem de tarihsel bir dönem içerisinde bütüncül yaklaşılmalı. 2015 yılından beri şikâyetçiyim. Türk

Silahlı Kuvvetlerine tekrardan katılmama izin verilmiyor. Milli Savunma Üniversitesinde yüksek lisansa bile başvuramıyorum. Çünkü kâğıt üzerinde TSK'dan ayrılan biri olarak gözükmüyorum. Muvazzaf subaylık için başvurduğum, reddedildim. Oysa ben askerî okuldan normal şartlarda ayrılmadım, işkencelerle ayrıldım. Fakat normal prosedürlere tabiyim. Adalet istiyorum.”

M.K.: “Bana işkence edenlerin hepsi tutuklu ya da yargılamaları devam ediyor. Bu davalar toplansa iyi olur. Ortada bir devlet göremiyorum. Mücadelenin samimiyetine inanamıyorum, icrada çok büyük sıkıntılar var. Bunlar normal bir işkence değil. Milli güvenlik tehdidi ve insanlık suçu var ortada. FETÖ sadece ulusal güvenliğimize değil, bütün insanlığa tehdittir. Amaçları için her şeyi yapabilirler, acımazlar, gözünün yaşına bakmazlar. Bizler bunu yaşadık.”

C.K.: “Süreçten korkuyorum. Mücadele etkili yürütülüyor. Bir alt yapı yok. Derinlemesine bir mücadele yok. Çoğu bağlantılı sanık, delil yetersizliğinden salınıyor. Konuyla ilgili rehabilitasyon merkezleri, araştırma merkezleri kurulmalı. İşin ehlleri psikolojik analizler, tahliller yapmalı. Şu an sadece magazin boyutunu takip ediyoruz. Magazin bittiğinde kimse ilgilenmeyecek. İşkence gördük ama ileride bizi yargılayacaklar diye korkuyorum. ‘Neden bu işin peşini bırakmadınız?’ diye, çok korkunç! Ayrıca örgütün finans ayağının hâlâ güçlü olduğunu görüyorum. FETÖ bağlantılı kişiler hâlâ paravan şirketlerle çok büyük paralar kaldırabiliyorlar. Etkin bir mücadele ne yazık ki yürütülemiyor.”

T.B.A.: “FETÖ İşkence Davasının görülmesi güzel, ama tek kişi üzerinden gitmesi yanlış. Bu sistematik bir şey... Tam olarak ortaya çıkması için son on yılda askerî okulda görev yapan subayların hepsinin dinlenmesi lazım, tanık olmaları lazım. Bu çok sistematik bir şey... Buz dağının görünen kısmı bile yargılanmıyor şu an.”

Müşteki Avukatı Ali Işınır Hamşioğlu: “Sıralı amirlerin işkencelere göz yumduğu açık. Örgüt işkenceyi bir şema içinde yapıyor; örgüt talimatı, liste, çerçeve var, öyle yapıyor. Bu sanık takım komutanı, Kara Harp Okulunda bağlı bulunduğu bir silsile var. 2012 yılında Meclis raporunda ‘Askerî okullarda işkence

yoktur' diye ifade verenlerin de %90'ı FETÖ'cü çıktı, bu durum da bu büyük çaptaki örgütlülüğü ortaya çıkarıyor. Davanın genişletilmesi lazım, diğer sıralı amirler en azından tanık olarak çağırılmalı. İddianame genişletilmeli."

Askerî okulda işkencelere uğramış bir öğrencinin babasının dediği gibi; *"Oğlum, biz parça parçayız. Hep gelemiyoruz, takip edemiyoruz. Tek bir yerde olsa, birlikte ele alınsa, bu işkencelere karışan kimse adaletten kaçamasa ... Bunu istiyoruz."*

5.4. FETÖ İşkence Davasında Karara Doğru...

13.06.2019 tarihinde Ankara 27. Ağır Ceza Mahkemesinde FETÖ ilk kez "İşkence" suçundan yargılanmaya başladı. Bilindiği üzere özellikle 2006-2014 yılları arasında Fetullahçı sözde subaylar, askerî okullarda kendilerinden olmayan yaklaşık 4.000 öğrenciyi çeşitli hile ve işkencelerle tasfiye etmişti. Bu mahkemede ise Sanık Ayhan Y. hem "Silahlı terör örgütüne üye olmak" hem de "İşkence yapmak" suçlamasıyla yargı önünde.

21.07.2020 tarihinde görülen celsede esas hakkında mütalaa verildi.

Fetö'den İşkence Emri

Mütalaada; Sanık Ayhan Y.'nin FETÖ'den aldığı talimatlar doğrultusunda Kara Harp Okulunda örgüt mensubu olmayan öğrencilere *"Sistematik ve süreklilik arz edecek şekilde, insanlık onuru ile bağdaşmayan, katılanların bedensel ve ruhsal yönden acı çekmesine neden olacak şekilde davranışlarıyla kendisi ile birlikte görev yapan diğer komutanlar ile iştirak iradesi içerisinde hareket ederek üzerine atılı işkence suçunu işlediğinin sabit olduğu"* ve *"FETÖ/PDY silahlı terör örgütüne üye olma suçu nedeniyle"* cezanın üst sınırdan belirlenmesi talep edildi.

Fetullah Gülen Dinleyen Öğrenciye Ceza Yok

Mütalaada etkin pişmanlık hükümlerinden yararlanan eski Harbiyeli Tanık R.C.B.'nin yasak olmasına rağmen Sanık Ayhan Y.'nin elindeki MP3'ü aldığını ve içinde Fetullah Gülen'e ait vaza-
zların bulunmasına rağmen kendisine bir tepki göstermediğini beyan ettiği bilgisi de bulunuyor. Normal şartlarda askerî öğrencilerin MP3 bulundurması bile suçken Fetullahçılarla dolup

taşan Kara Harp Okulunda o dönem bu askerî öğrenci hakkında hiçbir işlem yapılmıyor.

İnsaf Sınırı Zorlayan Eylemler

Bir önceki duruşmada dinlenen eski Harbiyeli Tanık İ.G.; *“2012-2016 yılları arasında Kara Harp Okulunda okuduğunu, üniversite sınavına hazırlandığı süreçte FETÖ ile tanıştığını, örgütün sohbet toplantılarına 2016 yılında son sınıfa kadar katıldığını, Sanık Ayhan Y.’yi Kara Harp Okulunda eğitim görürken Malazgirt Takım Komutanı olması nedeniyle tanıdığını, şok mangasındaki öğrencilere insaf sınırını zorlayacak şekilde eğitim yaptırıldığını ve daha çok askerî liseden gelen öğrencilere bu şekilde davranıldığını”* ifade etti.

FETÖ Mensubu Olmayan Öğrencilere Kötü Muamele

Yine aynı duruşmada dinlenen eski Harbiyeli Tanık Ö.F.B.; *“2012-2016 yılları arasında Kara Harp Okulu’nda öğrenci olduğunu, Sanık Ayhan Y.’yi okulda takım komutanı olması nedeniyle tanıdığını, FETÖ ile 2009 yılında dershaneye giderken tanıştığını, 2012 yılına kadar bu yapının sohbet toplantılarına katıldığını, Kara Harp Okulunda da ilk iki yıl bu sohbet toplantılarına devam ettiğini, 3. ve 4. sınıflarda bu yapıdan ayrılmaya çalıştığını fakat mümkün olmadığını, peşini bırakmadıklarını, sohbet toplantılarında Fetullah Gülen’in kitaplarının okunduğunu, konuşmalarını içeren CD’lerin izlendiğini, ‘Osman’ kod adını verdiklerini, Kara Harp Okulunda örgütün kendisinden olmayan kişilere kötü davrandığını”* söyledi.

İşkence Suçu Sabit

21 Temmuz 2020 tarihinde görülen duruşmada müşteki avukatı Ali İşiner Hamşioğlu; *“Sanığın örgüt üyesi olduğunun kesin kanaatinde olduklarını, eylemlerinin işkence unsurlarını taşıdığının sabit olduğunu ve özellikle işkence suçundan cezalandırılmasını talep ettiklerini”* ifade etti.

Diğer müşteki avukatı Mürsel Yiğit ise *“Sanığın FETÖ diliyle konuştuğunu, kendisinin de askerî lise mezunu olduğunu, aynı sıralarda bulunduğunu, 2001-2008 yıllarında Harp Okullarından ayrılma sayısının 145 iken, 2008-2016 yılları arasında bu sayının 3.500’lere vardığını, zorlu eğitimler şeklindeki savunmaların gerçeği yansıtmadığını, kanlı idrar atan öğrencilerin*

olduğunu ve bu kapsamda sanığın özellikle işkence suçundan cezalandırılmasını talep ettiklerini” söyledi.

Fetö’den Ayrılınca Okuldan da Ayrılmak Zorunda Kaldı

Tanık olarak dinlenen eski Harbiyeli G.K.; “Sanık Ayhan Y.’yi takım komutanı olması nedeniyle tanıdığını, sivil liseden Kara Harp Okuluna 2012 yılında geçtiğini ve 2014 Ocak ayında okuldan ayrılmak zorunda kaldığını, FETÖ ile bir dönem bağının bulunduğunu, 2012 yılında okula girdikten sonra birkaç kez sohbet toplantılarına katıldığını, daha sonra 2013 yılında örgütle görüşmek istemediğini ilettiğini ve bu nedenle okuldan ayrılmak zorunda kaldığını, örgütün dediklerinin kendisine mantıklı gelmediğini, hep kendileriyle görüşmek istediklerini, oysa kendi kararlarını alabilecek yaşta olduklarını, örgütten ayrılma isteğini ilettikten bir hafta sonra psikolojik-fiziksel baskıların başladığını, şok mangasında farklı muameleler yapıldığını, örgütün kendisini aradığını fakat görüşmediğini, çarşı izinlerini kendisinin değerlendirmek istediğini ve böylece okulda işkencelerin başladığını, şok mangasına dâhil olduğunu, bu mangaya okuldan ayrılması istenen kişilerin eklendiğini, müştekillerden E. G. ile Sanık Ayhan Y.’nin uğraştığını, okulda iyi-kötü polis şeklinde komutanların olduğunu, Ayhan’ın kötü polisi temsil ettiğini ve genelde öğrencilere eziyet eden bir konumda bulunduğunu, fiziksel olarak yapılan işkencenin Menteş Kampında ağırlıklı olduğunu, okulda ise haddinden fazla görev verilerek en ufak bir hatada ceza verildiğini, Sanık Ayhan Y.’nin örgütle görüşmeme kararı aldıktan sonra kendisine bağırıp çağırmaya başladığını, kendisine angarya işler yüklediğini, ilk başta bu durumu kavrayamadığını, sanığın ‘Tazminatlar düştü, okuldan ayrılın’ dediğini, bu süreçte beden eğitimi dersinden sınıfta bırakıldığını, beden eğitimi dersini veren komutanın duruma şaşırdığını ve kendisine ‘Kötü not verin, gözlerini korkutun, sınıfı geçireceğiz’ dediğini, sınıfta kalınca okuldan ayrılma kararı aldığını, örgütün babasını arayıp ‘G. bizi bıraktı, biz de onu bırakacağız’ dediklerini, böylece sınıfta kalma nedenini anladığını, 2013 Eylül ayında okuldan ayrılmak için başvurduğunu fakat okuldan o ara çok kişi ayrılırsa denetleme olur diye ayrılmasına izin vermediklerini ve ancak 2014 yılı Ocak ayında okuldan ayrılabilmediğini” ifade etti.

Önemli noktalarını özetle aktardığım bu duruşma, 27 Ağustos 2020 saat 14.00'e ertelendi. Bu tarihte verilecek karar, FETÖ tarafından çeşitli işkencelere ve kumpaslara uğrayarak askerî okullardan ayrılmak zorunda kalan öğrenciler adına çok önemli. Eğer sanık işkence suçundan ceza alırsa ilk defa FETÖ işkence-den hüküm giymiş olacak ve 2006-2016 yılları arasında bu suçu işleyen diğer Fetullahçılar için emsal bir karar teşkil edecek. Böylece bir dönem askerî okullarda akıl almaz “FETÖ işkencelerinin” yaşandığı resmi olarak da kayıtlara geçmiş olacak.

5.5. FETÖ İşkence Davasında “Son Gelişmeler”

27.08.2020 tarihli duruşmaya Tanık E.D. ve H.A.T.’nin alınan ifadeleri okunarak başlandı. Bu ifadelerde Tanık E.D. kısaca şunları belirtti: *“FETÖ’den ayrıldıktan sonra Ayhan Y. beni de çok mangasına aldı. Fetullah Gülen’e koğuşta küfür etmiştim. Bu küfür kulağına gitmiş. Bana ‘Kimseye küfür edemezsin, Fetullah Gülen’e de küfür edemezsin, bu bölümde benim 70 gözüm var, seni mezun etmem, hafta sonu iznine çıktığında hangi büfeden hangi sigarayı aldığını, büfeye kaç para verip üstünü ne kadar aldığina kadar her şeyi biliyorum, dedi.”* Tanık H.A.T. ise ifadesinde kısaca, *“Kendisinin Ayhan Y. tarafından işkence görmediğini fakat işkence ettiği öğrencilerin var olduğunu, bu olayları gördüğünü”* söylerken müşteki mağdur öğrencilerden E.G., T.B.A. ve B.A. da şu ana kadar verdikleri tüm ifadelerin aynen geçerli olduğunu, sanığın özellikle *“İşkence suçundan”* ceza alması gerektiğini ifade ettiler.

Ardından müşteki vekil avukatı Gazi Can söz aldı:

“Sayın Başkan, değerli heyet, öncelikle önceki celse iddia makamı tarafından dosyaya sunulan esas hakkındaki mütalaaya katıldığımızı ifade etmek istiyorum. Müvekkilimin daha önceki beyanlarında yer aldığı üzere sanık tarafından gerçekleştirilen; ‘gündüz vakti sıcak asfaltta süründürme, dikenli tellerde süründürme, uzun süreli koşu, yüz metre boyunca yuvarlandırma, kusmuk üzerinde süründürme’ tarzı fiillerin Anayasa 17, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi 3. maddesinde yer alan ‘Hiç kimseye işkence, insanlık dışı yahut haysiyet kırıcı ceza veya muameleye tabi tutulamaz’ hükmünü ihlal ettiği, müvekkile ve diğer katılan-

lara uygulanan baskı ve şiddetin olağan bir durum olmadığı, Tanık Öner A. 'nın beyanında da yer aldığı üzere işkence niteliğinde olan eylemlerin 'sistematiik' olarak planlanıp 'kasıtlı ve bilinçli' bir şekilde müvekkil ve diğer katılanlar üzerinde uygulandığı, bu yapının kendisinden olmayan öğrencilerin askerî okullarda öğrenim görmesine müsaade etmediğı; askerî liselerden gelen öğrencilerin önünü keserek kendilerine 'biat etmiş' sivil liselerden gelen öğrencileri yerleştirmeye çalıştıkları, bunu da sanık ve sanık gibi kişilerle 'insanlık dışı, onur kırıcı davranışlarla ve işkenceyle' yaptıkları açıkça dosya kapsamında anlaşılmaktadır. Bu nedenle sanığın mütalaada ispat edilen suçlamalardan özellikle TCK 94/1 'den cezalandırılmasını talep ediyoruz" dedi.

Sanık Ayhan Y.'nin vekil avukatı tarafından ise savunma sürecinde çeşitli sorunların yaşandığı gerekçesiyle etkin bir savunma yapabilmek adına ek süre istendi. "Maksadımız yargılamayı uzatmak değil, etkin savunma yapmak" denildi. Duruşma, 30.09.2020 saat 14.00'e 'son kez' ertelendi.

5.6. FETÖ İşkence Davasında Karar

13 Haziran 2019 tarihinde Ankara 27. Ağır Ceza Mahkemesinde görölmeye başlanan "FETÖ İşkence Davası", nihayet 30 Eylül 2020 tarihinde sonuçlandı.

Kendilerinden olmayan öğrencileri çeşitli "İşkence ve kumpas" yöntemleriyle askerî okullardan tasfiye eden Fetullahçılar, ilk kez ciddi bir ağı takıldı ve içlerinden eski üsteğmen Ayhan Y., FETÖ üyeliğinden 10 yıl, işkence suçundan ise 4 yıl 2 ay ceza aldı. İşkence yaptığı 8 öğrencinin bulunması nedeniyle işkenceden aldığı ceza 8 ile çarpılarak 33 yıl 4 ay oldu. Böylece şahıs toplamda 43 yıl 4 ay hapis cezasına çarptırıldı. Ayrıca sanığın "Katalog evliliğıyle" ilgi ayrı bir soruşturma başlatıldı.

Müşteki Avukatı Ali Işınır Hamşioğlu; "Türkiye standartlarının üstünde her yönüyle iyi bir yargılamanın gerçekleştiğini, bu davanın Harbiyelilere yapılan işkencelerin tespiti için emsal nitelikte olduğunu, daha öncesinde askerî okullarda işkenceye yönelik birçok iddia olsa da bu dava ile işkencelerin gerçekleştiğinin ispat edildiğini, sanığın örgütsel faaliyet içerisinde örgütün sivil kanadında bulunan 'Mahrem imamlardan' talimat ala-

rak belli bir silsile içerisinde işkence suçunu işlediğini, sanığın verdiği üç isimle (Kara Harp Okulu'nda birlikte görev yaptığı Abdullah S., Mehmet Ç. ve İsmail B.) işkence yargulamalarının genişleyeceğini ve sanığa verilen cezanın caydırıcı olmadığını, cezanın üst sınırdan uzaklaşmadan verilmesini talep ettiklerini fakat alt sınırdan uzaklaşarak bir ceza verildiğini” belirtti. Ayrıca “FETÖ’nün orduyu ele geçirmek için yaptığı bu işkencelerden sorumlu iki tarafın bulunduğunu, birinci tarafta bu işkenceleri ‘kasıtlı’ yapanların, ikinci tarafta ise kendilerine emanet edilen bu askerî öğrencileri koruma sorumluluğunu yerine getirmeyerek ‘kusur işleyenlerin’ olduğunu, bu şekilde ikili bir sürecin oluştuğunu” vurguladı.

Müşteki askerî öğrencilerden B. A. ise “Geç olsa da adalet yerini buldu. İlk defa kendimi ‘anlaşılmış’ hissediyorum” dedi.

“FETÖ İşkence Davası” ile ilk kez bir FETÖ mensubu işlediği “İşkence Suçu”ndan ceza almış oldu. Bu nedenle ilgili dava askerî okullardaki işkenceler hakkında atılmış en önemli adım olarak değerlendirilebilir.

Bilindiği üzere 2006-2014 yılları arasında askerî okullardan 4.000’e yakın öğrenci Fetullahçıların ‘sistemik işkenceleri’ nedeniyle ayrılmak zorunda kalırken, boşalan yerlere yığınlar hâlinde ‘FETÖ mensubu öğrenciler’ dolduruluyordu. Bu dönemde askerî okullarda görevli ‘komuta kademesinin’ büyük bir çoğunluğu FETÖ mensubu sözde subaylarca işgal edilmişti. Belirlenen hedef öğrenciler atılırken, örgüt mensubu öğrencilerin önü açılıyordu. Bu konuda sadece Kara Harp Okulu özelinde 2020 yılı başı için güncel olan veriye göre; 2008-2012 yılları arasında ‘komuta kademesinde’ görevli 270 personelin 138’i ihraç edilmiş, 9’u açığa alınmış ve 2’si tutuklanmıştır.

2006-2011 yılları arasında ‘sivil liselerden Kara Harp Okulu’na alınan’ toplam 4.060 öğrencinin ise yine 2020 yılı başı için güncel olan veriye göre 3.253’ü ihraç edilmiştir. 2012-2015 yılları arasında askerî okullara giren öğrenciler ise 2016 yılında henüz mezun olamadan ‘FETÖ şüphesi ile toplu olarak’ atılmıştır. Bu bilgilere bakıldığında “Hak yerini bulmuş” gibi duruyor. İsmi işkencelere karışan çoğu sözde subay darbe girişimine de katılmış, bu yüzden ihraç edilmiş ve Fetullahçı askerî öğrenci-

ler de atılmış... Fakat inatla “*Askerî öğrencilere yapılan işkence suçu*” görmezden gelinmeye devam ediliyor. Bu durum ise FETÖ’ye yarıyor.

En son *İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı* tarafından hazırlanan konuyla ilgili iddianamede suç tanımı sadece “*Silahlı Terör Örgütüne Üye Olmak*” olarak hazırlanmış. İsmi işkencelere karışan 252 kişinin ise başka yerlerde görülen yargılamaları olduğu gerekçesiyle “*Tahkikat evrakları*” farklı illerdeki bu başsavcılıklara gönderilmiş. Geriye şüpheli olarak sadece 8 kişi kalmış vaziyette. Gülelim mi ağlayalım mı?

Elimizde askerî okullarda yaşanan “FETÖ işkenceleri”ni anlatan 1.007 sayfalık bir iddianame var, fakat ‘suç tanımında işkence yok!’ İşkence suçunu işleyenlerin neredeyse tamamına yakını başka bir yerde FETÖ üyeliğinden yargılanmış ya da yargılanıyor. Sadece ilgili evrak bu mahkemelere gönderiliyor, o kadar. Sizce de bir ‘gariplik’ yok mu? Lütfen hukukçular cevaplasın; bir şahıs FETÖ üyeliğinden yargılanıyorsa “İşkence Suçu”ndan yargılanamaz mı? Neden? FETÖ üyeliğinden yargılanmak, daha öncesinde işlenen “Gasp, darp, tehdit, işkence, taciz, tecavüz” gibi bütün suçları aklar mı? Yani Fetullahçı iseniz bu suçları işlemenizin herhangi bir cezası olmuyor mu? Öyleyse darbeye bizzat katılan failer neden sadece “FETÖ üyeliğinden” yargılanmadı?

Peki, askerî okullarda işkence suçunu işleyen bütün Fetullahçıların davası “Tek bir çatıda” neden toplanmaz?

“14 yıldır” askerî okullarda yaşanan “*FETÖ işkencelerinin hesabını sorun!*” diye sesimizi duyurmaya çalışıyoruz, nafile! Bu iş ciddiye alınmayacak gibi duruyor. Peki, son derece ‘örgütlü ve sistematik’ işlenen bu işkence suçlarının hesabı nasıl sorulacak? Doktorundan hâkimine, teğmeninden generaline, oradan mahrem imamına vs. kadar, bu izler nasıl takip edilecek? Görünen bu konu kimsenin umurunda değil! O vakit iş başa düştü demektir. Özellikle “İnsan hakları ve işkence” konularında ihtisas sahibi ‘güvenilir avukatlar’ etrafında ‘güvenilir arkadaşlarla’ birleşerek hakkımızı arayacağız. Gölge edilmesin, yeter.

5.7. Vefa Operasyonu

Yıllar hızla geçiyor. Kimsenin ahı yerde kalmıyor. Mazlun ahı, aheste aheste çıkmaya devam ediyor. İstanbul Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından askerî okullardaki işkenceler ve kumpaslar soruşturuluyor. İşkence, baskı, yıldırma, haksız disiplin cezaları, aşağılama, sürekli hakaret, sahte sağlık raporları... Konu derin. Neler yaşanmadı ki? Ne iğrençlikler...

Tarihler 1 Ekim 2019'u gösteriyor ve "*Vefa Operasyonu*" başlıyor.

Kuleli Askerî Lisesinde 44 öğrenciye sahte sağlık raporu vererek bu öğrencileri Harp Okuluna geçmeden tasfiye eden 17 uzman doktor hakkında Savcı Levent Bilgi'nin talimatıyla gözaltı kararı veriliyor. Bunların ikisi Türk Silahlı Kuvvetlerinde görevde, diğerleri ya ihraç, ya itirafçı ya da hâlihazırda ardışık ankesörden yargılanıyor. İki şüpheli önceden firar, üç şüpheli hakkında arama ve yakalama çalışmaları devam ediyor, bir şüpheli ise ankesör soruşturması kapsamında tutuklu. Kalan 11 uzman doktor yakalanıyor. Ardından 9 doktor daha "FETÖ/PDY Terör Örgütü üyeliği, müteaddit kez eğitim hakkının engellemesi ve müteaddit kez resmî belgede sahtecilik" suçlarından dolayı tutuklamaya sevk ediliyor. Bunlar büyük bir buzdağının suda görünen tarafı bile değil... Bunlar belki de bu buzdağının görünen tarafının üzerindeki bir karış toprakta sürünen birkaç solucandan ibaret.

Yeni gözaltılar bekleniyor...

FETÖ bir siyasi parti meselesi değil, devlet meselesidir. Devletin ve milletin var olma mücadelesidir ve onuru, şahsiyeti kırılanlar için de şahsi bir meseledir. Şimdi 'vefa gösterme' vakti. Birlik olma, hep birlikte hesap sorma vakti. Gerekli dersleri alma vakti.

İstanbul sınırları içerisindeki askerî okullarda okumuş ve diğer illerdeki askerî okullarda veya bölgelerde bu tür haksızlıklara uğramış olanların acilen İstanbul Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığının yolunu tutması gerekiyor. Sadece sahte sağlık raporlarından değil, işkencelerden, kötü muamelelerden, tehditlerden işlem yapılması gerekiyor. Tüm sorumluların hesap vermesi bekleniyor. Yoksa yaptıkları yanlarına kâr kalacak, öyle mi?

Bizleri bu yolda yalnız bırakanlar, başlarını kuma sokanlar, kendi hakkını hukukunu savunamayacak kadar aciz olanlar, korkularının pençesinde sıkışıp kalanlar ve alçaldıkça alçalanlar... Bunlar dün vardı, bugün varlar, yarın da olacaklar. Ama her şeye rağmen birileri var... Tüm zorluklara ve hainliklere rağmen yılmadan usanmadan, onuruyla, namusuyla hiçbir çıkar gözetmek-sizin milleti ve devleti için gecesini gündüzüne katan birileri... Ruhlarını satanlara, beyinlerini kiraya verenlere, içinden çıktıkları millete hainlik edenlere karşı gelen birileri... Türk'ün onuruna, şanına vefa gösteren birileri... Sağ olsunlar, var olsunlar!

5.8. Fezlekeden Gördüklerim

Burada iki sahneyi yazmak istiyorum.

Birincisini hepimiz hatırlarsınız, “Koronavirüs’e çözüm” diye bazı Fetullahçı sözde doktorları önümüze koydular. Hatta bazıları bunlardan birer “Kahraman” çıkarmaya çalıştı! Fırsattan ziyade cezaevindeki tüm Fetullahçıları da dışarı salmaya çabaladılar. Ki bu insancıklar emir aldıklarında hasımlarını ameliyat masasında bırakacak kadar alçaklardı ve işledikleri cinayetleri örtbas edecek kadar da Allahsızlardı. Şimdilerde hepsi çok “Hümanist” ya! Yerseniz...

İkincisini bilmezsiniz, ben hatırlarım. 2013 yılı Kuleli Askerî Lisesinden ayrılmak zorunda kalan elliye yakın askerî öğrenciyle lisenin önündeki bahçede toplanmış, mezuniyet törenine katılmak istiyoruz. 2013 yılında mezun olacakken “Sahte sağlık raporlarıyla” atılan 33 öğrenci de aramızda. Kapıya diktikleri teğmen, “Sizi alamayız” diyor. Biz ısrarcıyız. Hava giderek geriliyor. Ortam öyle bir geriliyor ki teğmen, yüzbaşı, binbaşı derken en son bir albay geliyor. Albayın suratına bağıryorum: “Bütün okulu Fetullahçılar sardı, bizi attınız. Belki siz de onlardansınız. Bizi içeri alacaksınız. En azından bu çocuklar kendi mezuniyet törenlerini izleyecek!” Tartışıyoruz. Albay şaşkın şaşkın suratıma bakıyor. Bu gerçeği o zamana kadar yüzüne karşı böylesine bağırان bir tek ben varım belki de... “Haklısın,” diyor. “Belki ben de onlardanım, belki sen de...” Haklıyım tabi... O sıra kaymakamı, valisi filan okula girmeye başlıyor. Islıklıyoruz. Az kaldı,

arabaların önüne atlayacağız. Bakıyorlar ki bir rezillik çıkacak, bizi içeri alıyorlar...

2006-2016 yılları arası işkencelerle binlerce askerî öğrenciyi tasfiye eden FETÖ, bazı durumlarda “Sahte sağlık raporlarıyla” da kendilerine tehdit olan öğrencilerieledi. Kuleli Askerî Lisesi Fezlekesi işte bunu tüm çıplaklığıyla açığa çıkarıyor. Fezlekede; kuruluş amacı Hava Kuvvetleri Komutanlığına pilot ve yardımcı yer sınıfından subay yetiştirmek olan Hava Harp Okulundan 2000-2006 yılları arasında okuldan ayrılan öğrenci sayısı sadece 71 iken, 2006-2014 yılları arasında “Ayrılmak zorunda bırakılan” öğrenci sayısının 780 olduğu belirtiliyor. Hava Harp Okulunun her yıl aldığı askerî öğrenci sayısının 200-225 civarında olması dikkate alındığında bu rakamın çok daha vahim sonuçlara yol açacağı ortada... *Sizce 10 katı ayrılma normal mi?*

İşte bunu FETÖ mensubu sözde subaylarla, doktorlarla acımasızca gerçekleştirdiler. 2006-2014 yılları arası yaklaşık 4.000 askerî öğrenci okullarından ayrılmak zorunda kaldı. Boşalan yerlere yığınlar halinde Fetullahçı dolduruldu. Bu yazıda fezlekede kısaca ne gördüğümü aktarayım:

Kuleli Askerî Lisesinde 2013 yılında sağlık nedeniyle ilişkisi kesilen 33 öğrenci hakkında çok ayrıntılı bir çalışma yapılmış, bu öğrencilerin ifadelerine başvurulmuş. Öyle ki aldıkları disiplin cezalarını kimler vermiş, o bile araştırılmış. Tahmin edersiniz ki aldıkları cezaların büyük bir çoğunluğu şu an FETÖ’den ceza alan “Allahsızlar” tarafından verilmiş! Böylece kendilerine tehdit gördükleri öğrencileri caydırmaya çalışmışlar! 2013 yılında bu 33 öğrencinin tümü de Kuleli Askerî Lisesinin son sınıfında yapılan sağlık muayenelerinde elenmiş ve bu öğrencilere “Askerî öğrenci olamaz” raporu verilmiş. Böylece Kara Harp Okuluna geçmeden bu 33 öğrenci “Sağlık bahanesiyle” tasfiye edilmiş. Henüz 2008 yılında askerî liseye girişte sağlam raporu alan bu öğrencilere bir anda ne oldu dersiniz? FETÖ’nün doktorları çarptı tabi ki!

Fezlekede 20 şüpheli var ve başrolde pekâlâ FETÖ elebaşı... Diğer 19’u askerî doktor, birçoğu hâlihazırda FETÖ’den hüküm giymiş. Kimi kaçak, kimi ihraç, kimi cezaevinde... *Ve düşününüz, bu “Fetullahçı sözde doktorları” bize çare olarak*

yutturmaya çalışan “Alçaklar” kimlerdir? (Konuyla ilgili ironi dolu bir yazımı okumak isterseniz bakınız: “Vezir olmuşsunuz ama adam olamamışsınız”²⁵⁹)

Siz düşünürken yardımcı olması amacıyla bu mağdur öğrencilerin ifadelerinden birkaç parça da buraya bırakıyorum: “İki ay kala ben ve bir kısım arkadaşlarım sağlık muayenesi için Hava Harp Okulu Yeşilyurt Polikliniğine götürüldük. Aynı gün süren muayenelerimiz sonunda, bana ‘1. derecede mitral kalp yetmezliği, minimal dorselomber skolyoz (hafif sırt ve bel omurlarında açığı sapması), göz ve alerji’den dolayı askerî öğrenci olamaz raporu verildi. Doğal olarak hiç beklemediğim bir şeydi, beni ve ailemi perişan etti. Çünkü mezuni yetime iki ay kala sudan sebeplerle hakkımda askerî öğrenci olamaz raporu verilmişti.

“Doktorun kendi kanaati başkaca doktorlardan oluşacak sağlık kurulu raporuna dönmüşmeden ve TSK’de görev yapamaz raporu tüm heyetin onayıyla imzalanmadan önce, muayeneden hemen sonra yüzüme okuldan ilişliğimin sağlık kurulu raporuyla kesileceğinin söylenmesi bunun bir kumpas olduğunu ortaya koyuyordu. 2013 yılı Mayıs ayında Kuleli Askerî Lisesinden belirttiğim sağlık sorunları nedeniyle ilişliğim kesildi.”

“Kuleli Askerî Lisesinde benim eğitim gördüğüm dönemde, asker çocuklarına karşı ayrıca bir mobing ve zulüm vardı.

“Bahse konu muayeneler kesinlikle detaylı bir muayene değildi. Her girdiğim odada yaklaşık bir dakika anca kalmışım. Hâlbuki bu alacağım rapor benim bundan sonraki tüm yaşantıyı etkileyecek nitelikte bir rapordur. Raporumu alıp Kara Harp Okulunu bitirdiğimde subay olacaktım. Bana 2013 yılında aldırılan rapor kesinlikle düzgün muayene neticesinde verilmiş bir rapor değildir. Beş yıl askerî lisede okumama rağmen, haksız bir şekilde sağlık kurulu raporu ile elendim.

“Pazartesi günü ilk grupta giden arkadaşların bazıları elendiklerini bize söylediklerinde bizler şaşırдық. Elenme sebebi olarak da genellikle ‘Kalp mitral kapak yetersizliği, psikolojik olarak asker olamaz’ gibi nedenlerle elendiklerini söylediler. Ben de sağlık raporu için hastaneye gittiğimde ben de psikolojik olarak ‘Kronik uyum bozukluğu, gözde ve kulakta sorun, ortopedik olarak bel kayması’ gibi nedenlerle elendim. Sağlık raporumda ya-

zan ve elenmeme sebep olan rahatsızlıkların hiçbirisi bende yoktur. Bizim dönemden bu şekilde 34 kişi sağlık kurulu nedeni ile elendi.”

“Bana şüpheli gelen durumsa, bizim devrelerden 34 kişinin rapor gerekçe gösterilerek ilişkisinin kesilmesi ve bu kişilerin büyük bir kısmında da kalp rahatsızlığı olduğu öne sürülmesidir. Ben, elenmemin akabinde gitmiş olduğum hastanede yaptırdığım kontrollerde benim elenmeme gerekçe gösterilen rahatsızlık olan ‘Mitral kalp yetmezliği (1.derece)’ şeklinde bir rahatsızlığımın olmadığını öğrendim.”

6. SORU HIRSIZLARI

Bir gece yarısı apar topar hastaneye kaldırıldı, kendini hiç iyi hissetmiyordu, yaşlıydı ve sigarayı bir türlü bırakamıyordu. Doktorlar hayatına üç-dört ay biçerken o, kızının elini tutmuş, “Yağız duygusal çocuktur, askeriyeğe göndermeyin” diyordu.

Askerî Liselere Giriş Sınavını (ALS) yeni kazanmış, mülakatlara hazırlanıyordum. Çok geçmeden sevgili dedem vefat etti, bense Kuleli Askerî Lisesinin yolunu tuttum.

Bütün ihtişamıyla İstanbul kucakladı bizleri, sonra denizin hemen yanı başında bir okul, Kuleli Askerî Lisesi göründü. Çok zorlu eleme süreçlerinin ardından yeni öğrencilerine 164. kez “Şanlı yuva” oldu. Yaklaşık 260 öğrenci 2006 yılında bu tarihi kurumda, Türk Silahlı Kuvvetlerinin bir neferi sayılmanın coşkun mutluluğunu yaşıyordu. Tabii her şeyin bir bedeli vardı. 13 yaşındaki bu “Çocuk askerler” için ödenmesi gereken ilk bedel ailelerinden ayrı, koca İstanbul’da bir başlarına kalmaktı. İlk uzun süreli ayrı kalışlar, kuvvetli sarılmalar, vedalar ve akan gözyaşları arasında arkasını dönüp taburunun yolunu tutan 13 yaşındaki bu vatanseverler için bambaşka bir hayat başlıyordu.

İlk eğitimler, çök-kalklar, mavi üniformalar, demiri kesen emirler, yoğun dersler, kavgalar, barışmalar, dostluklar, korkular... Disiplin içerisinde akıp giden bilinçli bir hayat; yüzlerce ayak ve tek bir ses, yüzlerce vücut ve tek bir yürek, yüzlerce hayal ve tek bir hedef...

Müzikten spora, danstan derse, eğitimden eğlenceye ahenkli bir nizamın vücudu sarsan baş döndürücü etkisine ayak uydur-

mak kolay iş değildi. Bu nedenle askerî liseler Türkiye'nin en parlak, en zeki, en sağlıklı gençlerini seçmeye çalışıyor, adaylarını epey zorlu elemelerden geçiriyor ve çok az kişi bu okullarda okumaya hak kazanabiliyordu. Fakat kırk ayağın kırkı da bir miydi? Bu ahengin bozulmadan devamı için sarsılmaz, yıkılmaz bir uyum gerekliydi. Aykırı her hareket, dışarıdan bakan bir çift göz için fark edilmesi çok kolay bir çıbandan ibaretti. Bu çıbanların ilk fark edilişi, belki de sınıf subayımızın "*Aranızda sınavda kaydırma yaparak gelen var mı buraya, heyy!*" diye bağırmasında gizliydi.

Türkiye'nin -güya- en parlak, en zeki, en sağlıklı gençleri, bazı noktalarda çok geri kalıyordu. Analitik zekânın yokluğu, anlama kabiliyetinin düşüklüğü, fenden spora ve edebiyattan yabancı dil öğrenimine bütün alanlarda gösterilen 'başarısızlık' bu çıbanların fark edilmesi ve tespiti açısından alarm zillerini kullakları sağır edencesine harekete geçiriyordu. Fakat bu kuvvetli sesler, fırtınalı bir gece bomba gibi patlayan gök gürültüleri nedeniyle çalıp duran araba alarmlarını andırıyor; onca fırtına, şimşek ve gök gürültüsü arasında hiç kimse kolay kolay kendi arabasının çalınabileceğine ihtimal vermiyor ve böylece uyarıcı alarm seslerine gereken önem gösterilmiyordu. Bir de bunun üstüne 'kalın yorganların örttüğü sıcacık yataktaki uyuma keyfinin vazgeçilmesi zor tadı' ekleniyordu. Uyuyanlar uyuduklarıyla kalsın, şimdi biz biraz da bu dönemdeki sayısal verilere bakalım:

Askerî Liselere Giriş Sınavı "Matematik" testlerinde 2004 yılında 234; 2005 yılında 168, 2006 yılında 491; 2007 yılında 274; 2008 yılında 191; 2009 yılında 150; 2010 yılında 1.214; 2011 yılında 642; 2012 yılında 717 ve 2013 yılında 262 aday öğrenci 'tüm soruları doğru cevapladı' Matematik gibi zor bir alanda tüm soruları doğru cevaplayan dehalarımızın (!) sayısı ne kadar da çok değil mi? Ama hemen sevinmeyin. 2013 yılı itibarıyla ÖSYM'de yapılan değişiklikler neticesindeki sayılara bakalım: Askerî Liselere Giriş Sınavı "Matematik" testlerinde 2014 yılında 2; 2015 yılında 0 ve 2016 yılında 4 aday öğrenci tüm soruları doğru cevaplayabildi. Peki değişen neydi?

FETÖ ile mücadele kapsamında alınan önlemlerle Fetullahçıların 'soru çalmaları' önlenmişti. Fakat bu sefer de mülakat komisyonlarındaki hilelerle yığınlar hâlinde Fetullahçı bu okul-

lara sızmaya devam etti. Şimdi bir Fetullahçı hemen fırlayıp size şöyle diyecek: “Eee soru zorlukları değişmiştir, 2014 yılından itibaren çok zor sorular gelmiştir ve o yüzden soruları tam doğru cevaplayan sayısı düşmüştür.” Ona da hemen cevap verelim:

Askerî Liselere Giriş Sınavı Matematik Testi “Ortalama Güçlüğü” yüzde verileri 2004 yılında 38, 2005 yılında 36, 2006 yılında 44, 2007 yılında 40, 2008 yılında 41, 2009 yılında 31, 2010 yılında 41, 2011 yılında 38, 2012 yılında 31, 2013 yılında 23, 2014 yılında 23, 2015 yılında 22 ve 2016 yılında 25.

ALS	MATEMATİK TESTİ													
Yıl	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	
Test Ortalama Güçlüğü (%)	38	36	44	40	41	31	41	38	31	23	23	22	25	
Tüm Soruları Doğru Yapan Aday Sayısı	234	168	491	274	191	150	1214	642	717	262	2	0	4	

Bu tablo, Fetullahçıların soru çalarak binlerce öğrenciyi askerî okullara sızdığını alenen kanıtıyor. Güçlük oranı çok yüksekken, örneğin 2006 yılında %44 iken soruları tam doğru cevaplayan kişi sayısı “491” fakat güçlük oranı çok azken, örneğin 2015 yılında %22 iken soruları tam doğru cevaplayan kişi sayısı “0”. *Evet, şaka değil, sıfır, sıfır, sıfır!* Hayatın normal akışı 2015 yılı için geçerli, 2006 için değil!

Neyse ki bu dönemde askerî okullara sızan Fetullahçıların büyük bir çoğunluğu tespit ve ihraç edilmiş vaziyette. Bir kısmı da henüz okullarından mezun olamadan atıldı. Askerî okullar Fetullahçılar tarafından türlü hileler ve soru hırsızlıklarıyla sarılırken kendilerinden olmayan öğrenciler de çeşitli ‘işkencelere ve kumpaslara’ uğrayarak okullarından ayrılmak zorunda kalıyordu. Onlardan bir Harbiyeli vakti zamanında şöyle haykırıyordu:

“Peki ya siz evlerinde oturup ülkeyi kurtaranlar... Ya siz sadece 1990’larda 80’lerde 70’lerde Harp Okullarında okuyup da hâlâ orayı eski Kara Harp Okulu sananlar... Ya siz yolda gördüğünde zabıtayla Harbiyeliyi karıştıranlar... Siz bayraklı profil

fotoğraflarını vatanseverlik sayanlar, sizlere söylüyorum. Konjonktür değişti. Harp Okulları değişti. Her kurumu yozlaşan, kadrolaşan bir ülkede Harp Okullarının saf, temiz, Atatürkçü ilkelere ve Cumhuriyet'e bağlı kalabileceğini mi düşünüyorsunuz? Ya körsünüz ya da art niyetli. Genelkurmay Başkanı'nın çaresizlikten istifa ettiği bir kurumda bir Harbiyeli kimin umurunda? Asıl tasfiye yüksek kurumlarda yapılıyor gibi gözükse de asıl tasfiye Harp Okullarında yapılıyor. Hiç mi farkında değilsiniz? Elbette askerlik zor zanaat, elbette çetin şartlardan geçilecek. Geçilecekse ben geçtim. İntibak denen kampta ABD'nin Guantanamo'da teröristlere tanıdığı uyku hakkından daha az uyuyarak. İlk üç günde 11 kilo vererek, saçlarımı dökerek yaptım, bitirdim. Her türlü sebepsiz cezaya boyun eğdim. Kendi çabalarım ile bir yere geldim; bu sefer notlarım ile oynadılar. Ben ne yapayım? FETÖ'cü müyüm ben? Böyleyse askerî okullarda okuduğum 7 yılda niye anlaşılmadı? Hâlbuki aksiyim. Peki, yemekhanenin kalori panosuna 2023 yazarlar kimlerdi? Biz her defasında 1923'e çevirdiğimiz halde 2023'e getirenler, Atatürk'ün okuluna artık sızma gereği duymadan girenler kimlerdi? Okuyun biraz, rahmetli Necip Hablemitoğlu'nun 'Köstebek'ini okuyun. 90'lı yıllarda polis okullarında yaşananların aynısı tekrar ediliyor. Peki, benim 2012'nin Ağustos 'unda alacağım yıldızları, çocukluk hayalimin hesabını kim verecek? Benim vereceğim tazminat 65 bin Türk lirası, saygılar."

Bugün değişen bir şey var mı? Akıllandık mı? Ders çıkardık mı? Yoksa hepiniz "Soru hırsız" mısınız? Ondan mıdır bu sessizliğiniz? Daha kaçımızın geleceğini mahvedecekler? Öylece seyretmeye devam mı edeceksiniz?

7. FETÖ MAĞDURU AİLELERİN TASFİYELERE VERDİĞİ TEPKİLER

Ailelerin ayrılmalar karşısında verdiği tepkilerin anlaşılması, ilk olarak, FETÖ mağduru bir askerî öğrencinin sivil hayatında karşılaştığı zorlukları anlama açısından önemli. İkinci olarak, mağdur askerî öğrencilerin bu zamana kadar birlik olamayışlarının ve uğradıkları haksızlıkları anlatamayışlarının nedenlerini açıklamaya yardımcı oluyor. Üçüncü olarak, askerî okullarda

FETÖ sorununun günümüze kadar nasıl görmezden gelinebildiğinin anlaşılmasını sağlıyor.

FETÖ tarafında tasfiye edilen öğrencilere ailelerin verdiği tepkiler iki şekilde açıklanabilir:

1- *Çok azının ailesi ayrılan çocuklarına destek oldu.* Destekçi olan bu aileler, zaten çocuklarının asker olmasına çok sıcak bakmayanlardı. Bu kategorideki öğrenciler, ailelerinin yönlendirmelerinden bağımsız olarak tamamen şahsi bir kararla askerî okula girmek istemişlerdi. Doğal olarak bu aileler, askerî okullarda yaşanan işkenceler ve ayrımcılıklar hakkındaki beyanlara daha kolay inandı ve çocuklarının sivil hayata uyumuna yardımcı olmaya çalıştılar. Bununla birlikte, mağdur öğrencilerin en yakınları dahi anlatılan işkencelere ve ayrımcılıklara bir noktaya kadar inanabildi. TSK'ya duydukları 'güven' neticesinde tüm yaşananlar karşısında mantıkları, akılları yetersiz kaldı. Dolayısıyla bir kısım aileler ve yakınlar, tasfiye edilen öğrencilere sadece 'inanıyormuş gibi' yaptı.

2- *Çoğunun ailesi ise çocuklarının askerî okuldan ayrılmasını sindiremedi ve çocuklarına inanmadılar.* Örneğin;

- Çocuklarını eve almayan aileler, oğluna "Vatan haini" diyen babalar oldu.

- Bazı askerî öğrenciler ayrılma aşamasında ailesi tarafından "Seni okutmam, askerliğini yap, kendi paranı kazan, sonra istersen oku" şeklinde zorlamalarla karşılaştı.

- Ayrılmaların büyük bir cezası olarak yüklenen "Maddi tazminatlar" neticesinde aile içi huzur bozuldu ve çoğu mağdur öğrenci aileleriyle sürekli bir çatışma içerisinde kaldı.

- Çoğu öğrenci hem aileleri hem de diğer yakın çevrelerinin "Neden ayrıldı ki?" şeklindeki tacizci bakışları altında yaşamaya mahkûm edildi.

Bilindiği üzere çoğu mağdur öğrencinin aileleri tarafından desteklenmemesinin ve hor görülmesinin temel nedeni, işkencelerde bulunan örgüt mensubu subayların ailelere de yalan yanlış açıklamalarda bulunmalarından kaynaklanıyor. Bu konunun daha iyi anlaşılması amacıyla daha ayrıntılı değerlendirmelere başvurmamız gerekiyor.

FETÖ mensubu sözde subaylar, askerî öğrenciye ve aileye farklı davranıyorlar. Bu sözde subaylar, askerî öğrencinin okuldan ayrılması için elinden gelen her türlü insanlık dışı hareket ve hakaretlerde bulunurken, aile bu şahıslara ulaştığında “Oğlunuz ayrılmak istiyor, o nedenle bunları bahane ediyor, işkence yok, ayrımcılık yok, kendisi burada emin ellerde, çok rahat” şeklinde beyanlarda bulunuyorlar. Bu beyan karşısındaki aile ise “Kendisini ağlamaklı bir sesle ankesörlü telefonda arayan çocuğu” ve diğer yanda “TSK’nın bir subayının beyanları” arasında kalıyor. Ne yazık ki çoğu, orduya duyduğu sarsılmaz güven neticesinde henüz gençlik çağlarında olan çocuklarına inanmadı.

Askerî okullarda yaşanan tasfiyeler gerçekten çok planlı ve programlı bir tasfiye stratejisine dayanıyor. Bu strateji öyle bir hâl aldı ki, planları içerisinde “Tasfiye edilen askerî öğrencilerle ailelerinin aralarını açmak” dahi düşünüldü. Böylece çoğu askerî öğrenci, sivil hayata daha ilk adımını atarken ‘yalnızlaştırıldı’ ve ağır bir darbe yedi. Hâlihazırda orduya ve komutanlarına duydukları güvenin kırılması ve yaşadıkları ihanet üzerine bir de en yakınlarının desteklerinden mahrum kalınması büyük yaralar açtı. Çoğu böyle bir durumla karşılaşan askerî öğrenciler, ne ‘seslerini duyurmakta’ ne de ‘diğer mağdur kardeşleriyle birlik olmakta’ yeterli gücü kendilerinde bulamadılar. Son olarak bu acı tablonun vurguladığı en önemli mesaj; FETÖ mağduru askerî öğrencilere *kendi anne babalarının bile inanmadığıdır*. En yakınları dahi TSK’ya duydukları güven neticesinde bu askerî öğrencilere ‘inanmamış’ ya da ‘sadece inanmış gözükmüşlerdir.’ Hâl böyle olunca askerî okullardaki FETÖ yapılanmasını anlatabilmek çok daha zorlaşmıştır.

8. ASKERİ OKULLARDAN AYRILMANIN/ATILMANIN TOPLUMSAL ALGISI

FETÖ mensubu sözde subaylar tarafından askerî okullardan ayrılmak zorunda bırakılan öğrenciler, sivil hayata uyum aşamasında birçok zorlukla karşılaştı. Bu zorluklar; bir yandan şahsi olarak bu askerî öğrencileri etkilerken, diğer bir yandan da örgütün askerî okullarda neler yaptığını dışarıya yansıtmakta birçok engel oluşturdu. Bu açıdan askerî okullardan ayrılan/atılan bir

öğrencinin toplum tarafından aldığı tepkilerin daha ayrıntılı değerlendirilmesi gerekiyor.

Genel olarak askerî okullardan ayrılan/atılan bir şahıs; “*Hırsızlık, arsızlık, vatan haini ya da zayıf bir karakter*” suçlamaları ya da şüpheleriyle karşılaşılıyor. Bu durum, zaten subay olmak amacıyla gençliğini heba etmeyi göze alanlar için çok ağır bir bunalım kaynağı oluşturuyor. Böyle bir toplumsal algı neticesinde örgüt tarafından tasfiye edilen öğrencilerin kendilerini savunmaları, askerî okullarda ne türlü kirli işlerin döndüğü hakkında açıklama yapmaları ya da kendi haklarını savunmaları çok daha zor bir hâl aldı. Askerî okullarda FETÖ gerçeğini duyurmaya çalışan öğrencilere karşı “*Dayanamayıp ayrıldı ve şimdi kendini haklı göstermeye çalışıyor*” şeklindeki önyargılar neticesinde kulaklar tıkandı. Kimileri “*Garanti meslek bırakılır mı, var bunun içinde bir iş*” şeklinde konuya yaklaştı. Kimileri bu öğrencileri hain olarak damgaladı, askerî okullarda FETÖ gerçeğini duyurmaya çalışanları “TSK’yı lekelemeye çalışıyor” şeklinde suçladı. Tüm bunlar, askerî okullarda FETÖ zulmünü duyurmakta sadece bunu başaramayan mağdur öğrencilerin değil, onların yakın çevrelerinin ve genelde bütün bir toplumun bu konuda suçlu olduğunu düşündürüyor.

2006-2014 yılları arasında binlerce askerî öğrencinin sesini duymaktan öte onların sesini daha da kısınlar ve onları yalancılıkla, kendini acındırmakla suçlayanlar ne yazık ki 15 Temmuz gecesine giden sürecin dolaylı destekleyicisi oldular.

9. FETÖ MAĞDURU ASKERİ ÖĞRENCİLER NEDEN BİRLİK OLAMADI?

Bu soru, “Askerî Okullarda Katliam” konusunun anlaşılmasında büyük önem arz ediyor. Soruya verilebilecek tam bir cevap, örgütün askerî okulları ele geçirme stratejisini açıklığa kavuşturabilir.

“*Örgüt mensubu sözde subaylar tarafından işkencelere ve kumpaslara uğrayarak tasfiye edilen askerî öğrenciler neden birlik olamamış ve haklarını savunamamıştır? Bununla birlikte 2006-2014 yılları arası yaşanan tasfiyelerin gerçek nedeni ve faili neden gizli tutulmuştur?*”

Kanımca her ne kadar basit birer soru olarak görülse de cevaplanması bir o kadar karmaşık olan bu soruların öncelikle nelere yol açtığını paylaşmak gerekiyor.

“FETÖ mağduru askerî öğrencilerin birlik olup seslerini çıkaramamaları neye mal olmuştur?” şöyle açıklanabilir:

1- Tam bir örgütlenme sağlanamadığı için bu grup içerisindeki art niyetli bazı öğrenciler konuyu saptırdı. Konu o kadar çok saptırıldı ki, yaşanan bu tasfiyeler askerî öğrencilerin ‘dindarlığı ve muhafazakârlığı’ nedenlerine bağlandı.

2- Bu dönemde yaşanan tasfiyelerin temel sebebinin dindarlık, muhafazakârlık olarak gösterilmesiyle eş zamanlı gerçekleşen Ergenekon-Balyoz gibi TSK’yı yıpratma operasyonlarına kuvvet kazandırıldı. Sözde *“Dinsiz ordu”* argümanı güçlendirilmeye çalışıldı.

3- Tasfiyeleri acımasız işkencelerle gerçekleştiren FETÖ mensubu sözde subaylar, *“Atatürkçü, Kemalist, vesayetçi, ulusalcı”* gibi gösterilerek suçun gerçek failleri gizlendi.

4- Suçun gerçek faillerinin gizlenmesiyle örgüt daha da arsızlaştı, neredeyse askerî okullardaki işkencelerini açıktan, korkusuzca sürdürmeye başladı.

Bu mağdur askerî öğrencilerin gerçekleri haykıramaması çok talihsiz gelişmelere neden oldu ve FETÖ’nün gücüne güç kattı. Peki, bu birlik olamama durumu kendiliğinden mi gerçekleşti, yoksa yine bu durumda da örgütün bir parmağı var mı? Bu konuda Fetullah Gülen’in *“Fasıldan Fasıla”* kitabının ikinci cildine yapılan bir atıf ön plana çıkıyor:²⁶⁰

“Sizin gibi düşünmeyip farklı dünya görüşüne sahip (kişilerin) karşısına acele çıkılmamalı... Yoksa bizim gibi düşünmüyorlar diye bir bir uzaklaştırılan ve uzaklaşan bu gayr-ı memnunlar, dev kitleler meydana getirerek karşınıza çıkıp sizi yerle bir edebilirler.”

FETÖ elebaşına ait bu sözler düşünüldüğünde, Harp Okullarındaki tasfiyelerin neden tümünden değil de 10 kişilik şok mangaları içerisinde sırayla, zamana yayılarak gerçekleştirildiğini ve ayrılan bu öğrencilerin -nitekim bu sayı dört binleri bulmaktadır- dışarıda neden örgütlenemediğini açıklıyor. Bu askerî öğrenci-

lerin neden birlik olamadığı konusunu biraz daha irdelememiz gerekiyor.

1- Bu tasfiyeler neticesinde mağdur olan öğrencilerin birçoğu sivil hayata karıştıktan sonra bu mücadele içerisinde bilfiil yer almaktan uzak durdu. Birçok kişinin bu konu umurunda dahi olmadı.

2- Tasfiye edilen öğrencilerin birçoğu idealist gençlerdi. Bu vatan için subay olmak istiyorlardı ve yerlerine alınan bazı örgüt mensuplarının tersine “*Bir subay ne kadar maaş alır?*”, onu bile bilmezlerdi. Askerî okullarda örgüt mensubu sözde subayların ağır ihanetine uğramalarıyla büyük bir sarsıntı yaşadılar. Üstüne yaşadıkları büyük hayal kırıklığı neticesinde ağır darbeler aldılar. Birçok öğrencinin mücadeleden uzak durması ya da hakkını aramaması noktasında bozulan psikolojik durumları oldukça etkili oldu.

3- Ayrılmak zorunda kalan askerî öğrencilerin bir kısmının ailesi, başlarına daha kötü şeylerin gelmesinden korkarak “*Olan oldu, zararın neresinden dönülürse kârdır*” mantığı çerçevesinde çocuklarını mücadeleden uzak tuttu.

4- Özellikle 2010-2014 yılları arasında ayrılan askerî öğrencilerin içerisinde FETÖ bağlantılı öğrencilerin de var olduğu düşünülüyor. Bu öğrenciler olayları manipüle ettiler, birlik olup gerçekleri haykırmak isteyen arkadaşlarını engellediler.

5- Ayrılan öğrenciler arasında art niyetli olanların var olması gibi, askerî kültürünü kaybedenler de şahsi menfaatleri peşinde koşmaya başladı. Bu durum, tasfiye edilen öğrenciler arasında bir ‘çıkar çatışması’ yarattı. Kimileri ‘maddi tazminat yüklerinden kurtulmak’ isterken, kimileri de “Askerlik bizlere kalsın” şeklinde tamamen şahsi çıkarları peşinde bir mücadele vermeye çalıştı. Hâlbuki esas mücadeleyi veren bir avuç öğrenci, tüm olumsuzluklara rağmen sadece “Askerî okullardaki FETÖ gerçeği”ni duyurmaya çalışıyordu.

6- FETÖ tarafından tasfiye edilen öğrenciler; toplu bir şekilde değil, zamana yayılarak türlü işkenceler altında, ‘kendi istekleri ile okuldan ayrılıyorlarmış hissiyatı oluşturularak’ subaylık mesleğinden vazgeçirildi. Bu durum, ayrılmak zorunda kalan

öğrenciler arasında parçalı bir yapı oluşturdu ve iletişim ağlarını kopardı.

7- FETÖ'nün hedefindeki bu öğrencilerin aileleri çok çeşitli siyasi görüşlerden, ideolojilerden gelmekte. Bu çeşitlilik, örgüt tarafından oldukça etkili kullanıldı. Askerî okullarda “Can kardeş” olan arkadaşların mücadelede birlik olmasının önüne bu yolla geçildi. Bu durum, ayrılan öğrenciler arasındaki örgüt mensuplarının da gruplara sızmasına ve mücadeleyi engellemelerine sebep oldu.

8- Askerî okullarda yaşanan ağır ihanet neticesinde bu öğrencilerin birçoğunda “Güven sorunu” ortaya çıktı. Özellikle 15 Temmuz Darbe Girişiminden sonra, bazı şeylerin açıklığa kavuşması neticesinde en yakın arkadaşlarının dahi FETÖ bağlantılı olduklarını görmeleri, bu güven sorununu daha da derinleştirdi. Doğal olarak bu durum, FETÖ mağduru askerî öğrencilerin neden birlik olamadığının önemli bir cevabı oluyor.

Askerî öğrencilerin birlik olamamasında birçok etken var. “Art niyetliler, bilinçsizlik, zayıflık, gelecek kaygısı, güven korkusu, FETÖ'nün manipülasyonları, bozulan psikolojiler” şeklinde özetleyebileceğimiz sebepler neticesinde mağdur askerî öğrenciler tek başlarına kaldı.

Birlik olamamanın getirdiği ‘yalnızlık’ ile askerî öğrenciler yaşadıkları işkenceleri, uykusuz geceleri, haksızlıkları, aşağılanmalarını unutmaya başladı; acıları soğumaya başladı; mücadele isteği büyük oranda kayboldu; her birinin ‘parça parça bildiklerini ve gördüklerini toplayarak bunları yorumlama ve değerlendirme’ yapma fırsatından mahrum kalındı, dolayısıyla “Bize ne oldu?” sorusunun dahi farkına çok geç varılabildi ve henüz farkına varamadıkları FETÖ mensubu yakın arkadaşlarının yönlendirmelerine açık hâle geldiler.

ÜÇÜNCÜ KISIM: 15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİ ARDINDAN ALINAN TEDBİRLER VE ATILAN ASKERİ ÖĞRENCİLER

1. ASKERİ OKULLARIN KAPATILMASI

15 Temmuz Darbe Girişimi sonrasında mevcut yönetim, içinde bulunduğumuz kriz dönemini bir an önce atlamak amacıyla başarılı sayılabilecek bir kriz yönetimi yürüttü. Bu değerlendirmeyi yaparken “Başarılı sayılabilecek” ibaresi önemlidir, çünkü darbe girişimi sonrasında alınan kararların ve tedbirlerin çoğu âdeta zamanla yarışılarak alındı ve yürütüldü. Dolayısıyla, böylesine büyük bir krizin atlatılmasında alınan kararların ve tedbirlerin değerlendirilmesinde ya da eleştirilmesinde, bu durum göz önüne alınmalı. Bu kararların ve tedbirlerin içerisinde konumuzla ilgili olan ilk mesele, “Askerî okulların kapatılması” oldu.

Darbe girişimi öncesindeki mevcut askerî okullar, 31 Temmuz 2016 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan 669 sayılı OHAL Kararnamesi ile kapatıldı. Kapatma kararı neticesinde bu okullarda okuyan yaklaşık ‘17 bin askerî öğrenci’ bağlı bulundukları askerî okullardan ve üniformalarından ayrılmak durumunda kaldı.

Milli Savunma Bakanlığının komisyona sunduğu ilgili yazıdan Askerî Lise, Kara, Deniz ve Hava Meslek Yüksek Okulları ve Harp Okullarında öğrenim gören 16.409 öğrencinin TSK ile ilişkilerinin kesilerek bu öğrencilerin eğitim seviyesine göre ilgili üniversitelere veya Milli Eğitim Bakanlığına bağlı liselere yerleştirildiği öğreniliyor.²⁶¹

Bu öğrencilerin durumu hakkında çalışmanın ilerleyen bölümlerinde daha ayrıntılı değerlendirmeler sunuluyor. Bu başlık

altında önemli olan nokta; askerî okulların bir gecede kapatılmasının ne kadar doğru ya da yanlış bir karar veya tedbir olduğudur.

Kitabın başından beri belirtildiği üzere askerî okullar, 1980’li yıllardan beri FETÖ’nün kışkacında. Dolayısıyla örgüt, yaklaşık 40 yıl içerisinde ve özellikle 2006 yılından itibaren askerî okullarda oldukça nüfuz kazandı. Bu bilgi bir yana, darbe gecesi bilfiil darbeye iştirak eden askerî öğrenciler mevcut. Ayrıca 2013 Aralık olaylarından sonra FETÖ’ye karşı başlatılan mücadelede askerî okullarda birçok FETÖ mensubu öğrencinin var olduğu bilgisi, kuvvetli iddialar ile emniyet güçlerimizin araştırmalarına konu oldu ve bu bilginin gerçekliğine ilişkin kuvvetli şüpheler uyandı. Hâl böyle olunca darbe girişimi sonrasında acil bir kararla “*Askerî okulların kapatılması*” yerinde bir tedbir olarak değerlendirilebilir.

Bu değerlendirmeye ilk itirazlar “*Atılan askerî öğrencilerin hepsi mi FETÖ mensubu?*” şeklinde oluyor. Ayrıca bu öğrencilerin bir kısmının birlik olup Anıtkabir ziyaretlerinde bulunmaları, Atatürk sevgilerini ön plana çıkarmaları ve iktidar partisine muhalif Atatürkçü kesimin desteğini alma çabaları, “Bir gecede askerî okulların kapatılması” meselesinde gerçekçi/nesnel değerlendirmelerin yapılmasını engelliyor. Neticede güçlü bir devletin suçlu ile suçsuzu ayırabilecek sağlam, bağımsız, tarafsız ve hızlı bir adalet sistemine sahip olması gerekiyor. Fakat milletçe içine düştüğümüz kaos ortamı dikkate alındığında, askerî okulların bir gecede kapatılması ve bu okullarda okuyan yaklaşık 17 bin askerî öğrencinin toplu tasfiye edilmesi yerinde bir karar olmuştur. Bu noktada ortaya çıkan temel sorun ise bu askerî öğrencilerin hepsinin omuzlarına, yıldızlar yerine FETÖ mensubu olma şüphesinin yüklenmesidir.

2006-2014 yılları arasında binlerce askerî öğrenci FETÖ mensubu sözde subaylar tarafından tasfiye edilirken bu öğrencilere neden dokunulmadığı, hatta birçoğunun kollandığı-korunduğu bilgisi, bu şüpheyi daha da kuvvetlendiren bir gerçek olarak karşımıza çıkıyor.

Acilen yapılması gereken, bu askerî öğrencilerin içerisindeki masumların haklarının iadesi ve FETÖ mensubu olanlarının ise gerekli cezaları almaları yönünde. Bu konudaki eylemsizlik sür-

düğü müddetçe FETÖ yönlendirmesine oldukça açık olan 17 bin kişilik küçük, genç bir ordu ile karşı karşıya olacağız. Bu 17 bin kişi içerisinde bir kişi dahi masumsa tespit edilebilmeli, hakkı iade edilmeli ve geri kalanı, gereken cezaları bir an önce almalı. İnsan haklarına saygılı bir devlet olmak, zor da olsa bu çalışmayı gerekli kılıyor. Aksi takdirde ceza almayan, FETÖ ile bağı tam tespit edilmemiş, yani salt şüphelerden ibaret kalan bu küçük ve genç ordunun, gelecek yıllarda FETÖ yönlendirmesi ile devletimize ve milletimize büyük bir tehdit oluşturacağını şimdiden öngörmek çok zor olmasa gerek. Nitekim atılan öğrencilerin bir kısmı FETÖ aracılığıyla ABD'ye ve Avrupa ülkelerine kaçtı. Sığındıkları ülkelerin saygın üniversitelerinde okutuluyorlar. Uluslararası camiada oluşan “*Türk düşmanı FETÖ diasporası*” önümüzdeki yıllarda kin ve intikam ateşiyle eğitilen bu küçük ordu ile daha da güçlenip arsızlaşacaktır.

2. ASKERİ LİSELERİN OLMADIĞI YENİ BİR ASKERİ OKULLAR SİSTEMİNİN İNŞASI

2.1. Askerî Liselerin Temelli Kapatılması

Darbe girişimi ardından bütün kuvvetlere bağlı lise, yüksekokul ve üniversite düzeyindeki askerî okullar kapatıldı. Sonrasında “Milli Savunma Üniversitesi” bünyesinde yeni bir askerî okullar sisteminin inşa çalışmaları başlatıldı.

“Kanun hükmünde kararnameyle bünyesinde mevcut Kara, Deniz ve Hava Harp Okulları, astsubay meslek yüksekokulları ile kurmay subay yetiştirmek ve lisansüstü eğitim vermek amacıyla kurulacak enstitülerden oluşan Milli Savunma Üniversitesi kurulmuştur. Bu üniversite Milli Savunma Bakanlığına bağlı olacak ve rektörü, Milli Savunma Bakanının önerisi, Başbakanın uygun bulacağı üç aday arasından Cumhurbaşkanınca seçilecek. Kara, Deniz ve Hava Harp Okullarıyla astsubay meslek yüksek okulları kendi özel kanunlarına göre, üniversite rektörlüğüne bağlı olarak faaliyet gösterecektir. Bu okullara öğrenci alımı dâhil, tüm askerî öğrenci işlemleri Milli Savunma Bakanlığınca yapılacaktır. Düzenlemede ayırt edilmeksizin bütün lise ve dengi okulların mezunlarının askerî okullara girebilmesinin de önü açılmıştır.

Ayrıca GATA Eğitim Hastanesi, askerî hastaneler ve TSK sağlık hizmet birimleri Sağlık Bakanlığına devredilmiştir.”²⁶²

İlgili KHK ile “...Kara, Deniz ve Hava Harp Okullarıyla astsubay meslek yüksek okulları kapatılmayarak, Milli Savunma Bakanlığı bünyesinde kurulacak Milli Savunma Üniversitesine bağlanmış, Harp akademileri, askerî liseler ve astsubay hazırlama okulları ise kapatılmıştır. Harp akademilerinde verilen kurmaylık eğitiminin bundan sonra Milli Savunma Üniversitesi bünyesinde kurulacak enstitülerde verilmesi kararlaştırılmış, mevcut askerî okul öğrencileri ise durumlarına uygun okullara nakledilmesi hükme bağlanmıştır.”²⁶³

Yeni sistem içerisinde askerî liselere yer verilmedi. Bu durum, toplumumuzun bazı kesimlerinden sert eleştiriler gelmesine yol açtı:

- Askerî liseler TSK’nin temelidir, nasıl kapatılır?

- Şanlı Yuva Kuleli Askerî Lisesi başta olmak üzere askerî liselerde yüzyıllık bir tarih yatıyor. Bu tarih bizim değerimizdir. Değerlerimiz nasıl hiç edilir!

- TSK’nın bu zamana kadarki caydırıcılığının, yani gücünün, kuvvetinin, şanının, dosta güven-düşmana korku salan cesaretinin temelinde askerî liseler var. 14’lü yaşlarda, askerî liseye vatan-millet sevdası ile girip askerî eğitim ile büyüyen gençlerimiz var.

Yukarıda kısaca belirtilen eleştiriler, kuvvetli bir şekilde askerî liselerin tekrardan açılmasının gerektiğini düşünenlere aittir.

Bunun karşısında olan kesimler ise kısaca şu şekilde düşünüyor:

- Askerî liseler darbe kültürünü destekliyor. 14’lü yaşlarda askerî bir kültürle yetişen gençlerimiz, sivil hayattan daha çok kopuyor ve demokratik değerleri içselleştirmekte zorlanıyor.

- Demokratik ülkelerde liselerin yeri yok. 18 yaşın altındaki çocuklara silahlı eğitim vermek zaten uygun değil.

- Askerî liselerden önce askerî ortaokullar mevcuttu. Bu ortaokullar ülkemizde kaldırıldı fakat TSK’nın gücünden bir şey

eksilmedi. Bu nedenle, askerî liselerin kapatılması TSK'yı güçsüzleştiren bir karar olarak değerlendirilemez.

Askerî liselerin tekrardan açılıp açılmaması noktasında iki uç taraf bulunuyor. Burada vurgulanması gereken ana nokta ise bu tarafların kendi doğru bildiklerini savunurken kendi bildiklerine, duygularına, inançlarına ve ideolojilerine inatla bağlı kalmalarıdır. Oysaki askerî liselerin varlığı ya da yokluğu artısı ve eksisiyle birlikte değerlendirilmeli; askerî liselerin kaderi, sivil ve askerî bürokratlar ve bunlarla birlikte çeşitli araştırmacıların sunduğu nesnel veriler ışığında belirlenebilmelidir.

Ülkemizde demokratik karar alma mekanizmasının ne yazık ki hâlâ tam gelişmemesi neticesinde böylesine mühim bir konu “Politik magazin” bir hâl alıyor. Yani bu durum, “Ülkemiz, devletimiz ve milletimiz için hangi şık daha faydalıdır?” sorusunun yerine, “*Askerî liselerden darbeci çıkar*” ya da “*Askerî liseler olmazsa TSK çöker*” şeklinde alt temelinde ideolojik, üst temelinde magazinsel bir atışma arenası oluşturuyor. Pekâlâ, askerî lisede yetişmekle darbe arasında doğrudan bir bağ olduğu şeklindeki sav, 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde çürütüldü.

Darbeye kalkışan FETÖ mensubu sözde subayların büyük çoğunluğu, ‘sivil liselerden yetiştikten sonra’ üniversite düzeyindeki Harp Okullarına katılarak subay çıkmıştı. Bu hainlerin yaklaşık %60’ı sivil lise kökenli olmakla birlikte, askerî lise kaynaklı kahraman subaylarımızın o gece nasıl darbeye karşı durdukları çok iyi biliniyor.²⁶⁴ Ayrıca, Diyanet İşleri Başkanlığında FETÖ soruşturması kapsamında açığa alınanların, memuriyetten çıkarılanların ve tutuklananların yaklaşık %90’ının ‘imam hatip lisesi mezunu’ olduğu biliniyor. Yani, yanlış yapıldı diye bu yanlış yapan şahıslardan hesap sormak yerine kurumu suçlamak, ‘çok garip bir durum’ olarak karşımıza çıkıyor.²⁶⁵

“Askerî liselerden darbeci yetişir” savını hararetle kendi ideolojik çerçevelerinde savunanlara, bu bilgiler ışığında “İmam hatip liseleri de darbeci yetiştirir” savını savunmak durumunda kaldıklarını ve askerî liseler gibi imam hatip liselerini de bu gerekçelerle kapatmak zorunda olduklarını hatırlatmak gerekiyor. Öte yandan daha öncesinde askerî ortaokulların kapatılması neticesinde herhangi bir negatif durum söz konusu olmadığı için

askerî liselerin kapatılması ile TSK çökmeyebilir, ya da “Kesin çöker, güçsüzleşir” şeklinde savların kanıtlanması zor. Ne yapılmalı? Askerî liselerin kapatılmasıyla muhtemel yakın gelecekte “Güçsüzleşen bir ordu ve artan şehit subayların varlığı” gibi bir durum söz konusu olduğunda, bunun sorumlusu kimler olacaktır? Diğer bir yandan, askerî liselerin açılmasıyla ileride muhtemel FETÖ benzeri başka bir örgütün askerî liselerde yapılarak kendisine bağlı çok daha donanımlı subay mensuplarının olmasının önüne kim geçecektir? Dengeyi kim sağlayacaktır? Bu sorular oldukça karışık ve doğru, nesnel cevaplanması da bir o kadar zor ve bu kitabın esas konusunun dışındadır. Bu kitabın yazarı olarak ben de duygusal bir açıdan durumu değerlendirdiğimde Kuleli Askerî Lisesinden mezun bir askerî öğrenci olarak askerî liselerin açılmasından yanayım. Umulur ki çok geç olmadan askerî liseler konusunda herkesin rıza gösterebileceği nesnel bir temelde gelişmeler yaşanır.

2.2.Yeni Askerî Okullar Sisteminin İnşası

Temeli sağlam olmayan hiçbir inşanın güçlü olması beklenemez.

Yeni askerî okullar sistemi “Milli Savunma Üniversitesi” projesi ile acil bir şekilde hayata geçirilmeye çalışıldı ve görünen o ki bu iş, “Kervan yolda iken düzülür” mantığı çerçevesinde ilerliyor. Bu kitabın da konusuyla ilişkili olarak bu temelin zayıflığı iki yönde ileri sürülebilir. İlk olarak, henüz 2006-2014 yılları arasında, FETÖ mensubu sözde subayların işkenceleri ve ayrımcılıkları ile askerî okullardan sinsice tasfiye edilen askerî öğrenciler hakkında doğru, genel geçer saptamalar yapılmadı ve dolayısıyla gerekli dersler çıkarılmadı. Düşününüz ki her şey apaçık ortadayken dahi ne Genelkurmay Başkanlığı bu gençlerden bir özür diledi ne de sivil irade bu gençlerin yaralarına, yaşadıklarına tam manasıyla ilgi gösterdi. Hâl böyle olunca yeni askerî okullar sisteminin FETÖ ve diğer FETÖ benzeri yapılanmalara karşı bilinçli olduğu düşünülemez.

İkinci olarak, darbe girişimi ardından KHK ile toplu tasfiye edilen yaklaşık 17 bin askerî öğrencinin durumu hâlâ meçhul. FETÖ’nün askerî okullardaki hâkimiyeti düşünüldüğünde

bu askerî öğrencilerin örgütle iltisaklı olanlarının net bir şekilde belirlenmesi ve gereken cezaları almaları gerekiyor. Bununla birlikte içlerindeki masum, yani örgütle hiçbir ilişkisi olmayan askerî öğrencilerin bir an önce tespiti ve haklarının iade edilmesi lazım. Ayrıca, FETÖ'nün askerî okullar operasyonunun aydınlatılmasında bu öğrencilerden olabildiğince yararlanılmalı ve bu doğrultuda güçlü bir askerî okullar sistemi için gerekli dersler acilen çıkarılmalı.

Günümüze kadar çözülmemiş olan bu iki sorun neticesinde, ne yazık ki güçlü bir askerî okullar sistemini kurmak mümkün değil. Unutmayalım ki *“Güçsüz bir ordu peşinde olanlar sadece bu ülkede menfaati olan emperyalistlerin emellerine hizmet ederler.”*²⁶⁶ Görünen odur ki, bu iki temel sorunun çözülüp gereken derslerin çıkarılması yerine bu sorunlar halı altına süpürülüyor. Siyasetçilerimiz, sivil ve asker bürokratlarımız ne yazık ki “Askerî okullar” ve “Askerî öğrenciler” konusunda inatla gerçeklerden kaçma arayışı içerisinde davranmaya devam ediyorlar. Bu kitap da yoğunluklu olarak birinci sorunu olabildiğince ortaya koyarak daha güçlü bir askerî okullar sisteminin inşasına yardımcı olmaya çalışmaktadır.

3. KHK İLE ATILAN ASKERİ ÖĞRENCİLER

Darbe girişimi ister bir emir-komuta zincirinde, isterse de ordu içerisindeki bir grubun öncülüğünde planlansın, genellikle ilk belirtilerini askerî okullarda göstermeye başlıyor. Bir askerî darbenin yaklaştığını, özellikle Harp Okullarında okuyan öğrencilerin ayak seslerinden anlayabilirsiniz. Bununla birlikte “Ülkemizdeki siyasi çalkantıların ilk olarak askerî okullara yansıdığı” da bir gerçek.

Ergenekon-Balyoz davaları sürecinde dahi Kuleli Askerî Lisesinde yemeklerin kötüleşmesinden tutun, cep telefonlarından basit-küçük radyolara kadar tüm elektronik cihazların yasaklanmasına kadar olan değişimler, bu duruma basit bir örnek teşkil ediyor. Darbe konusuna gelince; şimdiye kadar gerçekleşmiş ya da başarısız olmuş bütün darbelerde doğrudan veya dolaylı askerî öğrencilerin bir rolü olduğu görülüyor. Askerî okullarda görülen darbe çalkantıları, öğrencilerin iktidara karşı kin ve nef-

ret kusması, farklı siyasi görüşü olan öğrenciler arasında kavgaların yaşanması, izinlerin iptal oluşu gibi...

Yine, 15 Temmuz Darbe Girişimi öncesinde Kara Harp Okulunun iktidar aleyhine söylemlerle çalkalandığı biliniyor. 17-25 Aralık 2013 öncesinde iktidara çok yakın olan, haberlerine alkış tutan, herhangi bir askerî öğrenci muhalefet ettiğinde onunla kavgaya girişen, muhalif öğrenciyi yönetime ispiyonlayan öğrenciler birden bire, dikkat ediniz, ‘bir gün içerisinde’ nasıl bu kadar iktidar düşmanı olabilmişlerdir? Bu durum, açıkça, Kara Harp Okulunda bulunan askerî öğrenciler arasındaki FETÖ yapılanmasını ve gelecek bir darbenin ilk sinyallerini işaret ediyordu. Tek bu sebep dahi askerî okullardaki FETÖ nüfuzunu hissetmemize neden olabiliyorken bundan daha vahim göstergeler de mevcut. Bu çalışmanın temel konusu olarak anlatıldığı üzere askerî okullarda 2006-2014 yılları arası binlerce askerî öğrenci, üniformalarından ve çocukluk hayallerinden zorla ayrılmak durumunda kaldı. Bu zoraki ayrılış, FETÖ mensubu ve 15 Temmuz Darbe Girişimi’nde aktif rol alan sözde subaylar tarafından işkencelerle ve kumpaslarla gerçekleştirildi.

Peki ya içeride kalan askerî öğrenciler? FETÖ mensubu sözde subaylar, bu askerî öğrencilere neden dokunmamıştır? İşkence ve ayrımcılık yaptıkları öğrencilerin sınav notlarıyla dahi oynayan FETÖ mensubu sözde subayların, sınav sorularını dahi örgüt mensubu öğrencilere ulaştırdığı biliniyor. Şimdi, bu sicilleri-gelecekleri parlak askerî öğrencileri nasıl, hangi grupta değerlendirmeliyiz? Bu konuda çıkan önemli bir haber şu şekilde başlıyor: *“FETÖ’cü darbe girişimi sonrası askerî okullar kapatıldı. Kara Harp Okulunu son üç yılda birincilikle bitiren askerlerin de Pensilvanya’ya bağlı olduğu anlaşıldı”*²⁶⁷

Örgütün Ankara gibi büyük illerde kızılı, erkekli binlerce evi olduğu göz önüne alındığında, askerî okullar başta olmak üzere diğer sınavlara hazırlamak için Türkiye genelinde “10 bin ve üzeri” evi olduğu düşünülüyor. Bu kapsamda, örgüte bağlı evlerde her yıl “30 bin ve üzeri” sekizinci sınıf öğrencisinin örgütsel amaçlar doğrultusunda yetiştirildiği değerlendiriliyor. Bu durum, başta askerî okullar olmak üzere, polis kolejleri ve fen liselerinde %90 ve üzeri, örgüt mensuplarının kadrolaştıkları şeklinde genel bir kanı oluşturarak kabul görüyor.²⁶⁸

Ankara Çatı İddianamesi'nde, askerî okulları kasıtlı bu durum; *"Son yıllarda neredeyse bu örgütten olmayan hiç kimse bu okullara girememiştir"* şeklinde değerlendiriliyor.²⁶⁹ Lise döneminde örgütle irtibatı bulunan ve 2010 yılında Kara Harp Okuluna giren bir askerî öğrenci de *"Tahminine göre 2014'de mezun olacaklar grubunun %90'ının bu cemaatle ilişkili olduğunu"* ifade etti.²⁷⁰ *"Bakan Fikri Işık, askerî okullarda okuyan öğrencilerin %95'inin FETÖ ile ilişkili olduğunu açıkladı"* ve yıl yıl grafiklerle soru hırsızlıklarının analiz raporu şu şekilde paylaşıldı:²⁷¹

- 2000-2013 arasında, sınavda başarılı olanlar mülakatta da başarılı oldu. ÖSYM'den soruları çalan FETÖ'cüler, istedikleri öğrencileri TSK'ya yerleştirdi.

- 2014-2016 arasında ÖSYM'den FETÖ üyelerinin temizlenmesiyle, sorular çalınmadı. FETÖ üyesi olmadığı hâlde sınavda başarılı olanlar TSK'da yapılan mülakatlarda elenerek 'başarısız' sayıldı.

- 2000-2013 arasında sınavlar daha zor olmasına rağmen soruları tam yapan sayısı olağanüstü yüksek çıktı.

- 2014-2016 döneminde ise sorular kolaylaşmasına rağmen tamamını yapan çıkmadı. Taban puanları 8 puan düşürüldü.

- 2014-2015-2016 yıllarına ait Askerî Lise Sınavları Çan Eğrisi Grafiği kopya olmadığını ortaya çıkartıyor. Sınav sorularının tamamını çözen çok az sayıda öğrenci bulunuyor. Grafikte beklenmeyen kırılma yok.

- 2000-2013 arasındaki Çan Eğrisi Dağılımı bu dönemde soruların ele geçirilerek toplu kopya çekildiğini net olarak ortaya çıkarıyor. Tam çıkartan öğrenci sayısı olağandan fazla olmasıyla birlikte bu grafiklerde Çan Eğrileri beklenmedik kırılmalar gösteriyor.

FETÖ güçlendikçe kendilerinden olmayanlara karşı daha kindar ve kapalı bir hâl almaya başladı. Tek bir kişiye dahi tahammülleri yoktu. Hele ki bu şahıslar üst kadrolarda ise hemen harekete geçtiler, türlü şantajlarla ve kumpaslarla hedef şahısları etkisiz hâle getirdiler. İşte, 2006-2014 yılları arası askerî okullarda yaşanan sancılı yıllarda da kendilerine tehdit gördükleri öğrencileri zaman içerisinde erittiler ve tasfiye ettiler.

O zaman basit bir mantıkla karşımıza şöyle bir tablo çıkıyor:

1- Tüm bu işkenceler yaşanırken kendilerine hiç dokunulmayan askerî öğrenciler FETÖ mensubudur.

2- Bu öğrenciler FETÖ mensubu değillerse dahi bir şekilde örgüt tarafından tehdit olarak algılanmıyorlar.

Karşılaştığımız bu tablo çok vahim gözüküyor. Elbette, örgüt mensubu olmayan öğrenciler de bulunuyor. Fakat bu iyi niyet çerçevesindeki yorum neticesinde dahi, FETÖ ile ilişkisi olmayan askerî öğrenci sayısının çok az olduğu tahmin ediliyor.

4. KHK İLE ATILAN FETÖ ŞÜPHELİSİ ASKERİ ÖĞRENCİLERİN “FETÖ MAĞDURİYETİ”

Askerî okulların kapatılması ile sivil hayata karışan yaklaşık 17 bin askerî öğrencinin durumu geleceğimiz açısından büyük önem arz ediyor. Her tasfiye, esasında tasfiye edenlerin karşı saf-larına küçük bir ordu hediye ediyor. Bu nedenle, temelde bu baş-lık altında değerlendireceğimiz konu, yakın gelecekte karşımıza çıkma ihtimali yüksek ve son derece tehlikeli bir görünüm arz ediyor ve gerekli tedbirlerin önceden alınmasının önemini vur-guluyor. Her ne kadar günümüze kadar bu askerî öğrencilerin FETÖ ile bağlantılı olduğu şeklindeki kanıtlar, bildiğimiz kada-ryla hukuki olarak mevcut olmasa da birçoğunun örgüt ile bağ-lantılı olabileceğini gösteren kuvvetli şüpheler mevcuttur.

15 Temmuz Darbe Girişimi öncesinde TSK içerisindeki FETÖ mensuplarının durumlarıyla ilgili de somut deliller sun-mak, örgütün gize ve tedbire verdiği önem neticesinde çok zor bir iş olarak karşımıza çıkmaktaydı. Bu somut delil eksikliğini çok güzel kullanan örgüt mensupları, bu sayede, darbe girişimi-ne kadar ordumuz içerisinde barınabildiler. Öte yandan, örgütü tanımayan ve FETÖ mensubu olmayan subaylarımız da somut delil eksikliği nedeniyle bunlara karşı yapılacak faaliyetlere des-tek vermiyordu. Önsel'in kitabında bu durumu özetleyen örnek bir olaydan güzel bir yazıyı alıntılarlamak faydalı olacak:²⁷² “*Ama artık çok geçtir. Sekiz yıldır yanında bulunan, çocuklarından daha fazla gördüğü ve oğlu yerine koyduğu, ‘Buna dikkat edin’ diyenleri aforoz ettiği, emir subayı Murat Yılmaz da işin orta noktasındadır. O bağırmaya başlayınca Timurcan Ermiş, terö-ristlere göstermediği cevvaliyeti babası yaşında adama gösterir*

ve tabancasını çıkartarak Galip Mendi'nin kafasına dayar. Galip Paşa, 'somut belgeyi görmüştür.'

Bununla birlikte önemli bir uyarıyı da burada hatırlatmak gerekiyor:²⁷³ *"FETÖ ile mücadelede önemli hususlardan biri, kurunun yanında yaşın da yanmaması. Bu yüzden birileri tarafından FETÖ'cü olduğu söylenenler değil, olabildiğince somut ölçütlerle FETÖ mensubu olduğu anlaşılanlar hukuki takibata maruz bırakılmalı ve adalete sevk edilmeli."* Bununla birlikte, darbeye iştigal eden askerî öğrencilerin *"Tatbikata gidiyorduk"*, *"Terör saldırısına karşı plansız bir şekilde harekete geçtik"* ya da *"Rastgele seçildik"* benzeri savunmalarını çürüten yeni deliller gün geçtikçe ortaya çıkıyor.²⁷⁴

Bunların haricinde, en basitinden, bu askerî öğrencilerin örgütlendiği, şahsi ya da sahte isimlerle kullandıkları sosyal medya hesapları incelendiğinde, birçoğunun FETÖ aleyhinde tek bir söz dahi etmediği, bunun aksine, daha çok iktidar aleyhine Atatürkçü ya da ülkücü bir kılıf içerisinde söylemlerde bulundukları görülmüyor. Ayrıca, onları koruyan ve kollayan birçok sözde subayın darbe girişiminde bizzat aktif rol aldığı ortada. Fakat kesin kanıtların hâlâ mevcut olmaması, bu öğrencilerin salt birer "FETÖ şüphelisi" olarak görülmesine neden oluyor. Bu askerî öğrencilerin örgüt ile olan ilişkileri kanıtlamaz ise kuvvetli şüpheler yeterli olmayacaktır. Bu durumda, çok büyük bir hak kaybı yaşanmış olacak ve gelecek açısından bu öğrenciler, suçlu dahi olsalar, sözde masumiyetlerini kullanarak tehdit arz edeceklerdir.

"Örgüt mensubu askerî öğrencilerin" ve "Örgüt mensubu olmayan askerî öğrencilerin" hepsinin de FETÖ mağduru oldukları düşünülebilir. Eğer bu askerî öğrenciler örgüt bağlantılı ise FETÖ tarafından, henüz yaklaşık 12-13 yaşlarında kandırılmışlardır. Bu nedenle, kandırılan bu askerî öğrencilerin geri kazanılması için çeşitli psikolojik ve dini çalışmaların yürütülmesi gerekiyor. Diğer bir yandan, örgüt mensubu olmamasına rağmen talihsiz bir darbe girişimi sonrasında üniformalarından ayrılan askerî öğrenciler de FETÖ mağduru sayılabilir. Bu noktada, istihbarat birimlerimizin etkili çalışmaları neticesinde, kimlerin gerçekten de 'örgütle hiç ilişkisi olmadan askerî okullarda okudukları' tespit edilebilmeli.

Hem “2006-2014 yılları arası dönemde bizzat FETÖ tarafından gerçekleştirilen tasfiye sonucunda” hem de “2016 yılı darbe girişimi sonrasında askerî okulların kapatılmasıyla” toplamda yaklaşık 21 bin askerî öğrenci, sivil hayata gönderilmiş ve böylece birçok gencimiz devlet eliyle harcanmıştır. Bununla birlikte, TSK, yetiştirdiği ve emek verdiği yetenekli genç insan kaynağından mahrum kaldı. Bu durum, FETÖ’nün TSK’ya olan darbesinin kısa bir özetidir.

Yetişmiş insan kaynağından mahrum kalınmasının yanı sıra, ordu içerisindeki silah arkadaşlığının ve güvenin fazlasıyla zedelenmesi neticesinde ne yazık ki “FETÖ’nün TSK’ya gerçekleştirdiği darbe, başarılı olmuştur” yorumu yanlış olmayacaktır.

“...TSK içerisinde aynı hedefe, aynı ülkülerle yürüme ve gerektiğinde ülkesi için birlikte canını verme kararlılığının en önemli yansıması olan ‘Silah arkadaşlığı’ kavramının yerle bir olması da çok büyük travmalardandır. Daha düne kadar aynı üniformayı taşıyan mesai arkadaşlarının birbirine ateş etmesi, birbirinin canına kıyması, tarihimizde kapsamının yaygınlığı açısından rastlanır bir durum değildir. Bu durum, aslında aynı üniformayı giyse de bu yapıya dâhil olanların başka bir dünyası olduğunun, sizinle ne olursa olsun asla dost veya arkadaş olmadıklarının, yeri ve zamanı geldiğinde önceki yaşamışlıklarınızın onlar için hiçbir mana ifade etmediğinin de bir göstergesidir.”²⁷⁵

5. FİLLER TEPIŞİR, ÇİMENLER EZİLİR: MAĞDURİYET PSİKOLOJİSİNE DİKKAT!

Hangi dünya görüşünü paylaşırsak paylaşalım, amaçlarımıza ulaşmakta kullandığımız yol ve yöntemlerin en temelinde “Gerçeklerin, zavallı egolarımızın bile üzerinde tutulması gerektiği” ilkesi olmalı. Yoksa FETÖ ve benzeri yapılanmaların “*Amaca giden her yol mubahtır*” ilkesi vicdanımızı yaralar, insanlığımızdan utanırız.

FETÖ algı yönetimi ve propaganda alanında çok başarılı. Çakma hümanistler, oy peşindeki siyasiler ve satılık kalemler ile her daim iş başında. Din, siyaset ve para üçgeninde değerlerimize ve özgüvenimize saldırıyorlar. Milletimize karşı açtıkları bu

psikolojik savaşta irademizi zayıflatmak, moral gücümüzü kırmak ve içimizde karışıklık yaratmak istiyorlar.

FETÖ ile mücadeleye karşı kullandıkları en etkili silah ise “*Mağduriyet psikolojisi*” oluşturmak. Yakalanan birçok FETÖ mensubu kadının, FETÖ elebaşının talimatı ile öncesinden hamile kalmış olması en çok dikkat çeken hususlardan. FETÖ bunu bile planlayan çok sinsi bir yapı. Bu sayede hem kadın mensuplarını soruşturmalardan kaçırarak örgütsel faaliyetleri kadınlar üzerinden yürütüyorlar hem de yakalandıklarında elleri kelepçeli mahpus hamile kadın görüntüleriyle mağduriyet psikolojisi yaratıyorlar. Çok akıllıca!

15 Temmuz ardından askerî okullardan atılan öğrenciler de mağduriyet psikolojisine çarpıcı bir örnek oluşturuyor. Bu okullarda okuyan yaklaşık 17 bin askerî öğrencinin ilişkisi kesildi. Yapılan araştırmalar neticesinde özellikle 2012 yılı ve sonrasında %90’ı aşan oranda Fetullahçıların bu okullara sızdığı öğrenildi. Bu durum, soru çalma grafikleriyle desteklendi. Bu yönde birçok FETÖ mensubu öğrencinin ve mahrem yöneticilerin itirafları oldu. Özellikle 2006-2014 yılları arasında yaklaşık 4 bin öğrenci, bu okullardan asker kılığına girmiş FETÖ hizmetçileri tarafından zorla ayrılmaya sevk edildi. Onların yerine 2008 yılı itibarıyla yığınlar hâlinde FETÖ mensubu öğrenciler dolduruldu. Peki, bu öğrenciler atıldıktan sonra dışarıda hangi isimle örgütlendiler, biliyor musunuz?

“*Yaşayan Şehitler*”!

Bu sayede ulusal alanda şehitlik kavramı üzerinden vatansever oldukları şeklinde bir algı yaratmak ve böylece büyük bir mağduriyet psikolojisi yaratmak istediler. Bu okullardan haksız yere atılmışlardı, aralarında hiç FETÖ mensubu yoktu, hepsi Atatürkçü temiz vatansever gençlerdi! Yerseniz... Peki, FETÖ mağduriyet psikolojisi yaratmakta başarılı oluyor mu? Pekâlâ, çok fazla başarılı oluyorlar. Çünkü aklımıza değil, vicdanımıza sesleniyorlar ve duygularımızla oynuyorlar.

İşin en kötü tarafı da işte bu hengâme içinde gerçekten masum olanları, araya kaynayıp giden bahtsızları tespit etmekte ortaya çıkıyor.

Bu bölümü, işte bu mağduriyetlerden sadece bir tanesini duyurmak adına kaleme alıyorum. Çünkü FETÖ’ye karşı yürütülen mücadelenin en zayıf noktası burada yatıyor, “Adaletsizlik”!

Eğer adalet adına giriştiğimiz bir mücadelede yeni adaletsizlikler yaratıyorsak ve şayet dayısı olanı kollayıp kimsesizin sırtına biniyorsak, kısa veya uzun vadede kaybedeceğimizi öngörmek için müneccim olmaya gerek yok. Şimdi bahsedeceğim bu haksızlığı duyurmanızı ve FETÖ’nün “Mağduriyet psikolojisi” taktiklerini göz önüne alarak her daim gerçek mağdurların yanında durmanızı ümit ederek *Bülent’in* trajikomik bir filmi andıran hikâyesini yazacağım.

Bülent, benim devre arkadaşımdır. 2006 yılında Kuleli Askerî Lisesine birlikte girdik. Dört yılımız birlikte geçti. Ben, 2010 yılında Kara Harp Okulu İntibak Kampına geçtiğimiz on üçüncü günü Fetullahçı sözde subayların işkencelerine daha fazla dayanamayarak okuldan ayrılmak zorunda kaldım. Fetullahçıların lisede fişledikleri öğrenciler sırayla “şok mangalarında” eritiliyor, kelimenin tam anlamıyla Kara Harp Okulunda bir katliam yaşanıyordu. Bülent de bu şok mangalarının birindeydi. Fetullahçı bir subay “*Neden bana ters ters bakıyorsun!*” deyip almıştı onu şok mangasına. Sadece basit bir bahaneydi bu. Fişlenen öğrenciler henüz okula varmadan biliniyor, sırası gelen alınıyordu şok mangasına. Ben de sivil elbiseli Kara Harp Okuluna henüz ilk adımımı atmışken Fetullahçı sözde bir subay tarafından “*Neden cüzdanın ön cebinde? Aptal herif!*” denilerek alınmıştım bu işkence dolu şok mangasına. Bülent çok ısrarcı çıktı, illa subay olacağım deyip dayanıyor bütün işkencelere. Zayıflığımdan mı yoksa akıllılığımдан mıdır bilmem ama ben anlıyorum ki bu işin sonu yaşı, bizi mezun etmeyecek bunlar! Ayrılmak zorunda kalıyorum, Bülent devam ediyor. Devam ediyor etmesine ama Harp Okulunda hayat bir zindan oluyor onun için. Ona ve onun gibi fişli öğrencilere sürekli fazladan sorumluluklar yükleniyor. Normal öğrencilerin bir, en fazla iki sorumluluğu varken Bülent gibilere en ağırından beş, altı sorumluluk veriliyor. Amaç, sürekli ceza verecek bir açıklarını yakalamak!

Bülent’in devre arkadaşları izinde gezip tozuyor, Bülent hep cezalı... Sınav haftalarında idari işlerden dolayı ders bile çalışmıyor. Fetullahçı sözde subaylar bununla kalsa yine iyi! Bir

de Bülent gibi fişli öğrencilerin ders notlarıyla oynuyorlar. Şok mangasındaki öğrencilerin ders notları hep düşük geliyor. Fetullahçı sözde subaylar, onlara “Vatan haini” muamelesinde bulunuyorlar. Ne olursa olsun, Bülent bir söz vermişti annesine. İntibak kampında ayrılmak istediğinde ailesi sıcak bakmamıştı duruma. *“Tamam anne, ben okuldan kendi isteğimle ayrılmayacağım, fakat onlar bir yolunu bulup beni okuldan atabilirler. Yine de elimden gelen her şeyi yapacağım”* diyordu.

Yıl 2015 oldu. Bülent dördüncü sınıfta. Mezuniyetine sayılı günler kalmış. Bu sıra disiplin notunu -1’e düşürüyorlar. Disiplin kuruluna çıkarılıyor. 15 Temmuz’da sıkıyönetim listesinde adı geçecek, TRT’de bildiri okunmasını emredek, darbeye katılmayanları derdest edecek bir takım sıralı amirleri tarafından okuldan atılıyor. Bülent, bu karara karşı yürütmeyi durdurma talepli Askerî Yüksek İdare Mahkemesine iptal davası açıyor. Mahkeme yürütmeyi durdurma kararı veriyor. Daha sonra eve okuldan bir tebligat gidiyor. Tebligatta 2016 Şubat ayında eğitimine devam etmesi için okula gelmesi gerektiği yazıyor.

2016, bütün Türkiye için işlerin karışacağı yıl. Fakat gariptir Kara Harp Okulu bir duruluyor, sessizleşiyor, şok mangasındaki öğrencilere uygulanan işkenceler yok olma noktasına varıyor. Belli ki Fetullahçı sözde subaylar daha mühim işler peşindeler! Okula döndüğünde eskiden Bülent’e uygulanan işkencelerden eser yok. Normal bir Harbiyeli gibi okula devam ediyor. Bu durum o kadar rahat geliyor ki Bülent’e... Eğitim öğretim süreci bitince staj dönemi başlıyor. Onu bitirdikten sonra tek bir dersten bütünlemesi olmasından dolayı okula gidiyor. Kaderin cilvesi! 14 Temmuz’da bütünleme sınavına giriyor. Sınavı çok güzel geçiyor. Sınavdan sonra otobüse binip memleketine dönüyor. O kadar mutlu ki Bülent, vermiş olduğu *“Şeref savaşı”*nı neredeyse kazanmış durumda. Hayali tam önünde duruyor, uzansa kavuşacak, ha gayret! Tek bir sorun var tabi. O da mahkemenin henüz nihai kararı vermemesi.

15 Temmuz hain Fetullahçı darbe teşebbüsü sonrası 669 sayılı KHK ile bütün askerî öğrenciler okullardan tasfiye ediliyor. İki gün sonra ise Bülent mahkemeyi kazandığını öğreniyor fakat bunun bir önemi yok. Bülent artık tasfiye edilen, omuzlarına yıldızlar yerine “Fetullahçılık şüphesi” yüklenen eski bir askerî öğ-

renci! Gazi Üniversitesinden aldığı damgalı diploma ile hayatını sürdürmek durumunda.

Fetullahçılar tarafından yıllarca hor görül, okuldan atıl, hukuk mücadelesiyle okula dön, Fetullahçılar darbeye kalkışsın ve bu sefer de Fetullahçılık şüphesiyle atıl! Film gibi!

Ne olursa olsun Bülent, askerî lisede ruhuna işleyen vatanseverliğini terk etmedi. Devletine küsmedi. FETÖ argümanlarına sarılmadı. Mağduriyet psikolojisi yaratmaya çalışmadı. Bazılarının yaptığı gibi bir bütün hâlinde tasfiye edilen öğrencileri savunmaya kalkışmadı. Sadece adalet istedi, adalet istiyor.

SONUÇ YERİNE

Milli Güvenlik Kurulunda 25 Ağustos 2004 günü gerçekleştirilen toplantı neticesinde “*Fetullah Gülen grubunun faaliyetlerine karşı alınması gerekli tedbirler*” başlığı altında Nurculuk ve Fetullah Gülen grubuna ait kuruluşların faaliyetlerinin engellenmesi için 15 ayrı karar alındı. Fakat bu kararlar uygulanmadı ve darbe girişimiyle TSK’daki örgüt yapılanmasının boyutları acı bir şekilde ortaya çıktı.²⁷⁶

Günümüzde ortaya çıkan bu acı tablonun etkisiyle örgüte karşı çok yoğun bir mücadele sürdürülüyor. Fakat bu mücadele, örgüt tamamen yok edilesiye kadar devam ettirilebilecek mi? Örneğin bu süreçte, FETÖ mensuplarının Gülen’in “*Diğer cemaatlere sızın*” şeklindeki uyarısı neticesinde izlerini kaybettirmeye çalıştıkları biliniyor. Bu süreçte, Nurculardan destek alarak birçoğunun tasfiyeden kurtulduğu ve bu sayede, emniyet içerisinde barınmaya devam ettikleri belirtiliyor.²⁷⁷ Hâlbuki hepimizin açıkça deneyimlediği üzere; “Çağdaşıktan uzaklaşıldıkça milli güvenliğimiz de tehlike altına girmektedir.” Balyoz ve benzeri komplo davalarıyla TSK değiştirilmeye çalışılırken, mevcut iktidar 17 Aralık 2013 tarihinden sonra bir darbe ile karşılaştığını beyan etti. O hâlde, “Bir ülkenin üzerinde mutabık kaldığı bir ana paradigması, bir dünya görüşü, bir ülküsü, bir tarzı” olmalı.²⁷⁸ Bahsedilen bu çağdışılık ve ortak bir ana paradigmadan dünya görüşünden-ülküden-tarzdan uzaklık neticesinde ne yazık ki “Altın Nesil” adı verilen örgüt mensupları, Gülen tarafından devletin kılcal damarlarını ele geçirmek amacıyla harekete geçirildi ve Gülen’in “*Esnek olun, sivrilmeyen can damarları içinde dolanın! Bütün güç merkezlerine ulaşınca kadar hiç kimse varlığınızı fark etmeden, sistemin ana damarlarında ilerleyin!*” uyarısıyla devletin en kritik birimlerinden başlanarak neredeyse tüm yürütme, yasama ve yargı sistemine yerleştiler.²⁷⁹ Oysaki

bizlerin arkadaşlarını ispiyonlayan, oda arkadaşının telefonuna böcek yerleştiren, birçok kişiyi şantajlarla susturan ya da kendi çıkarlarına hizmet ettiren, kısacası, bir ajan gibi şekilden şekle giren “Altın neslin karaktersiz evlatları”na değil, bakırdan da olsa doğru sözlü, sözünün eri insanlara ihtiyacımız var.

Onlar ki doğruyu söylediğinde yarın asılacaklarını bilseler de vazgeçmeyenlerdir, onlar ki hangi görüş veya inançta olurlarsa olsunlar değerlerini, inançlarını, ruhlarını satmayanlardır. Yani, tüm ihtiyacımız ve özlemimiz “Fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür” insanlardır.

Tüm bunlarla birlikte, bu zamana kadarki FETÖ’ye karşı yürütülen bütün mücadeleler değerlendirildiğinde, bu çabaların bir şekilde boşa çıkarıldığı, etkisizleştirildiği ve kısa bir zaman içerisinde unutturulduğu açıkça görülüyor. O hâlde, günümüzdeki mevcut mücadele, ne bürokrasiye ne de siyaset kurumuna bırakılabilir. Bu derecede kaygan ve tehlikeli bir mesele, özellikle 15 Temmuz gecesi bütün bir milletin meselesi hâline gelmişken, salt ‘bazı kesimlerin uğraş verdiği’ ya da ‘uğraş veriyormuş izlenimi yarattığı’ belli gruplara teslim edilemez. Bu teslimiyet hâli mevcut buldukça çok daha güçlü bir FETÖ gerçeğiyle karşılaşmamız sürpriz olmayacak. Ne yazık ki bu durum, örgütle mücadele tarihine bakıldığında tecrübeyle sabit.

Örgütle mücadele tarihini öğrenmek için Necip Hablemitoğlu’nun “*Köstebek*” adlı eseri oldukça faydalı. Kitapta, günümüzdeki mücadelenin de eski tarihli mücadeleler gibi başarısızlığa uğramaması noktasında çok önemli tespitler ve tavsiyeler mevcut. Hablemitoğlu, FETÖ’ye karşı verilecek bir mücadeleyi kasıtlı şu şekilde mühim bir tavsiyede bulunuyor:²⁸⁰

“Türkiye’nin güvenliğinden birinci derecede sorumlu olan ve Fetullahçı yapılanmayla ilişkisi olanların tasfiye edilmeleri yetmez, bu olguya -hangi nedenle olursa olsun- ses çıkarmayan, tepki vermeyen ve mücadele etmeyen, kısaca asli görevlerinin gereğini yerine getirmeyen tüm yetkililerin de tasfiye edilmeleri; bu bağlamda Emniyet Teşkilatının yeniden yapılandırılması gerekmektedir.”

Örgütün TSK içerisindeki yapılanması düşünüldüğünde, bu tavsiyenin “Emniyet Teşkilatı” kısmına “Türk Silahlı Kuvvetle-

ri” ibaresinin de eklenerek hatırlatılması ve bu kapsamda, acilen harekete geçilmesi gerekiyor. Aksi takdirde, ‘hezimet’ ve ‘başarısızlık’ garanti!

Askerî okullarda, FETÖ ve benzeri yapılanmalara karşı tam bir bilinçlenme sağlanmalı. Bu kapsamda, belli aralıklarla -ki bu aralıklar sık olmalı- FETÖ ve benzeri yapılanmalar hakkında konferanslar verilmeli, bu yapılara karışan askerî öğrenciler uyarılmalı, hatta örgüt mensubu öğrencilere hangi şartlarda bu örgütten kopabileceği ve korunacağı hususunda çeşitli açık ve net bilgiler sunulmalı ve itirafçı olmaları hâlinde, çeşitli garantiler verilmeli:

“Gülen örgütü gibi sinsi ve şeytani bir yapıyla en etkin mücadele, bu yapıyı içeriden çökertmekten geçer. İçeriye açılan kapının ilk katmanı ise örgüte teslim olmuş beyinlerdir. Beyinleri kazanmak, cezalandırıp örgütün kucağına itmekten daha etkin bir yöntem olabilir!..”²⁸¹

Örneğin bu konuda Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı tarafından hazırlanan ve Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınlarından çıkan *“Kendi Dilinden FETÖ: Örgütlü Bir Din İstismarı”* başlıklı kitap son derece faydalı. Beyni yıkanan örgüt mensuplarının tekrardan geri kazanılması, her ne kadar zor da olsa denemeye değer. Ayrıca, bundan sonra muhtemel FETÖ benzeri yapılanmalara karşı, bu tür eserlerle kuvvetli bir bilinç oluşturma ihtiyacı ortada. Bu eserde *“Allah ile görüşme iddiaları”, “Allah adına konuşmak”, “Hz. Peygamber ile görüşme iddiaları”, “Meleklerle görüşme iddiaları”, “Rüyada imtihan sorularının görülmesi”, “Cennete girmek için bile Gülen’den izin almak”, “Ölmüş birinin geri gelip ziyaretlerde bulunması”* gibi başlıklar altında FETÖ’nün dinimsi sapkınlıkları açıklanıyor.²⁸²

Kanımca, FETÖ’nün örgüte insan kazandırma noktasında şu ana kadar ortaya koyulmuş en faydalı çalışmalardan biri ise Yasemin Abayhan’ın *“Bir ‘Cemaat’ Terör Örgütüne Nasıl Dönüştü?: Gülen Cemaati’nin Eski Grup Üyelerinin Anlatımına Dayalı Değerlendirilmesi”* başlıklı makalesidir. Çalışmada; belli bir süre örgüt içerisinde yer almış mensupların anlatımına dayanarak örgütün dinamikleri, yapısı, sembol kullanımları ve örgütün devamlılığı açısından olan davranışlar irdeleniyor.²⁸³ Çalışmayı

okuyan herhangi bir örgüt mensubu, örgüt tarafından nasıl kandırıldığını açık bir şekilde anlayabilir. Fakat örgüte teslim olmuş beyinlerin çok zor geri kazanılabileceği unutulmamalı. Bu kapsamda, Gazeteci-Yazar Yavuz Selim Demirağ'ın ifadelerinden gereken dersleri çıkarmak çok mühim bir mesele: *“Komisyonun 19 Ekim 2016 tarihli toplantısında Komisyona bilgi veren Yazar-Gazeteci Yavuz Selim Demirağ da; 1980’li yıllarda Kuleli Askerî Lisesinde okurken bazı arkadaşlarının hafta sonu izinlerinde cemaat evlerine gittiklerini fark ettiğini, bunu okul komutanına söylediğini, 1982 yılında bir araştırma yapılarak okul bölgesinde 240 ev olduğu ve bu evlere giden 136 öğrenci tespit edildiğini, bunlardan 86’sının okuldan uzaklaştırılıp geriye kalanının affedildiğini, 15 Temmuz günü bu affedilenlerden darbe girişimine katılan 11 general bulunduğunu...”* belirtmiştir.²⁸⁴

Yani, bu örgüt mensuplarının “Cezalandırılmaları yerine salt affedilmeleri” neticesinde geri kazanılabileceğini düşünmek ya “Art niyet” ya da “Saflık” olarak değerlendirilebilir. Fakat bu hususta gerekli çalışmaların hassasiyetle sürdürülmesi gerekiyor. Nitekim FETÖ, askerî okullarda yapılanırken en çok örgüt mensuplarını korkutarak veya karşıdakileri amansız bir düşman belleterek başarı elde etti. Bu doğrultuda, örgüt daha ayrıntılı incelenerek karşı hamleler tespit edilmeli, böylece muhtemel yakın gelecekte ordumuz içerisindeki FETÖ ve benzeri bir yapılanmaya karşı önlemler acilen alınmalıdır.

FETÖ’ye karşı yürütülen mücadeledeki stratejik noktaların, “Örgüt tarafından kumpas davaları ile zarar görmüş”, “Örgütü iyi tanıyan” ve “Her halükârda darbe girişimi öncesinde-sonrasında örgüte karşı durmuş” kişilere emanet edilmesi en doğru yöntem. Hâlbuki darbe girişimi ya da 17-25 Aralık öncesinde, bu örgüte boyun eğen veya örgüte karşı olsa da sesini çıkarmayan şahıslara bu mücadele teslim ediliyorsa, *“Bu mücadelede başarılı olunmak istenmiyordur”* yargısı, son derece gerçekçi ve üzücü bir hâl olarak karşımıza çıkıyor.

Özünde bu mücadele, kişisel hırslar doğrultusunda değil, belli bir sistem içerisinde yürütülmeli. Öyle bir sistem ki kim başa geçerse geçsin mücadelenin tarafsız ve bağımsız bir şekilde yürütülmesi sağlanmalı. Nitekim yaklaşık elli yıldır devletimizin kılcal damarlarına yerleşen bu yapıya karşı verilen mücadele,

dört-beş yılda bitirilemez. Bu uzun süreçte, başarılı olmak için “Maraton koşmayı” öğrenmek durumundayız. Bu nedenle, milletçe “Egoist”, “Kişisel hırs odaklı” veya “Makam-mevki-çıkar peşinde koşan” basit insanları, baş etmekten acilen vazgeçmek zorundayız.

Sonuç olarak; bu kitapta olabildiğince “Askerî okullar ve askerî öğrenciler özelinde gerçekleşen FETÖ operasyonları” ele alındı. 2006-2014 yılları arasında yaşanan “Askerî okullarda sancılı yıllar” dönemi aydınlatılmaya çalışıldı. Konunun daha iyi anlaşılması açısından “FETÖ mağduru askerî öğrencilerin” yaşadığı zorluklar anlatıldı. 15 Temmuz Darbe Girişimi sonrasında, askerî okulların kapatılması neticesinde atılan “FETÖ şüphelisi askerî öğrenciler” ve inşa edilmeye çalışılan “Yeni askerî okullar sistemi” hakkında gerekli açıklamalar yapıldı.

Kitap boyunca, sonuç bölümünde özet olarak paylaşılacak derinlikteki bilgiler, incelemeler, değerlendirmeler, deneyimler, öngörüler, tavsiyeler ve uyarılar paylaşıldı. Bu konuda merakla beklenen ise FETÖ mağduru askerî öğrencilere haklarının ne zaman iade edileceğidir. Bu bir yana, hâlâ yetkili makamlar, FETÖ mağduru askerî öğrencilerden bir “Özür!” dahi dilememiştir.

SON NOTLAR

- 1 Hablemitoğlu, N., **Köstebek**, 11. Baskı, İstanbul, Pozitif Yayınları, 2015, s. 279.
- 2 Kındıra, Z., **Işık Evleri'nden Darbeye Fetullah'ın Copları**, 3. Baskı, İstanbul, Altaylı Yayınları, 2016, s. 32.
- 3 Ülkemizde, kamu görevlilerimiz şantaj suçuna karşı korunmasızdır. Bu meselede acilen kendimize özgü çözüm yolları üretmemiz gerekiyor.
- 4 Duran, B., Sonuç: FETÖ'nün "Yerli" Kodlardan Kopuşu ve Geleceği, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, 2017, s. 177.
- 5 Önsel, M., **Ağacın Kurdu-Türk Silahlı Kuvvetlerinde Şakirtlerin İşgali mi?**, 2. Baskı, Ankara, Alibi Yayıncılık, 2016, s. 29.
- 6 Yayla, A., FETÖ Nasıl Tasfiye Edilecek? A. Yayla, **Şanlı Direniş: 15 Temmuz**, Ankara, Liberte Yayınları, 2017, s. 41.
- 7 Özkan, A. (Dü.), **Kestanepazarı'ndan Pensilvanya'ya Fetullahçı Terör Örgütü (Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı İddianame)**, İstanbul, Ko-pernik, 2017, s. 31-32.
- 8 **EGM'den FETÖ raporu: Yeraltına indi.** (2017, Mart 09). Temmuz 10, 2017 tarihinde Hürriyet: <http://www.hurriyet.com.tr/egmden-feto-raporu-yeraltina-indi-40389100> adresinden alındı.
- 9 **Emniyetin 'FETÖ' raporundan: Büyü, cin, akıl ötesi kurgular, rüyalar!..** (2017, Mart 02). Temmuz 10, 2017 tarihinde T24: <http://t24.com.tr/haber/emniyetin-feto-raporundan-buyu-cin-akil-otesi-kurgular-ruyalar,391565> adresinden alındı.
- 10 **Emniyetin FETÖ/PDY raporu: Örgüt özel bir dil kullanıyor.** (2017, Şubat 26). Temmuz 10, 2017 tarihinde Habertürk: <http://www.haberturk.com/gundem/haber/1405242-emniyetin-fetopdy-raporu-orgut-ozel-bir-dil-kullaniyor> adresinden alındı.
- 11 Abayhan, Y., Bir "Cemaat" Terör Örgütüne Nasıl Dönüştü? Gülen Cemaati'nin Eski Grup Üyelerinin Anlatımına Dayalı Değerlendirilmesi, **Liberal Düşünce Dergisi**, 22(87), 2017, s. 5-32.
- 12 Kült örgütler hakkında kitapta bkz. "1. BÖLÜM: 5.1. Kült Kavramının Kullanımı"

- 13 **CIA ve FBI eğitti.** (2015, Temmuz 01). Temmuz 10, 2017 tarihinde Sabah: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2015/07/01/cia-ve-fbi-egitti?paging=3> adresinden alındı.
- 14 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 294.
- 15 Kitapta ilgili bölüm için bkz. **“2. BÖLÜM, 2. KISIM, 17. FETÖ Mağdurdu Askeri Öğrenciler Neden Birlik Olamadı?”**
- 16 **Terörle Mücadele Kanunu.** (1991, Nisan 12). <http://www.uhdigm.adalet.gov.tr/>: http://www.uhdigm.adalet.gov.tr/suggam/ulusal_mevzuat/3713%20Ter%C3%B6rle%20M%C3%BCcadele%20Kanunu.pdf adresinden alındı.
- 17 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 29.
- 18 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 29.
- 19 Senem, N. (Dü.), **Emniyet’in Işık Evleri Raporu**, 3. Baskı, İstanbul, Kaynak Yayınları, 2011, s. 87-140.
- 20 “Milli Güvenlik Kurulu (MGK), Paralel Devlet Yapılanması’nın bir tehdit olarak Kırmızı Kitap’a yazılması sürecini tamamladı. Önceki MGK toplantısında alınan tavsiye kararı Bakanlar Kurulu tarafından onaylandıktan sonra tekrar Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliği’ne gönderildi. Paralel Devlet Yapılanması’nın, resmi adı Milli Güvenlik Siyaset Belgesi olan Kırmızı Kitap’a bir tehdit unsuru olarak girmesini öngören karar, MGK Genel Sekreteri Seyfullah Hacımüftüoğlu tarafından Kırmızı Kitap’a işlendi. Böylece, Paralel Devlet Yapılanması olarak bilinen Gülen hareketi Kırmızı Kitap’a girerek resmen ulusal güvenliğe yönelik bir tehdit olarak kabul edildi.”
- Ve Paralel Yapı Kırmızı Kitap’ta.** (2015, Ocak 2). <http://www.sabah.com.tr/>: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2015/01/02/ve-paralel-yapi-kirmizi-kitap> adresinden alındı.
- 21 Yayla, A., Gülen O Mertliği Gösterebilir mi? A. Yayla, **Şanlı Direniş: 15 Temmuz**, Ankara, Liberte Yayınları, 2017b, s. 45.
- 22 Köse, T., FETÖ Tehdidinin Sınır Ötesi Boyutları, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ’nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, 2017, s. 69.
- 23 Yayla, A, Bir İstihbarat Örgütü Olarak FETÖ, A. Yayla, **Şanlı Direniş: 15 Temmuz**, Ankara, Liberte Yayınları, 2017, s. 37.
- 24 Kındıra, Z., **Şeytanın İmamları Kırık Cop**, İstanbul, Siyah Beyaz Kitap, 2017, s. 23.
- 25 Uzun, S., **Emniyet İstihbaratının Kilit İsmi Anlatıyor İN Baykal Kaseti, Dink Cinayeti ve Diğer Komplolar**, İstanbul, Kırmızı Kedi Yayınevi, 2015, s. 22.
- 26 Demirağ, Y. S., **İmamların Öcü**, 2. Baskı, İstanbul, Kırmızı Kedi Yayınevi, 2015, s. 45.

- 27 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 27-28.
- 28 Hablemitoğlu, N., a.g.e., s. 13.
- 29 Senem, N. (Dü.), a.g.e., s. 23-33.
- 30 Hablemitoğlu, N., a.g.e., s. 14.
- 31 Kındıra, Z., 2016, a.g.e., s. 28.
- 32 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 23.
- 33 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 24.
- 34 Hablemitoğlu, N., 2015, a.g.e., s. 89.
- 35 “Şayet Cumhuriyetimizin bu en tehlikeli örgütü ile mücadele ediyorsanız, diğer alanların yanı sıra, internet ortamında başınıza gelebilecek tüm olumsuzluklar hakkında önceden bilgi sahibi olmanız ve önlemlerini almanız gerekecektir...” (Hablemitoğlu N., a.g.e., s. 138).
- 36 Hablemitoğlu, N., a.g.e., s. 108.
- 37 Önsel, M., **Aşıl’ın Topuğu FETÖ’nün “O Gece”si**, 6. Baskı, Ankara, Alibi Yayıncılık, 2016, s. 192.
- 38 **Rusya FETÖ okullarına baskına hazırlanıyor.** (2016, Ekim 18). <http://www.aksam.com.tr/>: <http://www.aksam.com.tr/guncel/rusya-feto-okullarina-c2baskina-hazirlaniyor/haber-558017> adresinden alındı.
- 39 **‘Kozmik Oda’ savcısına ‘FETÖ üyeliği’nden hapis istemi!** (2017, Nisan 12). <http://www.sabah.com.tr/>: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2017/04/12/kozmik-oda-savcısına-feto-uyeliginden-hapis-istemi> adresinden alındı.
- 40 **Arınç’a suikast yalanıyla TSK’nın kalbine FETÖ’yü sokan isim tutuklandı.** (2016, Aralık 8). <http://odatv.com/>: <http://odatv.com/arınca-suikast-yalaniyla-tsknin-kalbine-fetoyu-sokan-isim-tutuklandi-0812161200.html> adresinden alındı.
- 41 <https://www.icsahome.com/articles/onusingtermcult>
- 42 2004 yılında Amerikan Aile Vakfı’nın ismi, Uluslararası Kült Araştırmalar Derneği (International Cultic Studies Association-ICSA) olarak değiştirilmiştir.
- 43 <https://21yyte.org/tr/merkezler/islevsel-arastirma-merkezleri/te-ostateji-arastirmalari-merkezi/kult-orgutler-kapsaminda-feto-ile-mucadele>
- 44 <https://zimbardo.socialpsychology.org/> <http://www.zimbardo.com/zimbardo.html>
- 45 <https://www.icsahome.com/articles/what-messages-behind-cults-zimbardo>
- 46 https://www.amazon.com/Lucifer-Effect-Understanding-Good-People/dp/0812974441/ref=as_li_ss_tl?ie=UTF8&qid=1524331105&sr=8-

1&keywords=lucifer+effect&linkCode=sl1&tag=bet0f5-20&linkId=f6d401f9799b697a4224e3f153530719

- 47 https://www.dr.com.tr/Kitap/Seytan-Etkisi/Philip-G-Zimbardo/Egitim-Basvuru/Psikoloji-Bilimi/urunno=0000000640894?gclid=CjwKCAiAx4fhBRB6EiwA3cV4KhZUI0poU_m6tC1VdKdibF6a_OJxvH4h_k6fD_4AVHX4nBDMB09OJxoCoQMqAvD_BwE
- 48 https://cides.fryshuset.se/files/2012/07/differences_and_similarities.pdf
- 49 <https://www.icsahome.com/aboutus>
- 50 Demir, H., **Gülen Örgütü: Ezoterik Bir Kült Cemaatin Radikalleşmesi**, Ankara, Ay Yayıncılık, 2017, s. 76.
- 51 https://cultainformation.org.uk/question_what-is-a-cult.html
- 52 Demir, H., a.g.e., s. 76-87.
- 53 <https://www.news.com.au/world/north-america/how-i-survived-jonestown-massacre-of-918-dead-in-jungle/news-story/b97d0a-33834708eacb6565fbebca5a7#.m2kdh>
- 54 <https://www.rollingstone.com/culture/culture-features/jonestown-jim-jones-lessons-terror-jungle-751924/>
- 55 Richardson, T. J., People's Temple and Jonestown: A Corrective Comparison and Critique, **Journal for the Scientific Study of Religion**, 19(3), 1980, s. 240.
- 56 Richardson, a.g.m., s. 246.
- 57 Richardson, a.g.m., s. 251.
- 58 Richardson, a.g.m., s. 250.
- 59 Çaha, Ö., Cemaatten Terör Örgütüne Gülen Hareketinin Anatomisi, **Liberal Düşünce**, 21(83), 2016, s. 99.
- 60 Başdemir, H. Y., Ezoterik Grupların Epistemolojisi, **Liberal Düşünce**, 21(83), 2016, s. 88.
- 61 <https://www.timeturk.com/darbenin-sinyali-ilk-ne-zaman-verildi-iste-mit-uzmanlarinin-analizi/haber-231164>
- 62 <http://www.milliyet.com.tr/suikast-plani-feto-dizisinden-kurgulanmis-ankara-yerelhaber-3175920/>
- 63 <http://www.internethaber.com/papa-ve-fetonun-sir-gorusmesi-arsivden-cikti-1749906h.htm>
- 64 Yitikırmak, K., **Patatesli Yumurta – Işık Evinden Araf'a**, İstanbul, Boyalıkuş, 2016.
- 65 Hassan, S., **Combating Cult Mind Control**, Rochester, Park Street Press, 1990.
- 66 İlhan, R. S., Kült Örgütleri Bağlamında Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ): Adanmışlık ve İtaat Davranışının Psikososyal Dinamikleri, A.

- 67 Hassan, S., a.g.e., s. 56.
- 68 Demir, H., a.g.e., s. 131.
- 69 Akt. Demir, H., a.g.e., s. 131.
- 70 Hassan, S., a.g.e., s. 13-14.
- 71 Hassan, S., a.g.e., s. 10.
- 72 Hassan, S., a.g.e., s. 54-55.
- 73 Hassan, S., a.g.e.
- 74 Yıkıcı kült örgütler hakkında önemli bir çalışma için bkz. https://www.tepav.org.tr/upload/mce/2019/haberler/n201903_hilmi_demir.pdf
- 75 <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/aselsana-feto-operasyonu-kritik-projelerde-26-muhendise-gozalti-41052756>
- 76 <https://www.haberturk.com/gundem/haber/1347426-feto-3-bin-kisilik-fuhus-ordusu-kurmus#>
- 77 <https://www.trthaber.com/haber/turkiye/fetonun-uyusturucu-trafigi-tescillendi-397545.html>
- 78 <https://www.yenicaggazetesi.com.tr/fetoculer-sinav-sorularini-boyle-calmis-184422h.htm>
- 79 Kült örgütler kapsamında bir FETÖ değerlendirmesi için bkz. <https://www.21yyte.org/tr/merkezler/islevsel-arastirma-merkezleri/te-oststrateji-arastirmalari-merkezi/kult-orgutler-kapsaminda-feto-ile-mucadele>
- 80 Hablemitoğlu, N., a.g.e., s. 13.
- 81 <https://odatv.com/orgut-bunlari-yasayan-sehitler-diye-orgutlemeyecalisti-02031956.html>
- 82 <http://www.milliyet.com.tr/bakan-isik-tan-sok-sozler-askerisiyasat-2288113/>
- 83 <https://www.21yyte.org/tr/merkezler/islevsel-arastirma-merkezleri/te-oststrateji-arastirmalari-merkezi/feto-nun-algi-yonetimi-hileleri>
- 84 Örneğin Halkın Tapınağı örgütü: https://www.youtube.com/watch?time_continue=5&v=1zI9ub9AgF0
- 85 https://www.tccb.gov.tr/assets/dosya/15Temmuz/onsorudafeto_tr_en.pdf
- 86 https://www.tccb.gov.tr/assets/dosya/15Temmuz/onsorudafeto_tr_en.pdf
- 87 <https://www.haberler.com/the-following-dizisi-konusu-nedir-neden-feto-yu-9034272-haberi/>
- 88 <https://www.youtube.com/watch?v=tWz5a6-VIus>

- 89 <https://www.sabah.com.tr/gundem/2019/02/20/feto-agabeysi-elektrikli-isiticiyla-baglilik-testi-yapmis>
- 90 <https://www.fastcompany.com/1682265/new-series-cult-and-the-following-show-the-dark-side-of-social-media>
- 91 Masters, R. (Haz.), **Brainwashing: A Synthesis of the Russian Textbook on Psychopolitics**, Oregon, The Foundation of Human Understanding, 2001.
- 92 Houghton, D. P., **Siyaset Psikolojisi Durumlar, Bireyler, Olaylar**, 2. Baskı, Çev. H. İnanc ve D. Şekeroğlu, İstanbul, Bilge, 2018, s. 36.
- 93 Houghton, D. P., a.g.e., s. 36-37.
- 94 Çetin, H. ve Görüşük, L., **Siyaset Psikolojisi**, Ankara, Orion Kitabevi, 2015, s. 5.
- 95 Çetin, H. ve Görüşük, L., a.g.e., s. 14.
- 96 Özler, H., **Siyaset Psikolojisi**, Bursa, Ekin, 2014, s. 1.
- 97 <https://stratejikguvenlik.blog/2019/08/26/tarikatler-cemaatler-dosyasi-prof-dr-esergul-balci-egitimde-tarikat-ve-medrese-gercegi-1-milyon-ogrenci-tarikatlarin-elinde/>
- 98 Saymaz, İ., **Kimsesizler Cumhuriyeti**, 2. Baskı, İstanbul, İletişim, 2019.
- 99 Saymaz, İ., **Şehvetiye Tarikatı**, 6. Baskı, İstanbul, İletişim, 2019a.
- 100 Kurtoğlu, R., **Tapınak Şövalyeleri ve Nöro-Mesih**, 11. Baskı, İstanbul, Destek, 2019.
- 101 Amman, T., Türkiye’de Dini Grupların Anatomisi ve FETÖ Hareketi, O. Güman ve H. Terzioğlu (Editörler), **Dini İstismar Boyutuyla 15 Temmuz Darbe Girişiminin Arka Planı**, 2018, s. 217-220.
- 102 Yıldırım, O. (Haz.), **Diyanet’in Tarikatlar Raporu**, İstanbul, Kaynak Yayınları, 2019, s. 9.
- 103 Yıldırım, O., a.g.e., s. 26.
- 104 Yıldırım, O., a.g.e., s. 10.
- 105 Yıldırım, O., a.g.e., s. 37-61.
- 106 Yıldırım, O., a.g.e., s. 62.
- 107 Yıldırım, O., a.g.e., s. 266.
- 108 Akyüz, İ., Türkiye’nin Cemaatlerle İmtihani: FETÖ Üzerinden Dini-Sosyolojik Bir Okuma, Osman Güman ve Hülya Terzioğlu (Editörler), **Dini İstismar Boyutuyla 15 Temmuz Darbe Girişiminin Arka Planı**, 2018, s. 310.
- 109 Amman, T., a.g.m., s. 220.
- 110 Hassan, S., a.g.e.
- 111 Galanter, M., **Cults: Faith, Healing, and Coercion**, 2. Baskı, New York, Oxford University Press, 1999.

- 112 İlhan, R. S., a.g.e.
- 113 İlhan, R. S., a.g.e.
- 114 İlhan, R. S., a.g.e.
- 115 Hassan, S., a.g.e., s. 7.
- 116 Hassan, S., a.g.e., s. 38.
- 117 Hassan, S., a.g.e., s. 59-66.
- 118 Aytmatov, C., **Gün Olur Asra Bedel**, 62. Baskı, İstanbul, Ötüken, 2019, s. 167.
- 119 Abayhan, Y., a.g.m., s. 5-32.
- 120 Hassan, S., a.g.e., s. 54-55.
- 121 TBMM, **Fetullahçı Terör Örgütünün (FETÖ/PDY) 15 Temmuz 2016 Tarihli Darbe Girişimi İle Bu Terör Örgütünün Faaliyetlerinin Tüm Yönleriyle Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu**, 2017, s. 57.
- 122 Hassan, S., a.g.e., s. 8-9.
- 123 Hassan, S., a.g.e., s. 10.
- 124 İlhan, R. S., a.g.e.
- 125 İlhan, R. S., a.g.e.
- 126 Hassan, a.g.e., s. 106-111.
- 127 Hassan, a.g.e., s. 106-107.
- 128 İlhan, R. S., a.g.e.
- 129 Mitrovic, M., **Genesis of Propaganda As a Strategic Means of Hybrid Warfare Concept**, *Vojno Delo*, 2018, s. 34.
- 130 Özdağ, Ü., **Algı Yönetimi: Propaganda, Psikolojik Savaş, Örtülü Operasyon ve Enformasyon Savaşı**, 7. Baskı, Ankara, Kripto, 2017.
- 131 Mitrovic, M., a.g.m., s. 40.
- 132 <https://www.aksam.com.tr/murat-kelkitlioglu/yazarlar/11-abla-da-hamile-cikti-c2/haber-553133>
- 133 <http://www.haber7.com/guncel/haber/2403819-fetoden-hamile-kalin-emri>
- 134 <http://www.milliyet.com.tr/tutuklanmamak-icin-hamile-kalmis-gundem-2604496/>
- 135 <https://www.ensonhaber.com/feto-davasindan-tahliye-olmak-icin-hamile-kaldi.html>
- 136 <https://www.albawaba.com/loop/arrested-after-giving-birth-turkeys-post-coup-crackdown-reportedly-hits-maternity-wards-1004186>
- 137 <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1183849.pdf>

- 138 <https://twitter.com/anlamiyorssun/status/1089941445610520577>
- 139 <https://twitter.com/AlonBenMeir/status/1030041007314927617>
- 140 Aksakaloğlu, Y., **FETÖ Kışkacında Askeri Okullar**, Ankara, Galeati, 2018, s. 130-146.
- 141 Hoffer, E., **Kesin İnançlılar**, 2. Baskı, Olvido, İstanbul, 2019, (ilk basım tarihi 1951), s. 17.
- 142 Hoffer, E., a.g.e., s. 20.
- 143 Hoffer, E., a.g.e., s. 23.
- 144 Hoffer, E., a.g.e., s. 26.
- 145 Hoffer, E., a.g.e., s. 30.
- 146 Hoffer, E., a.g.e., s. 32.
- 147 Hoffer, E., a.g.e., s.37.
- 148 Hoffer, E., a.g.e., s.43.
- 149 Hoffer, E., a.g.e., s.46.
- 150 Hoffer, E., a.g.e., s. 49.
- 151 Hoffer, E., a.g.e., s. 50.
- 152 Hoffer, E., a.g.e., s. 82.
- 153 Hoffer, E., a.g.e., s. 84.
- 154 Hoffer, E., a.g.e., s. 84.
- 155 Hoffer, E., a.g.e., s. 111.
- 156 Hoffer, E., a.g.e., s. 113.
- 157 Hoffer, E., a.g.e., s. 113.
- 158 Hoffer, E., a.g.e., s. 102.
- 159 Hoffer, E., a.g.e., s. 109.
- 160 <http://www.internethaber.com/iste-feto-bilancosu-kac-tutuklu-kac-firari-var-kac-dava-acildi-foto-galerisi-1817321.htm>
- 161 Aksakaloğlu, Y. ve İrdem, İ., **Askeri Okullarda FETÖ Örgütlenmesi. I. Uluslararası Antalya Güvenlik Sempozyumu Bildiri Özet Kitapçığı**, Ankara, UTGAM, 2016, s. 32-33.
- 162 Çalışmada Fetullahçı Terör Örgütü / Paralel Devlet Yapılanması, "FETÖ" ve "örgüt" şeklinde kısaca nitelendirilmiştir.
- 163 **Kuleli Askeri Lisesi'nde feci ölüm.** (2009, Mayıs 26). <http://www.gazetevatan.com/>: <http://www.gazetevatan.com/kuleli-askeri-lisesi-nde-feci-olum-240193-gundem/> adresinden alındı.
- 164 **FETÖ'cü subaylar çalıntı sorularla kurmay olmuş.** (2016, Ağustos 31). <http://www.haberturk.com/>: [http://www.haberturk.com/gundem/haber/1289979-fetocu-subaylar-calinti-sorularla-kurmaya-olmus](http://www.haberturk.com/gundem/haber/1289979-fetocu-subaylar-calinti-sorularla-kurmaya-olmus-adresinden-alindi) adresinden alındı.

- 165 Ergül, Y., **Bir Komutanın Not Defteri**, İstanbul, Ka Kitap, 2014, s. 41.
- 166 **'Şoku' gören kaçtı Harbiye sivile kaldı.** (2009, Ekim 9). <http://www.gazetevatan.com/>: <http://www.gazetevatan.com/-soku--goren-kacti-harbiye-sivile-kaldi-263687-gundem/> adresinden alındı.
- 167 **Askeri liseler engelleniyor.** (2012, Eylül 29). <http://www.hurriyet.com.tr/>: <http://www.hurriyet.com.tr/askeri-liseler-engelleniyor-21581139> adresinden alındı.
- 168 **Cemaat yazışmasında Hablemitoğlu cinayeti uyarısı.** (2017, Mart 27). <http://odatv.com/>: <http://odatv.com/cemaat-yazismasindan-hablemitoglu-cinayeti-cikti-2703171200.html> adresinden alındı.
- 169 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 139.
- 170 Hablemitoğlu, N., a.g.e., s. 20-21.
- 171 Uzun, S., a.g.e., s. 26.
- 172 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 58.
- 173 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 61.
- 174 Hablemitoğlu, N., a.g.e., s. 15.
- 175 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 159.
- 176 "28 Şubat 1997'de güya irtica ile mücadeleyi esas alan bir konsept geliştirilmişti. Yani 12 Eylül'ün dokunmadığı İslamcı cenaha dokunulacaktı. Bana göre bu da bir projeydi. Bu konsept kapsamında yürütülen faaliyetler sonucu, İslamcı cenahta antiemperyalist, Batı karşıtı olanlar ordu eliyle sindirilecek; yerine İslamcı görünen, ama Batı güdümlü anlayış hâkim kılınacaktı. Sonuçlara bakıldığında bu tezin doğruluğu ortadadır." (Önsel, 2016a, a.g.e., s. 20). "TSK'daki Fetullahçı örgüt yapılanmasının 28 Şubat sürecinden hemen hemen hiç etkilenmediğini tekrar ifade edelim. Her fırtınada bırakın darbe yemeyi, güçlenerek çıkmıştır bu yapı. Çünkü sağlam limanları vardır Batı dünyasında." (Önsel, 2016a, a.g.e., s. 21).
- 177 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 57.
- 178 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 35.
- 179 TBMM, **Fetullahçı Terör Örgütünün (FETÖ/PDY) 15 Temmuz 2016 Tarihli Darbe Girişimi İle Bu Terör Örgütünün Faaliyetlerinin Tüm Yönleriyle Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu**, Türkiye Büyük Millet Meclisi, 2017. http://im.haberturk.com/images/others/2017/05/26/Rapor_26.05.pdf adresinden alındı, s. 158.
- 180 Hablemitoğlu, N., a.g.e., s. 28.
- 181 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 71.
- 182 A.g.e., s. 71.
- 183 A.g.e., s. 72.

- 184 A.g.e., s. 111.
- 185 A.g.e., s. 112.
- 186 Birand, M. A., **Emret Komutanım**, 5. Baskı, Milliyet Yayınları, 1986.
- 187 **Ajanda-14** Ağustos 2016, <https://www.youtube.com/watch?v=klfQZ7mUyJo>
- 188 TBMM, **TBMM Dilekçe Komisyonu Genel Kurul Karar Cetveli**, 2012.
- <https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/dilekce/belge/kararlar/d24/gkcet-vel13.pdf>
- 189 Birand, M. A., a.g.e., s. 204.
- 190 **Fetullah Gülen Davası İddianamesi**, s. 49-50.; <http://www.ankahukuk.com/dosyalar/ix-maltepe-askeri-lisesine-sizma-calismalari/>
- 191 Fetullah Gülen Davası İddianamesi, s. 11.
- 192 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 31.
- 193 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 95.
- 194 TBMM, **Fetullahçı Terör Örgütünün (FETÖ/PDY) 15 Temmuz 2016 Tarihli Darbe Girişimi İle Bu Terör Örgütünün Faaliyetlerinin Tüm Yönleriyle Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu**. Türkiye Büyük Millet Meclisi, 2017. http://im.haberturk.com/images/others/2017/05/26/Rapor_26.05.pdf adresinden alındı, s. 159.
- 195 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 32-34.
- 196 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 35.
- 197 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 36.
- 198 A.g.e., s. 37.
- 199 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 110-111.
- 200 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 57.
- 201 Boyraz H. M., FETÖ'nün Eleman Devşirme Yöntemleri, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, 2017, s. 48.
- 202 Çaha, Ö., a.g.e., s. 96.
- 203 Çaha, Ö., a.g.e., s. 98.
- 204 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 113-114.
- 205 TBMM, 2017, a.g.r.
- 206 Yalçın H. B., FETÖ'nün Bir Terör Örgütü Olarak Evrilişi, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, 2017, s. 152.
- 207 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 73-75; İlgili yazının tam metni için bkz. Çöla-
şan, E. (2006, Temmuz 14). Taşkesen Paşa olayının perde arkası. <http://>

www.hurriyet.com.tr/: <http://www.hurriyet.com.tr/taskesen-pasa-olayinin-perde-arkasi-4750157> adresinden alındı.

- 208 Şık, A., **İmamın Ordusu-15 Temmuz Darbe Girişimi İncelemesiyle Birlikte**, İstanbul, Kırmızı Kedi Yayınevi, 2017, s. 123.
- 209 TBMM, 2017, a.g.r., s. 209.
- 210 Özçelik, N., FETÖ'nün Türk Silahlı Kuvvetlerine Sızma Stratejisi, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, 2017, s. 131.
- 211 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 73.
- 212 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 53-54.
- 213 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 133.
- 214 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 135.
- 215 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 140.
- 216 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 140.
- 217 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 53.
- 218 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 142.
- 219 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 195.
- 220 'Şoku' gören kaçtı Harbiye sivile kaldı. (2009, Ekim 9). <http://www.gazetevatan.com/-soku--goren-kacti-harbiye-sivile-kaldi-263687-gundem/> adresinden alındı.
- 221 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 143.
- 222 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 143.
- 223 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 144.
- 224 Soru Önergesi, 2013, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29049s.pdf> adresinden alındı.
- 225 Soru Önergesinin Cevabı, 2013, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29049sgc.pdf> adresinden alındı.
- 226 Soru Önergesi, 2013a, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29049s.pdf> adresinden alındı.
- 227 Soru Önergesinin Cevabı, 2013a, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29049sgc.pdf> adresinden alındı.
- 228 Soru Önergesi, 2013b, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29054s.pdf> adresinden alındı.
- 229 Soru Önergesinin Cevabı, 2013b, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29054sgc.pdf> adresinden alındı.
- 230 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 127.
- 231 TSK içerisinde subay-astsubay, hatta subay eşi-astsubay eşi arasında böyle bir algının var olduğu şeklinde beyanlar mevcut. Yani "subaylara

tanınan haklar yüksek, astsubaylara ise düşüktür” şeklinde bir yargıdan dolayı bu algı oluşmaktadır.

232 Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 86.

233 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 76.

234 TBMM, 2012, a.g.r., s. 8.

235 TBMM, 2012, a.g.r., s. 23-31.

236 Askeri okullarda öğrenciler, kendilerine verilen disiplin puanı belli bir sınırın altına indiğinde, disiplin kuruluna çıkartılarak atılırlar ya da bu öğrencilerden kendi istekleri ile okuldan ayrılmaları istenir.

237 TBMM, 2012, a.g.r., s. 67.

238 TBMM, 2012, a.g.r., s. 42-51.

239 TBMM, 2012, a.g.r., s. 50.

240 **FETÖ’cü hain tek tek itiraf etti!** (2016, Ağustos 10). <http://www.takvim.com.tr/>: <http://www.takvim.com.tr/guncel/2016/08/10/fetocu-hain-tek-tek-itiraf-etti> adresinden alındı.

241 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 61-162.

242 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 281.

243 **Ajanda-14 Ağustos 2016.** (2016, Ağustos 14). <https://www.youtube.com/>: <https://www.youtube.com/watch?v=klfQZ7mUyJo> adresinden alındı.

244 **Ajanda-14 Ağustos 2016.** (2016, Ağustos 14). <https://www.youtube.com/>: <https://www.youtube.com/watch?v=klfQZ7mUyJo> adresinden alındı.

245 Kanun Teklifi, (2016, Ağustos 3), **6191 Sayılı Yasa Kapsamı Dışında Kalan FETÖ Mağduru Askeri Lise Öğrencilerin Mağduriyetlerinin Giderilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi**, www.tbmm.gov.tr/: <http://www2.tbmm.gov.tr/d26/2/2-1330.pdf> adresinden alındı.

246 **Harbiye’de neler olmuş neler!** (2012, Ağustos 13). <http://www.sabah.com.tr/>: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2012/08/13/harbiyede-neler-olmus-neler> adresinden alındı.

247 **Harp Okulu öğrencilerini Pensilvanya’ya götürdüler.** (2017, Ağustos 28). <http://www.sabah.com.tr/>: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2017/08/28/harp-okulu-ogrencilerini-pensilvanyaya-goturduler> adresinden alındı.

248 Yavuz Selim Demirağ’ın İmamların Öcü isimli eserinin “Askeri Okullarda Tasfiyeler” başlıklı 4. Bölümü (Demirağ, Y. S., a.g.e., s. 191-228) ve Mustafa Önsel’in Ağacın Kurdu isimli eseri (Önsel, 2016a) incelendiğinde askeri okullardaki sancılı yıllar döneminde yaşanan diğer dikkat çekici işkence ve ayrımcılık örneklerine ve ayrıntılarına ulaşılabilir.

- 249 Askeri doktorlar içindeki Fetullahçı yapılanma için bkz. Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 165-203.
- 250 TBMM, 2017, a.g.r., s. 208-209.
- 251 Uzun C. D., FETÖ/PDY'nin Yargı Yapılanması, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, 2017, s. 135.
- 252 Yalçın, 2017, a.g.m., s. 151.
- 253 Askeri yargı içindeki Fetullahçı yapılanma için bkz. Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 204-272.
- 254 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 9.
- 255 Kalkan, B., Çoğulculuk Problemi ve FETÖ: Olsoncu Bir Analiz, **Liberal Düşünce**, 21(83), 2016, s. 53.
- 256 Kalkan, B., a.g.m., s. 6.
- 257 Önsel, M., 2016a, a.g.e., s. 10.
- 258 **AYM kararı: Şok mangası işkencedir.** (2017, Nisan 15). <http://www.hurriyet.com.tr/>: <http://www.hurriyet.com.tr/aym-karari-sok-mangasi-iskencedir-40427968> adresinden alındı.
- 259 <https://www.veryansintv.com/vezir-olmussunuz-ama-adam-olama-missiniz>
- 260 Hablemitoğlu, N., a.g.e., s. 29.
- 261 TBMM, 2017, a.g.r., s. 531.
- 262 TBMM, 2017, a.g.r., s. 532.
- 263 TBMM, 2017, a.g.r., s. 532.
- 264 Önsel, M., 2016, a.g.e., s. 87-88.
- 265 Önsel, M., 2016, a.g.e., s. 88.
- 266 Ergül, Y., a.g.e., s. 86.
- 267 **İhanette birinciler.** (2016, Ağustos 4). <http://www.takvim.com.tr/>: <http://www.takvim.com.tr/guncel/2016/08/04/ihanette-birinciler> adresinden alındı.
- 268 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 112-113.
- 269 TBMM, 2017, a.g.r., s. 208.
- 270 TBMM, 2017, a.g.r., s. 509.
- 271 **Bakan Işık'tan şok sözler! Askeri öğrencilerin yüzde 95'i...** (2016, Ağustos 2). <http://www.milliyet.com.tr/>: <http://www.milliyet.com.tr/bakan-isik-tan-sok-sozler-askeri-siyaset-2288113/> adresinden alındı.
- 272 Önsel, M., 2016, a.g.e., s. 109.
- 273 Yayla, 2017a, a.g.m., s. 42.

- 274 **15 Temmuz günü darbeci Binbaşı'nın parçaladığı listeden bakın ne çıktı.** (2017, Ağustos 23). <http://odatv.com/>: <http://odatv.com/15-temmuz-gunu-darbeci-binbasinin-parcaladigi-listeden-bakin-ne-cikti-2308171200.html> adresinden alındı.
- 275 Önsel, M., 2016, a.g.e., s. 200.
- 276 Özkan, A. (Dü.), a.g.e., s. 226.
- 277 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 233.
- 278 Ergül, Y., 2014, a.g.e., s. 10.
- 279 Kındıra, Z., 2017, a.g.e., s. 60.
- 280 Hablemitoğlu, N., 2015, a.g.e., s. 63-64.
- 281 Çaha, Ö., a.g.m., s. 113.
- 282 **Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı, Kendi Dilinden FETÖ: Örgütlü Bir Din İstismarı,** T.C. Başbakanlık Diyanet İşleri Başkanlığı, Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı, Ankara, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 2017 <http://aa.com.tr/uploads/TempUserFiles/haber/2017/07/KENDI-DILINDEN-FETO-20170725son.pdf> adresinden alındı.
- 283 Abayhan, Y., a.g.m.
- 284 TBMM, 2017, a.g.r. s. 212.

KAYNAKÇA

- Abayhan, Y., 2017, Bir “Cemaat” Terör Örgütüne Nasıl Dönüştü? Gülen Cemaati’nin Eski Grup Üyelerinin Anlatımına Dayalı Değerlendirilmesi, **Liberal Düşünce Dergisi**, 22(87), s. 5-32.
- Aksakaloğlu, Y. ve İrdem, İ., 2016, Askeri Okullarda FETÖ Örgütlenmesi. **I. Uluslararası Antalya Güvenlik Sempozyumu Bildiri Özet Kitabı**, Ankara, UTGAM.
- Aksakaloğlu, Y., 2018, **FETÖ Kısacasında Askeri Okullar**, Ankara, Galeati.
- Akyüz, İ., 2018, Türkiye’nin Cemaatlerle İmtihani: FETÖ Üzerinden Dini-Sosyolojik Bir Okuma, O. Güman ve H. Terzioğlu (Editörler), **Dini İstismar Boyutuyla 15 Temmuz Darbe Girişiminin Arka Planı**, İstanbul, Ensar, s. 289-312.
- Amman, T., 2018, Türkiye’de Dini Grupların Anatomisi ve FETÖ Hareketi, O. Güman ve H. Terzioğlu (Editörler), **Dini İstismar Boyutuyla 15 Temmuz Darbe Girişiminin Arka Planı**, İstanbul, Ensar, s. 217-220.
- Aytmatov, C., 2019, **Gün Olur Asra Bedel**, 62. Baskı, İstanbul, Ötüken.
- Başdemir, H. Y., 2016, Ezoterik Grupların Epistemolojisi, **Liberal Düşünce**, 21(83), s. 75-90.
- Birand, M. A., 1986, **Emret Komutanım**, 5. Baskı, Milliyet Yayınları.
- Boyras H. M., 2017, FETÖ’nün Eleman Devşirme Yöntemleri, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ’nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, s. 48-58.
- Çaha, Ö., 2016, Cemaatten Terör Örgütüne Gülen Hareketinin Anatomisi, **Liberal Düşünce**, 21(83), s. 91-113.
- Çetin H. ve Görüşük L., 2015, **Siyaset Psikolojisi**, Ankara, Orion Kitabevi.
- Demir, H., 2017, **Gülen Örgütü: Ezoterik Bir Kült Cemaatin Radikalleşmesi**, Ankara, Ay Yayıncılık.
- Demirağ, Y. S., 2015, **İmamların Öcü**, 2. Baskı, İstanbul, Kırmızı Kedi Yayınevi.
- Duran, B., 2017, Sonuç: FETÖ’nün “Yerli” Kodlardan Kopuşu ve Geleceği, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ’nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, s. 174-181.

- Ergül, Y., 2014, **Bir Komutanın Not Defteri**, İstanbul, Ka Kitap.
- Galanter, M., 1999, **Cults: Faith, Healing, and Coercion**, 2. Baskı, New York, Oxford University Press.
- Hablemitoğlu, N., 2015, **Köstebek**, 11. Baskı, İstanbul, Pozitif Yayınları.
- Hassan, S., 1990, **Combatting Cult Mind Control**, Rochester, Park Street Press.
- Hoffer, E., 2019, **Kesin İnançlılar**, 2. Baskı, Olvido, İstanbul, (ilk basım tarihi 1951).
- Houghton, D. P., 2018, **Siyaset Psikolojisi Durumlar, Bireyler, Olaylar**, 2. Baskı, Çev. H. İnanç ve D. Şekeroğlu, İstanbul, Bilge.
- İlhan, R. S., 2018, Kült Örgütleri Bağlamında Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ): Adanmışlık ve İtaat Davranışının Psikososyal Dinamikleri, A. Babacan (Ed.), **15 Temmuz Geçmiş – Gelecek**, İstanbul, Pınar, s. 231-324.
- Kalkan, B., 2016, Çoğulculuk Problemi ve FETÖ: Olsoncu Bir Analiz, **Liberal Düşünce**, 21(83), s. 51-73.
- Kındıra, Z., 2016, **Işık Evleri'nden Darbeye Fetullah'ın Copları**, 3. Baskı, İstanbul, Altaylı Yayınları.
- Kındıra, Z., 2017, **Şeytanın İmamı Kırık Cop**, İstanbul, Siyah Beyaz Kitap.
- Köse, T., 2017, FETÖ Tehdidinin Sınır Ötesi Boyutları, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, s. 69-75.
- Kurtoğlu, R., 2019, **Tapınak Şövalyeleri ve Nöro-Mesih**, 11. Baskı, İstanbul, Destek.
- Masters, R. (Haz.), 2001, **Brainwashing: A Synthesis of the Russian Textbook on Psychopolitics**, Oregon, The Foundation of Human Understanding.
- Mitrovic, M., 2018, Genesis of Propaganda As a Strategic Means of Hybrid Warfare Concept, **Vojno Delo**, s. 34-49.
- Önsel, M., 2016, **Aşıl'ın Topuğu FETÖ'nün "O Gece"si**, 6. Baskı, Ankara, Alibi Yayıncılık.
- Önsel, M., 2016a, **Ağacın Kurdu-Türk Silahlı Kuvvetlerinde Şakirtlerin İşgali mi?**, 2. Baskı, Ankara, Alibi Yayıncılık.
- Özçelik, N., 2017, FETÖ'nün Türk Silahlı Kuvvetlerine Sızma Stratejisi, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, s. 118-132.
- Özdağ, Ü., 2017, **Algı Yönetimi: Propaganda, Psikolojik Savaş, Örtülü Operasyon ve Enformasyon Savaşı**, 7. Baskı, Ankara, Kripto.

- Özkan, A. (Dü.), 2017, **Kestanepazarı'ndan Pensilvanya'ya Fetullahçı Terör Örgütü** (Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı İddianame), İstanbul, Kopernik.
- Özler, H., 2014, **Siyaset Psikolojisi**, Bursa, Ekin.
- Richardson, T. J., 1980, People's Temple and Jonestown: A Corrective Comparison and Critique, **Journal for the Scientific Study of Religion**, 19(3), s. 239-255.
- Saymaz, İ., 2019, **Kimsesizler Cumhuriyeti**, 2. Baskı, İstanbul, İletişim.
- Saymaz, İ., 2019a, **Şehvetiye Tarikatı**, 6. Baskı, İstanbul, İletişim.
- Senem, N. (Dü.), 2011, **Emniyet'in Işık Evleri Raporu**, 3. Baskı, İstanbul, Kaynak Yayınları.
- Şık, A., 2017, **İmanın Ordusu-15 Temmuz Darbe Girişimi İncelemesiyle Birlikte**, İstanbul, Kırmızı Kedi Yayınevi.
- Uzun C. D., 2017, FETÖ/PDY'nin Yargı Yapılanması, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, s. 133-143.
- Uzun, S., 2015, **Emniyet İstihbaratının Kilit İsmi Anlatıyor İN Baykal Kaseti, Dink Cinayeti ve Diğer Komplolar**, İstanbul, Kırmızı Kedi Yayınevi.
- Yalçın H. B., 2017, FETÖ'nün Bir Terör Örgütü Olarak Evrilişi, E. Bayraklı, U. Ulutaş, **FETÖ'nün Anatomisi: İhanet, Kumpas, Takiye**, İstanbul, Seta, s. 147-156.
- Yayla, A., 2017, Bir İstihbarat Örgütü Olarak FETÖ, A. Yayla, **Şanlı Direniş: 15 Temmuz**, Ankara, Liberte Yayınları, s. 37-39.
- Yayla, A., 2017a, FETÖ Nasıl Tasfiye Edilecek?, A. Yayla, **Şanlı Direniş: 15 Temmuz**, Ankara, Liberte Yayınları, s. 41-44.
- Yayla, A., 2017b, Gülen O Mertliği Gösterebilir mi? A. Yayla, **Şanlı Direniş: 15 Temmuz**, Ankara, Liberte Yayınları, s. 45-47.
- Yıldırım, O. (Haz.), 2019, **Diyanet'in Tarikatlar Raporu**, İstanbul, Kaynak Yayınları.
- Yitikırmak, K., 2016, **Patatesli Yumurta – Işık Evinden Araf'a**, İstanbul, Boyalıkuş.
- İNTERNET KAYNAKLARI**
- 15 Temmuz günü darbeci Binbaşı'nın parçaladığı listeden bakın ne çıktı.** (2017, Ağustos 23). <http://odatv.com/>: <http://odatv.com/15-temmuz-gunu-darbeci-binbasinin-parcaladigi-listeden-bakin-ne-cikti-2308171200.html> adresinden alındı.
- Ajanda-14 Ağustos 2016.** (2016, Ağustos 14). <https://www.youtube.com/>: <https://www.youtube.com/watch?v=klfQZ7mUyJo> adresinden alındı.

Arınç'a suikast yalanıyla TSK'nın kalbine FETÖ'yü sokan isim tutuklandı. (2016, Aralık 8). <http://odativ.com/>: <http://odativ.com/arinca-suikast-yalaniyla-tsknin-kalbine-fetoyu-sokan-isim-tutuklandi-0812161200.html> adresinden alındı.

Askeri liseler engelleniyor. (2012, Eylül 29). <http://www.hurriyet.com.tr/>: <http://www.hurriyet.com.tr/askeri-liseler-engelleniyor-21581139> adresinden alındı.

AYM kararı: Şok mangası işkencedir. (2017, Nisan 15). <http://www.hurriyet.com.tr/>: <http://www.hurriyet.com.tr/aym-karari-sok-mangasi-iskencedir-40427968> adresinden alındı.

Bakan Işık'tan şok sözler! Askeri öğrencilerin yüzde 95'i... (2016, Ağustos 2). <http://www.milliyet.com.tr/>: <http://www.milliyet.com.tr/bakan-isik-tan-sok-sozler-askeri-siyaset-2288113/> adresinden alındı.

Cemaat yazışmasında Hablemitoğlu cinayeti uyarısı. (2017, Mart 27). <http://odativ.com/>: <http://odativ.com/cemaat-yazismasindan-hablemito glu-cinayeti-cikti-2703171200.html> adresinden alındı.

CIA ve FBI eğitti. (2015, Temmuz 01). Temmuz 10, 2017 tarihinde Sabah: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2015/07/01/cia-ve-fbi-eigitti?paging=3> adresinden alındı.

Çölaşan, E. (2006, Temmuz 14). **Taşkesen Paşa olayının perde arkası.** <http://www.hurriyet.com.tr/>: <http://www.hurriyet.com.tr/taskesen-pasa-olayinin-perde-arkasi-4750157> adresinden alındı.

Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı, 2017, **Kendi Dilinden FETÖ: Örgütlü Bir Din İstismarı,** T.C. Başbakanlık Diyanet İşleri Başkanlığı, Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanlığı, Ankara, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları. <http://aa.com.tr/uploads/TempUserFiles/haber/2017/07/KENDI-DILINDEN-FETO-20170725son.pdf> adresinden alındı.

EGM'den FETÖ raporu: Yeraltına indi. (2017, Mart 09). Temmuz 10, 2017 tarihinde Hürriyet: <http://www.hurriyet.com.tr/egmden-feto-raporu-yeraltina-indi-40389100> adresinden alındı.

Emniyetin 'FETÖ' raporundan: Büyü, cin, akıl ötesi kurgular, rüyalar!.. (2017, Mart 02). Temmuz 10, 2017 tarihinde T24: <http://t24.com.tr/haber/emniyetin-feto-raporundan-buyu-cin-akil-otesi-kurgular-ruyalar,391565> adresinden alındı.

Emniyetin FETÖ/PDY raporu: Örgüt özel bir dil kullanıyor. (2017, Şubat 26). Temmuz 10, 2017 tarihinde Habertürk: <http://www.haberturk.com/gundem/haber/1405242-emniyetin-fetopdy-raporu-orgut-ozel-bir-dil-kullaniyor> adresinden alındı.

- FETÖ'cü hain tek tek itiraf etti!** (2016, Ağustos 10). <http://www.takvim.com.tr/>: <http://www.takvim.com.tr/guncel/2016/08/10/fetocu-hain-tek-tek-itiraf-etti> adresinden alındı.
- FETÖ'cü subaylar çalıntı sorularla kurmay olmuş.** (2016, Ağustos 31). <http://www.haberturk.com/>: <http://www.haberturk.com/gundem/haber/1289979-fetocu-subaylar-calinti-sorularla-kurmaya-olmus> adresinden alındı.
- Fetullah Gülen Davası İddianamesi,** <http://www.ankahukuk.com/dosyalar/ix-maltepe-askeri-lisesine-sizma-calismalari/> adresinden alındı.
- Harbiye'de neler olmuş neler!** (2012, Ağustos 13). <http://www.sabah.com.tr/>: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2012/08/13/harbiyede-neler-olmus-neler> adresinden alındı.
- Harp Okulu öğrencilerini Pensilvanya'ya götürdüler.** (2017, Ağustos 28). <http://www.sabah.com.tr/>: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2017/08/28/harp-okulu-ogrencilerini-pensilvanyaya-goturduler> adresinden alındı.
- İhanette birinciler.** (2016, Ağustos 4). <http://www.takvim.com.tr/>: <http://www.takvim.com.tr/guncel/2016/08/04/ihanette-birinciler> adresinden alındı.
- Kanun Teklifi, (2016, Ağustos 3), 6191 Sayılı Yasa Kapsamı Dışında Kalan FETÖ Mağduru Askeri Lise Öğrencilerin Mağduriyetlerinin Giderilmesi Amacıyla Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi,** www.tbmm.gov.tr/: <http://www2.tbmm.gov.tr/d26/2/2-1330.pdf> adresinden alındı.
- 'Kozmik Oda' savcısına 'FETÖ üyeliği'nden hapis istemi!** (2017, Nisan 12). <http://www.sabah.com.tr/>: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2017/04/12/kozmetik-oda-savcısına-feto-uyeliginden-hapis-istemi> adresinden alındı.
- Kuleli Askeri Lisesi'nde feci ölüm.** (2009, Mayıs 26). <http://www.gazetevatan.com/>: <http://www.gazetevatan.com/kuleli-askeri-lisesi-nde-feci-olum-240193-gundem/> adresinden alındı.
- Rusya FETÖ okullarına baskına hazırlanıyor.** (2016, Ekim 18). <http://www.aksam.com.tr/>: <http://www.aksam.com.tr/guncel/rusya-feto-okullarına-c2baskına-hazirlaniyor/haber-558017> adresinden alındı.
- Soru Önergesi,** 2013, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29049s.pdf> adresinden alındı.
- Soru Önergesi,** 2013a, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29049s.pdf> adresinden alındı.
- Soru Önergesi,** 2013b, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29054s.pdf> adresinden alındı.

- Soru Önergesinin Cevabı**, 2013, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29049sgc.pdf> adresinden alındı.
- Soru Önergesinin Cevabı**, 2013a, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29049sgc.pdf> adresinden alındı.
- Soru Önergesinin Cevabı**, 2013b, <http://www2.tbmm.gov.tr/d24/7/7-29054sgc.pdf> adresinden alındı.
- ‘Şoku’ gören kaçtı Harbiye sivile kaldı.** (2009, Ekim 9). <http://www.gazetevatan.com/>: <http://www.gazetevatan.com/-soku--goren-kacti-harbiye-sivile-kaldi-263687-gundem/> adresinden alındı.
- TBMM, 2012, TBMM Dilekçe Komisyonu Genel Kurul Karar Cetveli.** <https://www.tbmm.gov.tr/komisyon/dilekce/belge/kararlar/d24/gkcetvell3.pdf>
- TBMM, 2017, Fetullahçı Terör Örgütünün (FETÖ/PDY) 15 Temmuz 2016 Tarihli Darbe Girişimi İle Bu Terör Örgütünün Faaliyetlerinin Tüm Yönleriyle Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu.** Türkiye Büyük Millet Meclisi. http://im.haberturk.com/images/others/2017/05/26/Rapor_26.05.pdf adresinden alındı.
- Terörle Mücadele Kanunu.** (1991, Nisan 12). <http://www.uhdigm.adalet.gov.tr/>: http://www.uhdigm.adalet.gov.tr/suggam/ulusal_mevzuat/3713%20Ter%C3%B6rle%20M%C3%BCcadele%20Kanunu.pdf adresinden alındı.
- Ve Paralel Yapı Kırmızı Kitap’ta.** (2015, Ocak 2). <http://www.sabah.com.tr/>: <http://www.sabah.com.tr/gundem/2015/01/02/ve-paralel-yapi-kirmizi-kitapta> adresinden alındı.

Diğer İnternet Kaynakları

- <http://www.haber7.com/guncel/haber/2403819-fetoden-hamile-kalin-emri>
- <http://www.hurriyet.com.tr/gundem/aselsana-feto-operasyonu-kritik-projelerde-26-muhendise-gozalti-41052756>
- <http://www.internethaber.com/iste-feto-bilancosu-kac-tutuklu-kac-firari-var-kac-dava-acildi-foto-galerisi-1817321.htm>
- <http://www.internethaber.com/papa-ve-fetonun-sir-gorusmesi-arsivden-cikti-1749906h.htm>
- <http://www.milliyet.com.tr/bakan-isik-tan-sok-sozler-askeri-siyaset-2288113/>
- <http://www.milliyet.com.tr/suikast-plani-feto-dizisinden-kurgulanmis-an-kara-yerelhaber-3175920/>
- <http://www.milliyet.com.tr/tutuklanmamak-icin-hamile-kalmis-gundem-2604496/>

<http://www.zimbardo.com/zimbardo.html>

<https://21yyte.org/tr/merkezler/islevsel-arastirma-merkezleri/teostrateji-arastirmalari-merkezi/kult-orgutler-kapsaminda-feto-ile-mucadele>

https://cides.fryshuset.se/files/2012/07/differences_and_similarities.pdf

<https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1183849.pdf>

<https://odatv.com/orgut-bunlari-yasayan-sehitler-diye-orgutlemeye-calisti-02031956.html>

<https://stratejikguvenlik.blog/2019/08/26/tarikatler-cemaatler-dosyasi-prof-dr-esergul-balci-egitimde-tarikat-ve-medrese-gercegi-1-milyon-ogrenci-tarikatlarin-elinde/>

<https://twitter.com/AlonBenMeir/status/1030041007314927617>

<https://twitter.com/anlamiyorssun/status/1089941445610520577>

<https://www.21yyte.org/tr/merkezler/islevsel-arastirma-merkezleri/teostrateji-arastirmalari-merkezi/kult-orgutler-kapsaminda-feto-ile-mucadele>

<https://www.21yyte.org/tr/merkezler/islevsel-arastirma-merkezleri/teostrateji-arastirmalari-merkezi/feto-nun-algi-yonetimi-hileleri>

<https://www.aksam.com.tr/murat-kelkitlioglu/yazarlar/11-abla-da-hamile-cikti-c2/haber-553133>

<https://www.albawaba.com/loop/arrested-after-giving-birth-turkeys-post-coup-crackdown-reportedly-hits-maternity-wards-1004186>

https://www.amazon.com/Lucifer-Effect-Understanding-Good-People/dp/0812974441/ref=as_li_ss_tl?ie=UTF8&qid=1524331105&sr=8-1&keywords=lucifer+effect&linkCode=sl1&tag=bet0f5-20&linkId=f6d401f9799b697a4224e3f153530719

https://www.dr.com.tr/Kitap/Seytan-Etkisi/Philip-G-Zimbardo/Egitim-Basvuru/Psikoloji-Bilimi/urunno=0000000640894?gclid=CjwKCAiAx4fhBRB6EiwA3cV4KhZUI0poU_m6tC1VdKdibF6a_OJxvH4h_k6fD_4AVHX4nBDMB09OJxoCoQMQA vD_BwE

<https://www.ensonhaber.com/feto-davasindan-tahliye-olmak-icin-hamile-kaldi.html>

<https://www.fastcompany.com/1682265/new-series-cult-and-the-following-show-the-dark-side-of-social-media>

<https://www.haberler.com/the-following-dizisi-konusu-nedir-neden-feto-yu-9034272-haberi/>

<https://www.haberturk.com/gundem/haber/1347426-feto-3-bin-kisilik-fuhus-ordusu-kurmus#>

<https://www.icsahome.com/aboutus>

<https://www.icsahome.com/articles/onusingtermcult>

<https://www.icsahome.com/articles/what-messages-behind-cults-zimbardo>

<https://www.news.com.au/world/north-america/how-i-survived-jonestown-massacre-of-918-dead-in-jungle/news-story/b97d0a-33834708eacb6565fbebca5a7#.m2kdh>

<https://www.rollingstone.com/culture/culture-features/jonestown-jim-jones-lessons-terror-jungle-751924/>

<https://www.sabah.com.tr/gundem/2019/02/20/feto-agabeysi-elektrikli-isi-ticiyla-baglilik-testi-yapmis>

https://www.tccb.gov.tr/assets/dosya/15Temmuz/onsorudafeto_tr_en.pdf

https://www.tepav.org.tr/upload/mce/2019/haberler/n201903_hilmi-demir.pdf

<https://www.timeturk.com/darbenin-sinyali-ilk-ne-zaman-verildi-iste-mit-uzmanlarinin-analizi/haber-231164>

<https://www.trthaber.com/haber/turkiye/fetonun-uyusturucu-trafigi-tescil-lendi-397545.html>

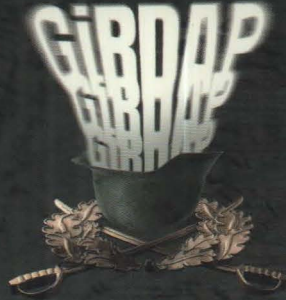
<https://www.veryansintv.com/vezir-olmussunuz-ama-adam-olamamissiniz>

<https://www.yenicaggazetesi.com.tr/fetoculer-sinav-sorularini-boyle-calmis-184422h.htm>

https://www.youtube.com/watch?time_continue=5&v=lzI9ub9AgF0

<https://www.youtube.com/watch?v=tWz5a6-VIus>

<https://zimbardo.socialpsychology.org/>

1986'da askerî liselere giren FETÖ mensubu öğrenciler, 1994'te subay çıkarak çok yüksek rütbelere geldi, stratejik konumlara yerleşti, siyasi destekler buldu ve atamaları yapan personel dairelerini ele geçirdi. Bununla birlikte 15 Temmuz Darbe Girişimi'nin kilit noktalarında, 1994 yılında mezun olan bu kurmay subaylar ağırlıklı olarak görev aldılar. 2006 yılı ve devamında ise askerî okullarda FETÖ hâkimiyetiyle, vatansever askerî öğrencilerin birçoğu "Şok Mangaları" altında işkencelerle tasfiye edilip yerlerine Fetullahçılar dolduruldu.

Elinizdeki bu kitap askerî okullardan ayrılmak zorunda bırakılan öğrenci ve ailelerinin tanıklıklarıyla "Şok Mangaları"nın işkencelerini gözler önüne sererken; örgüt yöntemlerinin ayrıntıları ve örgütten ayrılmış eski üyelerin itiraflarıyla FETÖ/PDY gerçeğini ortaya çıkarıyor.

"Kör oldum komutanım, göremiyorum!" kulağımdan yıllardır eksilmeyen bir çığıktır benim için. Ara ara geceleri rüyalarım da girer. Bağırان eski bir askerî öğrenci. İsmi cismini hatırlamıyorum ama çığığı kulaklarımda. Zaten sağımıza solumuza bakmak, konuşmak, dinlenmek, düşünmek, yemek, içmek, uyumak hatta tuvalete gitmek bile yasak. Eriyoruz yavaş yavaş. Birileri bizi öldürüyor.

"Kör oldum komutanım, göremiyorum!" diye bağııyor. Gecenin karanlığı çökmüş. Dalgalar kıyıya vuruyor. Art arda dizilmiş, yılan olmuş sürünüyor kumsalda. Başımızdaki subay görünümlü Fetullahçı birden bağımaya başlıyor. "Kurşun geliyor, kurşun geliyor, aptal herifler, himbıl adamlar!" ve başlıyor tekmelemeye. Ağzımıza, yüzümüze, vücudumuza tekme atıyor. Hayallerimizi, geleceğimizi tekmeliyor. Mustafa Kemal Atatürk'ün üniformasını tekmeliyor. Türk milletini tekmeliyor. Ağzımız, kulaklarımız ve gözlerimiz kumla doluyor. Yukarıdaki ay şahit, yıldızlarımız teker teker kayıyor. Ölüyoruz, hiç kimse umursamıyor.

pankusyayinlari.com

PankusYayinlari

